

Susan Elizabeth Phillips

Játék az élet

VADRÓZSA KÖNYVEK
SOROZATSZERKESZTŐ: ZSÁMBOKI MÁRIA

A mű eredeti címe: Lady Be Good
Copyright © 1999 by Susan Elizabeth Phillips
All rights reserved

A fordítás az AVON BOOKS 1999. évi kiadása alapján készült
Fordította: Molnár Gabriella
Hungarian translation © Molnár Gabriella, 1999

Borító: © AQUILA
1. kiadás
AQUILA KÖNYVKIADÓ, 2001
ISBN: 963 679 130 9 IS SN: 1418-5954

Felelős szerkesztő: Serény Tímea
Felelős vezető: Labancz László
Műszaki szerkesztő: Jámbor Mariann

Kenny Traveler lusta volt. Ez a magyarázata annak, hogy elbóbiskolt a TWA Légitársaság Ambassador Clubjában a Dallas-Fort Worth repülőtéren ahelyett, hogy azonnal ahhoz a kapuhoz sietett volna, amelyikhez a British Airways 2193as járatának utasai érkeztek. Pusztán tunyaság volt az oka, s az, hogy nem várta szívesen a járatot.

Sajnos két hangoskodó üzletember felébresztette. Ráérősen nyújtózkodott, aztán ásított. Egy csinos, szürke rövid kosztümös nő rámosolygott, ő pedig visszamosolygott rá. Majd az órájára pillantott, s látta, hogy félórás késésben van. Ismét ásított. Nyújtózkodott.

- Elnézést - szólította meg a nő. - Sajnálom, hogy megzavarom, de... olyan ismerősnek tűnik. Véletlenül nem...

- De igen, asszonyom. - Kenny megbökte Stetson-kalapját, majd ásításra nyíló szájjal a nőre vigyorgott. - Hízlgő, hogy a rodeó palánkján kívül is felismert. A legtöbben nem így vannak vele.

A nő zavartan pislogott.

- Rodeó? Sajnálom. Azt hittem, maga... Annyira hasonlít Kenny Travelerre, a hivatásos golfozóra.

- Golfozóra? Én? Ó, nem, asszonyom. Túl fiatal vagyok ahhoz, hogy olyan öreges játékot űzzek, mint a golf. Én a vérbeli sportokat kedvelem.

- De...

- A rodeót. A rodeó vérbeli sport. A foci is és a kosárlabda is az. - Lassan felállt a székről, és kihúzta magát teljes 188 centiméteres magasságában. - A tenisz határeset. A golf azonban egyáltalán nem az a sport, amellyel egy igazi férfi közelebbi ismeretségbe akarna kerülni.

A szürke kosztümös nő azonban nem most jött le a falvédőről. Elmosolyodott.

- Nekem mégis úgy tűnik, mintha magát láttam volna a tévében ezen a télen, amikor megnyerte az AT&T -t és a Buick Invitationt. Esküszöm, azt hittem, Tiger könnyekben fog kitörni az utolsó fordulónál Torrey Pinesban. - A nő mosolya lehervadt. - Még most sem tudom elhinni, hogy Beau...

- Nagyra értékelném, ha nem ejtené ki előttem az Antikrisztus nevét.

- Sajnálom. Mit gondol, meddig tart a felfüggesztése? Kenny lepillantott arany Rolexére.

- Azt hiszem, ez attól függ, milyen hamar érek oda a British Airways járatához.

- Tessék?

- Jól elbeszélgettünk, asszonyom. - A férfi megpöccintette a Stetsonját, és kiballagott az előcsarnokból.

Az egyik boldogtalan régi barátnője szerint a legtöbb, ami Kennytől futás gyanánt telt, az a vánszorgás volt. Nem látta ugyanis értelmét, hogy a golfpályán kívül máshol is vesztegetse az energiáját. Lassan és komótosan szeretett csinálni mindent, bár az utóbbi időben ezzel meggyúlt a haja.

Miközben elsétált az újságosstand mellett, egy pillantásra sem méltatta a lapokat, amelyek címlapon számoltak be arról, hogy Dallas Fremont Beaudine PGA-helyettesmegbízott a profi golf történetének leghosszabb nyerő szériáját megszakítva felfüggesztette és eltiltotta Kennyt a részvételtől az alig két hét múlva kezdődő Mesterek Tornáján.

- Hé, Kenny! - hallotta hirtelen.

Odabíccentett egy üzletember felé, aki majd elolvadt a boldogságtól, mint általában azok, akik fel szokták ismerni. Biztosra vette, hogy a férfi északi, ugyanis tökéletesen ejtette ki a nevét, s nem „Kinnynek” szólította, ahogy az emberek általában.

Kissé meggyorsította vánszorgó lépteit arra az esetre, ha az üzletembernek megfordulna a fejében, hogy feleleveníti Kenny diadalmas utolsó, múlt hónapban játszott fordulóját Bay Hillben. Egy dús hajú nő, szűk farmerben már másodszor nézett rá, de mivel nem úgy festett,

mint egy PGA-rajongó, Kenny arra a következtetésre jutott, hogy csakis sármos megjelenése vonzhatja a tekintetét.

Egy régi barátnője mondta, hogy ha Hollywoodban egyszer megfilmesítenék Kenny életét, az egyetlen színész, aki elég jóképű ahhoz, hogy megszemélyesítse a vásznon, Pierce Brosnan lenne. Kenny a plafonon volt. Nem azért, mert a barátnője jóképűnek nevezte, ezt valahol meg tudta érteni, hanem a szereposztás miatt. Akkor és ott felvilágosította, csak abban az esetben engedné meg, hogy Pierce Brosnan játssza a szerepét, ha először összekócolnák, kivernék belőle azt a finomkodó idegen akcentusát, aztán felhizlalnák sült csirkével, hogy ne úgy nézzen ki, mintha az első nyugat-texasi vihar ledönthetné a lábáról. De ami a legfontosabb, az öreg Pierce kénytelen lenne megtanulni, hogyan kell rendeltetésszerűen használni egy golfütőt.

Ennyi sétától Kenny kimerült.

Megállt pihenni egy mogyorót és cukorkát árusító üzletnél, s addig flörtölt a mexikói elárusítólánnyal, míg rávette, hogy válogassa ki a banános ízű szemeket a gumicukorhól. A vegyes gumicukrot szerette, a banánost azonban nem, s mivel túl nagy fáradtság lett volna, ha neki kell kiszemezgetnie, általában másokat próbált meg rávenni a feladatra. Ha nem sikerült, megette a banánosakat is.

A British Airways kapuja elhagyatott volt, így nekidőlt az egyik oszlopnak, kivett egy marék gumicukrot a zacskóból, s beleborította a szájába. Közben elgondolkodott néhány dolgon, legfőképpen azon, milyen szívesen kitekerné a nyakát egy bizonyos Francesca Serritella Day Beaudine nevű nő, az Antikrisztus, a PGA-helyettesmegbízott híres feleségének és az állítólagos barátnőjének is.

- Tedd meg nekem ezt az apró szívességet, Kenny! - kérte Francesca. - Ha vigyázol Emmára az elkövetkezendő két hétben, biztosíthatlak, hogy beszéljek Dallie fejével, hogy kurtítsa meg az eltiltásodat. A Mesterek Tornáját kihagyod, de...

- Hogy csinálod? - kérdezte Kenny.

- Ne kérdezz a módszereimről, amikor a férjemről van szó.

Kenny nem is tette. Mindenki tudta, hogy Francescának csak rá kell néznie Dallie Beaudine-ra, s az nyomban a tenyeréből eszik, jöllehet már tizenkét éve házasság.

Kennyt egy visító gyerek és egy jókedvű, angol akcentussal beszélő nő riasztotta fel gondolataiból.

- Engedd el a húgod haját, Reggie, különben nagyon megharagszom. Te pedig hagyd ezt abba, Penny. Ha nem kezdesz el verekedni, nem ütött volna vissza.

Kenny megfordult és elvigyorodott, mikor látta, hogy a nő két kisgyerekekkel kergetőzik a sarokban. Az első, amit észrevett, a nő kalapja volt: egy felhajtott karimájú hetyke kis szalmakalap, amelynek a közepén egy fürt cseresznye himbálódzott. A nő rózsákkal díszített zöld gézszoknyát viselt hő rózsaszín felsővel, s ez jól illett lapos sarkú cipőjéhez.

Azzal a kezével, amelyikben egy táskát tartott, egy kisfiú kezét fogta. A másikkal egy pimasz kislányét, egy csiricsaré virágmintás esernyőt és egy málnaszínű, újságokkal, könyvekkel és még egy színes esernyővel megrakott utazótáskát. Világosbarna haja rakoncátlan fürtökben kandikált ki a szalmakalap karimája alól, s ha kisminkelte is magát reggel, mostanra már minden festék régen lekopott róla.

Ami nem is olyan kár, gondolta Kenny, mert még így rúzs nélkül is ez volt a legizgatóbb száj, amelyet életében látott. Az alsó ajak széles és telt, a felső közepén egy hajlat. A nő határozott vonalú álla nem illett könnyed öltözkééhez. Arca kerek, mint egy babáé, csontja finoman ívelt. Az orra kissé túl egyenes, de azért nem annyira, hogy Kenny elveszítse az érdeklődését. A nőnek ráadásul káprázatos aranybarna szeme volt, sűrű szempillákkal.

Gondolatban szűk topot, rövid szoknyát, túsarkú cipőt és hogy teljes legyen a kép, fekete heccharisnyát adott rá. Soha életében nem fizetett szexért, de most rádöbrent, hogy fölöttébb

szívesen szórna egy kis pénzt ennek a nőnek a lába elé, ha úgy alakulna, hogy szegénykének az utcán kellene egy kis kiegészítést keresnie a gyerekek fogszabályzójára.

Legnagyobb meglepetésére a nő odafordult hozzá.

- Mr. Traveler?

Más dolog fantáziálni valamiről, és más a valóság, s amikor Kenny tekintete a nőről a rosszcsont gyerekekre vándorolt, a gyomra görcsbe rándult. Az, hogy a nő szemmel láthatóan rá várt, azt mutatta, hogy csakis Lady Emma Wells-Finch lehet.

Vagyis az, akit Kennynek két héten át kell majd pátyolgatnia. Francesca azonban egy szót sem szólt a gyerekekről.

Kenny túl későn döbbsen rá, hogy válaszképpen gépiesen bólintott a nő kérdésére ahelyett, hogy egyenesen kirohant volna a DFW-b61 a Caddyjéhez. Csakhogy nem tehette, mert mindennél jobban szeretete volna folytatni a versenyzést.

- Pompás! - A nő arca felragyogott. Megindult felé ringó szoknyával, magával húzva a gyerekeket és az esernyőket, miközben az újságok és a magazinok repkedtek a szélben, karamellszínű haja pedig lobogott.

Kennyt már a nő pusztá látványa lefárasztotta.

Emma elengedte a kislányt, megfogta Kenny kezét és megszorongatta. Alacsony termete ellenére jó erőben volt.

- Örülök, hogy megismerhetem, Mr. Traveler. - A cseresznyék bólogattak hetyke szalmakalapján. - Emma Wells-Finch.

A kisfiú hátrahúzta a lábát, és mielőtt Kenny elugorhatott volna, teljes erőből sípcsonton rúgta.

- Utállak!

Kenny a kisfiúra meredt, megfordult a fejében, hogy behúzz neki egyet, aztán arra gondolt, hogy Francescának húz be egyet, miután elmondja neki a véleményét a zsarolókról.

Lady Emma a kisfiúhoz fordult, de ahelyett, hogy megfenyítette volna, ahogy megérdemli, összehúzta a szemöldökét.

- Reggie, drágám, vedd ki az ujjadat az orrodból. Nagyon csúnya dolog. Kérj bocsánatot Mr. Travelertől!

A kisfiú beletörölte az ujját Kenny farmerjába.

Kenny már éppen azon volt, hogy ellássa a kis gazfickó baját, mikor egy elkínzott arcú asszony sietett oda hozzájuk.

- Köszönöm, Emma drágám, hogy vigyáztál rájuk. Reggie, Penelope, jól viselkedtetek?

- Akár az angyalok - felelte Lady Emma olyan őszinte hangon, hogy Kenny félrenyelte a savanyúalma-ízű gumicukrot, amelyet szopogatott.

Lady Emma kénytelen volt hátba veregetni őt. Sajnos az ütései pontosan olyan erősnek bizonyultak, mint a kézszorítása, s Kenny meg mert volna esküdni rá, hogy eltört a bordája. Mikorra ismét lélegzethez jutott, a kis sátánfajzatok már eltűntek az anyjukkal együtt.

- Nos... - mosolygott rá Lady Emma. - Itt volnánk.

Kenny szédült. Ennek részben a törött borda lehetett az oka, de még inkább az, hogy próbálta erőltetni az agyát és beilleszteni az angol felső tízezerbe ezt a nőt, akinek az arca úgy ragyogott, mintha reflektor világította volna meg.

Mire Kenny felocsúdott, Emma maga is végigmérte a férfit. Hatéves kora óta járt a St. Gertrude Leányiskolába, ahol jelenleg tanított és két éve ő volt a főnökhasszony, így hozzászokott, hogy gyorsan véleményt alkosson az emberekről. Egy pillanat elég volt, hogy levonja a következtetést és megállapítsa, pontosan erre a tősgyökeres amerikai cowboyra van szüksége - akinek többet nyom a latba a kulcsín, mint a belbecs.

Fekete göndör fürtök kandikáltak ki a férfi kétszersültszínű Stetson-kalapja alól, mely olyan otthonosan ült a fején, mintha odanőtt volna. Cadillac-emblémával ellátott tengerészkek pólója fölöttébb széles mellkast rejtett, kifakult farmerja rásimult keskeny csípőjére és izmos,

karcsú lábára. Emmának nem kerülte el a figyelmét a kézzel készített cowboysizma. Szépen be volt törve, de a nő nem lepődött meg, amiért nyomát sem látta rajta annak, hogy a viselője valaha is trágyakupac közelében járt volna. A férfinak vékony orra, kiálló pofacsontja, formás ajka, egyenes, fehér fogsora volt. Na és a szeme! Színe akár a vadjácinté és a mocsári ibolyáé. Felháborító, hogy egy férfinak ilyen szeme legyen.

Rövid vizsgálódása Mr. Traveler jelleméről is elmondott mindent, amit tudnia kellett. A férfi hanyag kiállása tunyaságról, fejtartása önteltségről, félig leeresztett szemhéja alól csillogó mocsáriibolya-tekintete félreérthetetlen érzékiségről árulkodott.

Emma kis híján megborzongott.

- Akkor induljunk, Mr. Traveler. Ugye késett egy kicsit? Remélem, nem emelték el a csomagjaimat.

A férfi felé nyújtotta az utazótáskáját, de csak annyit ért el, hogy beleöklözött a mellkasába. A földre hullott a Times Sam Houston új életrajzi regényével, amelyet Emma most olvasott, és egy tábla csokoládé is, amelyet szeretett, bár a csípőjének egyáltalán nem használt.

Lehajolt, hogy mindent felszedjen, ám ekkor a férfi egy lépést tett előre. Emma szalmakalapja nekiütközött Kenny térdének, és a földön heverő halom tetejére pottyant.

Emma visszarakta rakoncátlan fürtjeire.

- Sajnálom.

Rendes körülmények között nem ügyetlenkedett, az utóbbi időben azonban a gondjai olyan szétszórttá tették, hogy legjobb barátnője, Penelope Briggs meg is jegyezte, az a veszély fenyegeti, hogy az angol regényírók által oly kedvelt „vénkisasszonnyá” váljon.

A gondolat, hogy „vénkisasszony” legyen belőle, amikor alig harmincéves, elviselhetetlenül nyomasztotta, így minduntalan elhessegette magától. Azonkívül ha minden terv szerint megy, emiatt már nem kell sokáig aggódnia.

A férfi nem segített összeszedni a holmiját, s azt sem ajánlotta fel, hogy viszi az utazótáskáját; de hogyan is várjon figyelmességet egy olyan férfitől, akit ilyen fizikummal áldott meg az ég?

- Induljunk. - Összecsukott ernyőjével előrebökött.

Már majdnem kiért a kapun, mikor észrevette, hogy a férfi nem követi. Megfordult, hogy megnézzé, mi a baj.

Kenny a kinyújtott esernyőre meredt. Teljesen hétköznapi esernyő volt, Emma nem értette, mivel babonázhatta meg ennyire a férfit. Talán lassabb a felfogása, mint eredetileg gondolta.

- Mindig... így szokott mutogatni? - kérdezte Kenny.

Emma lepillantott a virágos esernyőre és azon gondolkodott, mi az ördögről beszél a férfi.

- A csomagjaimért kell mennünk - magyarázta türelmesen, s kissé meglengette az esernyő nyelét a nagyobb nyomaték kedvéért.

- Tudom.

- Akkor?

A férfi kissé zavaros pillantást vetett felé.

- Hagyjuk.

Most, hogy végre megmozdult, Emma is elindult. Gépszoknyája a lába körül fodrozódott, egy tincs az arcába hullott. Néhány percet szánhatott volna rá, hogy rendbe szedje magát, mielőtt a gép leszállt, de ez eszébe sem jutott, annyira el volt foglalva azzal, hogy szórakoztassa a mellette ülő gyerekeket.

- Mr. Traveler, arra gondoltam, hogy... - Rádöbbsent, hogy magának beszél.

Megállt, visszanézett, s észrevette, hogy a férfi egy ajándékbolt kirakatát bámulja. Emma álságos türelemmel dobolt a lábával, miközben arra várt, hogy Traveler csatlakozzék hozzá.

De a férfi csak bámészkodott tovább.

A nő felsóhajtott és visszamasírozott hozzá. - Valami baj van?

- Baj?

- Mennünk kell a csomagjaimért.

A férfi felnézett.

- Arra gondoltam, talán vehetnék egy új kulcstartót.

- Most akar venni egyet?

- Lehet.

Emma várt.

Kenny balra cammogott tizenöt centit, hogy jobban lásson. - Mr. Traveler, tényleg azt hiszem, hogy mennünk kellene. - Látja, ezt a Gucci-kulcstartót néhány évvel ezelőtt kaptam az egyik barátomtól. De nem szeretem, ha mások kezdőbetűi vannak az én dolgaimon.

- Néhány évvel ezelőtt kapta ezt a kulcstartót?

- Igen, asszonyom.

Emmának eszébe jutott egy régi prédikáció, miszerint az úr a fogyatékossgal született embereket azzal kárpótolja, hogy más adottságokkal gazdagon megajándékozta őket. Aki például rendkívüli külsővel jön a világra, nagyon nehéz felfogással bír. Emma hirtelen megsajnálta a férfit, ugyanakkor meg is könnyebbült. Traveler együgyűsége még inkább megkönnyíti a dolgát az elkövetkezendő két hétben.

- Rendben. Várok.

Kenny tovább tanulmányozta a kirakatot.

Emma karja sajogni kezdett csomagjai súlya alatt. Végül a férfi felé nyújtotta az utazótáskáját.

- Megfogná ezt?

Kenny gondterhelten pillantott rá. - Nehéznek tűnik.

- Igen. Az is.

A férfi téován bólintott, majd visszafordult a kirakathoz. Emma átvette a másik karjára az utazótáskáját. Végül már nem bírta tovább.

- Segítsek?

- Ó, ki tudom fizetni.

- Nem így értettem. Segítsek kiválasztani?

- Már az első alkalommal is ez volt a baj. Hagytam, hogy valaki más válassza ki a kulcstartómat.

Emma válla sajogni kezdett.

- Mr. Traveler, most már tényleg mennünk kell. Talán máskor is el tudja ezt intézni.

- Valószínűleg, igen, de lehet, hogy akkor nem lesz ilyen nagy a választék.

Emma türelme elfogyott.

- Akkor válassza a cowboyosat!

- Tényleg? Magának az tetszik?

Emma minden erejével azon volt, hogy ne csikorgassa a fogát.

- Imádnám.

- Akkor a cowboyosat. - Kenny elégedett arccal besétált a boltba, megállt, hogy megcsodáljon egy konyhai törلőszettet, aztán egy örökkévalóságig csevegett a pult mögött álló csinos fiatal nővel. Végül megjelent egy kis csomaggal, amit azon nyomban Emma elgémberedett kezébe nyomott.

- Tessék.

- Mi ez?

A férfi kimerültnak látszott.

- A kulcstartó. Azt mondta, a cowboyos tetszik magának.

- Maga akart kulcstartót!

- Miért akarnék egy cowboyos kulcstartót, amikor van egy klassz Gucci a zsebemben?

A férfi elindult a folyosón, s Emma esküdni mert volna rá, hogy azt füttyörészi: „Légy üdvözölve, Britannia!”

Húsz perccel később a parkolóban álltak, s Emma rémülten szemlélte a férfi kocsiját. Hatalmas amerikai luxusautó volt, egy pezsgőszínű régi Cadillac Eldorado.

- Én ezt nem engedhetem meg magamnak.

Kenny egy csuklómozdulattal kinyitotta a csomagtartót.

- Parancsol?

Emma kitűnően intézte a St. Gert pénzügyeit, de a sajátját csapnivalóan. Mivel a régi épület fenntartása sokba került, az iskolának soha nem volt elég pénze, s amikor égető szükség lett egy új fénymásoló gépre vagy egy laboratóriumi felszerelésre, Emma a saját zsebébe nyúlt. Ennek eredményeképpen igencsak össze kellett húznia a nadrágszíját.

Nem tudta leplezni zavarát.

- Azt hiszem, itt valami tévedés lesz, Mr. Traveler. Nekem korlátozott költőpénz áll rendelkezésemre. Amikor megmondtam Francescának, hogy csak napi ötven dollárt tudok fizetni a sofőrömnek, ő azt felelte, hogy ez fedezni fogja a szolgálatait. De aligha elég egy ilyen kocs fenntartására is.

- Napi ötven dollárt?

Emma szerette volna azt hinni, hogy az időeltolódás miatt lüktet a feje, de mindig is jól bírta az utazást, s gyanította, hogy a kiábrándultság az oka a fájdalomnak. Ezzel a jóképű hülyével sokkal nehezebben tudott szót érteni, mint a leggyengébb felfogású diákjával. Nem elég, hogy úgy mozgott, mint egy csiga, de úgy tűnt, hogy az utasításaiból sem fog fel egyet sem. Még a kulcstartóval történt incidens után is egy örökkévalóságba telt rávennie, hogy elmenjenek a csomagjáért.

- Ez nagyon kínos. Azt hittem, Francesca mindent megbeszélt magával. Ugye többet kér ötven dollárnál?

A férfi meglepően könnyedén emelte fel Emma két nehéz bőröndjét, főleg ahhoz képest, hogy alig pár perccel ezelőtt úgy tett, mintha óriási fenyegetést jelentene a gerincoszlopára, hogy ugyanezeket a csomagokat elcipelje a kocsijához. Emma tekintete ismét a férfi kidolgozott izmaira siklott, amelyeket a pólója nem tudott elrejteni. Az embereknek nem kéne energiát fecsérelniük arra, hogy ekkora izmokat növecsszenek.

- Azt hiszem, ez attól függ, a fuvarozáson kívül mit kell még fedeznie az ötven dollárnak.

- Kenny megfogta a nő utazótáskáját, és azt is a bőröndje mellé dobta. Aztán szemügyre vette Emma kizárólagát. - Meglep, hogy a légitársaság hagyta, hogy kézipoggyászként felvigye a gépre. Ezt is a csomagtartóba tegyem?

- Nem, köszönöm. - Emma fejfájása a halántékaról a tarkójára húzódott. - Inkább menjünk vissza a terminálba, ülünk le és beszélünk meg mindent.

- Túl messze van. - Kenny karba tette a kezét, és a csomagtartónak dönt.

Miközben Emma azt mérlegelte, mennyit mondjon el neki, a parkolóházon kívül vidáman tűző áprilisi napsugarakat nézte, és az járt a fejében, mennyire nem illenek ide rémült gondolatai.

- Történelmet tanítottam, mielőtt a St. Gert főnökasszonya lettem és...

- Főnökasszonya?

- Igen és...

- Maga tényleg így nevezi magát? Főnökasszonynak?

- Az vagyok.

Kenny meglehetősen jól szórakozott.

- Az átlagemberek számára maguknak, angoloknak nagyon rusztikus pozícióik vannak.

Ha egy másik amerikai veti ezt a szemére, Emma jót nevetett volna, de volt valami a férfi modorában, amittől olyan kimért lett, mint Helen Pruitt, a kémia tanár.

- Hogy úgy mondjam... - Elhallgatott, miközben a fülében visszhangzott saját sértődött hangja. Már úgy is beszél, mint Helen Pruitt. - Az elmúlt évben elkezdtem írni egy tanulmányt Lady Sarah Thorntonról, egy angol hölgyről, aki az 1870-es években keresztülutazta Texast. Történetesen a St. Gert iskola diákja volt. A munka nemsokára kész, de el kell látogatnom néhány itteni könyvtárba, hogy befejezhessem, s mivel most van a tavaszi szünet, ezért mostanra időzítettem az utazást. Francesca ajánlotta fel, hogy majd maga esetleg elkalauzol, s ő mondta, hogy napi ötven dollár elegendő lesz a szolgálataiért.

- A szolgálataimért?

- Mint az idegenvezetőm - erősítette meg Emma. - És a sofőröm.

- Örömmel hallom, hogy csak erre gondol, mert amikor a szolgálataimat említette, megfordult a fejében, hogy talán másra is számít, s ebben az esetben az ötven dollár nem lenne elég.

A férfi még mindig remekül mulatott, bár Emma nem értette, miért.

- Sokat kell majd vezetnie. El kell mennem Dallasba, a Texas Egyetemre...

- Vezetnem? Tehát csak ennyit vár tőlem.

Nemcsak ezt, de nem ez volt a legmegfelelőbb pillanat, hogy megemlítsen, azért is szüksége van Kennyre, hogy bevezesse Texas éjszakai életébe.

- Ez egy nagy állam.

- Nem. Úgy értettem, egyéb szolgáltatásra nincs szüksége? - Milyen egyéb szolgáltatást tudna felajánlani? Kenny elvagyorodott.

- Mondok valamit. Először ellátom az alapfeladatokat, később pedig megbeszéljük a többi.

Emma nem szerette a bizonytalanságot, mert csak addig nyújtózkodhatott, ameddig a takarója ért.

- Szerintem mindig sokkal jobb az elején tisztázni mindent, nem gondolja?

- Egyelőre tisztáztuk a dolgokat. - A férfi közelebb lépett, s kinyitotta neki az ajtót. - Ötven dollárt fizet nekem naponta, hogy két héten át fuvarozzam ide-oda.

- Van egy listám.

- Fogadni mertem volna. Vigyázzon a szoknyájára. - Kenny becsukta az ajtót, majd beszállt a másik oldalra. - Tudja, megtakaríthatna egy kis pénzt, ha venne egy térképet, és maga vezetne. - Behúzta az ajtót, és beletette a kulcsot az indítóba. A kocsiban hatalmas erős illat volt, s Emma lelki szemei előtt Beddington herceg képe jelent meg. Elhessegette magától.

- Nem vezetek - mondta.

- Mindenki vezet, aki elmúlt tizennégy éves. - A férfi épp csak hátranézett a válla fölött, kitolatott a parkolóhelyről, majd elindult a kijárat felé. - Mióta ismeri Francescát? - Kenny kikanyarodott az útra.

Emma levette tekintetét a Cadillac sebességmérőjéről, amelynek a mutatója vészesen emelkedett. Kényszerítette magát, hogy vegye úgy, mintha kilométerben számolna.

- Néhány évvel ezelőtt találkoztam vele először, amikor a filmgyára a St. Gert iskolát választotta helyszínül egy interjúhoz, amelyet a Francesca Today című műsor számára készített több angol színésszel. Összebarátkoztunk, s azóta is tartjuk a kapcsolatot. Úgy terveztem, hogy meglátogatom, amíg itt vagyok, de átmenetileg Floridába költözött a férjével.

Floridába is megy repülő, gondolta Kenny. Kezdte gyanítani, hogy Francesca nagyon jól tudja, Lady Emma olyan, akár egy szálka a köröm alatt, s szándékosan varrta az ő nyakába.

- A költségeiről... - Lady Emma aggodalmas arccal vizsgálta Kenny Caddyjét. - Ez a kocsiban óriási. Csak a benzin is megfizethetetlen, amit eszik.

Vékony ránc jelent meg a homlokán. Emma rágni kezdte az alsó ajkát. A férfi azt kívánta, bár csak ne tenné. Pokoli kínokat állt ki. A nő attól a pillanattól fogva bosszantotta, hogy először kinyitotta a száját, s megesküdt, hogy ha még egyszer rámutat valamire az

esernyőjével, ő bizony azt kettétöri a térdén. De látva nedvesen csillogó, gyönyörű, de be nem álló száját, azon tépelődött, hogyan fogja kibírni az elkövetkezendő két hetet.

Ágyban.

Mihelyt beugrott az ötlet, be is fészkelte magát az agyába. Elmosolyodott. Pontosan ez a fajta gondolkodás volt az, mely három kontinens bajnokává tette. A legjobb módszer arra, hogy ne kelljen meggyilkolnia a nőt, ha meztelenre vetkőzteti, amilyen hamar csak tudja. Lehetőleg pár napon belül.

Határozott kihívást jelentett a számára ilyen gyorsasággal lerohanni egy nőt, de Kenny ebben volt a legjobb, így eltökélte magát. Eszébe jutott az ötven dollár, amit Emma fizetne neki napidíjként, aztán a hárommillió, amit a reklámokból zsebelt be ebben az évben, és elmosolyodott. Ez volt az első alkalom, hogy a pénz mosolygásra készítette, mióta a minden hájjal megkent üzleti menedzsere abba a botrányba keverte, amely a profi turnétól való eltiltásához vezetett.

Mosolya azonban szemöldökráncolásba ment át, mikor maga elé képzelte, milyen jól szórakozhatott Francesca, amint az ötvendolláros napidíjat ajánlotta, s hogy jókedve valószínűleg csak fokozódott, mikor úgy döntött, hogy nem köti Kenny orrára ezt a kis apróságot. Mindig is csodálkozott rajta, hogy egy ilyen kőszívű, acélos tekintetű férfi, mint Dallie Beaudine, miért nem képes kordában tartani a feleségét. Az egyetlen nő, aki győzedelmeskedett Kenny felett, az anyja volt. Mivel azonban kis híján tönkretette fia életét, Kenny örökre megtanulta a leckét; s gondoskodott róla, hogy azóta egyetlen nő se parancsoljon neki.

A karamellhajú, babaarcú, rózsákkal és bólogató cseresznyékkal feldíszített Lady Emmára pillantott. Mióta felnőtt, ő irányította a nőket, s még soha egynek sem engedte meg, hogy elfelejtse, hol a helye.

Óalatta.

2. fejezet

- Ez nem is szálloda. - Emma elszundított, de most nagyon is felébredt. A Cadillac ablakán át látta, hogy behajtanak egy gazdag lakóház udvarára.

Nem akart elaludni, hiszen már olyan régóta szerette volna látni Texast, de mivel a férfi rá se hederített a vezetésével kapcsolatos udvarias célzásokra, kénytelen volt behunyni a szemét. Az időeltolódás gondoskodott a többitől.

Otthon amennyire csak tehetette, kerülte, hogy autóval utazzon, inkább gyalog járt vagy -- a diákok legnagyobb szórakozására - kerékpárra ült. Tízéves korában szörnyű autóbalesetet szenvedett, amelyben meghalt az édesapja. Ő ugyan megúsza annyival, hogy eltört a karja, azóta mégis szorongott az autókban. Nemcsak azért szégyellte főbiáját, mert kényelmetlenséget okozott neki, hanem azért is, mert nem szerette magában a gyengeséget.

- Mivel fontos magának, hogy pénzt takarítson meg - mondta a férfi -, gondoltan, szívesebben lakna itt, mint szállodában.

Az udvart pazar, díszvakolatú lakóházak vették körül, amit az amerikaiak városi háznak neveznek, mindegyiket kerek, zöld tetőzsindely fedte. Virágok pompáztak mindenfelé, a kertész egy alacsony válaszfal mellé ültetett bougainvilleát gondozott.

- De ez úgy fest, mint egy magánrezidencia - tiltakozott Emma, miközben a férfi ráfordult a kocsifelhajtóra.

- Az egyik barátomé. - Kenny megnyomott egy gombot, s a garázsajtó kinyílt. - Jelenleg nincs a városban. Elfoglalhatja a mellettem lévő szobát.

- A magáé mellett levőt? Maga is itt lakik?

- Nem most mondtam?

- De...

- Nem akar ingyenszállást mellettem. - A férfi hátramenetbe kapcsolt. - Persze így éjszakánként száz dolcsit is megspórolhatna, de ha nem akar, azonnal elviszem egy hotelba. - Elindult kifelé.

- Ne! Nem tudom. Nem vagyok biztos...

Kenny megállította a kocsit, amely most félig kinn állt a garázból, és türelmesen nézte a nőt.

Emma nem szokott hozzá, hogy ne tudjon dönteni, különösen, hogy nem is értette, miért tiltakozik. Semmit nem változtat a dolgon, hogy a férfi is itt lakik. Nem azzal az eltökélt szándékkal utazott ide, hogy elveszítse a jó hírét? A gyomra görcsbe rándult a gondolatra, de már elhatározásra jutott, és nem fogja cserbenhagyni a St. Gert iskolát.

- Meggondolta magát?

- Igen. Biztos vagyok benne, hogy itt jó lesz.

Kenny visszagurult a garázsba. - Van egy remek meleg fürdő a teraszon.

- Meleg fürdő?

- Angliában nincs ilyesmi?

- De igen, csak...

A férfi megállította a kocsit és kiszállt. Emma követte. A garázs egyik végében dobozokat raktak egymás tetejére egy látszólag szabadon álló borospince mellé. Emma az üvegajtón át látta, hogy a pince tele van.

Kenny elindult a házba vezető ajtó felé. Emma megállította.

- Mr. Traveler?

A férfi megfordult. - A csomagjaim?

Kenny fáradtan, fojtott hangon felsóhajtott, aztán a csomagtartóhoz lépett, kinyitotta és belenézett.

- Tudja, nem tesz jót ekkora csomagokat cipelgetnie annak, akinek gerincbántalmai vannak.

- Magának gerincbántalmai vannak?

- Most még nincsenek, pontosan ez a pláne.

Emma elfojtott magában egy mosolyt. A férfi dühítette, de egyszersmind szórakoztatta is. Majd én megmutatom neki, gondolta; a csomagtartóhoz vonult, és ő vette ki a nehéz bőröndöket.

- Majd én viszem.

Kenny ahelyett, hogy elszégyellte volna magát, nagyon is elégedettnek látszott.

- Én addig kinyitom az ajtót.

Emma lemondóan sóhajtott, s bevonszolta a bőröndöket. Elegáns járólapos kis konyhába léptek, ahol gránitpultok és metszett üveges tálaló állt. A késő délutáni nap besütött a tetőablakon, és megvilágított egy sor modern berendezést.

- Szép. - Emma lerakta a csomagokat, és a konyhán át a fehér, a kék és a zöld különböző árnyalataival díszített nappaliba ment. Rengeteg növény nőtt a dupla üvegajtó mellett, mely egy kúszónövényekkel befuttatott fakerítéssel körülzárt kis teraszra nyílt. A terasz végében hatalmas, nyolcszög alakú meleg fürdő állt.

Kenny egy székes támlájára dobta a Stetsonját, kulcsait egy bronzból és üvegből készült asztalkára hajította, majd megnyomott egy gombot az üzenetrögzítőn. Egy vontatott beszédű texasi nő hangja töltötte be a szobát.

- Kinny, itt Torie. Azonnal hívj vissza, te gazember, különben esküszöm, hogy felhívom az Antikrisztust és megmondom neki, hogy katolikus iskolás lányokat molesztálsz. Arra az esetre pedig, ha elfelejted, egy készlet Ping van bezárva a Beemerem csomagtartójába, azzal a Big Berthával együtt, amelyet a Coloniallal nyertél. Komolyan beszélek, Kinny, összetöröm mindegyiket, ha ma délután háromig nem hívsz vissza.

A férfi ásitott. Emma az elegáns órára pillantott az asztalkán. Négy óra volt.

- Nagyon mérgesnek hat.

- Torie? Mindig így beszél.

Emma nem tudott ellenállni a kíváncsiságának. - A felesége?

- Soha nem voltam nős.

- Á! - Emma várt.

Kenny úgy rogyott le a kanapéra, mintha most futotta volna végig a maratoni távot.

- A menyasszonya talán? Vagy a barátnője?

- Torie a húgom. Sajnos.

Emmát akarata ellenére is egyre jobban érdekelte ez a jóképű, lusta texasi.

- Néhány dolgot nem egészen értettem. Big Bertha? Pink?

- Ping. Golfütők.

- Tehát golfozik. Ez megmagyarázza, honnan ismeri Francescát. Nálunk a tantestületben is golfoznak néhányan.

- Ne mondja!

- Én kerékpározni szoktam.

- Ühüm.

- Hiszem, hogy a testmozgás fontos.

- Hiszem, hogy a sör fontos. Kér?

- Nem, köszönöm. Én... - Elhallgatott. - Igen, tulajdonképpen szeretem a sört.

- Helyes. - A férfi felállt a kanapéról. - A hálószobája fent van a folyosó végén. Várom a meleg fürdönél egy hideg sörrrel, mihelyt levetkőzött.

Mielőtt Emma válaszolhatott volna, a férfi eltűnt. Emma összehúzta a szemöldökét. Ahhoz képest, hogy milyen lassan mozgott, úgy tűnt, hatalmas területet volt képes bejárni rövid idő alatt.

Kenny hátradőlt a meleg fürdőben, amely kis teraszának árnyékos részében állt. Luxusmodell volt, s nevével ellentétben hűtőrendszerrel látták el, ez kellemesen hűsen tartotta a vizet a forró texasi nyárban. Most azonban, hogy késő délután a hőmérséklet huszonegy fokra süllyedt, a férfinak jólesett a meleg víz.

Közvetlenül azután építtette be a meleg fürdőt, hogy megvette ezt a helyet, harmadik rezidenciáját a Texas állambeli Wynette melletti ranchen és a Hilton Headen álló tengerparti házon kívül. Ez utóbbit most el kell adnia, hogy kikeveredjen abból a jogi és pénzügyi slamasztikából, amelyben volt üzleti menedzsere, Howard Slattery hagyta.

Hallotta, hogy megcsördül a telefon, de rá se hederített, mert gondolta, hogy megint Torie hívja. Miközben egyik térdét közelebb fordította a vízsugárhoz, az járt a fejében, hogy Lady Emmának fogalma sincs róla, kicsoda ő. Azt hitte, hogy ez majd sérteni fogja az önérzetét, de inkább örült neki, hogy nem olyasvalakivel van összezárva, aki a botrány részletein akar csámcsogni.

A házba vezető ajtó kinyílt, és Lady Emma kilépett. Kenny vigyorgott. A nő ki sem látszott az újabb szalmakalap, napszemüveg és a vékony ciklámenszínű köntös alól, amelyet fehér virágok pettyeztek. Lady Emma kétségtelenül szerette a virágokat.

Kenny kortyolt egyet a sörből, majd a nő felé billentette az üveg száját.

- Alatta meztelen?

Az aranybarna szempárban szikra lobbant a meglepetéstől.

- Dehogy!

- Ruhástul nem lehet bejönni. A barátom megtiltotta.

A nő szemében vidámság csillant.

- A barátjának nem kell megtudnia. - Keze matatni kezdett a köntös övénel. - Maga meztelen?

Kenny ivott és ártatlanul végigmérté Emmát.

- Látja, ez olyan dolog, amire egy amerikai nő kérdés nélkül is tudná a választ.

Emma tétovázott, aztán kioldotta a köntösét, és hagyta leesni.

Kenny kis híján megfulladt. Ott helyben, a bugyborékoló vízben ágyéka teljes készenléti állapotba szökkent.

Emma öltözetének semmi köze nem volt a dologhoz. Konzervatív egyrészes fehér fürdőruhát viselt, melyen elől kék liliomszalak futottak felfelé. Hanem a teste. Teste elárulta, hogy Emma, ha degeszre ette magát, nem rohant a fürdőszobába, hogy ledugja az ujját a torkán, ahogy Kenny néhány előző barátnője. Lady Emma nőies nő volt, kerek csípővel és gömbölyű mellel. Amikor egy férfi ágyba bújt vele, nem kellett odanéznie, hogy ellenőrizze, a megfelelő testrészt fogja-e.

Emma bőrt tejfehér és hibátlan. Lába kissé rövid, de formás. Ráadásul simára van borotválva. Kenny megkönnyebbült, mikor felfedezte ezt, külföldi nőknél ugyanis soha nem lehetett tudni. Három évvel ezelőtt kellemetlen meglepetésben volt része egy híres francia színésznővel.

Azt is észrevette, hogy domborulatai ellenére Lady Emma nem puhány. Bár nem az a kimondott izompacsirta, csupán az reng rajta, aminek rengeni kellett. Bizonyára a kerékpározástól.

A száját egy kicsit kirúszozta, de csak halvány rózsaszínűre és nem rikító pirosra, ami így volt jó, mert ha Kenny meglátja ezt a száját vörösre festve, nem tud magának parancsolni. Lady Emma az élet nagy tréfája, döntötte el. A jóisten biztosan kuncogott magában, mikor egy tábornok természetével áldott meg egy ilyen arcú és testű nőt.

Kenny felkapta a sört, amellyel Emmát várta - nem mintha egy pillanatig is elhitte volna, hogy a nő meg fogja inni - és odanyújtotta neki. Emma elindult felé, s Kenny helyzete súlyosbodott. A nő inkább úgy festett, mintha menten fel akarná szabadítani Kínát, nem úgy nézett ki, mintha lazítani akarna a meleg fürdőben. Ez a nő nem is tudta, Hogy kell elengednie magát.

Emma beleereszkedett a kádba a férfival szemben. Hamarosan csupán a vállát és két vékony fehér pántot lehetett látni a pezsgő víz fölött.

- Árnyékban vagyunk - mutatott rá Kenny. - Talán fontolóra vehetné, hogy ledobja a kalapját, ha... nem túlságosan zavarja a... tudja...

- Mi?

A férfi lehalkította a hangját.

- A kopaszodása.
- Nem kopaszodom!

Kenny együttérzést színlelt.

- A kopaszságot nem kell szégyellni, Lady Emma, bár el kell ismernem, férfinál elfogadhatóbb, mint hölgynél.

- Nem vagyok kopasz! Honnan veszi?

- Valahányszor látom, mindig egy kalap van a fején. Természetes, hogy erre a feltételezésre jutottam.

- Szeretem a kalapokat.
- Szerintem azok rajonganak értük, akiknek nincs elég hajuk.

- Nekem van elég hajam... - Emma a szemét forgatta, aztán félredobta a kalapját. - Sajátos a humora, Mr. Traveler.

A férfi a karamellszínű bolyhos fürtöket nézte. Olyan puhának és selymesnek tündek, hogy egy pillanatra megfedkezett róla, hogy Lady Emma olyan, akár egy száka a köröm alatt. A pillanat elszállt, mikor a nő megszólalt.

- Meg kell beszélnünk a holnapi programot.

- Nem, nem kell. Megissza a sört vagy csak tartja? A nevem pedig Kenny. Ha másképp szólít, az olyan tanár bácsinak hangzik, már megbocsásson.

- Rendben, Kenny. Kérem, hívjon Emmának. Soha nem használom a rangomat. Tulajdonképpen ez nem is rang, hanem megtisztelő cím. - A lány az üveg hosszú nyakát a szájához döntötte, jó nagyot húzott belőle, aztán letette a kád szélére, s még csak meg sem borzongott.

- Tudja, nem értem, miért nem használja - mondta a férfi. - Az egyetlen, amiért érdemes angolnak lenni, hogy az embernek rangja lehet.

Emma elmosolyodott.

- Azért nem olyan rossz a helyzet.

- Hogy kapta?

- Apám volt az ötödik Woodbourne gróf.

Kenny elgondolkodott egy pillanatig.

- Valóban úgy fest, mint egy grófkisasszony, de... és szakítson félbe, ha túl indiszkrét vagyok... meglep, hogy a királyi család tagjának a fogához kell vernie a garast.

- Nem vagyok a királyi család tagja. Az angol arisztokrácia nagy része szegénységben él. A szüleim sem számítottak kivételnek. Mindketten antropológusok voltak.

- Voltak?

- Még gyerek voltam, amikor elvesztettem az apámat. Anyám tizennyolc éves koromban halt meg Nepálban. Csak úgy érezte jól magát, ha százmérföldes körzetben nem volt telefon, így nem tudtak segítséget hívni, amikor a vakbele perforálódott.

- Akkor ön biztosan nagyon elszigetelt helyeken nőtt fel.

- Nem. A St. Gert iskolában cseperedtem. Anyám ott hagyott, hogy dolgozni tudjon.

Lady Emma hangjában nem érződött keserűség, de Kenny nem volt túl jó véleménnyel arról az asszonyról, aki árván hagyja a gyermekét, hogy ő közben bejárhasa a nagyvilágot. Másrészt, ha a saját anyja többet utazik és kevesebbet dédelgeti őt, sokkal könnyebb gyerekkora lett volna.

Adj egy puszit a maminak, babuci! Te vagy az én gyönyörű babucim. A mami imád téged. Ezt soha ne felejtse el!

- Van testvére? - kérdezte Kenny.

- Egyke vagyok. - Emma mélyebbre merült a vízben. - Már alig várom, hogy holnap elkezdhessem a kutatást, szeretnék egy kicsit körülnézni a városban is, de mielőtt bármit is tennénk, el kell mennem vásárolni néhány új ruhát. Nem ismer véletlenül egy tetoválószalont?

A férfi félrenyelte a sört, és buborék ment az orrába.

- Micsodát!?

Emma feltolta a napszemüvegét a fejére, és komoly arccal végigmérte Kennyt.

- Először árvácskát akartam. De attól félek, hogy a színe miatt horzsolásnak tűnne, nem lenne jó. Rengeteg virág van, amit szeretek: a pipacsot, hajnalkát, a napraforgót, de ezek túl nagyok. A rózsza megfelelne, de túl elcsépelt, nem gondolja? - Sóhajtott és visszatette a napszemüveget az orrára. - Rendszerint gyorsan döntök, de most hajban vagyok. Mit javasol?

Kennynek életében először akadt el a szava. Ettől olyan zavarba jött, hogy a víz alá merült és ott maradt, hogy összeszedje a gondolatait. Nem sokáig volt nyugta. Még csak a fele levegőjét használta el, mikor a nő ütni kezdte a feje tetejét. Ez pokolian felbosszantotta, s mikor a víz fölé bukkant, ráförmedt:

- Tetoválást akar?

Emmának volt mersze mosolyogni.

- Nem is tudtam, hogy ilyen nyelvi akadályok elé nézek az Államokban. Legközelebb pedig, ha le akarja dugni a fejét, figyelmeztessen. Azt hittem, mindjárt megfullad.

Kenny érezte, hogy a vérnyomása emelkedik, s ettől az erei még inkább összehúzódtak.

- Ennek nincs köze a nyelvi akadályokhoz! Arról van szó, hogy egy magafajta nőnek semmi dolga egy tetoválószalomban!

Mióta találkoztak, Emma most először dermedt mozdulatlaná. Egy pillanatig semmit nem csinált, aztán az egyik kezét kiemelte a habokból és lassan levette a napszemüvegét. Letette a kád szélére a sörösüveg mellé, s a férfira tekintett azzal a mézbarna szemével.

- Hogy értette azt pontosan, hogy egy magafajta nő?

Kenny látta, hogy kihozta a sodrából, de ha az élete múlt volna rajta, sem tudja megmondani, mivel.

- Aki ilyen tiszteletre méltó. És konzervatív.

Emma kiemelkedett a vízből, s az arkifejezése láttán Kenny úgy érezte magát, mintha az igazgatóhoz küldték volna, aki Emma volt.

- Közlöm magával, Mr. Traveler, hogy én vagyok a legkevésbé konzervatív nő, akivel valaha is találkozott!

A férfi felkacagott, aztán elvonták a figyelmét a nő fehér combján lecsordogáló vízcseppek.

- Ne mondja! - sikerült kinyögnie.

- Én... én... nagyon rossz hírű nő vagyok. Csak nézzen rám! Forró fürdőt veszek egy férfival, akit alig pár órája ismerek!

- De nem meztelen. -A férfi ezt nem tudta kihagyni.

Emma elvörösödött, s a következő, amire Kenny emlékezett, hogy a nő lebukott a víz alá és rángatni kezdte magáról a fürdőruhát. Ott helyben, a szeme láttára vetkőzött le, miközben tejfehér testét csupán a bugyogó víz takarta. A férfi figyelte, ahogy Emma kidugja a fürdőruháját a vízből és kirepíti a medencéből. Puha loccsanással landolt a kavicsos betonon.

- Tessék! Soha többé ne merje azt mondani, hogy konzervatív vagyok!

Kenny vigyorgott. Mint mikor egy kisgyerektől elveszik a cukorkát.

Emma a férfi fehérén villogó fogait, napbarnított arcát nézte és tudta, hogy nincs visszaút. Lobbanékony természettel áldotta meg a sors, de keményen küzdött, hogy kordában tartsa, s éveken át sikerült is elfojtania.

A söréért tapogatózott, s nagyot húzott belőle. Közben megpróbálta visszanyerni lélekjelenlétét, bár az, hogy anyaszült meztelen, fölöttébb megnehezítette a dolgot. Hozzászókkott, hogy elbánjon a lázadó diákokkal, az esztelen szülőkkel, a követelőző tanárokkal és a túlterhelt karbantartókkal. Hogy engedhette, hogy egy szem férfi így kihozza a sodrából?

Igyekezett visszanyerni a méltóságát, s közben egyre inkább tudatára ébredt a bőrét simogató víznek. Zabolátlan érzékiség áradt szét benne. Eszeveszetten küzdött, hogy elfojtsa, közben visszatette az üveget a medence szélére, majd élesebben, mint kellett volna, így szólt:

- Most, hogy ezt tisztáztuk, szeretném, ha holnap délutánra megszerezné nekem egy higiénikus tetoválószalom címét.

A férfi egy szellemileg visszamaradott üres tekintetével bámult rá. Testileg azonban semmi baj nem volt vele. Izmos, széles vállán napsugarak táncoltak. A Stetsonja nem volt a fején, így Emma szemügyre vehette sűrű, kissé göndör, kékesfekete haját; a férfi úgy festett, mint egy sötét angyal. Ha egy reneszánsz szobrászt valaha is elragad az ihlet, hogy egy texasi cowboyt faragjon egy katedrális szegélydíszére, Kenny Traveler az ő embere lett volna.

- Címeiket felkutatni extraszolgáltatás - felelte a férfi.

- Hogy érti azt, hogy extraszolgáltatás?

- Pluszpénzbe kerül. A napi ötven dollár, amit fizet nekem, nem fedezi a kutatómunkát.

- Maga szerint kutatómunka találni egy tetoválószalont?

- Igen, asszonyom, szerintem az.

Tudhatta volna, hogy a férfi fizetsége túl jutányos ahhoz, hogy igaz legyen.

- Pontosan mit fedez az ötven dollár?

- Főként fuvarozást. Mint már mondtam, egy tetoválószalonnal megkeresése pluszpénzbe kerül Manikűrt és hajvágást sem vállalom.

- Nem kértem...

- A masszázs benne van az ötven dollárban. De ezt természetesen tudja.

- Massz...

- Csomagokat egy nap csak egyszer cipelek. Minden más súlyos összegekbe kerül majd magának. A város megmutatása benne szerepel az alapidőben, de ha spanyolul kell tolmácsolnom, óráért kérek. Ami a szexet illeti, az további ötven dollár. Múltányos az ajánlat?

Emma a férfit meglepetéssel, és azon gondolkodott, hogy nem került-e valahogy víz a fülébe?

Kenny megrázta a fejét.

- Nem, igaz van. Előszedem van, engedelményt kell adnom. Megmondom, mi legyen. Számítsunk harminc dollárt a szexért, és ez fedezi az egész éjszakát, nemcsak egy alkalmat, érti. Maga kevés pénzzel utazik, így beláthatja, hogy ennél jobb ajánlatot sehol sem kapna.

Emma nyelve lassan megoldódott.

- Szex?

- Egy egész éjszaka harminc dollárért. - A férfi felkőnyökölt a medence szélére. - Mostanában elgondolkozom azon, mennyire nem tisztességes ez az egész. Egy nő több száz dollárt is elkérhet egy egész éjszakáért, de egy férfi... A pokolba is, ez hátrányos megkülönböztetés, de még mennyire, hogy az! Esküszöm, megfordult a fejemben, hogy felhívom erre az emberek figyelmét.

Emma képtelen volt levenni a szemét a férfiről. Kenny taszította és furcsamód el is bővölte.

- A nők fizetnek, hogy lefeküdjenek magával?

A férfi úgy nézett rá, mintha ő lenne a lassú felfogású.

- Maga kért kísért.

- Én azt hittem, sofőrt kérek.

- És idegenvezetőt. Kísért. A kettő egy és ugyanaz. Francesca nem magyarázta el a sofőri és a partnerszolgálatot?

- Ezek szerint nem - nyögte ki nagy ügyel-bajjal Emma.

A férfi megrázta a fejét.

- El kell beszélgetnem Francescával. Gondolhatta volna, hogy maga nem tudja, mi itt a szokás. Most én kerültem kínos helyzetbe. Nem szeretem, ha nekem kell pénzről tárgyalnom az ügyfeleimmel. Amiről én szeretek beszélni, az a gyönyör.

Emmának a hideg futkározott a hátán attól, ahogy Kenny az utolsó szót elnyújtotta - vontatott texasi beszéde mintha ragacsos szirup lett volna.

Emma gondolatai hirtelen száguldani kezdtek minden határozott irány nélkül. Fizessen a szexért? Ezzel minden problémáját megoldhatná? A gyomra görcsbe rándult. Nem. Ez hihetetlen. Lehetetlen.

De miért? Csak két hete van, hogy megmeneküljön a csapdából, amelyet az alávaló Hugh Holroyd állított neki és a St. Gert iskolának; s ez sokkal nagyobb botrányt kavarna, mint egy tetoválás.

Fontolóra vette, hogy Francesca pontosan ezért választotta kísérőjéül Kenny Travelert. Francesca ugyan nem tudott Holroyd szándékairól, de tudott valami mást - mennyire sajnálja Emma, hogy nincs tapasztalata férfiakkal.

Néhány hónappal ezelőtt egy délután az iskola területén Emma kerti lakjában kávéztak, s Francesca olyan őszintén avatta be őt saját fájdalmas felnőtté válásába, hogy feloldotta Emma gátlásait is: végre képes volt beszélni a múltjáról. Francesca megtudta, mennyire szereti barátnője a St. Gertrude-ot, ez volt az otthona, mióta az eszét tudta. De leányiskola lévén jelentősen korlátozta Emmát abban, hogy kapcsolatba lépjen férfiakkal.

A helyzet akkor sem javult, amikor Emma egyetemre menta Anyja halála után szó szerint pénz nélkül maradt, ezért kénytelen volt keményen dolgozni. A munka és a tanulás mellett nem sok ideje jutott a társasági életre, a legtöbb férfi pedig, akit vonzónak talált, megijedt tőle. Az urak a gyengédebb nőket kedvelték, azokat, akiket jámborabb természettel és kevesebb önállósággal áldott meg a sors.

Emma tudta, hogy sokkal jobban tenné, ha a diploma megszerzése után Londonban vállalna tanári állást, de a St. Gert volt az otthona, s visszahúzta a szíve. Sajnos Lower Tilbey kisvárosában a partiképes férfiak száma véges, s úgy tűnt, Emma inkább a tiszteletüket váltotta ki, mint a szenvedélyüket.

Már éppen beletörődött, hogy gyermektelen vénkisasszony marad, amikor felvette Jeremy Foxot az igazgatói kinevezése miatt megüresedett történelemtanári állásra. Néhány hónap alatt beleszeretett a férfiba. Jeremy kedves volt, jó humorú és vonzó, afféle tudós típus, ami Emmának mindig is tetszett. Rengeteg közös érdeklődési területet találtak, s annak ellenére, hogy a férfi neki dolgozott, barátság szövődött kettejük között.

Emma egészen egy késő novemberi esős napig megelégedett kellemes, baráti viszonyukkal. Ezen a napon több órán át az ölében vigasztalt egy hatéves gyereket, akit honvágy gyötört. A borongós időjárás, közelgő harmincadik születésnapja, s az érzés, hogy egy kislányt tartott a karjában, elvette a józan eszét és a hivatástudatát. Aznap este felkereste Jeremyt a szobájában, és amilyen finoman csak tudta, sejteni engedte, hogy az iránta táplált érzései túlmennek a barátságon.

Elég volt egyetlen pillantást vetnie a férfi megdöbbszent arc kifejezésére, hogy rájöjjön, óriási baklövést követett el. Jeremy émelyítő kedvességgel a tudtára adta, hogy semmilyen más módon nem vonzódik hozzá, mint barátként. „Te olyan erős vagy, Emma. Irányító.”

Emma tisztában volt vele, hogy a férfi ezt nem bóknak szánta, s nem sokkal később kénytelen volt mosolyogva végignézni, ahogy Jeremy összeházasodik egy csinos, huszonegy éves bolti eladóval, aki nem tudja megkülönböztetni a Magna Chartát a Maginot-vonaltól.

Emmának eszébe jutott Francesca együtt érző arca, amikor Jeremyről beszélt neki.

- Tehát még szűz vagy - állapította meg Francesca szűkszavúan.

Emma zavarba jött.

- Természetesen randevúztam fiúkkal. Néhány alkalommal pedig... - Feladta. - Igen. Így van. Kínos, nem?

- Egyáltalán nem. Elfogult vagy.

De Emma Francesca kedves szavai ellenére is úgy érezte magát, mint valami csodabogár. Az azonban mégsem jutott volna eszébe, hogy a szexért fizessen, ha nincs Hugh Holroyd, Beddington hercege. Miután heteken át azon gyötrődött, hogyan mentse meg az iskoláját, ilyen könnyű lenne a megoldás? És ilyen nehéz is egyben?

Többet kellett tudnia.

- A szexuális szolgáltatás... - Megköszörülte a torkát. Pontosán mit foglal magában?

A férfi sörösuvege, mikor a szájához akarta emelni, félúton megállt a levegőben. A mosoly lehervadt az arcáról. Egy hosszú pillanatig nézte a nőt, aztán kinyitotta a száját, hogy mondjon valamit. Becsukta. Megint kinyitotta. Ivott egy kortyot.

Emma figyelte, hogyan dolgoznak a férfi nyakán az izmok, miközben nyel. Kenny nyilvánvalóan meglepődött; Emma szinte olvasott a fejében. A férfi azt hitte, túl konzervatív ő ahhoz, hogy a szexért fizessen, s megbánta, hogy olyan gyorsan engedett az árból.

Kenny letette az üveget a medence szélére.

- Bármit, amit a vendég kíván.

Emma feje zúgott a lehetőségektől, s kényszerítenie kellett magát, hogy tisztán gondolkodjon. Nem szabad érzelmi alapon felfognia a helyzetet; logikusan kell megközelítenie, fontolóra venni néhány gyakorlati tényezőt is.

- Mi van a betegségekkel? - Nem tudott a férfi szemébe nézni, ezért úgy tett, mintha a víz pezsgését tanulmányozná.

Egy pillanatra azt hitte, Kenny nem fog válaszolni, de az mégis megszólalt, bár a hangja olyan volt, mintha cigányútra ment volna a sör.

- A szex nálam százszázalékosan biztonságos.

- Olyan nincs.

- Kilencvenöt százalék. Torit mindig azt mondja: „Már maga az élet is kockázatvállalás. De biztos vagyok benne, hogy nem hordozok semmilyen halálos betegséget, ha ezt akarja tudni. Mi a helyzet magával?

- Velem? - Emma felemelte a fejét. - Én sem. Semmit. - Ismét lesütötte a szemét. A buborékokon át megpillantotta a testét, és azon tépelődött, vajon mennyit láthat belőle a férfi.

- Tiszta üzlet? Profimunka?

- Pénz-visszafizetési garanciával.

- És a vendég... diktálja... hogyan alakuljanak az események?

Kenny elgondolkodott.

- A vendég közölheti, mi a kívánsága. De hogy hogyan teljesítem, abba nincs beleszólása. Ha például egy hölgynek különleges kérése van...

- Ó, nem. Nekem semmi nincs. - Az egyetlen kérése, hogy olyan férfival szeretkezzen, aki szereti, ezt pedig Kenny Traveler nem nyújthatta neki. Csupán szexet.

- ...vagy például a vendég olyasmit mond, hogy „Kenny, drágám, azt akarom, hogy bilincselj meg...”

Emma felkapta a fejét.

- ... akkor abba belemegyek, mert ez a kívánsága, de hogy mi következzen azután, hogy feltettem rá a bilincset, az már rajtam múlik.

- É..értem. - Emma érezte, hogy vörös foltok jelennek meg az arcán. Tényleg meg akarja tenni? Nyilvánvalóan sokkal hatásosabb hagyni, hogy Kenny Traveler elvegye a szüzességét, mint tetoválást készíttetni. A férfi tökéletes volt a feladatra: testileg ellenállhatatlan, de mivel nagyon távol áll attól, amilyennek élete párját elképzei, Emmának nem kell aggódnia, hogy lelki sérülések érik. Túl lesz rajta és elfelejti.

- El kell mondanom, hogy női fehérműt nem veszek fel, és nem használok korbácsot. A hölgyek persze élvezik a könnyű kis kötelet, azzal tehát nincs probléma. Úgy értem, öröömre szolgálna, ha használhatnám a bilincset, amelyről beszéltem, nehogy kijöjjen a gyakorlatból.

- Maga megkötözi a nőket? - Emma megrökönyödött. Nem attól, hogy ilyesmi létezik, hanem, hogy ilyen elterjedt. - Ó, nem.

- Ne ítéljen elhamarkodottan! Én sem hittem, hogy élvezni fogom, amíg nem csatoltam fel őket egy... Nos, nem mondhatok többet. Ha magának ez nincs ínyére, majd kipróbálunk valami mást.

Emma nagy levegőt vett. Nem kellett a szomszédba mennie, hogy rádöbbenjen: ez jelenti a megoldást, hogy kivívja a szabadságát és megmentse a St. Gert iskolát. Akkor miért érzi mégis úgy, hogy legszívesebben elsírná magát?

Összeszedte a bátorságát. Mikor eljött erre az utazásra, tudta, hogy az élete már soha nem lesz olyan, mint azelőtt volt. Anélkül, hogy időt hagyott volna magának, hogy átgondolja a dolgot, bólintott.

- Rendben. Igen. Így megfelel.

A férfi pislogott.

- Megfelel?

- Ma este jó lesz.

- Ma este?

Emmának végre sikerült a férfira néznie.

- Már elkötelezte magát valaki másnak?

- Nem. A ma este nekem is jó.

Emma megkönnyebbült. Ha túl sokáig rágódna azon, mi fog történni, megőrülne. Kényszerítette magát, hogy a részletekkel foglalkozzon.

- Utazási csekket elfogad?

A férfi állandó vendégei bizonyára jártasabbak voltak ezekben a dolgokban, mert Kenny arcára mosolyt csalt a kérdés.

Emma hűvösen végigmérte, mire a férfi összehúzta a szája sarkát.

- Igen, asszonyom. Azonkívül American Express, Visa és Diners Club kártyát is, bár azt nem szívesen.

- Utazási csekkem van.

- Akkor ugyebár semmi probléma.

- Nem. Semmi.

Emma csapdába került: a legszívesebben kiszállt volna a medencéből, és elbújt volna a szobájában, de anyaszült meztelen volt. Érezte, hogy remeg a gyomra, és kiszárad a szája. Behunyta a szemét, és még mélyebbre ereszkedett a vízbe.

Kenny a medence másik végéből figyelte, hogyan merül el a habokban Lady Emma válla. A nő idegesen megnyalta a száját, s ahogy a nyelve hegye végigsiklott az ajka ívén, a férfi úgy érezte, menten vége. Nem akarta elhinni. Amikor a díjszabásról kezdett el beszélni, csak összevissza zagyvált mindent, hogy megrézfálja a nőt. Álmában sem gondolta volna, hogy Emma elhiszi, amit mond. De ő komolyan vette.

Adott magának néhány napot, hogy elcsábítsa a nőt, de húsz percnél több nem kellett hozzá. Mindig sikere volt a nőknél, de most rekordot döntött.

Miközben nézte, ahogy a víz Emma nyaka körül fodrozódik, egy pillanatig habozott. Aztán eszébe jutott, milyen zsarnoki és parancsolgató ez a nő, az a típus, amelyet ki nem állhat, és már nem tétovázott. Lady Emma nem az az ártatlan szűz, és pontosan tudja, hogy mit csinál.

Kenny szinte maga előtt látta, milyen szeretői lehettek, bizonyára egy rakás öreg fickó, Nigelek és Rupertek. Úgy táncoltak, ahogy ő fütyült, nem okoztak neki sem problémát, sem izgalmat. Most azonban Emma vakációzni jött; nem volt, aki pletykáljon róla, s arra vágyott, hogy lefektesse valaki, akinek még megvannak a saját fogai. Kennynek pedig öröme szolgált, hogy a kedvében járhat.

Emma kinyitotta a szemét, és a pillantásuk találkozott.

- A villany égve marad.

Kennyt nem zavarta.

- Rendben.

- Nem gyújt rá.

- Nem dohányzom.

- Brandy, azt hiszem. Vagy talán cherry.

- Ühüm.

- És zene. Klasszikus lenne a legjobb. Barokk.

A fenébe. Ez a nő el akar tervezni mindent, neki pedig meg kell állítania, mielőtt még a lepedő színét is meghatározná. - Nincs zene. Elvonja a figyelmemet az erogén zónákról.

- Ó! - Emma nagyot nyelt. - Rendben. Akkor zene nem lesz. - Lenézett a vízbe. - Nem árt, ha tudja, hogy csiklandós vagyok.

- Majd odafigyelek.

- És egy kissé klausztofóbiás, tehát fontos, hogy a pozíció...
- Elnézést, hogy itt félbeszakítom, de hadd emlékeztessen, hogy tapasztalt profi vagyok.
- Ó... igen. - Emma ismét az ajkába harapott. - Még valami. Utána egy szót sem akarok róla hallani, Mr. Traveler.

Kenny elégedetten felsóhajtott és hátradőlt a vízben.

- Lady Emma, maga minden férfi álma.

3. fejezet

Emma fizet a szexért. Még most sem tudta elhinni, mit tesz. Ő, aki egész életében illendően viselkedett, most megtagadja, amiben hitt.

- Most már kinyithatja a szemét - mondta a férfi.

Emma ostobán érezte magát. Mikor Kenny kiszállni készült a medencéből, lehajtotta a fejét, mint egy ijedt vénkisasszony. Miért nem tudott unottan és előkelően viselkedni? A férfi nyilvánvalóan nem volt szégyenlős. Az pedig csak természetes, hogy ő meg akarja nézni, mit kap a pénzéért. Kínos.

Mikor kinyitotta a szemét, kiszáradt a szája. Kenny egy törülközőt tekert a dereka köré, jóval a köldöke alá. A mellén és lapos hasán kis patakokskákban folyt le a víz. Gyönyörű teste volt, Emma pedig fizetett érte ma éjszakára.

- Fázik?

A nő felnézett.

- Tessék?

- Megborzongott.

- Ó... igen. Egy kicsit fázom. Hozna nekem egy törülközőt? - Összehúzta a szemét. - Ha ez nem extraszolgáltatás.

A férfi rávillantotta ördögi mosolyát, amelyet már akkor is kétségtelenül a nők lefegyverzésére használt, amikor a bölcsőben feküdt. Teljességgel lelkiismeretlen volt. S pontosan ezért felelt meg tökéletesen Emma céljainak.

Abban a pillanatban, hogy Kenny eltűnt az üvegajtó mögött, a nő kiugrott a meleg vizes medencéből, és felranciaigálta magára a köntösét.

- Ne is törődjön vele! - kiáltott a férfi után, felkapta a fürdőruháját, és belépett a házba.

Felsietett az emeletre, összeszedte a tisztálkodószereit, és bevonult a fürdőszobába. Ma éjjel óriási lépést tesz a szabadsága és a St. Gert megmentése felé.

Mihelyt a nő szundikálás után lejött, Kenny rávette őt, hogy készítsen vacsorát. Csak annyit kellett megemlítenie, hogy ha otthon esznek, azzal Emma pénzt takaríthat meg, de igazság szerint nem akarta, hogy Emma emberek közé menjen. Lehet, hogy attól észhez térne.

Most az egyszer Emma nem osztogatott parancsokat, csak kivette a csirkét a fagyasztóhól, majd hozzálátott a salátakészítéshez, Kenny pedig nagy hűhót csapva megtisztított néhány krumplit és betette őket a sütőbe.

Emma szemmel láthatóan nem szexhez öltözött. Nem mintha bármi. kivetnivaló is lett volna a ruhájában. Bézs színű nadrágot és derékig érő sárga pamutpulóvert viselt, amelyet két gyöngyház gomb díszített a nyakánál és horgolt szegély az alján. Üde és élénk volt, jól állt neki, anélkül hogy kacér lett volna. Kenny azonban valahogy hiányolta a virágokat.

Látta, hogy Lady Emma ideges a jelenlététől, neki pedig nem volt energiája, hogy ma este egynél többször is eloszlassa a nyugtalanságát, ezért úgy döntött, lélegzetvételnyi levegőhöz engedi a nőt, míg sül a krumpli. Kimentette magát, besurrant a dolgozószobájába, ahol elintézett néhány telefont, de Torie-val nem, beszélt. Körbeszaglászott, hogy milyen a helyzete a sajtónál.

A lendület, mellyel tizennyolc hónapos legendás nyerőszériáját tartotta, valamint a tény, hogy jó interjúalany, ráirányította a közvélemény figyelmét, de az elismerését soha nem sikerült kivívnia. Az emberek azokat a sportolókat szerették, akik felülemelkedtek valamilyen szerencsétlenségen - kiverekedték magukat a szegénységből vagy legyőztek egy krónikus betegséget -, de Kenny Traveler esetében úgy látszott, a siker túl könnyedén hullott az ölébe. A sport ennek ellenére jól bánt vele, s Kennynek nem volt oka panaszra.

Aztán egy hónappal ezelőtt egy FBI-nyomozó megjelenése fenekestül felforgatta az életét. Megtudta, hogy Howard Slattery, aki hosszú évek óta volt az üzleti menedzsere, a pénze jelentős hányadát illegális drogkereskedésbe pumpálta Mexikóban, Columbiában és végül Houstonban is. A leleplezéssel mintha kihúzták volna Kenny lába alól a talajt. Legádázabb napjaiban sem volt soha dolga kábítószerrel, s a tudat, hogy az ő pénze járult hozzá mások nyomorúságához, elviselhetetlenné vált a számára.

Slatteryt letartóztatták, mikor megpróbált elmenekülni az országból; Kenny pénzügyeit pedig kiteregették a nyilvánosság elé. Bár a nyomozás még nem zárult le, a szövetségi kormány és a közvélemény előtt is világossá vált, hogy Kennynek fogalma sem volt róla, mi folyik a háttérben. Az eset azonban rossz fényt vetett a PGA-ra, Dallas Beaudine pedig dührohamot kapott.

- Ez volt az utolsó csepp a pohárban, Kenny! Mióta ismerlek, elhagyod magad, kizárólag a magánéleteddel törödsz, fűtyülsz az üzletre, semmi mást nem csinálsz teljes erőbedobással, csak golfozol. Ezúttal a lustaságod rossz hírbe hozta a PGA-t, és ezért most megfizetsz. Két hétre eltiltalak a játéktól.

- Ezt nem teheted, te gazember! Elszalasztom a Mesterek Tornáját! Én nem csináltam semmit! Nincs erre semmi alapod!

- De még mennyire, hogy van. A hihetetlen ostobaságod! Talán ha egy kis időt a turnétól távol töltesz, alkalmad nyílik, hogy rendezd a dolgaidat és ráébredj., hogy az élet nemcsak golfozásból áll.

Kenny mintha hirtelen a mélyére zuhant volna mindannak, ami harminchárom éven át elkerülte. Az ornyergét nyomkodta, s ezúttal az anyja hangja visszhangzott a fülében.

- Hogy merited az én drága Kennymet azzal vádolni, hogy megverte a fiacskákat? Csak féltékenyek vagytok, mert az én Kennym sokkal okosabb, mint a többi kölyök ebben az istenverte városban!

A férfi elhessegette magától a régi, hívatlan gyerekkori emlékeket, és figyelmét ismét a jelenlegi problémáira fordította. Két nappal azután, hogy Dallie felfüggesztette, Kenny nyilvános összetűzésbe keveredett Sturgis Randall-lal, egy túlfizetett, kicsapongó gazemberrel, aki a golfközvetítéseket szokta vezetni. Randall soha nem mulasztotta el, hogy olyan frázisokkal illesse Kennyt, mint „aki ezüstkanállal a szájában jött a világra”, a „playboy bajnok” és a „mázlista”.

Soha ne kérj bocsánatot, soha ne magyarázkodj! - ez volt Kenny mottója. Ki nem állhatta, mikor a jancsibohócok nyafogni kezdenek a sajtónak, hogy ők csupán félreértések áldozatai, ezért eltökélte, hogy soha nem fog mentegetőzni a riporterek előtt. Inkább beszéljen helyette a golfütője, és az emberek majd ennek alapján döntenek. Ez azonban nem jelenti azt, hogy nem húz be az olyan bunkóknak, akik megfélemlenek a jó modorról. De nem ütötte volna meg Sturgist, ha az nem emel kezét rá.

Több se kellett Kennynek! De mire eljutott Sturgis agyáig, milyen óriási hibát követett el, Jilly Bradford, a kábeltelevíziókon legtöbbször látott riporternő, Kenny régi barátnője bukkant elő a semmiből, és Kenny ökle véletlenül az ő vállával találkozott. Egy operatőr az egészet filmre vette, azt is, hogy Jilly szájalmasan sírdogál az eset után, az az átkozott Sturgis Randall pedig vigasztalgatja.

Kenny még ekkor is elkerülhette volna a botrányt, ha Jilly tisztességes vele. A lány tudta, hogy az ütés véletlen volt, de mióta szerelmi viszonyuk - a dolog természetéből fakadóan - véget ért, fűnek-fának elmondta, milyen boldogtalan Kenny miatt. Így mindenki azt hitte, családi perpatvar zajlott, s nemcsak úgy tűnt, hogy Kenny ahhoz is ostoba, hogy a pénzügyeivel törődjön, hanem elterjedt róla, hogy csirkefogó: abban leli élvezetét, hogy nőket ver.

Dallie dühös volt a Randall-lal való balhé miatt is, de most, hogy Kennyt másodjára is megérintette a botrány szele, a főnök tajtékzott.

- Te még mindig ugyanaz a semmirekellő, elkényeztetett gazdag kölyök vagy, aki több veleszületett tehetséggel rendelkezik, mint azt megérdemelné, és ezért felborult az értékrendje. Az én véleményem szerint mostanra már rég be kellett volna nőnie a fejed lágyának. Az eltiltásodat korlátlan ideig meghosszabbítom. Figyelmeztetlek... ha vissza akarsz kerülni, mielőtt kiöregednél a csapatból, tartsd távol magad a bajtól!

Kenny nem szabadkozott. Nem látta értelmét. Dallie tudta, hogy Sturgis Randall szemét alak, ahogy azzal is tisztában volt, hogy Kenny soha nem ütne meg nőt szándékosan. Ez azonban nem változtatott semmin, s Kenny most megismerte, milyen érzés, amikor olyasvalakiben csalódik az ember, aki többet jelentett neki bárki másnál a földön.

Az eltiltása óta nem telt el nap úgy, hogy ne átkozta volna magát, amiért a Texas állambeli Wynette-ben, Dallie Beaudine szülővárosában látta meg a napvilágot. Dallie felfigyelt rá, amikor ő taknyos kölyökként egy vadonatúj piros Porschéval sétakocsikázott a városban, amelyet az anyja a tizenhatodik születésnapjára vett neki. Amikor azonban ésszerűen gondolkodott, Kenny tudta, hogy Dallie mentette meg az életét.

Örült anyja nevelte, akinek rögeszméjévé vált, hogy megfojtsa fiát a szeretetével, az apja pedig elhanyagolta őt; s ez a legrosszabb irányba terelte Kennyt. Verekedőssé vált, s kétségbeesett kényszert érzett arra, hogy végigpusztítson Wynette városán. Ám Dallie Beaudine az útjába állt. Ez fájt Kennynek a legjobban. Mert Dallie jobban ismerte őt bárki másnál, és megértette, amit senki más: hogy a golf az egyetlen, ami Kenny Traveler számára, kényelmes életében számít.

Mikor befejezte a telefonbeszélgetést a USA Today egyik munkatársával, Kenny hallotta, hogy Lady Emma a konyhában szöszmötöl, s ettől rosszkedve enyhült egy kicsit. Úgy látszik, a szexuális ösztön mégsem veszett ki belőle.

Már az eltiltása előtt aggódni kezdett maga miatt. Mindig is aktív szexuális életet élt, de miután kiadta Jilly útját, nem érzett késztetést, hogy visszatérjen a hadszíntérre. Megbénította az az általános érzés, hogy egy olyan férfinak, aki ennyi golfbajnokságot nyer, sokkal boldogabb életet kellene élnie. Megjelent azonban Lady Emma, s Kenny teste pár órán belül ismét életre kelt.

A nő esernyői és a dirigálása ellenére, Kennynek pontosan ilyen figyelemelterelésre volt szüksége. Különösen most, hogy a világklasszisok Augustába készülnek a Mesterek tornájára, miközben ő otthon ül egy olyan férfi szeszélyéből, aki állítólag a barátja. Amiatt nem kellett aggódnia, hogy Lady Emma újabb botrányba keveri a nyilvánosság előtt, ha Kenny ledönti a lábáról. Igaz a karrierje ezt már nem élte volna túl. De képtelenség, hogy egy olyan konzervatív teremtes, mint Emma, elhencegjen vele: a vakációját arra használta fel, hogy kielégítse a vágyát, és ágyba bújjon egy idegennel.

Emellett Emma pokolian szórakoztatta is, s ez furcsa, hiszen általában ki nem állhatta a parancsolgató nőket. Lady Emma mindazonáltal olyan kifürkészhetetlen volt, hogy Kenny úgy érezte magát mellette, mint egy tökéletes mulatság forgatagában.

Aztán az ajka... és az energiája... Kenny elmosolyodott, mikor maga elé képzelte, ahogy Emma ott vonaglik alatta meztelenül.

Arra használta a nőt, hogy elterelje a gondolatait Augustáról, Dallie Beaudine-ról és egyre értelmetlenebbnek tűnő életéről. Igen, Lady Emma az, akire most szüksége van.

Emma harmadjára ejtette el a hámozót. Az ajkába harapott, és visszatért a sárgarépakhoz. Még néhány óra, és túl lesz rajta.

- Mi a helyzet a krumplival?

Negyedszerre is elejtette a hámozót, és megpördült.

A férfi vigyorogva közeledett felé.

Emma észrevette, hogy mialatt ő aludt, Kenny cserszínű nadrágot és American Express emblémával ellátott fekete pólót vett fel. Ezek a semleges színek és a férfi fekete haja és napbarnított bőre kiemelte lélegzetelállítóan ibolyakék szemét.

Kenny kinyitotta a sütő ajtaját, felkapott egy hámozókért, és belebökte a krumplibá.

- Ez kész. Megcsinálta a csirkét?

- A csirkét? - Emma elfeledkezett a csirkéről.

A férfi kiegyenesedett, és fejével intett a sárgarépak felé, amelyeket Emma megpucolt.

- Ha Tapsifüles betérne hozzánk vacsorára, ő lenne a legboldogabb nyuszi a világon.

Emma pislogott és lenézett. Egy egész rakás sárgarépát tisztított meg. Tucatnyi salátához elég lett volna.

A férfi sokat sejtetően rámosolygott, aztán lustán kinyújtotta a karját, és kivett a szekrényből egy tálat és egy serpenyőt. Valahonnan előkerült egy lisztes csupor meg egy vajjal teli edény is. Kenny egy lassú csuklómozdulattal megforgatta a húst a lisztben, majd a serpenyőben sistergő vajba helyezte.

- Ügyeljen rá, amíg hozok bort.

Emma a húst bámulta. A pulzusa felgyorsult, úgy érezte, liftezik a gyomra. Egy pillanatra megrohanta az érzés, mit veszített eddig: egy évtizede álmodozott egy barátságos, tudósforma férjről, akinek a zakóján bőrből készült könyökvédő van és tintától maszatos az ujjja. Más nők talán arról álmodoznak, hogyan szelídítenének meg egy rámenős, fekete hajú, Apolló-testű, ibolyakék szemű szoknyapecéért, de Emma nem erre vágyott.

Kenny visszatért a garázból egy üveggel, és lejjebb csavarta a gázt a csirke alatt, amely épp kezdett füstölni.

- Lady Emma, nyugodjon meg, különben még felrobban, mielőtt a hálószoza közelébe jutnánk.

- Nyugodt vagyok! Teljesen nyugodt! - A nő nagy levegőt vett, mikor rádöbbsent, milyen ostobán hangzik, amit mond; hiszen olyan feszült, mint a dugó az üvegben, amelyet a férfi hozott. - Kérem, szólítson Emmának. Soha nem használom a rangomat.

- Ühüm. Ha olyan nyugodt, miért rezzen össze, valahányszor magára nézek?

- Nem rezzenek össze! - Emma nagyot nyelt, és Kenny kezét nézte, ahogy ráérősen csavarja a dugóhúzó. Lelki szemei előtt megjelent, ahogy ez a lusta kéz kényelmesen elidőzik a testén, aztán emlékeztette magát, hogy nincs tintafolt a férfi hüvelykujján, és nincs egyetlen hosszú, vékony ujján sem bőrkeményedés a ceruzától.

- Rendben. Akkor próbára teszem. - Kenny kihúzta a dugót, a sütő fölötti szekrényből elővett két kristályserleget, és megtöltötte őket borral. - Megmondom, mit csinálok. Csak hogy bizonyítsam magának az igazamat. Megérintem az egyik testrészét, s közben maga meg sem moccanhat. Ha összerezzen, vesztett, és én nyertem.

- Meg akar érinteni?

- Egy általam szabadon választott testrészét.

- Nem hiszem, hogy ez jó ötlet.

- Az ötlet remek. - A férfi odaadta neki az egyik poharat. Az ujjai egymáshoz értek, Emma pedig összerezzen.

- Vesztett. - Kenny szeme diadalittasan csillogott.

- Ez nem ér!

- Miért nem?

- Mert... amikor azt mondta, hogy testrész... én persze arra gondoltam...

Kenny felvonta a szemöldökét.

- Mire gondolt, Lady Emma?

- Csak Emma! Arra gondoltam... Nem érdekes! - Felkapta az uborkát. - Igaza van. Egy kicsit ideges vagyok.. De ez természetes. Még soha... soha nem csináltam ilyesmit. - Lepillantott az uborkára, s amikor rádöbbsent, mit szorongat, ledobta.

A férfi kuncogott.

- Soha nem fizetett még férfinak, hogy magával töltse az éjszakát?

- Ó... muszáj így mondania?

- Minden tőlem telhetőt megteszek, hogy udvariasan fejezzem ki magam. - Megforgatta a hússzeleteket. - Fejezze he a salátát, hogy ehessünk!

Emma kényszerítette magát, hogy koncentráljon, s néhány újabb kis félreértés után ott ültek az étkezőasztalnál, amelynek üveglapját két fényes fekete márványoszlop tartotta. A teríték mintha a semmiből került volna elő: csíkos, fehér abrosz hozzáillő szalvétákkal, tengerészkek és aranyszalagos porcelánok, csavart nyelű nehéz evőeszközök. Vacsorapartnerre nyilvánvalóan tudta, kivel kell barátkozni. Angliában Emma ismert Kenny-féle fickókat, és nem kedvelte őket: vonzó, ingyenélő férfiak voltak, akik a bájaikat adták cserébe barátjuk vendégszeretetéért.

Emma az evés pusztá gondolatától is émelyegni kezdett, ezért ivott egy korty bort. Nagyon finom volt: illatos és minden valószínűség szerint drága. A férfi hozzálátott az ételhez, s a nő megállapíthatta, hogy az ő étvágyát nem csorbítja idegesség. Emma bekapott egy falat sült krumplit. Megakadt a torkán.

Úgy tűnt, Kennyt egyáltalán nem zavarja a csend, de Emmát idegesítette. Talán egy kis társalgás megnyugtatta.

- A barátjának remek ízlése van.

Kenny úgy nézett körbe a luxus módon berendezett étkezőben, mintha most látta volna először.

- Szerintem is. Bár néhány sportplakát feldobná a lakást. És egy nagy képernyős tévé, hogy nézhessük a EuroSport-Newst evés közben.

A férfi jókedvű együgyűsége bosszantotta Emmát, bár valószínűleg rendes ember Kenny, csak túl lusta ahhoz, hogy a maga erejéből vigye valamire. Talán mert soha senki nem vette a fáradságot, hogy jobb megoldást javasoljon.

- Gondolt már arra, hogy valami mással keresse a kenyerét? - kérdezte.

- Nem igazán. - Beleszúrta a villáját a csirkébe. - A partnerszolgálat tökéletesen megfelel nekem.

Emma átengedte magát annak a veleszületett hajlamának, hogy segítse mások jellem fejlődését.

- De soha nem okoz kellemetlenséget magának, ha valaki megkérdezi, mivel foglalkozik, és azt kell válaszolnia, hogy hölgykísérő?

- Kellemetlenséget?

- Az emberek bizonyára tudják... nos, bocsásson meg, ha túl nyers vagyok, tudják, hogy ez csupán finomabb elnevezése a selyemfiúnak.

- A selyemfiúnak!

Emma nem akart goromba lenni, s már azon gondolkodott, hogyan kérjen bocsánatot, amikor a férfi elvigyorodott. - Selyemfiú. Ez tetszik.

- Ez egy lekicsinylő kifejezés. - Emma kötelességének érezte, hogy felvilágosítsa a férfit.

- Abban a szocialista államban, ahol maga él, talán az, de a szabadság földjén, a bátrak országában az emberek tisztelik azokat a férfiakat, akik hajlandók magányos hölgyek kísérésének szentelni az életüket.

- Én nem vagyok magányos!

- Vagy a férfiak, akik olyan nők mellé szegődnek, akik szexuális kiábrándultságban szenvednek.

Emma kinyitotta a száját, hogy tiltakozzon, aztán becsukta. Higgyen Kenny azt, amit akar. Azonkívül ő valóban szexuális kiábrándultságban szenved, még ha nem is ezért kérte a férfi szolgálatait. A borospohara után nyúlt.

Kenny vágott egy szeletet a második adag csirkéjéből, és Emma megfigyelte, kifogástalanul viselkedik az asztalnál. Bármit csinált is, mindent lassú eleganciával és minimális mozgással végzett.

Emma az életben általában tiszteletben tartotta mások kívánságait, de ma este ez nem állt szándékában. Megacélozta magát, hogy rendezze, amit kell.

- Ma este... az esemény alatt... biztos akarok lenni abban, hogy megértette, bármikor véget vethetek neki.

- Ez egyáltalán nem jelent problémát.

- Helyes.

- Mert garantálom, hogy nem akar majd véget vetni neki. Hacsak persze, nem a nőket szereti. Bár akkor is...

- Nem a nőket szeretem.

Kenny volt olyan pimasz, hogy csalódott arcot vágjon.

Emma folytatta.

- Egyszerűen arra gondoltam, jobb, ha lefektetjük az alapszabályokat.

A férfi sóhajtott.

- Végül is én vagyok a vevő, és mint vevő...

- Most megeszi azt a sült krumplit vagy csak piszkálja?

Emma beleszúrta a villáját a krumplibba.

- Csak arra szeretnék rávilágítani...

- Felfelé!

- Tessék?

- Induljon felfelé! - Kenny hátratolta a székét és felállt.

- Látom, hogy addig nem élvezhetem a vacsorámat, amíg túl nem esünk a dolgon.

Emma a férfi üres tányérjára meredt. Kenny a borospohárra mutatott.

- Azt hozhatja, ha akarja. Vagy... hadd hozzam inkább én. Tudom, mennyire szereti, ha mások hurcolásszák a dolgait.

- Fel tudom vinni a poharamat. - Elrántotta a férfi elől. - A bőröndök voltak... - Mielőtt befejezte volna, egyszer csak azon kapta magát, hogy talpon van és a lépcső felé megy.

A férfi meleg keze a derekán pihent.

- Az én szobámba megyünk. Ott nagyobb az ágy, szeretem, ha van hely forgolódni. - Felértek a lépcső tetejére. - A fenébe, elfelejtettem a láncokat!

Emma majdnem szétroppantotta a pohár szárát. - Micsoda?

A férfi grimaszolt.

- Csak vicceltem. Túl komolyan veszi ezt a dolgot.

Emma úgy érezte, bármit válaszol, attól csak még idegesebbnek látszik, ezért csomót kötött a nyelvére.

A férfi bevezette az ajtón, felkapcsolta a villanyt, majd addig sötétítette, amíg a szoba aranyló félhomályba borult. Mint minden más helyiséget a házban, ezt is elegánsan rendezték be. Tojánhéjszín keveredett a sötétkék és a fűzöld árnyalataival. Minden bútordarab valóságos műkincsnek látszott: a fényes felületű komód, az ezüsfüst tetejű hatalmas szekrény, az art deco felületű ezüsfüst fejtámlával.

Emma az ágyra pillantott, és arra gondolt: hát itt fog történni a nagy esemény. Itt, a múzeumba illő fejtámla alatt, egy férfival, akinek fizet, hogy elvegye a szüzességét. Hirtelen úgy tűnt, ez a legszomorúbb dolog, ami valaha történt vele.

- Használnom kell a fürdőszobát.

- Egyenesen előre. - A férfi kivette Emma kezéből a poharat. - Egy fekete selyemköntös van felakasztva belül az ajtóra. Mielőtt visszajönne, vetkőzzön le és vegye fel azt!

Akár egy orvosi rendelőben, gondolta Emma.

- De... én is levetköztethetem. - Kenny a kis gyöngyház gomb felé nyúlt, amely a nő pulóverének nyakát fogta össze.

Emma elmenekült a fürdőszobába:

Mikor az ajtó becsukódott, Kenny elmosolyodott. Lehet, hogy Lady Emma görcsös, de ő akkor is fene jól fogja érezni magát.

- Meztelen bőrön nagyon kellemes az érintése annak a köntösnek - kiáltotta be.

Az ajtó túloldaláról csak a csend hallatszott.

Kenny már megfigyelte, hogy Lady Emmának tetszik a mellkasa, ezért levetette a pólóját és félredobta. Miután megszabadult a cipőjétől és a zoknijától is - a nadrágjától azért nem, hogy fokozza a várakozást -, kinyitotta a szekrényt, amely a hifiberendezését rejtette, és elővett egy Michael Bolton-CD-t. Ő maga nem rajongott túlságosan Michael Boltonért, de a zene andalító volt, és ellentétben azzal, amit korábban mondott, zenére remekül szeretkezett. Amint a romantikus ballada hangjai betöltötték a szobát, arra a következtetésre jutott, az egészben az a legjobb, hogy Lady Emma nem fog tudni egyszerre csókolózni és dirigálni.

A nő ajkának gondolatától forróság árasztotta el. Mulatságos, hogy Lady Emmának halvány fogalma sincs róla, miféle fegyverrel ruházta fel a Teremtő. A szeretői bizonyára megtartották maguknak ezt a titkot.

Kenny hátradőlt a kényelmes fotelban, és kiitta a nő borát. 1995-ös remek fehér burgundi volt. Komótosan kortyolgatta, közben az ajtót bámulta, és azt kívánta, hogy kinyíljon.

De az ajtó csak nem nyílt, s végül Kenny rájött, jobb, ha a nő után néz.

Arra is rádöbbent, hogy a várakozás vésszesen hatott a libidójára. Ahelyett, hogy ellazította volna, jobban feltüzeltelte, mint a tavalyi rövid játszmája a Western Openen. Ha nem fogja vissza magát, egy nyavalyás ötcentest sem ér majd a teljesítménye, nemhogy harminc dollárt, amennyit Emma fog fizetni neki. S mindez a miatt a száj miatt, nem is beszélve a formás kis testről, amelyet Kenny még nem tudott elég közelről szemrevételezni.

Letette a poharat a szőnyegre, a fürdőszobaajtóhoz ment, koppintott egyet, majd benyitott.

- Lady Emma?

A nő dermedten állt a fürdőszoba közepén a fekete selyemköntösben, ruhája takarosan összehajtogatva hevert a párkányon.

Úristen.

A férfi köntöse, mint a forró víz, úgy ölelte körül a nő idomait. Miközben Kenny nézte, Emma mellbimbója megkeményedett, megtörve ezzel a selyem sima domborulatát. Kenny kis híján ott helyben elveszett.

Aztán észrevette, hogy Emma két kézzel kapaszkodik a köntös szélébe, és megértette, milyen ideges is valójában. Miközben tekintete a karamelltincseken és az ijedt brandyszínű szempáron járt, a férfiban felébredt maradék tisztességérzete. Kenny elszégyellte magát.

- Tudja, Lady Emma, nem kell megtennie, ha nem akarja.

A nő felvetette a fejét, kihúzta magát, összeszorított szép szája csökönyösséget sugárzott.

- Badarság.

Kiviharzott a hálósobába, kis híján feldöntve Kennyt. A férfi együttérzése bosszúságba csapott át. Volt valami Emmában, ami pattanásig feszítette az idegeit.

Követte a nőt a hálósobába.

Emma ujjai a köntös megkötőjét szorongatták.

- Innen folytathatja maga.

Rendben, majd ő folytatja. Addig folytatja, amíg ez a parancsolgató nő el nem veszi az eszét.

Kenny kioldotta bőr derékszíját, a nő pillantása pedig úgy tapadt a duzzanatra, mintha egy robbanásra kész bombát látott volna. A férfi hagyta, hogy az öv szabadon lógjon, nem fűzte ki a hajtókából.

- Mielőtt továbbmennénk, az eszembe kell vésnem az alakját. - Hüvelykujját az övtartóba akasztotta pontosan a cipzár felett, és a nő felé ballagott. Aztán színpadiasan behuntya a szemét, és Emma vállára tette a kezét.

Emma összerezett, de Kenny számított erre, és nem hagyta magát eltántorítani. Egyszerűen ott tartotta a kezét, amíg azt nem érezte, hogy a nő izmai kezdenek ellazulni. Ekkor végighúzta tenyerét a karján.

Ezután arrafelé kezdett araszolni, ahová el akart jutni. Megsimogatta a nő hátát. A bordáit. Keze elidőzött a csípőjén.

Miközben a férfi keze bejárta a testét a selyem fölött, Emma mozdulatlanul állt. A bátor kiskatona. Ekkor Kenny elérte a mellét, mely belesimult a kezébe, melegen, telten, kereken. Emmának elakadt a lélegzete, mikor a férfi becézni kezdte. Gyöngéden, leheletfinoman felsóhajtott. Kinyújtotta a karját, tenyerét Kenny csupasz mellkasára tette, amitől a férfi majd esztét veszítette.

Kenny kinyitotta a szemét, s látta, hogy Emma szemhéja lecsukódott. Orrnyergénél egy halvány ránc jelent meg a koncentrációtól. A férfi gyöngéden végighúzta hüvelykujját a mellbimbóján. Kemény volt, mint a rügy. Emma zihálva lélegzett, szája kicsit kinyílt.

Azok a vastag, csücsörítő ajkak!

Elmosódott a kép a férfi szeme előtt, mert lehajtotta a fejét, hogy birtokba vegye e csodás ajkat.

Mintha meleg rózsaszírmot csókolt volna. Az íze is olyan volt, mint a rózsáé, s a férfinak átfutott az agyán, hogy ez a legpuhább, legédesebb száj, amelyet valaha csókolt.

Emma szemérmesen összeszorította az ajkát, noha testével a férfinak simult. Kenny körbejárta nyelve hegyét a nő felső ajkán. Emmából a maradék csökönyösség is elpárolgott, s kinyitotta a száját, hogy beengedje a férfit.

Kenny a lassú, ám alapos francia csókot szerette. A legtöbb nő nem tudta kitanulni ennek a csíkját-bíkját, de Lady Emmának nem okozott problémát. Hagyta, hogy Kenny annyi időt szánjon rá, amennyit akar, közben nyelvvel gyöngéden simogatni kezdte a férfiét. Kenny ereiben száguldani kezdett a vér.

A nő melle még jobban a tenyerébe simult, s a férfi rájött: annyira lefoglalta Emma ajka, hogy a mellét elfelejtette tovább ingerelni. Ilyesmi most fordult elő vele először.

Finoman simogatta a nő mellét. Emma összerándult és még szélesebbre nyitotta az ajkát. A férfi ismét megdörzsölte a mellbimbóját. Az még keményebb lett, s bár Kenny eszeveszetten kívánta, hogy végighúzhassa rajta a nyelvét, egyelőre nem tudott betelni a csókolózással.

S talán Emma sem, mert Kenny érezte, hogy most a nő nyelve siklik az ő szájába, s bármennyire kérkedett is azzal, micsoda csődör, azt hitte, menten eléri a végét.

Felnyögött, az ágyhoz húzta a nőt, de a helyválttatás sem tudta eléggé elterelni a figyelmét ahhoz, hogy visszanyerje a hidegvérét. Többet akart látni, s ahogy belesüppedtek a matracba, néhány centire hátrahúzódtak.

Emma nehezen szedte a levegőt, lehelete meleg tavaszi szellőként borzolta a férfi haját.

- Most már... levonná a ruháját?

Elsuttogott kérdés volt, nem parancs, Kenny pedig a nadrágja gombjához nyúlt. Kikapcsolta, de annyira izgatott volt, hogy a végén már úgy ügyetlenkedett a cipzárral, mint egy tinédzser, s Emma mellének gyors emelkedése és süllyedése elvonta a figyelmét. Tovább egy pillanatot sem tudott várni.

Ujját beakasztotta a fekete köntös egyik székbe, és félrehúzta azt a nő melléről. A selyem megakadt Emma mellbimbójában, majd lecsúszott róla, s feltárta előtte a sápadt, kék eres márványdombot, melynek tetején ráncos barackrügy csücsösödött a fekete selyemköntös V alakú keretében. Kenny lehajtotta a fejét, hogy megizlelje.

Emma érezte, ahogy a férfi szája megérinti a mellbimbóját, s elakadt a lélegzete. Kenny forró ajka körülzárt. Nyelve hegye ide-oda cikázott. Emma úgy érezte, bármelyik pillanatban elrepülhet, s megmarkolta a steppelt selyempaplant, hogy rögzítse magát.

A férfi szívni kezdte a mellbimbóját.

Emmát hol a hideg rázta, hol kiverte a víz. Könnyek szöktek a szemébe. Azt akarta, Kenny soha ne hagyja ezt abba. Ő belehal, ha abbahagyja. Kenny már nem az a jóképű gazember volt, akit lefizetett egy éjszakára. Hanem az első szeretője. Gyengéd és türelmes. Értékes.

Emma végtagjai belesüppedtek az ágyba. Érezte, hogy a férfi a másik mellét borító selymen finoman végighúzza körme hegyét, s a teste lángba borult.

- Nem... nem bírom tovább - nyögte.

Kenny válaszul még erősebben szívta. A másik mellbimbóját két ujj közé fogta és megszorította...

Ez volt a legédesebb fájdalom, amelyet Emma valaha érzett. Könnyek csorogtak a szemhéja alól és a párnára pottyantak. A beteljesüléshez közeledve széttárta a lábát, és azt kívánta, bárcsak odavándorolna a férfi keze. Csak simítson végig rajta. Csak érjen hozzá. Nem vágott másra.

Kenny ismét megszorította a mellét, Emma felszisszent.

A férfi felemelte a fejét, és összehúzta a szemöldökét, mikor megpillantotta a könnyeket.

- Fájdalmat okoztam?

Emma nem tudott válaszolni. Úgy feküdt ott a gyűrött paplanon, mint egy cauka, fedetlen mellel, nedves, megduzzadt mellbimbóval, széttárt lábbal.

Látta, hogy a férfi lehúzta nadrágja cipzárját és ég a vágytól, de a feszes fekete selyem bokszeralsó eltakarta előle az impozáns oszlopot. Megpróbált annyi levegőhöz jutni, hogy megkérje Kennyt, ne hagyja abba, hogy könyörögjön neki, érintse meg újra, hogy rávegye, szabaduljon meg a nadrágjától és fekete bokszeralsójától.

Kenny az ágy szélére húzódott, és kezével végigszántott a haján.

- Mit szólna hozzá, ha egy kis szünetet tartanánk? - A hangja rekedt volt, mintha egy szűk nyíláson át préselte volna ki a szavakat.

- Ne! - Emma hirtelen felült.

A férfi rámeredt.

A nő megnyalta a száját. Letörölte a könnyeit a köntös ujjával. Nagy kortyokban nyelte a levegőt. A köntöst nyitva hagyta a mellen.

- Semmi. - Maga alá húzta a lábát. - Minden... minden rendben.

- Kissé elragadtattam magam.

- Tulajdonképpen nem. Úgy értem, igen, de... én nem... vagy élveztem, amit...

Te jó ég, mit dadog itt össze. Elfordult, hogy összeszedje a gondolatait, s csak most vette észre, hogy szól a zene. Nagy levegőt vett, és körbepillantott a szobában. Egy tárcsa hevert a komódon egy halom apró mellett. A földön zokni. Mögöttük egy beépített szekrény, üvegajtaja félig nyitva.

Megint mélyet lélegzett.

Az éjjeliszekrényen pár könyv feküdt, köztük egy Texas történelméről szóló kötet és Theodore Roosevelttel életrajzi regénye. Néhány golfmagazin. A legfelső borítóján egy ismerős fénykép. Valakiről, akit felismert.

Furcsa. Hogy került...

Megnézte közelebbről, és érezte, hogy az összes vér kifut az arcából.

4. fejezet

Emma nem emlékezett rá, hogy felkapta a magazint, de egyszer csak ott volt a kezében, tehát fel kellett emelnie. Nézte, és a címlapon lévő szavak összemosódtak a szeme előtt.

A PGA FENEGYEREKE, KENNY TRAVELER VALL A JÁTEKRÓL, A TURNÉRÓL ÉS A MILLIÓIRÓL

- Emma?

A nő az ágy túlsó felére csúszott, szabad kezével összefogta maga előtt a köntöst.

A fénykép pillanatszerű volt: Kenny éppen készült megütni a labdát, teste kicsavarodik, az ütőjét hátralendíti. *A PGA FENEGYEREKE, KENNY TRAVELER...*

Emma dühbe gurult. Azt hitte, nem szenvedhet el fájdalmasabb megaláztatást, mint amikor megvallotta az érzelmeit Jeremy Foxnak, de ez százszor rosszabb volt. Ő a legostobább, a legnaivabb nő a földön! Kenny nem hivatásos hölgykísérő! Milliomos sportoló, aki elcsábította őt.

Emma ledobta a magazint, felpattant az ágyról, s szinte nem is látott, mikor a fürdőszobába viharzott, hogy összeszedje a ruháit.

- Nem gondolja, hogy ezt meg kellene beszélnünk? - kérdezte Kenny a nő háta mögül Emma elrohant mellette, és karjában a ruháival a hálószoba felé vette az irányt.

- Lady Emma?

Emma berontott, elfordította a kulcsot, és rángatni kezdte magára az alsóneműjét.

Kenny bedörömbölt az ajtón.

- Tudom, hogy a magazin címlapja felkeltette az érdeklődését; miért nem isszuk meg a maradék bort, hogy közben megválaszolhassam az összes kérdését?

Emma nem is hederített a férfi üres fecsegésére, bedobálta a ruháit az egyik bőröndbe, a másiknak pedig bekattintotta a zárját. Aztán felkapta őket az utazótáskájával és a retiküljével együtt, majd az ajtóhoz masírozott.

Kenny kint várta. Bár a cipzárját felhúzta, arra nem vesztegette az idejét, hogy inget vegyen fel. Emmát gyűlölet és önutálat járta át. Elrobogott a férfi mellett, és olyan gyorsan, amennyire ormótlan, degeszre tömött csomagjai engedték, lerohant a lépcsőn.

- Emma!

A nő fejében szörnyű dobolás visszhangzott. Végre elérte a bejárati ajtót, és a kilincs után nyúlt.

- Emma, sötét van. Nem mehet ki! - A férfi a nő mögé lépett, és megragadta a karját.

Emma kiszabadította magát, s egyik bőröndje sarkával ágyékon vágta a férfit. Kenny fájdalmasan felnyögött és hátratántorodott.

A nő kirohant.

A nyirkos, éjszakai levegő körülölelte. Fogalma sem volt, hol van, de nem is érdekelte. Csak azt tudta, hogy innen el kell tűnnie.

Addig hergelte magát, amíg a düh el nem űzte sírhatnékját. Ez a férfi nem ostoba és nem is lassú felfogású, amilyennek Emma hitte. Egyszerűen kijátszotta őt, hogy szórakozzon rajta, ő pedig besétált a csapdájába.

Átvágott az udvaron, nem is érezte, hogy a nehéz csomagok lehúzzák a karját. Mi van, ha nem akad meg a szeme a magazinon? Mi van, ha megtörténik minden, mielőtt rájön, kicsoda a férfi valójában? Ezt végig sem merte gondolni, s hogy elterelje a figyelmet, körbepillantott az utcán. Telefonálnia kell, taxit hívnia, de bármerre nézett, csak hatalmas házakat látott és luxusautókat a kocsifelhajtókon. Egy teremtet lélek sem járt erre, s a csatornarendszer sziszegő hangján kívül siri csend uralkodott.

Fülett, s a messzi távolban a forgalom tompa zaját vette ki. A bőröndök a lábának ütődtek, mikor megfordult és elindult a hang irányába. Addig ballagott, amíg le kellett tennie a csomagjait, hogy megpihenjen, s ekkor meghallotta a mögötte közeledő luxusautó dorombolását.

Felkapta a bőröndöket, és tovább vonszolta őket. A szeme sarkából megpillantotta az ismerős pezsgőszínű Cadillacet. A vezető melletti ablak leereszkedett.

- Nem gondolja, hogy egy kicsit eltúlozza a dolgot?

Emmának égett az arca. Egyenesen előrenézett, és nem lassította le a lépteit, bár a válla lüktetni kezdett.

- Errefelé tíz mérföldes körzetben nincs szálloda. S ha nem vette volna észre, nem jár egyetlen taxi sem.

Emma meg sem állt.

- Te jó ég, mennyire gyűlölöm a durcás nőket!

- A durcás nőket! - Emma a férfi felé pördült. - Hagyjon engem békén! Vagy még nem mulatta ki magát ma estére?

Kenny gyorsított és bevágott elé a kocsival, hogy eltorlaszolja az útját. Megállt és kiszállt az autóból. Az ajtót nyitva hagyta, a figyelmeztető jelzés csipogott. Az ingét nem gombolta be, a cipőjét meztelen lábára húzta.

Emmát elégedettség töltötte el, hogy a férfi görnyedt testtartással közeledik felé, de meg is rémült tőle. Fizikai értelemben nem félt Kennytől, mégis hajsza hímjén elvesztette a lélekjelenlétét, s menekülni akart.

A csomagok súlyától kissé imbolyogva átvágott az utca túloldalára. A férfi utánament, és erőszakkal elvette tőle mindkét bőröndöt.

- Adja vissza őket!

Kenny rá se hederített, megragadta a kezét és a retikült, aztán mindent a kocsihoz vitt. Kinyitotta a hátsó ajtót, s oly könnyedén szórta a csomagokat a hátsó ülésre, mintha nem lennének nehezebbek egy marék tengerparti kavicsnál.

- Ezer dolcsival jön nekem ezért. Emma az ajkába harapott, pislogott és elindult. Kenny csípőre tette a kezét.

- Mondja, mit gondol, meddig jut el útlelél, pénz és ruha nélkül! Az esernyőiről nem is beszélve.

A férfi durván megsértette, és ahelyett, hogy bocsánatot kért volna, csak rontott a helyzeten. Emma megpróbálta számba venni a lehetőségeit, de mintha semmilyen lehetősége sem lett volna. Lelassította a lépteit.

- Azonnal vigyen egy szállodába! - sikerült végre kinyögnie.

- Örömmel.

Tétovázott, de nem volt más választása, ezért kényszerítette magát, hogy odamenjen az autóhoz. A férfi kinyitotta előtte az ajtót. Emma beült anélkül, hogy Kenyre nézett volna, aztán úgy próbált láthatatlanná válni, hogy kibámult az ablakon. Érezte, hogy az ajka duzzadt, s eszébe jutott, milyen érzés volt a férfi álnok, kétszínű csókja.

- Gyerünk, essünk túl rajta. Adja ki magából a mérgét! - Kenny korábban úgy vezetett, mint egy örült, most viszont cammogtak az úton.

Emma nem felelt.

- Rendben, kicsit megréftam, úgy tettem, mintha a nőből élnék. Nem gondoltam, hogy komolyan veszi. Aztán, amikor rájöttem, hogy minden szavamat elhiszi... nos, én is ember vagyok, és mielőtt elítél, amiért férfiként viselkedtem, azt ajánlom, vessen magára egy hosszú, alapos pillantást a tükörben. Aztán képzelje el, mit tesz a helyemben, ha találkozik valakivel, aki úgy néz ki, mint maga.

Milyen kegyetlenség, hogy így kigúnyol, amiért nem vagyok szép! Emma nem tudott tovább hallgatni.

- Én nem hazudtam volna! Soha nem aláztam volna úgy meg egy másik embert, mint maga!

- Hogy én megaláztam? - A férfi sértettsége őszintének tűnt, de Emmának eszébe jutott, milyen jó színész. Kenny a kis utcából kihajtott egy forgalmasabb útra. - Nem azért tettem, hogy megalázzam. Elismerem, hogy visszaéltem a helyzettel, de csupán azért, mert testi vágyat éreztem.

- Kérem, Mr. Traveler. Nem most jöttem le a falvédőről. Ennek semmi köze nem volt a testi vágyhoz. Maga gazdag, jóképű, profi sportoló. Biztos vagyok benne, hogy minden nőt megkap, akit akar. Nem kell beérnie egy öregedő tanárnővel.

- Csak felismerem, ha testi vágyat érzek! Azt pedig el kell ismernie, hogy megkönnyítette a dolgomat. Bár fel nem foghatom, hogy miért kell megvásárolnia egy férfit.

- Igen, megkönnyítettem a dolgát. Iszonyúan megkönnyítettem.

A férfi megállt egy pirosra váltó lámpánál, és a nőre pillantott.

- Nézze, Emma, nem akartam megsérteni. Valóban túllőttem a célon. De pokolian készségesen flörtölt egy idegennel, s úgy gondoltam, nincs abban semmi rossz.

- Minden szava hazugság volt! Híres profi golfozó, nem pedig selyemfiú. A magazin címlapja szerint multimilliomos is. - Hirtelen minden megvilágosodott Emma előtt. - A ház sem egy barátjé. A magáé, ugye? Minden, amit mondott, hazugság.

- Felbosszantott.

A lámpa zöldre váltott.

- Én? Nem csináltam semmit.

- Dehogynem! Utasítgatott attól a pillanattól fogva, hogy megpillantott; sorolta, mit hogy akar, játszotta a főnököt és bökdösött az esernyőjével.

- Soha nem böktem meg az esernyőmmel.

- Én úgy éreztem.

- Akkor elnézést - felelte Emma hűvösen.

- Rendben. Én is bocsánatot kérek, így most kvittek vagyunk.

- Korántsem.

Emma most gondolta végig először, mekkora része lehetett a dologban Francescának. De ahogy felidézte a beszélgetésüket, rájött, Francesca egy szóval sem állította, hogy Kenny hivatásos hölgykísérő. Úgy beszélt róla, mint egy barátjáról. Emma mégis azt a következtetést vont le, hogy a férfi ezzel keresi a kenyerét. Határozottan emlékezett rá, hogy megkérdezte Francescától, a hetvenöt dolláros napidíj elég lesz-e Kennynek.

Csak most értette meg, miért nevetett olyan jóízűen Francesca.

- Mondd meg neki, hogy azt üzenem, vállalja ötvenért. - Francesca nem is sejtette, hogy a kis tréfája visszafelé is elsülhet.

Emmának nem maradt ereje, hogy vitatkozzon a férfival.

- Ez nem fog menni, Mr. Traveler. Nyilvánvaló, hogy ki nem áll engem, én sem kedvelem magát...

- Ez nem egészen így van. Amikor nem mutogat az ernyőjével és nem utasítgat, hogy mit csináljak, maga egészen kellemes társaság. - Kifordult egy négysávos útra. - Legalább nem unalmas, nem úgy, mint a legtöbb ember, akivel találkozom.

- Nagyon hízelgő. Az igazság az, hogy már az elején elrontottunk mindent, s ezt nem lehet jóvá tenni. Holnap reggel első dolgom lesz felhívni Francescát. Megkérem őt, hogy ajánljon valaki mást. Nekünk látnunk sem kell többé egymást.

A kocsii lelassult.

- Felhívja Francescát?

- Elmondom, hogy személyes nézeteltérésünk támadt. Meg fogja érteni.

- Én... inkább kihagynám Francescát ebből az egészből.

- Ezt nem tehetem. Ragaszkodott hozzá, hogy mihelyt megérkezem, felhívjam és beszámoljak neki az utamról.

- Fogadni mertem volna - mormolta a férfi, s a nőre pillantott. - Megmondom, mit tegyünk. Fizetek magának napi száz dollárt, ha megengedi, hogy az idegenvezetője maradjak. A sofőrje leszek, elviszem, ahová akarja. Magának csak gyönyörködnie kell a tájban, s hangosan és tisztán érthetően közölnie Francescával, hogy minden rendben van köztünk.

Híre-hamva sem volt a tunya, ostoba férfinak. Határozott, erős állú, feszült tekintetű idegen váltotta fel a helyét. Csak egy pillanatba telt, hogy összeálljon a kép Emma előtt.

- Francesca zsarolja magát, ugye? Ezért ment bele ebbe az egészbe.

- Mondhatni. - Kenny lehajtott a főútról egy szervizútra, majd bekanyarodott egy fényűző hotel parkolójába.

- És mivel?

- Azt hiszem, mindkettőnknek elég volt a drámából ma estére.

- Na ne mondja!

- Tehát napi száz dollár. Megfelel?

Emma megbabonázva nézett a férfira. Kenny arcán látszott, hogy nem tréfál, szakadatlanul mosolygó szája vékony vonallá keskenyedett. Ez a férfi hozzá volt szokva, hogy megkapja, amit akar.

Emma rájött, hogy alábecsülte attól a pillanattól fogva, hogy megismerte; s azon tépelődött, hányan járhattak ugyanígy. Ő nem követi el ezt a hibát még egyszer.

- Kétszáz. - Emma azon kapta magát, hogy büntetésből felszámolja az árat. - Plusz a kiadások. - Felmerült benne, hogy elvesztette a józan eszt, de meg is könnyebbült. Lehet, hogy Kenny nem jött rá, de épp most adta a kezébe a hatalmat: az elkövetkezendő két hétben sakkbán tarthatja. Ettől a pillanattól kezdve Emma a markában tartja Kenny Travelert, s azután, amit a férfi tett vele ma éjjel, lelkiismeret-furdalás nélkül használja majd Kennyt saját céljaihoz.

Kenny behajtott a szálloda bejáratának védőtetője alá. Az arcára kiülő zord kifejezés elárulta, hogy Kenny azonnal rájött, az erőviszonyok megváltoztak. Lágy, vontatott texasi beszédébe ingerültség keveredett.

- Foglalok szobát. Adja a szavát, hogy holnap reggel kilenckor az előcsarnokban fog várni.

- Ott leszek. - Újonnan támadt magabiztossága ott csilloghatott a tekintetében, mert a férfi összehúzta a szemöldökét. Emma pedig ebben a pillanatban eltökélte, hogy kideríti, mivel zsarolja Francesca a férfit.

Tíz perccel később a liftesfiú a hotel egyik elegáns lakosztályába kísérte őt. Egy pillanatra büntudata támadt, de gyorsan elmúlt. Tudta, milyen az, ha valakit meg akarnak vesztegetni, és rájött, Kenny Traveler megpróbálja megnyerni őt magának. Nem fog neki sikerülni, de ezt talán még nem kell tudnia.

Emma másnap reggel telefoncsörgésre ébredt. Kisimította a szeméből a haját, s miközben a kagylóért nyúlt, az órára pillantott. Hat óra tizenhét perc volt.

- Halló.

- Tartsa kérem, őfelsége, Beddington herceg van a vonalban.

Emma visszahanyatlott a párnára. Kíváncsi volt, mikor találja meg őt a férfi. Miközben várt, megrohanták a múlt éjjel eseményei, s már-már örült, mikor a túlságosan ismerős hang felrázta gondolataiból.

- Emma drágám! Hol volt? Próbára tette a képességeimet, hogy a nyomára akadjak.

Emmát kirázta a hideg, mikor meghallotta Hugh Weldon Holroyd, a tizenegyedik Beddington herceg orrhangját. A férfi nemcsak a megjelenésében hasonlított VIII. Henrikre.

Történetesen az ifivé volt az a földterület, amelyen a St. Gert épült, s ő lett az iskola főtámogatója, miután édesanyja, az özvegy hercegnő nyolc hónappal ezelőtt meghalt.

- Jó reggelt, felség!

- Hagyjuk ezt, drágám! Ha magunk vagyunk, Hugh-nak kell szólitania. - A férfi egy pillanatra elhallgatott, Emma szinte látta, ahogy teasüteményt töm húsos szájába. Nem mintha Hugh bármikor is falt volna. Kifogástalan modorát akkor is megőrizte, ha történetesen hatalmas mennyiségű ételt fogyasztott. Egyszer az Emma készítette szendvicsekből egy egész tálcányit pusztított el anélkül, hogy egyetlen morzsát elejtett volna. Az illendőség éppolyan fontossággal bírt számára, mint a rang.

- Emma, Emma, úgy tűnik, félreértettük egymást. Tegnap este, amikor megérkezett, fel kellett volna hívnia. Meglehetősen nehéz volt megtalálnom.

- Sajnálom - hazudta. - Annyira fáradt voltam, hogy kiment a fejemből.

- Tökéletesen megértem. Remélem, kialudta magát.

- Igen, teljesen. - A férfi kedvessége nem tévesztette meg. Már tudta, hogy Beddington hercege bármire képes, hogy megkapja, amit akar. Emma a férfi két halott feleségére gondolt, és megborzongott. Nem mintha bármi gyanús körülmény merült volna fel a halálukkal kapcsolatban: az egyikük szüléskor vesztette életét, a másikat maga alá temette egy lavina, amikor az Alpokban síelt. De Emmának nemcsak attól borsódzott a háta, hogy a férfi külsőre hasonlít VIII. Henrikre, a feleségei meghaltak, két lányát pedig bedugta egy a St. Gertnél sokkal tekintélyesebb iskolába.

- Mondta, hogy felfogad egy sofőrt, de azt nem említette, hogy ő a világ egyik leghíresebb profi golfjátékosa. Tudom, milyen naiv, drágám, így biztos vagyok benne, fel sem merült önben, hogy ez a megállapodás nem fog működni.

Emma elégedettséget érzett.

- Kérem, ne izgassa fel magát, felség. A sofőrt a barátom, Francesca ajánlotta. - Nem vesztegette az idejét azzal, hogy megkérdezze, honnan tudja a herceg, hogy Kenny a kísérője. Hugh Holroyd nem az a fajta férfi volt, aki bármit is a véletlenre bíz. Mikor bejelentette elutazását, Emma már tudta, hogy Holroyd felbérel valakit, hogy kövesse őt.

- Biztos vagyok benne, hogy nem fontolta meg, milyen fényt vet ez önre. Tudom, hogy élvezzi Francesca társaságát, de ő a televíziónál van, drágám, s ez aligha teszi őt jó hírűvé. Mint leendő Beddington hercegnőnek, gondolnia kell az ilyen dolgokra.

Emma szorosabbra tekerte az ujját körül a telefonzsinórt.

- Biztosra veszem, hogy nem lesz probléma. Csak két hetem van, hogy befejezzem a kutatásomat, s szükségem van egy megbízható személyre. Mr. Traveler ismeri a környéket.

- Drágám, nem erről van szó. Mihelyt visszatér, bejelentjük az eljegyzésünket, s nem illendő ilyen sok időt töltenie egy másik férfival, még ha a kísérője is az illető.

Nem fogják bejelenteni az eljegyzésüket, de Hugh ezt még nem tudja. És nem tudja azt sem, Emma minden tőle telhetőt elkövet, hogy ellenálljon a zsarolásnak, és megmentse a St. Gert iskolát.

- Texasban vagyok, felség. Senki nem fogja megtudni az ismeretségi köréből.

- Elfelejtí, hogy az egész világon vannak üzleti érdekeltségeim. Tulajdonképpen akkor is New Yorkba kell mennem, amikor ön úton lesz hazafelé. Reméltem, hogy találkozhatunk Londonban, mielőtt visszatér, de attól tartok, ezt el kell halasztanunk. Az igazság az, hogy minél többet gondolkodom a 'dolgon, drágám, annál inkább az a véleményem, hogy most azonnal haza kellene jönnie. Kezdetől fogva elleneztem ezt az utazást.

- Értékelem az aggodalmát, de attól félek, hogy lehetetlen most hazautaznom. Tudom, nem akarja, hogy tovább dolgozzam igazgatóként, miután bejelentjük az eljegyzésünket.

- Pontosan. Nem lenne helyénvaló.

A tizenhetedik században tényleg nem, te szörnyeteg!

- Akkor beláthatja, miért kell maradnom. Megígértem a New Historian szerkesztőinek, hogy május elsejére befejezem a tanulmányt, s bizonyára ön is egyetért velem abban, hogy nem szeghetem meg a szavam. - Elhallgatott egy pillanatra a drámai hatás kedvéért. - Gondoljon csak bele, hogyan venné ki magát, ha a leendő Beddington hercegnő nem tenne eleget egy kötelezettségének.

A férfi hangja haragossá vált. Emma tudta, hogy célba talált.

- Akkor sincs ínyemre, hogy egy ilyen ismert férfi kíséretet. Tudom, hogy úgy viselkedem, mint egy féltékeny férj, drágám, de soha nem bocsátanám meg magamnak, ha a legkisebb botrány is bemocskolná az ön nevét.

- Nem fogja, felség. - Emma a homlokát ráncolta erre az irdatlan hazugságra. Ha minden jól megy, akkora botrányba keveredik, amely véget vet az eljegyzés tervezgetésének, ugyanakkor biztosítja, hogy a St. Gert biztonságos, kényelmes menedéke maradjon lányok újabb generációjának.

Mikor végre letette a telefont, megremegett, s kiugrott az ágyból. Két szörnyeteggel elbánni kevesebb mint huszonnégy óra alatt, nehezebb, mint megfékezni egy rendetlen osztályt. Igaz, Hugh is csak az utóbbi időben bukkant fel az életében. Emma az özvegy hercegné haláláig rajta keresztül tartotta a kapcsolatot a családdal, bár hírből már évek óta ismerte Hugh-t, akinek nagy dobra verték a tehetségét: a modern technológiába való befektetései révén hatalmas profitra tett szert. A pénzügyi szférában és a fejlett technológiák terén mutatott ügyessége ellenére Holroyd régi vágású arisztokrata volt, s előkelő családneve oly nagy büszkeséggel töltötte el, hogy saját tekintélyének a növelése még a pénzszerzésnél is fontosabb lett a számára.

Mindkét házasságából csak leánygyermekei születtek, s VIII. Henrikhez hasonlóan rögeszméjévé vált a fiú örökös utáni vágy. Fia nem lesz fia, az ősi cím hosszú hajú unokaöccsére, egy rockzenekar dobosára száll. Mivel ezt elképzelhetetlennek tartotta, már pár hónappal a második felesége halála után utasította a titkárait, hogy keressenek neki feleséget. Alapvető, hogy jó családból származzon. Legyen szerény, a múltja makulátlan. Nehogy holmi léhűtő Sarah Fergusonok bemocskolják a jó hírét. S nem árt, ha szűz.

Emma el tudta képzelni, milyen arcot vágtak a titkárok ezek hallatán. Később megtudta, az egyetlen lány, akit a kritériumoknak megfelelőnek találtak, tizenhárom éves volt.

Hugh nővérének jutott eszébe Emma, és azt javasolta Hugh-nak, hogy helyette ő képviselje a családot a St. Gert adományozóinak évi emlékünnepe. Mikor Emma az első délután felszolgált a teát a férfinak az irodájában, Hugh megdorgálta őt, amiért a beszélgetésüket félbeszakítva fogadni merte egy aggódó szülő telefonját, és rosszálló kifejezéssel méregette Emma strasszokkal kirakott nyaklancát, amelyet egy hétéves diák saját kezűleg készített neki a születésnapjára. Emma alig bírta elviselni a férfit.

Hugh újra megjelent nála a következő héten, majd az azt követő héten is. Emma különböző ürügyekkel tartotta távol magától, de egy délután a férfi meglepte az irodájában, és gögösen közölte vele: úgy döntött, ő lesz a felesége. Az eljegyzésüket azon nyomban bejelentik, hogy Emma felmondta igazgatói állását.

Emma megdöbbsen. Ellenállt a kísértésnek, hogy belelapozzon az asztalán heverő naptárba és meggyőződjön róla, nem utazott-e vissza az időben György régensherceg korába.

- Felség, nem áll szándékomban feleségül menni önhöz. Alig ismerjük egymást. Az egész ötlet nevetséges.

Egyenes beszédével hibát követett el. A férfi összeráncolta a homlokát, felfújta magát, és azt felelte, hogy a téma le van zárva.

- Egyáltalán nincs lezárva!

- Maga a megfelelő korban van, nemesi családból származik, szűz, kitűnő hírnévnek örvend és szerény külsővel rendelkezik - válaszolta a herceg. - Több szót nem érdemes vesztegetni erre.

Emmát szíven ütötte, hogy ilyen szürke kis egérré alacsonyították le, s elkövette azt a végzetes hibát, hogy elvesztette a hidegvérét.

- Nem vagyok szűz! Tucatnyi férfival lefeküdtem. Tengerészekkel, kamionsofőrökkel, a múlt héten az iskola mindenésével is!

- Ne legyen gyerekes! Tudom, hogy soha nem volt komoly kapcsolata. Ha mégsem lenne szűz, az eset olyan régen történt, hogy jelentőségét veszítette. - Megvető kifejezéssel az arcán az iroda ajtajához lépett. - A megbeszélésünknek vége, Emma. Ha nem elég okos ahhoz, hogy megértse, ez megtiszteltetés a maga számára, bizonyára nem elég okos ahhoz sem, hogy a St. Gertrude-ot irányítsa, és ki lesz rúgva.

A férfi fenyegetése megdöbbsentette Emmát, s beletelt néhány pillanatba, míg felocsúdott.

- Mit változtatna az a dolgon? Ha megteszem, amit kér, akkor is elvesztem az állásomat.

Az ajtó becsukódott, s Emma úgy érezte, mintha forogna vele az ismerős helyiség. Majd megszakadt a szíve a férfi fenyegetőzésére. Székébe rogyott, s megpróbálta megérteni ezt az erőszakos, képtelen felfordulást, amely rendezett életét kibillentette a kerékvágásból.

Hugh nővére másnap felhívta, hogy kijelöljék az eljegyzés bejelentésének napját. Emma megmondta neki, hogy nem lesz semmiféle esküvő.

Eltelt egy hét, s Emma nem kapott semmi hírt. Már kezdte elfelejteni a bizarrjelenetet, mikor észrevette, hogy az iskola területén földmérők vágják át. Kalapáló szívvel rohant oda hozzájuk, hogy kérdőre vonja őket, s azt a választ kapta, hogy Beddington herceg parancsára cselekszenek.

A férfi olyan gyorsan vette fel a telefont, hogy Emma gyanította, várta a hívását.

- Felség, azonnal mondja meg, mi folyik itt! Miért küldött ide földelérőket?

- Nem említettem? Biztosan kiment a fejemből. Azon gondolkodom, hogy eladom a területet. - Hatásszünetet tartott. - Az épületeket lebontják, és drága otthonokat építenek majd a helyükre.

Emma azonnal rájött, hogy a férfi a legaljasabb módon zsarolja. Az iskola jelentette Emmának az igazi otthont, de most nemcsak az ő ragaszkodásáról volt szó. Hugh édesanyjának tiltakozása ellenére Emma megszervezte, hogy az iskola befogadjon egy csapat okos, törekvő diákot ösztöndíjasként. Mi lesz velük, ha visszaküldik őket egy a St. Gernél sokkal gyengébb iskolába? Eszébe jutott, milyen bizonytalan volt a hangja, mikor megkérdezte:

- S ha feleségül mennék önhöz, mi történne az iskolával?

- Nos, drágám, hogy is adhatnám el a helyet, amely oly drága Beddington hercegnő szívének?

Emma ekkor értette meg, hogy a férfi egy kicsit őrült. Két éjszakán át virrasztott, míg kifőzte a tervét. Másnap felkereste a férfit az irodájában.

- Sajnálom, hogy olyan nehézkes voltam, felség. A meglepetés az oka. Természetesen örömmel elfogadom az ajánlatát... ha nem gondolta meg magát. Mert ilyen alacsony rangbélivel házasodni. - Emma reménykedve várt.

- Hogy meggondoltam-e magam? Dehogy.

Emma alig bírta leplezni elkeseredését. Közölte a férfival, hogy az eljegyzést akkor jelenthetik be, ha teljesítette szakmai kötelezettségét, amelyhez hozzátartozik, hogy a tavaszi szünetben az Államokba utazik és befejezi a tanulmányt, amelyet a New Historiának ígért.

A tanulmánnyal kapcsolatban nem hazudott, azt azonban nem árulta el a férfinak, hogy már csak pár napra van szüksége a munkához. Az idő többi részét valami sokkal fontosabb dologra fogja használni.

Arra, hogy elveszítse a jó hírét.

A terve ugyan nem volt bombabiztos, de jobbat nem tudott kitalálni. Csak annyira kell ráijesztenie Beddingtonra, hogy visszavonja a lánykérését, s nem szabad azt a gyanút

ébreszteni benne, hogy Emma szándékosan bánt el vele. I-la ezt megsejti, Hugh elég bosszúszomjas ahhoz, hogy cserébe lebontassa az iskolát.

Sajnos Emma olyan tervet nem tudott kieszelni, amellyel biztosíthatta volna a pályafutását a St. Gertnél. A férfi nem fogja hagyni, hogy olyan személy álljon az iskola élén, akinek oda a jó híre, de majd talál ő új állást máshol. St. Gert vigyázott rá, amikor ő a legsebezhetőbb volt, s most Emma fogja megtenni ugyanezt.

5. fejezet

Emma Kenny felé sétált a hotel előcsarnokában, és látta, hogy a szigorú tekintetű idegen, aki előző este idehozta, eltűnt, és egy nyájas léhűtő váltotta fel. Ezúttal azonban nem dőlt be Kennynek.

Egy pillanatra megfedkezett róla, micsoda gazember a férfi és csak gyönyörködött a látványban. Kenny lemondott Stetsonjáról, fekete haja csillogott az átriumon át bevilágító fényben. Kifakult, Texas Egyetem feliratú pólót, cserszínű rövidnadrágot és barna csizmát viselt. Emma azonnal észhez tért, mikor a férfi szája sarka megmozdult.

- Jó reggelt, Lady Emma. Örömmel látom, hogy magával hozta az esernyőjét. Egyszer biztosan fog esni az idén.

Emma lepillantott virágos ernyőjére, mintha el sem tudná képzelni, hogy került oda; aztán jókedvűen a férfit mosolygott, és szándékosan az ernyővel mutatott az ajtó felé.

- Akkor hát induljunk.

Elégedetten látta, hogy Kenny kissé összeráncolja a homlokát.

- Előbb a reggeli. Aztán a munka.

- Már ettem.

A férfi végigmérte azzal a lusta, ibolyakék pillantásával, majd vontatott hangon rendreutasította.

- Lady Emma, ne mondja, hogy elfelejtette, kinek az alkatározásában áll.

Erre számítania kellett volna.

- Ma reggel áfonyás palacsintát fogok enni. - Kenny ujjai a nő felsőkarjára fonódtak. - Hát maga?

Emmának megfordult a fejében, hogy megemlíti a kellemes társalgást, amelyet alig fél órája Francescával folytatott, és hogy bármelyik pillanatban visszahívhatja a barátnőjét, de meggondolta magát. Bölcsebben teszi, ha ezt a fegyverét a nagyobb ütközetekre tartalékolja. Mit számít, hogy kétszer reggelizik-e ma vagy sem?

Miközben helyet foglaltak a kávézó asztalánál, Emma arra gondolt, amit tegnap este majdnem megtett ezzel a férfival, és hogy az időeltolódás elvette az eszét. Mit remélt elérni azzal, ha alig tizenkét órával azután, hogy megérkezett az országba, beugrik Kenny Traveler ágyába? Ha le akar feküdni valakivel, legalább győződjön meg róla, hogy Hugh egyik kopója a helyén van. Ez a lobbanékonyosság nem volt jellemző Emmára, s nyugalansággal töltötte el.

- Én csak teát kérek - mondta, mikor a pincérnő odalépett hozzájuk, hogy felvegye a rendelést.

Kenny elismerően mosolygott rá.

- Remek választás. Hozzon áfonyás palacsintát és szalonnát hozzá, nekem pedig ugyanezt, de tea helyett kávé.

Kenny szándékosan provokálta a nőt, de Emma csak mosolygott.

- Az áfonyás palacsinta helyett legyen pirítós. A szalonna helyett pedig egy tányér eper.

A meggyötört pincérnő kitöltötte Kenny kávéját, aztán elmenekült, mielőtt valamelyikük még jobban összezavarja a rendelést.

Rengeteg dolguk volt, s Emmának elege lett a férfi ostobaságaiból. Egy pillanatig még élvezte az ajtó melletti friss virágok látványát, majd a tárgyra tért.

- Talált tetoválószalont?

- Magának nem lesz tetoválása. Nevetséges az ötlet.

- Lesz tetoválásom. Mégpedig ma. Nem vitatkozom erről. - Kétkedett benne, hogy egy tetoválás önmagában megakadályozhatja az eljegyzését, de talán elbizonytalanítja Hugh-t. Á Emma körbenézett a kávézóban, mert kíváncsi volt, hogy az újságjaik mögé rejtőző férfiak közül melyik Beddington embere. Egyik sem látszott gyanúsak, de Emma egy pillanatig sem

hitte, hogy Hugh nem figyeltetné ebben a két hétben. Ezt bizonyította az is, hogy ma reggel olyan könnyen a nyomára bukkant.

- Hogy állhat egy igazgató tetoválással a karján a diákok elé? - kérdezte Kenny.

Nem fog odaállni eléjük, de ezt nem köti Kenny orrára.

- Segít, hogy közelebb kerüljenek hozzám.

- Ha ez a vágya, miért nem szúrat ékszert a nyelvébe? Vagy festeti a haját lilára?

Emma gondolt rá, hogy átszúrja a nyelvét, de félt az injekciótól, az pedig, hogy befestesse a haját valami rikító színűre, túl átlátszó volt. Egy apró tetoválásnál messzebbre menni nem mert. Hugh-nak azt kell hinnie, hogy rosszul ítélte meg őt, nem pedig azt, hogy Emma szándékosan manipulálta, különben a férfi buldózerrel tarolja le a St. Gertet. A pincérnő megjelent a teájával, majd eltűnt.

- Hová akarja a tetoválást?

- A karomra. - Ha ennek az egésznek vége, élete hátralévő részében takargatnia kell a karját.

- A hölgyek nem a karjukat szokták tetováltatni. A bokájukat, a válluk hátsó részét vagy ha igazán diszkrétek akarnak lenni, és a maga esetében én ezt ajánlanám - már ha ajánlani akarnék valamit, de nem akarok -, a mellüket.

A csésze megállt félúton Emma szája felé. Ez az egyetlen szó felidézett benne mindent. Érezte, ahogy a selyemköntös lecsúszik róla, érezte a férfi forró ajkát, érintését a mellbimbóján.

Persze Kenny pontosan tudta, mit csinál.

- Valóban? - Emma kényszerítette magát, hogy a szájához emelje a csészét, ivott belőle, majd letette. - Biztos vagyok benne, hogy tudná, mimet tetováltassam.

- Még mindig zabos a tegnap este miatt, ugye?

- Mérges, Mr. Traveler. A főnökasszonyok soha nem zabosak.

Kenny elvigyorodott, majd kislíus komolysággal nézett rá.

- Egészítse ki a tudásomat! Ahogy én látom, maga nagyon kedves, egyedülálló nő, és szeretne egy kis változatosságot vinni a szexuális életébe. Ez tökéletesen érthető. Otthon Londonban azonban vigyázni kell a jó hírére, így persze ott efféle tapasztalatokra nem tehet szert. Texas államban viszont senki nem ismeri. Szeretném tudni, mit számít, hogy hivatásos selyemfiú vagy hivatásos golfjátékos vagyok-e. Minden szükséges eszközöm megvan, s boldogan ajánlanám fel a szolgálatára.

- Nagyon örvetlen, de az az igazság, hogy akkor sem engedném, hogy még egyszer hozzám nyúljon, ha maga lenne az egyetlen férfi a világon. - Abban a pillanatban, hogy ezt kimondta, megkondultak fejében a vészharangok. Ez a lusta, ostoba férfi, aki valójában egyáltalán nem ostoba, a versenyzésből él, s Emma nem tévedett, látta, hogy kihívás villan Kenny szemében.

- Majd meglátjuk, Lady Emma.

Szerencsére a pincérnő épp most jelent meg az ennivalójukkal. Emma csaknem az összes epret megette, a pirítósból azonban nem sikerült többet lenyelnie néhány harapásnál. Kenny elpusztította a palacsintákat, majd nekilátott annak, amit ő meghagyott.

- Nem egészséges - figyelmeztette Emma.

- Múlt éjjel már kicseréltük a baktériumainkat, úgyhogy nincs mitől félnem.

Nem fogja kínosan érezni magát, amiért Kenny lassú, követelőző csókjaikra emlékezteti.

- Ahhoz képest, hogy mennyit eszik, csoda, hogy nincs elhízva.

- Rengeteg energiát égetek el napközben.

- Mivel?

- A lebzselés kemény munka.

Emmának el kellett fojtania egy mosolyt, s ez aggasztotta. Nem hagyja, hogy a férfi vonzerejével ilyen könnyen levegye a lábáról.

- Ha nem segít találni egy tetoválószalont, egyszerűen felhívom a tudakozót, és szerzek magamnak egy címet. Közben bevásárolok.

- Azt hittem, hogy ez tanulmányút. - Kenny intett a pincérnek a számláért.

- Az, de a kutatás nem emészt fel az összes időmet. Ma délután néhány órát a Dallasi Történeti Társaságnál töltök. Már megbeszéltem velük, hogy belenézek a feljegyzéseikbe. Lesz egy kis dolgom Austinban is, a Texas Egyetem könyvtárában, és San Antonióban.

- Meséljen arról a hölgyről, akiről a tanulmányát írja!

- Lady Sarah Thorntonról? A New Historiannek készítem a tanulmányt róla. Bár már nem tanítok, továbbra is szerelem a történelmet. Lady Sarah különleges nő volt, arisztokrata, és ahhoz képest, milyen korban élt, független és kielégíthetetlenül kíváncsi. 1872-ben egyedül utazott át ezen a vidéken.

- Egyedül vágott neki az útnak? - kérdezte a férfi csípősen.

- Lady Sarah sokkal bátrabb volt, mint én. Lenyűgözően írt, mivel egyszerre látta Texast az idegen és a nő szemével. Dallasban tartózkodott, amikor az első vonat megérkezett a Houston & Texas Central vonalon. Nagyon szép, ahogy az ünnepi ökörsütséstről beszámol.

A férfi néhány bankjegyet dobott az asztalra, és felállt.

- Különös, hogy 1872-ben egy hölgynek volt mersze egyedül keresztutazni Texason, a mai magához hasonló független nők pedig nebulásvirágok.

- Lady Sarah-nak nem kellett autóval utaznia - mutatott rá Emma. S nem kellett kellemetlen helyzetbe hoznia egy herceget azzal, hogy hivalkodóan együtt utazik egy vonzó férfival.

Miközben visszasétáltak az előcsarnokba, Emma odanyújtott a férfinak két dollárt.

- A teámra. A többi maga rendeltette, azt nem fizetem.

- Tartsa meg a két dollárját!

- Szükségtelen barátságatlanul viselkednie. - Visszagyűrte a bankót a pénztárcájába, s csak hogy bosszantsa a férfit, ernyőjével az ajtóra mutatott.

- Erre.

Kenny kikapta a kezéből az ernyőt, és odadobta a portásnak. - Égesse el!

- Vitesse fel a szobámba, kérem - mondta Emma. - Miss Wells-Finch. 820-as szoba.

Elindult a parkoló felé, de észrevette, hogy Kenny nem tart vele. Emmának fogalma sem volt, hol hagyta a férfit a kocsit. Visszanézett, s látta, hogy Kenny olyan lassan vánszorog a bejárati védőtető alatt, akár egy reumás csiga. Emma dobolni kezdett a szandálja orrával.

Kenny üdvözölt néhány üzletembert, majd megállt, hogy megcsodálja a kövezetet.

Emma sóhajtott, és körülnézett, hogy megkeresse a férfi kocsiját. Valahogy nem lepődött meg, mikor látta, hogy tilosban parkol. Türelmetlenül várt tovább.

Kenny végül kinyitotta az ajtót.

- Biztos, hogy ma akar vásárolni? - kérdezte, miközben Emma beült és becsatolta a biztonsági övét.

- Igen. Valami divatos, de olcsó helyen.

- Akkor nincs szerencséje, mert fogalmam sincs, hol van kiárusítás. Csak vegye meg, amit akar, és írassa a számlámra!

Visszafordultak a főútra.

- Nem!

- Most mit finnyáskodik? Az ellen a napi száz dollár ellen nem tiltakozott, amit azért kell fizetnem, hogy tartsa a száját.

- Napi kétszáz dollár. Az más, az kizsárolt pénz. - Emma önelégült pillantást vetett a férfitra.

Kenny végigmérte a nő mai öltözkékét. Emma rövid, datolya szilva-színű farmerszoknyát vett fel, melybe krémszínű felsőt tűrt.

Egy kert volt látható rajta két pacsirtával.

- Szép póló.

- Köszönöm. Az ötödik osztályos diákjaimtól kaptam a félév végén.

Miközben az autópályán suhantak, Emmának végre alkalma nyílt, hogy megtekintse az állam látnivalóit, amelyeket eddig csak a történelemkönyvekből ismert. A bevásárlóközpontok, a hirdetőtáblák és a gyorséttermek nem kötötték le a figyelmét, de a pusztá méretektől elakadt a lélegzete. Nem is hitte volna, hogy valami ennyire különbözhet Lower Tilbeytől vagy a St. Gert régi vörös téglás épületeitől, takaros rétjeitől és ősi fáitól. Mit gondolhatott Lady Sarah, mikor meglátta a földnek és az égnek ezt a hatalmas kiterjedését?

Emma előrehajolt, mikor Kenny ismét egy tiltott helyre kezdett beparkolni.

- Ne!

- Nem maradok itt - mondta a férfi sértett ártatlansággal. - A hölgyekkel való vásárlás nem tartozik a kedvenc időtöltéseim közé; kiteszem magát, amíg én ütök néhányat a gyakorlópályán. Három óra múlva magáért jövök.

- Te jó ég, pontosan tudom, mit akarok venni, közel sem fog ennyi ideig tartani. - Emma kikapta a kulcsot az indítóhól. - Jöjjön!

Kenny visszaszerezte a kulcsát, de Emmával tartott, bár végig zsörtölődött, míg a bevásárlóközpontig értek.

- Ajánlom, hogy fél óra alatt végezzen. Komolyan beszélek, Lady Emma. Fél óra múlva én és a Caddym elmegyünk, akár velünk jön, akár nem.

- Ühüm. - Emma a boltok kirakatát fürkészte, s szinte azonnal megtalálta, amire vágyott. Egy kerek betonpadra mutatott. - Ott várjon. Egy perc és itt vagyok.

- Maga a legátkozottabb, legparancsolóbb nőszemély, akivel a balsors valaha összehozott! Gondolja, hogy elüldögélhetnek egy hatalmas amerikai bevásárlóközpont kellős közepén anélkül, hogy kisebbfajta riadalmat ne keltenék?

- Miről beszél?

- Arról, hogy ismert ember vagyok.

Mintegy bizonyítékként két, rózsaszín Victoria's Secret bevásárlótáskát cipelő fiatal lány rontott rá. - Kinny!

A férfi Emmára nézett.

- Látja, mit művelt?

- Nem maradok soká. Megígérem.

Így is volt, de mire visszatért, kisebbfajta tömeg gyűlt a férfi köré, aki rögtönzött golfleckét tartott.

- Miután felvitték az ütőt teljesen, lendítsék lefelé lazán és könnyedén. Közben növeljék a sebességet...

Emma elkapta a pillantását, de dacára minden korábbi tiltakozásának, Kenny nyilvánvalóan élvezte a helyzetet, és nem tűnt úgy, hogy menekülni akar. Emma beugrott egy csecsebecséket árusító boltba, és vett néhány olcsó divatékszert; a férfi is kitört végre rajongói gyűrűjéből, és visszakísérte őt a kocsihoz.

- Most jön a tetoválás - jelentette ki Emma, amikor ismét úton voltak.

- Ugye tényleg komolyan gondolja?

- Teljesen.

A férfi néhány percig törte a fejét.

- Rendben, ha ennyire eltökélt, segítek. De időbe telik, amíg találok olyan helyet, ahol biztosan steril tűket használnak.

- Tűket?

- Mit gondolt, hogy készül a tetoválás?

- Igen, persze. Úgy értem... tudom, hogy tűvel. Csak arról van szó, ahogy kiejtette a szót.

- Fájni fog, Erzsébet királyné. Tehát, ha nem bírja a fájdalmat, jobb, ha meggondolja a dolgot.

- Annyira azért nem fájhat.

A férfi felhorkanása nem hangzott bátorítóan.

- Csak megpróbál rám ijeszteni.

- Elnézést, amiért együtt érző és törődő emberi lény vagyok.

- Nohiszen!

- Rendben. Maga győzött. Utánanézek a dolognak, miután kitettem magát, hogy folytathassa a kutatást.

Most az egyszer Kenny értelmesen gondolkodott. - Kitűnő ötlet.

A State Fair Park felé vették az irányt, ahol a Dallasi Történeti Társaság székel egy lenyűgöző, T alakú, Hall of State elnevezésű épületben. Megegyezték, hogy három órákor találkoznak, és Emma a parkolóban kiszállt az autóból.

Bár úgy tervezte, hogy egyenesen a Történeti Társaság irodájába megy, rájött, hogy túl sok minden van, amit előbb látni szeretne. Hosszasan gyönyörködött a négyszintes Great Hall of Texas belső falain körbefutó hatalmas freskókban, amelyek az állam történelmi eseményeit ábrázolták 1528-tól a huszadik századig. Mikor végre megérkezett a Történeti Társaság irodájába, meleg fogadtatásban részesült, s a következő néhány órát azzal töltötte, hogy összevesse a Lady Sarah naplójából származó jegyzeteit a korabeli más forrásokkal. Annyira elmerült a kutatásban, hogy elvesztette az időérzékét, s csak tél négykor érkezett meg a Kennyvel való találkozóra.

A Cadillac sofőrje haragosan várta.

- Elkésett. Ezt gyűlölöm!

- Ugyan, Kenny, nincs joga panaszkodni. Honnan tudtam volna, hogy ma pontos lesz, miután tegnap annyit késett?

- A tegnapi az más.

- Mert nem én késtem el, hanem maga.

- Valahogy úgy.

- Maga elképesztő. Talált tetoválószalont?

- Jobbat találtam. Egy hölgyet, aki otthon tetovál.

- Tényleg? Gondolja, hogy megbízható?

- A társadalom pillére. Megbízhatóbbat nem is találhattunk volna. Csak az a haj, hogy nagyon be van táblázva, és este tíznél előbb nem tudja vállalni. Szó szerint könyörögnöm kellett neki.

Emma remélte, hogy Hugh bérence a helyén lesz.

- Remek. - Megkordult a gyomra. - Valami ebéd nem esne rosszul.

- Ismerek egy helyet.

Húsz perc múlva áthajtottak az előkelőségről árulkodó klubház kőkapuján. A fákkal szegélyezett keskeny út egy oszlopos, görög stílusú épülethez vezetett. Miután Kenny leparkolt, Emma kiszállt és elindult a főbejárat felé. Ismét beletelt egy időbe, míg rájött, hogy a férfi lemaradt. A nő megfordult.

Kenny csípőre tett kézzel állt és csak bámult utána.

- Tudja, hová megy?

Emma körbenézett.

- Nem igazán.

- Akkor miért maga megy elől?

- Nem tudom. Megszokásból.

- Ezt fejezze be! Nem tetszik nekem.

Jeremy Foxnak sem tetszett. De ő nem az a fajta nő, aki mások után megy. Egész életében megállt a maga lábán, s korán megtanulta, hogy vagy az élre vág, vagy eltapossák.

A férfi egy kisebb épületre bökött a hüvelykujjával.

- Oda megyünk.

- Elnézést. - Emma ostobán érezte magát, ahogy követte a férfit a járdán egy ajtóhoz, melyen díszesen faragott aranybetűk hirdették, hogy ez a sportklub. Bent a férfiak úgy üdvözölték Kennyt, mintha a királyi család egy tagja érkezett volna látogatóba.

- Hé, Kinny! Hogy vagy?

- Napok óta nem láttunk.

- Hallottad, hogy Charlie tegnap kettővel kevesebb ütéssel a lyukba talált? Olyan izgatott lett tőle, hogy a szíve kalapálni kezdett, és nem tudta befejezni a fordulót.

Kenny viszonzta az üdvözléseket, azt felelte, hogy nem hallott Charlie-ről, majd a helyiség végében álló üvegfalú grillbárba vezette Emmát.

- Remélem, nem bánja, ha egyedül kell ennie. - Intett a háziasszonynak. - Ugye gondoskodsz róla, Maryann? Megyek, ütügetek egy kicsit.

- Hát persze, Kenny. Tudod, hogy az egész csapat aláírta a petíciót, hogy az Antikrisztus visszavonja a felfüggesztésedet?

- Nagyon jólesik. Mondd meg mindenkinek, hogy köszönöm.

A férfi eltűnt, Maryann pedig az üvegfal melletti asztalhoz vezette Emmát.

- Innen nézheti. Csodálatos látvány lesz, drágám. Senki sem tud úgy bánni a golfütővel, mint Kenny Traveler.

Emma reményei szerint barátságos, de tartózkodó pillantást vetett a nőre. Teljesen hidegen hagyta, hogy bánt a golfütővel Kenny Traveler.

Amíg meg nem látta.

A férfi még mindig a csereszínű rövidnadrágját viselte, a csizmáját azonban golfcipőre cserélte, a Texas Egyetem feliratos pólót pedig egy sötétbarna golfing váltotta fel, amelynek az emblémáját ebből a távolságból Emma nem tudta kivenni. Kenny izmai kecsesen és gördülékenyen mozogtak, ahogy ütötte egyik labdát a másik után. A labda elszállt és olyan messzire repült, hogy Emma nem látta, hol ér földet. Kenny kecsessége nem lepte meg, de hogy ez az alapvetően lusta férfi ilyen erő kifejtésre képes, gondolkodóba ejtette.

Kenny csupa rejtély volt a számára. Az az érzése támadt, hogy az ábrándos külső alatt sötét vizek bújnak meg, de arról fogalma sem volt, milyen mélyek vagy merre folynak. Eszébe jutott, mit mondott a férfi korábban a kocsiában, amikor nyilvánvalóvá tette, hogy még mindig le akar feküdni vele. „Mit számít, hogy hivatásos selyemfiú vagy hivatásos golfjátékos vagyok-e. Minden szükséges eszközöm megvan, s boldogan ajánlanám fel a szolgáltatára. „

Persze, hogy számít! Ha megvásárolja a férfi szolgálatait, attól még tükörbe tud nézni, de ha a cicababája lesz a gazdag, hivatásos sportolónak, akit magában megvet, akkor már nem.

Egész nap próbált nem gondolni a múlt éjszakára, de mikor a grillcsirkés szendvicsét ette és nézte, ahogy Kenny ütöget, a férfi erejétől felforrósodott a vére és izgatott lett. Kényszerítette magát, hogy logikusan gondolkodjon. A tetoválás és az új ruhatár csak arra lesz elegendő, hogy gondolkodóba ejtse Hugh Holroydot, arra azonban nem, hogy teljesen leserelje vele a férfit. Mindig is tudta, hogy valami sokkal hatásosabb dolgot kell tennie. Szeretőd fogadnia? Egy ideig rágódott az ötleten. De nem Kenny Travelert. Azok után, ami a múlt éjjel történt, most már erkölcstelen lenne. Nem tudta megmagyarázni pontosan, miért; csak azt tudta, hogy ez az igazság. Valaki mást kell keresnie.

Ez a gondolat annyira elkésérítette, hogy az étvágya is elment. Kenny Traveler se nem tisztességes, se nem megbízható, de nagyon is szexis, és Emma, bármennyire viszolygott is a becstelen emberektől, azt akarta, hogy Kennyyvel történjen meg.

Mogorván turkálta a szendvicsét, és bár nem intett a pincérnőnek, hogy hozzon egy csésze teát. Bármit megtett volna, hogy elterelje a figyelmét a pályán játszó kínzó alakról.

Kenny kitette Emmát a szálloda előtt, majd visszatért a lakására, hogy átöltözzön a ruhába, amelyet ő „tetoválószalonos kimenőnek” nevezett. Emma fél nyolckor lement elé az előcsarnokba. Szétnézett, hogy észrevesz-e valakit, aki nyomozó lehet, de csak üzletembereket és turistákat látott.

Kenny belépett a forgóajtón. Tengerészkék nadrágot és Dean Witter feliratú fehér pólót viselt. Emma kíváncsi volt, hogy van-e olyan ruhája, amely nem reklámoz valamilyen terméket.

Mikor Kenny megpillantotta, meghűlt ereiben a vér.

- Mi a rossebet művelt magával?

- Ki az az Antikrisztus?

- Most nem erről beszélünk. Amikor elmentem, egy Mary Poppinst hagytam itt, most meg egy Madonna áll előttem. - Pillantásával végigmérte a nő új öltözkését, amelyet Emma a bevásárlóközpont egyik olcsó tinibutikjában vásárolt. Az ujjatlan, pántos fekete ruha vészesen rövid volt, testhez álló, elől cipzáros. A cipzár le volt húzva, no nem teljesen, de annyira azért igen, hogyha Emma Londonban jelenik meg így, azt biztosan feljegyzik a naptárba.

- Valóban? Úgy gondolja, úgy nézek ki, mint Madonna?

- Egyáltalán nem úgy néz ki, mint Madonna. - Lehalkította a hangját, hogy csak Emma hallhassa. - Úgy fest, mint egy nimfomániás Mary Poppins. Semmi baj nem volt azzal a ruhával, amit ma viselt, azt akarom, hogy azonnal vegye vissza.

- Te jó ég, Kenny, úgy beszél, mint egy szörnyű apa.

A férfi arckifejezése egyre zordabbá vált.

- Ugye most boldog? Boldog, amiért úgy járkálhat, hogy semmit nem bíz a képzelőerőre.

- Annyira azért nem rossz, ugye? - Talán túl messzire ment. Ha már egy olyan playboy, mint Kenny Traveler is azt gondolja, hogy túl kihívóan öltözött, sokkal körmönfontabbnak kell lennie. Felhúzta a cipzárt, ameddig csak tudta.

- Így ni!

A férfi továbbra is kritikusan méregette.

- Kisminkelte magát.

- Egész nap ki voltam sminkelve.

- Nem annyira, mint most.

- Ne mondja, hogy ízléstelen.

- Nem erről van szó.

- Akkor miről?

Kenny kinyitotta a száját, aztán megrázta a fejét.

- Nem tudom. Csak azt tudom, hogy a tetoválás iránti rögeszméje, és a múlt éjjel törtétek miatt kezd rossz érzésem lenni. Más dolog egy kis szabadságra vágyni a nyári vakáción, és más új emberré változni. Mondja el az igazat, mit forgat a fejében?

- Semmit.

Kenny félrevonta a nőt, és halkabban folytatta.

- Nézze, Emma. Beszéljünk őszintén. Viszket magának, ez tökéletesen érthető, de nem engedheti meg bárkinek, hogy megvakarja. Ha így öltözik, azzal kiárusítja magát.

- Szamárság! Maga velem lesz egész este. Hogy történhetne bármi is? - Az előcsarnok ajtaja felé indult.

- Nem erről van szó - mondta a férfi mögötte. - Menjen vissza, öltözzön át, aztán elviszem vacsorázni egy kitűnő mexikói étterembe.

- Attól fél, ha egy könnyűvérűnek látszó nővel látják, tönkremegy a jó híre?

- Maga miatt aggódom, nem magam miatt.

- Azt hiszem, világosan beszéltem. - Emma elmosolyodott, hogy jelezze, nincs harag, és elindult a parkolóba. Útközben az ezüst fülbevalója mögé csatolt három karikaklipszet. Kenny utolérte.

- Nem vállalom a felelősséget. Legközelebb, amikor csevegnek, tisztázza Francescával, hogy én mindent megtettem, hogy önt jobb belátásra bírjam.

Emma megvárta, amíg a férfi kihajt a tilosból.

- Ki az az Antikrisztus'?

- Valaki, akinek a nevét nem ejtem ki a számon. - Kenny témát váltott. - Hogy sikerült a Történeti Társaságnál tett látogatása? Talált valami újat Lady Sarah-ról?

- Megerősítést nyert, hogy remek megfigyelő volt. A vasút tiszteletére rendezett ünnepségről szóló beszámolója megegyezik az összes többi forrással, de sokkal részletesebb azoknál.

Kenny Emma kutatási módszeréről érdeklődött, s a nő azon kapta magát, hogy végigbeszéli az utat az étteremig. Mikor látta, hogy megérkeztek, zavarba jött.

- Sajnálom. Néha elragad a lelkesedés.

- Én nem bántam - felelte Kenny, miközben a bejárat felé tartottak. - Szeretem a történelmet. És szeretem, ha az emberek élvezik a munkájukat. Túl sokaknak megy el úgy az élete, hogy gyűlölik azt, amit csinálnak. - Kinyitotta Emma előtt az ajtót. - Fogadni mernék, hogy jó tanár volt, mielőtt elkapta a húsdaráló és igazgató lett.

Emma elmosolyodott.

- Szeretek tanítani. De az igazgatói állásnak is vannak előnyei.

- Á, a szőrmebundák és a gyémánt karkötők.

- St. Gert csodálatos, öreg hely, de korszerűsítésre szorul. Élvezem a kihívást.

- Úgy beszél róla, mint egy élő személyről.

- Nehéz megmagyarázni. Megvan az iskolának ez a csodás kisugárzása: olyan, mint egy barátságos, idős nagymama. A St. Gert nagyon különleges.

A férfi kíváncsi tekintettel méregette, aztán a vendéglősné lépett oda hozzájuk, Kennyt név szerint üdvözölte, majd az asztalukhoz vezette őket.

6. fejezet

Az étterem öreg, zezugos, nyikorgó padlójú, sötétre festett kis helyiségekből állt. Fűszeres ételek ínycsiklandó illatától kísérve az egyik hátsó helyiségbe mentek. Néhány vacsoravendég hangos kiáltással üdvözölte Kennyt, s voltak, akik felálltak, hogy jobban lássák. A mostani eset és az, ami korábban a bevásárlóközpontban történt, ráébresztette Emmát: Kenny Traveler ünnepest személyiség. A tudat nyugtalansággal töltötte el. Miféle szörnyűséget követett el a férfi, hogy áldozatul esett Francesca zsarolásának?

A vendéglősné egy hátsó sarokasztalhoz vezette őket, melyet narancssárga és vörös csíkos mélyzöld abrosz borított. A falakat ebben a helyiségben sötétbarna díszvakolat fedte, s századfordulós mexikói reklámplakátok díszítették.

A pincér jelent meg egy kosár burgonyaszírommal és salsával. Kenny visszaküldte a csípőért, aztán rendelt magának egy Dos Equis, Emmának pedig egy tripla margaritát.

- Dupla is megteszi.

- Triplát - mondta Kenny a pincérnek, aki bólintott és eltűnt. Szemmel láthatóan égett a vágytól, hogy az étterem ünnepest vendégének kedvére tegyen.

- Miért változtatja meg mindig a rendelésemet? Nem akarok olyan sokat inni.

- Megfeledezett a tükről. Néhány óra múlva megkapja a tetoválást, amelyre annyira fáj a foga, s azt hallottam, pokolian fáj. Komolyan azt javaslom, hogy csak félrészen vállalja a beavatkozást.

Emma ki nem állhatta a tüket, s arra a következtetésre jutott, hogy a férfinak igaza van. Tanulmányozni kezdte az étlapot, aztán félretette. Minek fárassza magát? Kenny majd rendel helyette.

Igaza lett. A pincér meghozta az italukat, Kenny pedig olyan hatalmas és bonyolult rendelést adott le, hogy Emmának fogalma sem volt, mit fog enni. Mikor a pincér végre távozott, Emma megismételte a kérdést, ami az oldalát fúrta.

- Most már hajlandó elárulni, ki az az Antikrisztus?

- Megint itt tartunk?

- Férfi vagy nő?

Kenny sóhajtott.

- Férfi.

- Régóta ismeri?

- Túl régóta.

- Az üzleti életében fontos? Vagy a magánéletében?

- Is-is.

Emmának megfordult a fejében, hogy megkérdezze, él-e még az illető.

- Árulja már el!

Kenny tétovázott, aztán vállat vont. - A barátnője férje.

- Dallie?

A férfi arca megrándult.

- Ne mondja ki a nevét! Nem bírom hallani!

- Tudom, hogy híres golfjátékos, de...

- Majdhogynem a leghíresebb golfjátékos a világon. Valamikor minden versenyt megnyert és annyi bajnokságot, amennyit megszámolni is nehéz. Jövőre ötvenéves lesz, és tarolni fog az öregfiúk turnéján.

- De úgy emlékszem, Francesca azt mondta, ő az elnöke valamilyen hivatásos golfszervezetnek.

- Csak átmenetileg. Nem sokkal ezelőtt meg kellett műteni a vállát, s beleegyezett, hogy elfogadja a PGA helyettes megbízotti állását, amíg felgyógyul. A szervezet nem sajnálja rá az időt, hogy megtalálja a megfelelő személyt az állás folyamatos betöltésére, de addig is

szükség van egy ideiglenes vezetőre. Végül is ő lett az, akire helytelenül rábízták a pozíciót. Igazából nem akarta, de egyesek meggyőzték. - Kenny összeráncolta a homlokát.

- Maga is közülük tartozott?

- A legnagyobb ostobaság volt, amit életemben tettem; tekintve, hogy az állás több lehetőséget nyújt neki a hatalommal való visszaélésre, mint amennyi egy dél-amerikai diktátornak van, s ő fel is használja ellenem mindet.

- Nehéz ezt elhinni. Francesca úgy beszél Dallie-ről, mintha ő lenne a legkedvesebb, legszeretetre méltóbb férfi a világon.

- Vérszívó, hatalmaskodó, befolyásolható, öntelt gazember. Most pedig beszélhetnénk valami másról? Reggel óta nem ettem egy falatot sem, s magának majdnem sikerült elvennie az étvágyamat.

- A klubházban a pincérnő ma valami olyasmit mondott, aláírtak egy petíciót, hogy folytathassa a versenyzést. Ez azt jelenti, hogy pillanatnyilag nem aktív játékos?

- Határozatlan időre felfüggesztettek - felelte a férfi kimérten. Ibolyakék szemének pillantása kemény volt, mint a kő.

- Dal... Francesca férje?

Kenny kurtán bólintott.

- Miért?

- Történt valami, ez minden.

Mivel a férfi nem tért ki a részletekre, Emma fürkészőn ' . vizsgálgatni kezdte. s

- Hogy jövök én a képbe?

Az aperitif megérkezése kimentette Kennyt a válaszáadás alól. Elfoglalta magát a jalapenosszal, míg Emma a jeges margaritáját kortyolgatta. Egy kis só tapadt az alsó ajkára. Lenyalta a nyelve hegyével.

- Csak meg kell kérdeznem Francescát.

A férfi olyan sokáig bámulta Emma alsó ajkát, hogy a nő már azt hitte, valami baj van vele. Megtörölte a szalvétával.

Kenny pislogott.

- Francesca befolyásolni tudja a férjét.

- És?

- Hatni fog rá, hogy visszavonja a felfüggesztésemet.

- Értem. - Emma most már értette. - De csak akkor, ha segít nekem.

- Nagyjából erről van szó.

Egy láncszem még hiányzott. Miért akarta annyira Francesca, hogy Kenny legyen a kísérője? Ennek semmi értelme nem volt.

- Mit forgathatott a fejében Francesca? Tudnia kellett, hogy olyanok leszünk, mint a tűz és a víz.

- A show-műfajban töltött évek szadistává tették; elvették az eszét. Szeret összeboronálni párba nem illő embereket, hogy végignézze, hogyan ölik meg egymást, és hogy lakmározzon a maradékaikból.

Ez nem vallott Francescára. Néhány részlet nyilvánvalóan hiányzott, de hogy melyek azok, azt valószínűleg nem Kennytől fogja megtudni, gondolta Emma.

A férfi rosszállóan nézett rá.

- Most eszik vagy csak a száját nyalogatja?

- A számat nyalogatom?

- Nem én fogom magára vetni az első követ, hiszen nekem is vannak rossz szokásaim, de hagyja békén az alsó ajkát. Vagy rágcsálja, vagy nyalogatja, mindig csinál valamit vele. Örjítő.

- Tudja, Kenny, a kritizálása kezd kicsit az idegeimre menni.

- Ühüm. - A férfi egy tortillaszeletet nyomott Emma szájába.

A salsa csípős volt, s mire a nő ismét levegőhöz jutott, megérkezett a vacsorájuk. Miközben ettek, Kenny helyi történetekkel szórakoztatta, s Emma hamarosan azon kapta magát, hogy nevet rajtuk. A férfi elbűvölő társaság tudott lenni, ha akart. Vagy csupán a hatalmas adag margarita varázsereje a ludas a dologban? Emma érezte, hogy becsípett.

Elnézést kért és kiment a mosdóba, s mire visszatért, újabb margarita várta. Ez kicsit más ízű, de ugyanolyan finom volt. Eszébe jutottak a tük, és engedélyezte magának, hogy felhajtsa az italt. Tarka szivárványok kezdtek táncolni a fal díszburkolatán.

Végül Kenny félretolta a fahéjjal meghintett főzött fagylaltjának maradékát, és kifizette a számlát, noha Emma megmondta neki, hogy a vacsorát ő állja.

- Mindjárt tíz óra - jegyezte meg a férfi. - Jobb, ha indulunk. Persze csak ha még mindig ragaszkodik a dologhoz.

- Ö, igen. - Válasza egy kicsit hangos volt, Emma igyekezett lehalkítani a hangját. - Nem gondoltam meg magam. - Felállt, s a helyiség forogni kezdett.

- Vigyázzon. - Kenny karonfogta és keresztülvezette az éttermen. Miközben az ajtó felé tartottak, a férfi fogadta rajongói üdvözleteit.

Emma arra számított, hogy a friss levegőn majd erőre kap, de nem így történt, s ahogy a parkoló fényei forogtak körülötte, átfutott rajta, hogy aggódnia kellene, amiért túl sokat ivott.

- Kenny, azt még nem mondta meg, miért tiltották el.

- Mert nem örülne a válasznak.

Emma szerette volna kitárni a karját, megölelni az estét, megölelni a férfit.

- Ma este nincs olyan, aminek ne örülnék.

- Akkor jó... többek között azért, mert megütöttem egy nőt.

Ez volt az utolsó, amire Emma emlékezett.

Emma vízszobogást hallott, és rájött, hogy a másodikosok megint megnyitották a csapot a kerti lakja előtt. Élvezték, ha megtölthetik a kacsaszatuját, de mindig elfelejtették elzárni a csapot. Összeráncolta a szemöldökét, és megpróbált szavakat formálni, hogy figyelmeztesse őket, de kísérlete kudarcba fulladt.

A vizet elzárták. Mélyebbre fúrta magát a kényelmes ágyban.

- Emma?

Éppen csak kinyitotta a szemét: fehér mennyezetet látott. Túl fehérre ahhoz, hogy a kerti lak mennyezete legyen. Hol van a szírom alakú repedés az ágy felett?

- Emma?

Megemberelte magát, és teljesen kinyitotta a szemét, s látta, hogy Kenny az ágy felé jön a szőnyegen. Mit keres Kenny a kerti lakban?

A férfi törülközőt csavart a dereka köré, egy másikat a vállára borított. A haja nedves volt és borzas.

Hirtelen minden a helyére ugrott, s Emma rádöbbsent, hogy a férfi lakásán van. Az ágyában. Felnyögött.

- Felkelni, Erzsébet királyné, a hasára süt a nap!

- Mit keresek itt? - kérdezte rekedten.

- Lent fő a friss kávé, arra gondoltam, szívesen inna egyet.

Az alkoholt egyáltalán nem bírja.

- Kérem... - nyögte Emma. Meglátta a gyűrött ágyneműt.

- Mondja, hogy nem tartozom magának harminc dollárral.

- Drágám, a múlt éjszaka után én tartozom magának.

Emma felnyögött, és a párnába temette az arcát. A férfi kuncogott.

- Maga egy vadmacska az ágyban, annyit mondhatok.

Emma erőt vett magán, Kennyre pillantott, aztán visszahanyatlott a párnára, mikor meglátta az ördögi fényt a férfi szemében.

- Ne erőlködjön! Tudom, hogy semmi sem történt.

- És miből gondolja?

- Még megáll a lábán.

Kenny ezen megint nevetett.

Meggyengült fizikai állapotát tekintve ez meglehetősen szemtelen válasz volt Emmától, de túl üresnek érezte magát még ahhoz is, hogy elégedett legyen. Ülő helyzetbe tornázta magát, s nyugtázta, hogy Texas Egyetem feliratú pólót, melltartót és alsóneműt visel. Pillanatnyilag nem akart elgondolkodni azon, hogyan szabadult meg a többi ruhájától.

- Eresszek magának fürdővizet?

Emma a fürdőszoba felé botorkált.

- Majd én. Maga hozza fel a kávé!

- Igenis, öladysége!

Emma becsukta a fürdőszobaajtót, kibújt a férfi pólójából, levetette a melltartóját, és a mosdó felé fordult.

Felsikoltott.

Az ajtó másik oldalán a férfi elvigyorodott, s hallgatta, ahogy Emma sikoltása nyöszörgésbe megy át. Szája még szélesebb mosolyra húzódott, majd ráncba futott a homloka, amikor a lépcső felől léptek zaja ütötte meg a fülét.

- A fenébe!

A hálószaobaajtó kivágódott, s egy csodaszép, barna bőrű, hollófekete hajú, manöken alkatú lány viharzott be rajta.

- Te jó ég, Kenny, megöltél valakit?

Emma kirohant a fürdőből, teste körül hatalmas törülköző, szeme jól megtermett csészealj nagyságúra kerekedett.

- Mit művelt velem!?

- Emma, szeretném, ha megismerné a kis húgomat, Torie-t. Torie, ő Lady Emma Wells-Finch.

Miközben Emma próbálta működésbe hozni az ajkát, Kenny észrevette, hogy Torie most is kiöltözött, mint mindig. Nieman Marcus egyszerű kis ruháját viselte, amely többre került, mint a nemzeti adósság, lábára pedig méregdrága olasz szandált húzott. Golfütővel kivágott gyepes rög nagyságú gyémánt fülbevaló lógott a fülében; legutóbbi exférje nászajándéka.

Haja ugyanolyan hollófeketén fénylett, mint a Kennyé, a válláig ért, az arca körül azonban rövidebbre vágták. Magas volt, karcsú, zöld szemű, csodaszép és huszonnyolc éves. Minden lében kanál. Kenny mégis szerette, s talán ő volt az egyetlen a világon, aki megértette, mennyi boldogtalanság rejtőzik Torie nagyhangúsága mögött.

- Te soha nem használod a csengőt? - zsémbelt vele Kenny.

- Miért használnám? Van egy tökéletesen működő kulcsom! - Érdeklődve vizsgálta Emmát. - Drágám, borzalmas a tetoválásod.

Emma rá sem hederített; könnyes szemmel a férfinak támadt.

- Hogy engedhette, hogy ez megtörténjen?

Kenny szemügyre vette az USA piros, fehér, kék nemzeti lobogóját, amely a nő bal karjának nagy részét elfoglalta. A zászló alatt hullámzó szalag, Kenny felirattal.

- Nem tehettem ellene semmit. Tudja, milyen az, amikor a fejébe vesz valamit.

- Részeg voltam.

- Ne mondja!

- Legalább nem hétköznapi - mondta Torie, igyekezvén kedves lenni.

Emma ránézett, mikor Torie kinyújtotta felé a karját.

- Örülök, hogy találkoztunk, Lady Emma. Ha elszalasztotta volna a bemutatást, Torie Traveler vagyok. Van egypár másik nevem is, de nemrég megszabadultam tőlük, és visszatértem az eredetihez. Ne vedd sértésnek, de a férfiak terén pokoli rossz az ízlésed. - Elengedte Emma kezét és Kennyhez fordult. - Legalább egyszer visszahívhattál volna, te csirkefogó!

- Minek? Azt mondtad volna, hogy Wynette-be kell mennem, én pedig most nem akarok odamenni.

- Remek. Akkor az esküvőig már nem találkozunk.

- Te és Phillip Morris egybekeltek? - kérdezte a férfi.

- A neve Phillip Morrison, és nagyon jól tudod, hogy nem házasodunk össze.

- Ebből arra következtetek, hogy a dolgok nem működnek közted és Phillip között.

- Azt akarta, hogy szokjam le a káromkodásról. - A lány az egyik karcsú kezét a csípőjére tette. - Esküszöm, képtelen vagyok arra, hogy a golfütéseit trágár megjegyzések nélkül nézzem életem hátralévő részében.

- Azért szakítottál vele, mert nem tetszenek az ütései?

- Ezért és azért, ahogy a nemi szervét nevezi.

- Sok férfi becézi a nemi szervét.

- Igen, de Barbie-nak?

Kenny sóhajtott.

- Te találtad ki az egészet.

- Bárcsak így lenne.

Emma nem bírta tovább, s a férfinak rontott. - Hogy szereztem ezt a tetoválást?

- Ragaszkodott hozzá.

- Egy virághoz! Egy kis virágot akartam!

- A múlt éjjel nem. Drágám, inkább hálásnak kellene lennie ahelyett, hogy kiabál velem.

A másik karjára ugyanis megrendelte a brit lobogót is. De a sarkamra álltam, és nem engedtem. Összevitakoztunk. Kiabált és rúgkapált, mikor kicipeltem a tetováláshalálból. Félttem visszavinni a hotelba, ezért ide hoztam.

Emma lerogyott az ágy szélére.

- Hiszen csak két margaritát ittam. Hogy lehet, hogy két ital után nem emlékszem semmire?

- Ebből egy is elég erős. Magának pedig hamar a fejébe száll az alkohol.

Emma a kezébe temette az arcát.

- Minden rosszul sült el, mióta magát megismertem.

- Ebből levonhatod a következtetést a kapcsolatod további alakulását illetően - mondta Torie, és a tükör elé lépett, hogy ellenőrizze a frizuráját. - Kenny nem titkolt ellenérzéssel viseltetik a meghitt párok iránt. Ennek a néhai, meg nem siratott anyánkkal való korai, egészségtelen viszony az oka.

- Befognád a szádát?!

Torie fűjt egyet.

- Váltogatja a biztonságos fiatal lányokat és az okos, igazi nőket, mert ez az a típus, amelyet természeténél fogva kedvel. De a kulcsszó a váltogatás. Amikor el kell köteleznie magát egy kapcsolatban, Kenny olyan, mint a Bermuda-háromszög. Szerencsésnek mondhatod magad, hogy ezt ilyen korán megtudtad.

- Eltűnnél innen? - szólalt meg a férfi, mielőtt Emma tisztázhatta volna a kapcsolatukat.

- Addig nem, amíg meg nem ígéred, hogy eljössz Wynettebe. Apa úgy tervezi, hogy az eltűnésod alatt tartjuk meg az esküvőt, hogy te is ott lehess.

- Épp most mondtad, hogy Phillip és te szakítottatok.

- Nagyon jól tudod, hogy miről beszélek! Azzal a pipogya Dexter O'Connerrel való esküvőmről.

- Mikor jössz rá végre, hogy a te közreműködésed nélkül nincs házasság? - Kenny lehúzta a törülközőt a nyakáról és félredobta.

- Könnyű azt mondani, de apa kényszerít. Harminc napot adott, hogy eljegyeztessem magam Dexterrel, különben zároltatja a bankszámlámat. Hogy fogom akkor kifizetni az edelt?

- Blöfföl. - Kenny a beépített szekrényhez ment.

- Ezúttal nem. - Torie hangja elvékonyodott és elbátortalanodott. - Lehet, hogy tényleg hozzá kellene mennem Dexterhez. - Lekicsinylően felnevetett. - Férjhez menni és elválni, ebben igazán jó vagyok.

- Hagyd abba az önsajnálatot!

- Gondolod, hogy eszembe jutna, ha nem lennék kétségbeesve? - replikázott Torie dühösen. - Az emuk csak egyre ' nőnek, s egy vagyona kerül az etetésük. Apa már panaszkodik miatta egy ideje, de most először fenyegetett meg azzal, hogy nem fizeti többé az edelüket.

- Ha felküldted volna azokat a madarakat az égi legelőkre, ahogy mondtam, ez nem történik meg.

- Képtelen voltam megtenni, és te ezt nagyon jól tudod!

Emma egy pillanatra megfeledkezett saját nyomorúságáról

- Emuk?

- Pontosan olyanok, mint a struccok, amiket bekentek korommal - magyarázta Kenny. - A legrondább állatok, amelyeket valaha láttam.

- Nem rondák! - tiltakozott Torie. Aztán vállat vont. - Rendben. Lehet, hogy nem szépek, de aranyosak.

- Itt van a kutya elásva - folytatta Kenny vontatottan. - Néhány évvel ezelőtt a húgomat, a lángrész vállalkozót elragadta az emuőrület. Az emberek akkoriban arról kezdtek beszélni, milyen sokat lehet keresni az emuk tenyésztésével, mert nem foglalnak el sok helyet és óriási piacuk lesz.

- A magam lábára akartam állni, hogy felbonthassam a házasságomat - szakította félbe a fivérét Torie. - A zsírjuknak kivételes gyógyító hatásuk van. Ezzel kezelik a sérüléseket ÚjFundlandon. Azonkívül az emuhúsban sokkal több a fehérje, feleannyi a kalória és sokkal kevesebb a zsír, mint a marhában, de az íze ugyanolyan finom.

- Honnan tudod, amikor még soha életedben egy falat emuhúst sem ettél?

- Majd fogok.

A férfi felhorkant.

- Az emuk iránt sajnos mégsem olyan nagy a kereslet. Nem mintha a húgom számára ez változtatott volna bármin is, mert azon kevés alkalmakkor, amikor lehetősége lett volna eladni egy-két emut, nem tette meg.

Torie Emmához fordult.

- Amikor arra gondoltam, hogy levágják őket, elsírtam magam. Megpróbáltam eladni tenyészpárokat, de manapság már senkinek sem kellenek.

- Így most kénytelen egyre több emut etetni, s a madarak mind ott maradnak a nyakán.

- Ez egyfajta egzisztenciális rémidom. - Torie nagyot sóhajtott, aztán megremegett a szája széle. - Másrésről minden rosszban van valami jó, s nekem legalább nincs amerikai zászló tetoválva a karomra.

Emma lepillantott a borzalmas tetoválásra, és kirázta a hideg. Élete végéig hosszú ujjú ruhákban kell járnia.

Kába feje, a tetoválás miatti megrázkódtatás és Torie berontása Kenny hálósobájába elvonta a figyelmét a beszélgetésükről, de most kezdte felfogni, miről van szó.

- Azt akarod mondani, hogy az apád megpróbál hozzákényszeríteni valakihez, akit nem szeretsz?

- Különben zároltatja a bankszámlámat, pedig az ólatok eledelét abból fizetem, nem is beszélve néhány olyan kisebb létszükségletről, mint egy tisztességes ruha és a benzin. Apa és Dexter apja csapdába csaltak. Nem láttak más megoldást, hogy egyesítsék a vállalataikat, csak ha Dexter és én... egyesülünk.

- Fúzió?

Kenny még mindig meztelen felsőtesttel jött vissza a beépített szekrénytől, éppen a nadrágja cipzárját húzta fel.

- Apánké a TCS, a Traveler Computer Systems. Wynette-ben van. Legádázabb versenytársáé, Dexter apjáé a Com National. A gyár ugyan Austinban van, de építtetett egy kisebb kutatóés fejlesztőüzemet Wynette-ben, csak hogy borsot törjön apám orra alá. A két vállalat a hetvenes évek óta rivalizál egymással: felhasznál minden ravasz trükköt, amelyet csak ki lehet találni, hogy a másik fölé kerekedjen. Sajnos annyira lekötötte őket a gyűlölködés, hogy nem figyeltek oda a sarkukban levő fiatal cégekre. Most mind a TCS, mind a Com National bajban van, s az egyetlen lehetőségük a túlélésre, ha egyesülnek. Ha sikerül, legyőzhetetlenek lesznek.

Emma megrázta a fejét.

- Még mindig nem értem, mi köze van ehhez Torie-nak. Időtlen idők óta egyesülnek vállalatok anélkül, hogy két embernek össze kellene házasodnia, különösen ha a szüleik gyűlölik egymást.

- De nem ennek a két vállalatnak az esetében - mondta a 'I férfi, miközben halványkék farmeringet hozott a szekrényből. - Túlságosan gyanakodnak egymásra, nemcsak üzleti, hanem személyes dolgokban is. Egyik sem bízik a másikban, de mindkettő híve a fúciónak.

- Így áldozati bárányt csinálnak belőlem, hogy nyélbe üssék az üzletet. - Torie kivett a táskájából egy csomag cigarettát, amelyet Kenny még abban a pillanatban kirántott a kezéből, és a szemeteskosárba dobott.

Emma összezavarodott. A zsarolással kikényszerített házasságok ilyen járványszerűen terjednek a nyugati világban? Hogy sikerült összetalálkoznia egy ennyire hasonló helyzetben lévő nővel? Túl bizarr, hogy a véletlen műve legyen, s Francesca Serritella Day Beaudine képe jelent meg Emma előtt. Ennek semmi értelme. Francesca talán tudott Torie gondjáról, de az övéről nem.

Egyedül akart maradni, hogy gondolkodhasson, s felállt az ágy széléről.

- Ha megbocsátotok, lezuhanyozom, aztán vissza kell mennem a hotelba.

Fél órával később előjött a fürdőszobából, és elindult lefelé abban a rövid ruhában, amelyet a múlt éjjel viselt, és amelyre felhúzta a férfi pólóját is, hogy eltakarja a szörnyű tetoválást. Már az a gondolat is elég rémisztő volt, hogy egy amerikai zászlóval a karján kell leélnie a hátralévő életét, de hogy a Kenny felirat is örökre ott éktelenkedjen a bőrén, elviselhetetlennek tűnt.

Kenny és Torie a konyhapultnál ült, kávéat iszogatót és fánkot evett. Torie a nyitott dobozra mutatott.

- Kérsz fánkot, Emma? Van még krémes is, amire a szeretőd még nem csapott le.

- Ő nem a szeretőm, és azt hiszem, untig elég lesz a kávéval megbirkóznom.

- Ha nem a szeretőd, akkor miért voltál meztelen a hálósobájában?

- Véletlenül. Nem aludtunk együtt. A sofőröm.

- A sofőröd? Kenny, mi folyik itt?

A férfi elmagyarázta, bár Emma szerint fölösleges volt negatív megjegyzéseket tennie az ő vezetői jártasságára.

Mikor befejezte, Torie megszólalt:

- Léhát tényleg lady vagy?

- Igen, de nem használom a címemet.

- Én biztosan használnám, ha volna.

- Én is pontosan ezt mondtam. - Kenny na-ugye-megmondtam pillantást vetett Emmára. Emma feladta.

- Wynette nincs messze Austintól, Lady Emma. - Torie olyan kecsesen állt fel az asztaltól, mint egy hiúz, s a mosogatóhoz ment, hogy megmossa ragacsos kezét. - Nagyon szép város. Ha már Texasban vagy, miért nem nézed meg, hogyan élnek az őslakosok, ahelyett hogy a turistahelyeket látogatnád? Kenny bármikor elvihet az egyetemi könyvtárba, és a San Antoniό-i könyvtár sincs messze. Mit szólsz hozzá? Segítesz nekem visszacsalogatni Kennyt a szülővárosába feminista szolidaritásból?

- Neki ebbe nincs beleszólása - felelte Kenny meglehetősen bosszúsan.

Emma fontolóra vette a dolgot. Bármit mondott is az embereknek, elsősorban nem azért jött Texasba, hogy kutatómunkát végezzen. Ha eljut azokba a könyvtárakba, amelyekbe akar, pár nap alatt befejezheti a tanulmányát. Sokkal fontosabb, hogy folt essék a jó híren, s ezt Wynette-ben éppolyan könnyedén elérheti, mint bárhol máshol. Azonkívül, ha olyan botrányos személy társaságában van, mint Torie Traveler, biztosan kihozza a sodrából Hugh-t. Beddington nyomozóinak is könnyebb volna követniük őt egy kisvárosban. El kellett ismernie: az ötlet, hogy Wynette-hen lakjon, sokkal csábítóbb, mint hogy egyik személytelen városi szállodából a másikba költözzön.

- Rendben van. Igen, azt hiszem, menni fog.

- Nem - mondta Kenny. - Semmi esetre sem.

- Gondolj a mostohaanyánkra - válaszolta Torie. - Madarat lehet majd fogatni vele, ha megtudja, hogy az angol arisztokrácia egy igazi, élő tagja van a városban.

- A legfőbb ok, hogy távol maradjunk - felelte Kenny. Torie ravasz arckifejezést öltött.

- Muszáj emlékeztetnem egy bizonyos gyerekkori karácsonyra, amikor anyánk téged több ezer dolláros ajándékkal halmozott el, de nekem nem vett semmit?

Emma megdermedt. Mi a fene? Kenny keserűen pillantott a húgára.

- Az elmúlt tizenhét évben megpróbáltalak kárpótolni a gyerekkorunkban ért igazságtalanságért, s nem fogsz többé, lelkiismeret-furdalást ébreszteni bennem.

- Vagy emlegetsem fel azt, amikor a zsebpénzemből megvettem a nagy Miki egeres tortát? Felfelé álló herceg kis fülei voltak, a feje tetején szalagcsokor. Emlékszel, milyen ramazúrit csaptál, mert el akartad venni tőlem, anyánk meg pofonvágott engem, amiért nem hagytam? Ott álltál előttem, s a szemem láttára etted meg az egészet.

A férfi arca megrándult.

- Torie, a világon mindenki tudja, hogy anyánk örült volt, és elkényeztetett engem!

- Emlékszem, maradt egy kicsi a szalagcsokorból..

- Torie... - Kenny hangja figyelmeztetően csengett.

- De ahelyett, hogy nekem adtad volna, kidobtad a...

- Rendben van! Te győztél, a fenébe is! De ellenkezik a véleményemmel.

Torie szinte törékenynek látszott egy pillanatra. Aztán egyik karjával átölelte a férfi nyakát, s ajkát az arcához nyomta.

- Köszí, bátyus. Az adósod vagyok.

- Már többször is az adósom voltál - sóhajtott Kenny. - De még sosem adtad meg a tartozásodat.

7. fejezet

- A húga bizonyára túlzott - mondta Emma. - Az édesanyjuk nem engedhette, hogy ilyesmi történjék.

Kenny a Cadillac ablakán át az elsuhanó tájra mutatott.

- Nézze ott azokat a búzavirágokat! Az a vörös pedig indiánecset. Nem ez a legszebb táj, amelyet valaha látott?

A férfi nyilvánvalóan nem akart a gyerekkoráról beszélni, s Emma ismét hagyta, hogy Texas Hill Country szépsége elterelje a figyelmét. Austintól nyugatra jártak, nem messze Wynette-től egy kétsávos autópályán, ahonnan lélegzetelállító kilátás nyílt a mészkővel tarkított csipkézett hegyekre és a mezőkkel, vadvirágokkal borított hatalmas kiterjedésű völgyekre, amelyek közül némelyik olyan messzire elnyúlt, ameddig csak a szem ellátott. Mióta elindultak, Emma most először látott texasi hosszú szarvú tehenet, észrevett pár őzet, s figyelte, ahogy egy madár, amelyet Kenny vörösfarkú sólyomnak nevezett, a napsütésben szikrázó, kristálytisza vizű folyó fölött köröz. Most azonban ismét gondolataiba mélyedt, és arra összpontosított, hogy összerakja a történet láncszemeit, amit ma reggel hallott. Nem tartozott rá, mégis képtelen volt ellenállni a kísértésnek. Egyszerűen többet kellett tudnia a férfiről.

- Meséljen a gyerekkoráról, Kenny. Kizárólag mint tanár vagyok rá kíváncsi, tudja. Érdekel, hogy a nevelésnek milyen hatása van a felnőttviselkedésre.

- Higgye el, ha hagytam volna, hogy a nevelésem hatást gyakoroljon rám, javítóintézetbe zártak volna.

- Tényleg annyira rémes volt'?

- Sajnos igen. Ismeri azokat az ifjúsági filmeket, amelyekben mindig szerepel egy gonosz gazdag fiú, aki kínozza a szegény, de bátor hőst?

- Igen.

- Nos, én olyan gonosz gazdag kölyök voltam.

- Nem hiszem. Éretlen és bosszantó talán igen, de nem kegyetlen.

A férfi felvonta egyik szemöldökét.

- Kérem, mondja el! - Emma kicsomagolta a sajtot és a sós kekszet. Sebtében vásárolta őket, amikor Kenny megállt tankolni, és nyilvánvalóvá vált, hogy a férfi nem törődik az ebéddel.

Kenny vállat vont.

- Wynette-hen mindenki tudja, hogyan nőttem fel, úgyhogy szerintem rengeteg történetet fog hallani rólam a városban. - A bal sávba sorolt, és megelőzött egy kisteherautót. - Az anyám gyönyörű volt, gazdag, s nem éppen a szellemi képességeiről híres.

Emmának azonnal Torie jutott az eszébe, de aztán úgy gondolta, hogy ez mégsem tisztességes. Szerinte Torie Traveler rendkívül okos teremtes volt, csak épp jól titkolta, akárcsak a bátyja.

- Apám viszont szegénységben nőtt fel - folytatta Kenny -, de vágott az esze, és keményen tudott dolgozni. Azt hiszem, náluk beigazolódott a mondás, hogy az ellentétek vonzzák egymást. Hamar összeházasodtak, aztán rájöttek, hogy ki nem állhatják egymást. A válás egyiküknek sem fordult meg a fejében. Apám soha nem ismerte el, ha kudarcot vallott valamiben, anyám pedig azt mondta, nem tudná túlélni a szégyent.

- Kissé régimódi.

- Anyám egész életében az ideg- és az elmebaj határán egyensúlyozott, s ahogy öregedett, úgy hatalmasodott el rajta az utóbbi. Klasszikus önimádó volt; hozzáment egy férfihoz, aki fűtült rá, így mihelyt megszülettem, én lettem élete értelme. Bármit kértem, megadta nekem, még ha nem is lett volna szabad. Soha nem mondott nemet semmire. S ezért imádnom kellett volna.

- És imádta?

- Természetesen nem. Hálából rosszul viselkedtem, s minél jobban dédelgetett, én annál inkább gyötörtem. Aztán bármi rossz történt velem az életben, őt okoltam érte. Én voltam a legkellemetlenebb gyerek, akit csak el tud képzelni.

Nem csoda, gondolta Emma, s megsajnálta a kisfiút. Ugyanakkor a férfi őszintesége vonakodva, de elismerést vívott ki belőle.

- Az apja hol volt ez idő alatt?

- Építette a vállalatát. Azt hiszem, minden tőle telhetőt megtett, amikor velünk volt. Gondoskodott róla, hogy minden hibámra felhívja a figyelmemet, és keményen fegyelmezett, de nem tartózkodott otthon eleget, hogy a módszere hatásos legyen. Olyan visszatásítók kiskölyök voltam, hogy nem hibáztatom, amiért nem akart több időt tölteni velünk.

De hibáztatta. Emma hallotta a hangjából. Jól összezavarhatta ez a nevelés: a túlságosan elnéző anya és a túlságosan bíráló apa. - Abból, amit korábban hallottam - mondta óvatosan -, azt vettem ki, hogy az anyja Torie iránt nem érzett ugyanúgy, mint maga iránt.

- Igazából pontosan ezért hibáztattam. Négyéves voltam, amikor Torie megszületett, s mint a négyéves gyerekek általában, nekem sem tetszett, hogy egy idegen kerül a házba. De anyám ahelyett, hogy megvédte volna Torie-t, gyerekefelügyelőkre hagyta. Tudja, semmi sem zavarhatta a tökéletes kis Kenny nyugalmát. S főként nem egy másik nőnemű személy a családban.

- Szegény húga.

A. férfi bólintott.

- Szerencsére apám rögtön megszerette Torie-t, amint megpillantotta. Amikor otthon volt, mindig maga mellett tartotta, neki szentelte minden figyelmét, és elérte, hogy a bébiszitterek közvetlenül neki tartozzanak felelősséggel. De nem volt otthon eleget, s Torie sok sebet kapott.

Nem Torie volt az egyetlen, aki sebeket szerzett. Az apja kivételezése a húgával ugyanúgy árthatott Kennynek, mint az anyja majomszeretete.

- Most hol van az anyja?

- Meghalt agydagában, mielőtt betöltöttem a tizenhetet.

- Ezek szerint az apjával maradt.

- Ekkor egy másik férfi bukkant fel az életemben, és fogalmam sincs, milyen okból, felkeltettem az érdeklődését. Ő tanított meg mindenre, amit a golfról tudok, s ugyanakkor gondot fordított rá, hogy az élet kemény szabályaiból is leckét kapjak. Nagyon szigorú volt. De adott egy esélyt.

Érdekes, hogy nem az apja, hanem valaki más látta meg Kennyben a lehetőséget.

- Ki volt az?

Kenny úgy tett, mintha nem hallotta volna.

- Korán megtanított rá, hogyan viselkedjem a húgommal. - Felnevetett. - Mielőtt elindultunk a golfpályára, felhívta Torie-t, s ha Torie azt mondta neki, nem bántam jól vele, nem engedte, hogy elüssöm a labdát a tee-ről. El tudja ezt képzelni? A tizenhét éves fiút sakkbán tartja a tizenkét éves húga. - Ismét nevetett. - Szerencsére Torie nem volt túl vérszomjas, és az első néhány hónap után megunta a bosszúállást. Hamarosan rájöttünk, hogy kedveljük egymást. Azóta mi vagyunk a legjobb barátok.

- Mi a helyzet magával és az apjával?

- Ó, már régen tisztáztunk mindent. - Kenny túl hanyagul beszélt. - Mikor megnyertem néhány golfbajnokságot, rájött, hogy nem vagyok teljesen értéktelen. Most úgy alakítja a programját, hogy mindig megnézhesse, ha játszom.

Hát ezzel érdemelte ki Kenny az apja elismerését. A megnyert golfbajnokságokkal.

Miközben Emma azon törte a fejét, milyen sokféle módja is van a gyermekek bántalmazásának, megcsörrent a rádiótelefon. Kenny felvette, zavart pillantást vetett Emmára, majd átadta neki a készüléket.

- Valami fickó. Azt állítja, herceg.

Emma letette a sajtót és a sós kekszet, melyből még egy falatot sem evett, és a fülére szorította a telefont.

- Jó napot, felség.

- Itt nem nappal van, drágám - felelte a kellemetlenül ismerős hang. - Későre jár, és már rég ágyban kellene lennem, de annyira aggódtam maga miatt, hogy nem tudtam elaludni. Hol volt? Értesülésem szerint tegnap éjjel nem tért vissza a szállodába.

Tehát a kopók a helyükön voltak. - Tegnap éjjel?

- Persze, én tudom, hogy maga ott volt: hol máshol lehetett volna? De szerettem volna, ha felhív. - De...

- Miért jelentkezett ki a hotelból? Azt hittem, hogy Dallasban marad.

Emma furcsállotta, hogy Hugh-nak még csak meg sem fordul a fejében, hogy ő az egész éjszakát átmulatta. Eszébe jutott, hogy a férfinak megvan az a rossz szokása, hogy azt hiszi el, amit el akar hinni.

- Kenny és én úton vagyunk Wynette-be, Kenny szülővárosába. Ami a múlt éjszakát illeti...

- Wynette-be? Ismerősen hangzik. Mi a csudának megy oda?

- Kennynek el kell intéznie néhány személyes jellegű ügyet. Mondtam, hogy elkísérem.

- Értem. Hol fog megszállni?

Emma úgy tervezte, hogy szállodában, de most rájött, hogy nem engedhet meg magának ilyen konzervatív viselkedést.

- Természetesen Kenny farmján. Kenny nagyot farolt a kocsival.

Emma a műszerfalba kapaszkodott, közben Hugh dühöngött a vonal másik végén.

- Képtelenség! Az a férfi nőtlen, nem lakhat nála egyedül.

- Sajnálom, hogy felizgattam, de ez elkerülhetetlen a kutatásomhoz. Nagyon fontos, hogy... teljes tapasztalatot szerezzek a vadnyugatról. - Úgy van, gondolta.

- Majd adok én magának vadnyugatot - mormolta Kenny. Emma befogta a mikrofont, és lecsendesítette a férfit.

- Emma, drágám, nyilvánvalóan elkerülte a figyelmét, hogy kicsit meggondolatlanul viselkedik. Egy idegen országban sokkal körültekintőbbnek kell lennie.

Emma az ölében dobolt az ujjaiával, miközben Beddington a jó modorról, a család nevééről és jó híreről papolt neki.

- Hotelban fog megszállni - jelentette ki Kenny, mikor Emmának végre sikerült letennie. - Nem a farmomon. Most pedig árulja el, ki volt az, és mit akart.

Még ha Kenny épp most osztott is meg vele néhány fájdalmas részletet a magánéletéből, Emma nem vágyott rá, hogy hasonlóképpen kiöntse a szívét.

- Hugh Holroyd volt, Beddington hercege. Övé a St. Gert. Nem tudna kicsit lassabban hajtani?

- Hogy szerezte meg a mobilszámomat?

- Fogalmam sincs. Nagyon befolyásos ember, és megvan a módszere, hogy megtudja, amit akar. Nézze! Még több vadvirág!

- Azt hiszem, itt az ideje, hogy elmondja, mi folyik itt valójában. - Azon a vészjósló, szigorú hangon beszélt, amelytől Emmát rettegés fogta el.

- Tessék?

- Kezd viszketni a térdhajlatom. Közvetlenül azelőtt szoktam ezt érezni, hogy elhibázok egy ütést.

Minden figyelmeztetés nélkül lekanyarodott az útról egy kis fövényes tisztásra, ahol három kerti asztal állt; az egyiknél egy kétgyerekes család ült. Kenny kiszállt a kocsiból, de Emma úgy döntött, hogy ő ott marad, ahol van.

A férfi kinyitotta a nő ajtaját, s pillantása elárulta: ha nem ő száll ki magától, Kenny képes kirángatni őt. Emma az utolsó pillanatban megragadta az ernyőjét, csakhogy idegesítse a férfit; s minden tőle telhetőt megtett, hogy amikor kinyitja, fejbe vágja vele.

- Pokolian tűz a nap.

- Nem olyan pokolian, amilyen dühös én vagyok. - Kikapta Emma kezéből az ernyőt, összecsuksa és visszadobta a kocsiba. A piknikező család kíváncsian nézte, ahogy a pihenőhely szélén levő utolsó asztalhoz vezet. Elengedte a karját, s olyan szemmel mérte végig a nőt, hogy pillantásáról Emmának nem mocsári ibolyák, hanem röntgensugarak jutottak eszébe. - Kezdje az elején!

- Minek az elején? - kérdezte Emma óvatosan.

- Hagyja a süket dumát! Az ösztöneim egész idő alatt azt súgták, hogy van valami furcsa ebben a helyzetben, de elkövettem azt a hibát, hogy nem hallgattam rájuk. Elmagyarázom magának. Eltiltottak, a karrierem veszélyben van, és ez azt jelenti, hogy nem ugorhatok fejest vakon valaki másnak a problémáiba. Mondja el, mi folyik itt!

Emma soha nem hitte magáról, hogy ijedős, de a férfi túlságosan félelmetesnek tűnt.

- Nem értem, mire gondol.

- hadd emlékeztessenem, hogy egy idegen ország kellős közepén van egy férfival, akit nemrég függesztettek fel kábítószer-kereskedésért és egy nő bántalmazásáért.

Mielőtt Torie elment, elmesélte Emmának, mi történt Kenny üzleti menedzserével.

- Nem kábítószer-kereskedésért függesztették fel, azt pedig nem hiszem el, hogy megütötte a nőt.

- Drágám, megvan videón.

- Kenny, ez az én dolgom, igazán nem tartozik magára.

- Frászt! A karrierem a tét, és én nem fogom kockára tenni semmiért. Milyen kapcsolatban áll ezzel a fickóval?

- Már mondtam. Beddington hercege a St. Gert. Ő az iskola fő támogatója is.

- És?

Miközben a férfi zord vonásait fürkészte, Emma kis nosztalgiával gondolt a jóképű, ostoba fickóra, akinek először hitte Kennyt.

- Semmi és.

A férfi sokáig bámult rá.

- Azt hiszem, félreismertem magát. Azt gondoltam, bátor, de annyi vér sincs a pucájában, hogy őszinte legyen.

Ez talált.

- Magának ehhez semmi köze!

Kenny nem felelt, csak bámult rá, s Emma esküdni mert volna, hogy csalódottságot lát az arcán. Gyávának érezte magát tőle. De gyűlölte a gondolatot, hogy kiteregesse az élete intim részleteit, főleg mert ezeket hallva a férfi szánalmasnak fogja tartani őt.

- Maga igazán lehetetlen alak - mondta.

Kenny várt.

A férfinak igaza van. Gyáva, s minden sokkal egyszerűbb lenne, ha elmondaná neki az igazat. Utána megtehetné, amit meg kell tennie, és nem kéne titkolnia előle. Csak ne lenne olyan kínos az igazság.

A két kisfiú kergetőzni kezdett a szomszédos piknikasztalnál. Emma irigyelte a szabadságukat.

- Rendben, elmondom - döntötte el hosszas vonakodás után. - De engedje meg, hogy a farmján lakjam.

- Majd megbeszéljük azután, hogy megismertem a történetét.

- Nem. Előbb meg kell ígérnie.

- Nem ígérek meg semmit, amíg nem hallottam, amit mondania kell. - Karba tette a kezét, és nekidőlt a májusfa törzsének.

Hogy bátorságot gyűjtsön, Emma emlékeztette magát, nem csinált semmi rosszat, és nincs szüksége rá, hogy Kenny Traveler jó véleménnyel legyen róla; de ettől még egy cseppet sem érezte magát jobban.

- Beddington herceg nagyon befolyásos ember Angliában ' - kezdte tétován. - Ősi családból származik. Zseniálisan fektet be az új technológiákat alkalmazó vállalatokba, meglehetősen gazdag. Sajnos egy kicsit örült is. - A rövidnadrágja szélét gyűrögette. - Feleségül akar venni.

A férfi fürkésző pillantással nézte.

- Szerintem a legtöbb nőnek hízelegne, ha egy herceghez mehet feleségül.

- Higgye el, hogy nem személyes érzelmek váltották ki a lánykérését. A korábbi házasságaiból két lánya született, s szüksége van egy fiú örökösrre. A feleségének jó családból kell í származnia, és makulátlan hírűnek kell lennie. Isten ments, hogy a család nevét bemocskolja egy közember, aki normális szexuális életet él. - Rádöbrent, mit mondott, és gyorsan folytatta. - Tudom, ez olyan, mintha a tizenhetedik században élnénk, de Hugh halálosan komolyan gondolja. Természetesen kikoszoráztam, de rám se hederített.

Emma elmesélte, milyen pánikba esett, mikor Hugh meg- - fenyegette, hogy eladja az iskolát, és hogy milyen tervet eszelt ki kétségbeesésében.

- Bele kellett egyeznem, Kenny, nem hagyhattam, hogy bezárja az iskolát. De nem akarok hozzámenni.

Belemelegedett a témába, és előadta a tervét: hogyan fog- 1,4 ja botrányba keverni és rávenni Beddingtont, hogy felbontsa a az eljegyzést. Mikor befejezte, Kenny egy pillanatig őt nézte, aztán a piknikasztalhoz ment és lerogyott a padra.

- Azt mondta, hogy nem él normális szexuális életet. Ezt hogy értette?

Emma nem akarta elhinni, hogy Kenny ennyit fogott fel az egészből.

- Ez minden, amit mond azok után, amit elmeséltem?

- Az első és a legfontosabb.

A kergetőző kisfiúk bevették magukat a fák közé.

- Soha nem mondtam, hogy nem élek normális szexuális életet.

- Utalt rá. Nos, pontosan milyen aberrációról van szó?

- Semmilyenről! Semmilyen aberrációról nincs szó.

- Már mondta, hogy nem leszbikus, és hajlandó vagyok hinni magának. Lábfétis?

- Nem!

- Mazochista?

- Maga megőrült!

- Szadista?

- Baromság!

A férfi összehúzta a szemét.

- Mondja meg rögtön, ha pedofil.

- Ó, az isten szerelmére, szűz vagyok!

Csend.

Emma elvörösödött.

- Rajta! Nevezzen csak! Tudom, hogy majd kipukkad!

- Előbb hadd jussak egy kis lélegzethez. - Kenny pillantása a nő mellére siklott. - Hogy lehet valaki ennyi idősen még szűz?

- Egyszerűen így alakult. Nem akartam, hogy így derüljön ki. - Kissé felemelte az állát. - Elfoglalt vagyok, és nem tudok bánni a férfiakkal.

- Ez azért van, mert folyton parancsolgat nekik.

- Nem kérdeztem a véleményét. - Emma figyelmét elvonta a nagyobbik fiú kiáltása. A nő látta, ahogy a kisebbiket maga alá teperi a földre, és a kisfiú feje vészesen közeledik a piknikasztalt tartó betontömb éles sarkához. - Vigyázzatok, fiúk! Ha birkózni akartok, menjetek arrébb!

A fiúk abbahagyták a verekedést és rábámultak. A szüleik szintúgy. Kenny a szemét forgatta.

- Nem foglalkozna inkább a saját dolgával?

Emma visszafordult a férfihoz.

- Tudtam, hogy felháborodik majd. Ezért nem akartam elmondani.

Kenny a nő elé állt.

- Persze, hogy felháborodom. Két nappal ezelőtt az ágyamba mászott anélkül, hogy közölte volna velem ezt az információt.

- Nem tartozott magára.

- De még mennyire, hogy rám tartozott.

- Miért? Min változtatott volna?

- Sok mindenem. Kihasználta engem!

Emma a férfit bámult; egyszerre érzett dühöt és furcsamód szórakozottságot.

- Én úgy emlékszem, épp fordítva történt. Mindig úgy fordítja el a tényeket, ahogy az érdeke éppen megkívánja?

Kenny haragosan nézett rá.

- Van fogalma róla, milyen szánalmas? - kérdezte Emma.

- Én? - vonta fel a szemöldökét a férfi. - Maga az, aki még soha nem feküdt le senkivel.

- Az élet nemcsak a szexről szól.

- Igen, de maga nem is golfozik. - Elindult a kocsihoz, és sokkal idegesebbnek látszott, mint amennyire jogos lett volna.

Emma utánasietett.

- Maga a legönzőbb, legegoistább ember, akivel valaha találkoztam. Épp most meséltem, hogy az életem romokban hever, maga meg csak arra tud gondolni, hogyan érinti mindez magát.

- Teljesen igaza van. - Kenny szembefordult a nővel. - Figyeljen rám, Emma. Az egyetlen esélyem, hogy visszakerüljek a csapatba, ha megóvom, ami a jó híreimből megmaradt. Ha jól értem, ellentétesek a céljaink, mert maga épp arra adta a fejét, hogy tönkregye a sajátját.

- Nincs más lehetőségem.

- De még mennyire. A megoldás a problémájára pofonegyszerű. - Kenny ujjával a kocsira bökött. - Vegye fel a telefont, most rögtön, és mondja meg annak a puccos hercegnek, hogy nem áll szándékában feleségül menni hozzá!

- Semmit nem hallott abból, amit mondtam? a nem megyek hozzá, eladja az iskolát.

- Ez már nem a maga gondja. Majd szerez másik állást. A férfi kinyitotta az ajtót, és beült a kocsiba.

Emma átrohant a másik oldalra, feszegette a kilincset, végül a férfi segített neki.

- Maga nem tudja, mit beszél - ült be a nő. - A St. Gert különleges iskola. Új programot indítottam az ösztöndíjas diákoknak. Ha az iskola bezár, mehetnek, amerre látnak. Azonkívül a St. Gert az otthonom. Az otthonom, mióta élek.

- Csak egy rakás Öreg téglá.

- Nekem nem. De miért is töröm magam? Tudtam, hogy nem fog megérteni.

- Azt nem értem, miért hagyta, hogy a dolgok idáig fajuljanak.

- Beddington nem ostoba. Ha a viselkedésem túl átlátszó, azonnal rájön, mire készülök, és megszabadul a St. Gerttől, csak hogy bosszút álljon rajtam, amiért ellenszegültem neki.

Ravaszul el kell vele hitetnem, hogy rosszul ítélte meg a jellememet, ugyanakkor úgy kell tennem, mintha hozzá akarnék menni.

Kenny összeráncolta a homlokát, és bedugta a kulcsot az indítóba.

- Én nem fogok lefeküdni magával, ha ezt forgatja a fején.

- Nem akarok lefeküdni magával!

Valami örült oknál fogva úgy tűnt, ez megnyugtatta a férfit. Kenny keze már nem szorongatta a kulcsot, s pillantása lustán végigvándorolt Emma blúzának gombjain.

- Valamelyik este nagyon is le akart velem feküdni, Erzsébet királynő.

Emma remélte, hogy a férfi nem veszi észre a karján megjelenő libabőrt. Hogy ellensúlyozza a dolgot, kihúzta magát az ülésen.

- Ez még akkor volt, amikor azt hittem magáról, hogy tisztességes.

- Tisztességes? - Kenny bosszúsága visszatért. - Azt mondtam magának, hogy selyemfiú vagyok.

- Legalább nem kertelt.

- Hazudtam, mint a vízfolyás.

- Igen, ezt akkor még nem tudtam. - Emma szipáskolt egyet. - Ha úgy döntenék, hogy le akarok feküdni valakivel az elkövetkezendő két hétben, az nem maga lesz.

- Maga nem fog lefeküdni senkivel az elkövetkezendő két hétben. Amíg Francesca vigyázó szemei lesnek rám, maga pontosan ugyanabban az ősi állapotban fog hazatérni, mint amilyenben a megérkezése napján volt. Ha el akarja veszíteni a szüzességét, Lady Emma, tegye meg akkor, amikor más vigyáz magára.

Emma válaszolni akart, de cserbenhagyták a szavak, mikor a férfi tekintete a szájára szegeződött. Kenny arckifejezése lassan megváltozott. Emma nézte, ahogy két ajka egy leheletnyit szétnyílik, szeme pedig elsötétül. Bolond vagyok, gondolta magában. Én hazudok úgy, mint a vízfolyás, bár azt mondtam, nem akarok lefeküdni vele, Kenny minden porcikája erre csábít: a hihetetlen jóképűsége, a nyurga teste, a texasi nyelvjárása, még a sajátos humorérzéke is. Emma gyűlölte magát ezért, de egyik része azt kívánta, bárcsak akkor vette volna csak észre a magazin címlapját, miután szeretkeztek.

Kenny elkapta róla a pillantását.

- Kész! Szállodában fog lakni!

- Nem! - Nem szállhat meg egy hotelban. Beddington pontosan ezt várja tőle. - Nem akartam előhozakodni ezzel, de attól tartok, emlékeztetnem kell, hogy bármikor felhívhatom Francescát.

- Francescát hagyja ki ebből!

- Elfelejtí, hogy kétségbe vagyok esve. Biztos vagyok benne, hogy Francescát nagyon felzaklatja majd, ha megtudja, hogy maga leitatott, aztán elvonszolt abba a borzalmas tetoválószalonba, ahol egy életre elcsúfítottak.

- Nem látja be, hogy a maga érdekében cselekszem? Nem érti, micsoda örültséget követünk el mi ketten, ha egy fedél alatt lakunk?

- Tudom, hogy sokat veszeksünk, de ha mindketten megpróbálunk egy kicsit udvariasabbak lenni...

- Nem a vitáinkról beszélek.

- Akkor miről?

Kenny nagyot sóhajtott.

- Ahhoz képest, hogy okos nő, meglehetősen lassú a felfogása.

Emma fürkészőn nézett rá. Lehetséges, hogy Kenny vonzódik hozzá? Kihúzta magát. Nem ez a megfelelő idő a fantáziálásra. Azonkívül Kenny egy playboy, ő pedig egyre közelebb kerül hozzá, hogy vénkisasszony legyen.

- Rendben - adta meg magát a férfi. - Maga nyert. Maradhat a farmon, napi kétszáz dollárért.

Kenny teljesen meg akarja kopasztani.

- Száz dollár.

- Kétszázötven.

- Rendben - vágta rá gyorsan Emma. - Kétszáz.

A következő pár mérföldet csendben tették meg, de még a gyönyörű táj sem tudta felvidítani Emmát. Nem akart a saját gondjain tépelődni, kényszerítette magát, hogy másra gondoljon. Nem sokkal később visszakalandozott Torie Travelerhez.

- Nem gondolja, hogy a húga és az én furcsa helyzetem közötti hasonlóság nem lehet véletlen?

- Egyáltalán nem véletlen. Egy angol hölgy az oka, aki beleüti az orrát mindenbe, ami nem tartozik rá. S ezúttal nem magáról beszélek.

- De Francesca semmit nem tud rólam és Hugh-ról.

- Francesca mindenről tud. Ezért megy már évek óta élő televíziós show-ja. Olyan, mint Isten, csak szexisebb.

- Ma este felhívom és megkérdezem.

Kenny megigazította a napellenzőt.

- Bármit megkérdezhet tőle, de ha Francesca valamit nem akar elmondani magának, azt maga nem fogja megtudni.

- Gondolja, hogy valami terve van velünk?

- Fogadni mernék rá.

- De mi lehet az?

- Szadizmus. Ha az ember sokáig él együtt az Antikrisztussal, maga is aljassá válik.

A Floridában, Palm Beachen bérelt ház luxushálószobájában gyönyörű, gesztenyebarna hajú, szív alakú arcú, negyvennégy éves angol nő még mélyebbre fúrta magát a halvány barackszínű ágyneműbe, és elégedetten felsóhajtott, mikor ránézett a horpadásra a mellette Tevő párnán. Az idő csak javított férje szeretkezési technikáján.

A szomszédos fürdőszobában zubogott a víz a tusolóból, s a nő lágyan felnevetett, mikor elképzelte, mit csinálhat Emma és Kenny. Határozottan gonosz, de ellenállhatatlan ötlet volt összehozni őket egymással - Francesca Serritella Day Beaudine saját szentimentális álma. Bár nem pontosan illett a helyzetre, hogy a történelem megismétli önmagát, hiszen Emma egy cseppet sem hasonlított az elkényeztetett gazdag lányra, amilyen Francesca volt, amikor Dallie Beaudine huszonhárom évvel ezelőtt felszedte egy louisianai mellékúton.

Attól a pillanattól fogva, hogy megismerte Emmát, Francesca úgy érezte, ők ketten rokonlelkek. Barátnője esze és veleszületett jósága mögött meglátta magányosságát is.

Aztán ott volt Kenny Traveler... az ő drága, boldogtalan Kennyje... Francesca behunyta a szemét, s visszaemlékezett egy másik jóképű texasi profi golfozóra, akinek veszélyeztette a játékát, hogy túl sokat küzdött a démonokkal, amelyeket csak ő láthatott.

De Emma és Kenny? Mire is gondolt? Ha Torie nem kerül ebbe a helyzetbe, Francescának soha eszébe sem jut őket gondolatban összekapcsolni.

Francesca forrásai kifogástalanok voltak, s szinte abban a pillanatban tudomást szerzett Beddington sajátos meny asszonykereséséről, mikor az elkezdődött, de meglepődött, mikor megtudta, hogy a férfi Emmát szemelte ki. Ekkor jött rá, micsoda hasonlóság van Emma és Torie helyzete között. Így jutott eszébe Kenny, s aztán testet öltött agyában az a képtelen ötlet, hogy összehozza Emmát és Kennyt. Persze nevetséges volt azt hinni, hogy két ennyire különböző ember segíthet egymáson. De vannak még csodák.

Elzárták a vizet a fürdőszobában. Francesca lustán nyújtózkodott, bár ezer dolga volt. Először fel kell hívnia a legjobb barátját, Beaudine Jaffe ösztentségét, aki történetesen Dallie első felesége volt, s most négy fiút nevel - ötöt, ha Francesca hozzászámolja a férj, Gerry ösztentségét is. Aztán munkához kell látnia. Egy havonta jelentkező televíziós különkiadást

elkészíteni nem gyerekjáték, s ő hosszú listát állított össze arról, - kinek kell telefonálnia: először a producerének New Yorkba...

A fürdőszobaajtó kinyílt, s Francesca megfedkezett minden, hívásról, mikor férje mély, vontatott hangja betöltötte a szobát.

- Gyere ide, Cicamica!

Kenny farmja egy völgyben terült el Wynette-től délre. A férfi lekanyarodott a főútról egy keskenyebb útra, amely kovácsoltvas boltívvel díszített mészkö oszlopokhoz vezetett.

- Itt kezdődik a birtokom. - Emma hajszálnyi büszkeséget hallott a férfi hangjában.

Áthajtottak a bejáraton, el az őszibarackos mellett, amely épp most kezdett virágba borulni, át a kristálytiszt, sekély vizű folyó feletti hídon.

- Ez a Pedernales. Ha nagy vihar van, kiönt és elborítja a hidat, de szeretem, hogy itt folyik az udvaromban.

Pontosan ott döbbsent rá Emma - a férfi udvarában. Kenny udvarháza egy itt is, ott is tölgyfákkal árnyékol, enyhén lejtős, pázsitos domb tetején állt. Maga a ház kecses, zezugos, krémszínű mészkö épület volt füstöskék zsalugáterekkel és szegélyekkel. Mészköből készült ikerkémények emelkedtek ki a hatalmas bádogtetőből - Emma már sok itteni házon megcsodált hasonlót -, szélkakasként pedig az áprilisi szellőben lustán fordulató, galoppozó ló szolgált. A tornácon kényelmes fa hintaszékek álltak, pihenésre és az alant kanyargó Pedernales nézegetésére csábítottak. A folyó egyik oldalán Emma szélalmot, mészkö istállót és egy fehér kerítéssel körülvett festői legelőt látott.

- Magának vannak lovai! - kiáltott fel, miközben Kenny a ház mellé kormányozta a kocsit.

- Csak kettő. Árnyék és Kína. Félvérek.

Emma látta mosolyán, hogy a férfi szereti az állatokat.

- Te jó ég, Kenny, mennyi mindene van magának! Lovak, a gyönyörű öröklakás Dallasban, ez a csodás fanra...

- Igen. Ugye nem is rossz egy olyan fickótól, aki ezüstkanállal a szájában született?

Emma meglepődött a férfi hangjából áradó keserűségen, s felemelte a fejét, hogy a szemébe nézzen.

- Az az ezüstkanál magától varázsolt ide mindent?

- Azt hiszem, megdolgoztam érte - felelte Kenny vonakodva. - Ha munkának lehet nevezni, amivel a kenyeremet keresem. - Az arckifejezése kételkedésről árulkodott.

Emma furcsának találta, hogy Kennyt nem töltötte el büszkeséggel, amit elért.

- Én munkának nevezem. Biztos vagyok benne, hogy nem a két szép szeméért adták magának azokat a bajnokságokat.

Azonkívül maga számos vállalatot is támogat.

- Igenis szépek a szemeim. - Kenny öntelt pillantást vetett a nőre, aztán kérdés nélkül kivette a csomagjait a kocsiból.

Mindkét dolog összezavarta Emmát, bár Kennynek valószínűleg pontosan ez volt a szándéka. A férfi elindult előtte a tornác felé.

Éppen odaért, mikor az ajtó kitárult, és egy a húszas évei végén járó fiatalember rohant ki rajta. Vékony testalkatú volt, göndör sárgarépaszínű hajjal, feltűnő szemmel és széles mosollyal.

- Kenneth! Hadd vegyem el ezt tőled, mielőtt elejted! Hogy juthatott ilyesmi az eszedbe? - Kikapta Kenny kezéből a csomagokat. - Rosszul tetted, hogy nem értesítettél a látogatásodról. Alig volt időm rendbe rakni a házat. Ha Torie nem hív fel, hogy figyelmeztessen, nem tudom, mit csináltam volna.

- Sajnálom. Az utolsó pillanatban döntöttem. - Kenny követte a fiatalembert a hűvös, csendes előszobába, melyet bézs és vaníliaszínű széles csíkokban festettek ki. - Patrick, ő

Lady Emma. Egy ideig itt fog lakni. Sajnos. Tartsd tőlem olyan távol, amennyire csak tudod. Emma, ő Patrick. A házvezetőm.

Emma kíváncsian méregette a fiatalembert. Kenny igazán különös embereket ismer.

- Lady Emma? - kiáltotta Patrick. - Kérlek, istenem, mondd, hogy tényleg az, és nem egy újabb sztriptíztáncosnő!

Patrick olyan meggyőző volt, hogy nem lehetett nevetés nélkül kibírni.

- Tényleg az vagyok, de kérem, szólítson Emmának.

Patrick egyik kezét világítózöld selyemingéhez szorította.

- Ó, istenem. Mesés a kiejtése.

Emma nem tudott ellenállni egy kis nyomozásnak, Kennyre pillantott, aki a postáját futotta át, melyet egy tavaszi virágokkal teli majolikaváza mellől vett fel a kis komóról.

- Egy újabb sztriptíztáncosnő?

- Ne nézzen rám! - mondta Kenny. - Torie hozta őt ide.

Patrick szeme felcsillant.

- A mostohaanyádnak nyilvános orgazmusa lesz, ha találkozik Lady Emmával.

- Gondolod? - morogta Kenny.

- Lám-lám. Valakinek rosszkedve van. Azt hiszem, egy 1990-es remek Clos du Roy majd segít ezen. - Patrick felkapta Emma csomagjait. - Jöjjön velem, Lady Emma, megmutatom a szobáját, amíg Kenneth abbahagyja a búslakodást.

- Csak Emma - sóhajtotta a nő.

Kenny fel sem nézett a postájából, de ezen elmosolyodott.

Miközben követte Patricket a lépcső felé, Emma benézett a jobbra levő nappaliba, amelynek falát ugyanolyan bézs-vanília csíkosra festették, mint a folyosóét. A karosszékek, a kényelmes, kipárnázott kanapé és a kopott keleti szőnyeg barátságos, lakályos hangulatot kölcsönzött a szobának.

Patrick észrevette, hogy Emma a berendezést figyeli.

- Szeretne körülnézni a földszinten?

- Nagyon.

- A konyha a legszebb. Kenneth a szó szoros értelmében ott él, amikor itt van. - Letette Emma csomagjait, majd visszavezette őt a folyosón a tágas, vidékies L alakú konyhába, a ház hátsó részébe. Emma pislogott a meglepetéstől.

- Csodás.

- Köszönöm. Én rendeztem be.

A falakat és a mennyezetet élénk, vidám sárgára festették, a padló hatalmas terrakotta kőcsoportok pedig fokozták a helyiség melegségét. A kandalló előtt sárga, korall és smaragd zöld színben pompázó, virágmintás kanapé és néhány kényelmes szék szolgáltatta az ülőalkalmatosságot. A két üvegajtó közül az egyik a verandára nyílt, és fénysugarakat vetett a színes vásznakra, melyeket absztrakt módon rendeztek el a falon.

Az étkezőrészben egy ablakfülke és egy elegáns régencestílusú ebédlőasztal kapott helyet, Chippendale, XVI. Lajos és korai amerikai székek barátságos együttesétől körülvéve, amelyeket különböző, de egymással harmonizáló szövet borított. A fényezett asztallapon újabb virágcsokor tükröződött, ezúttal egy agyagkancsóban elrendezve.

- Minden nagyon szép.

- Kockázatos volt, de Kennynek meghitt hangulatra van szüksége. - Patrick enyhe, csapkodó mozdulatot tett a kezével.

Emma nem akarta bámulni, de elképedt Patricken.

A fiatalember végighúzta kezét az asztalon.

- Ugye azon csodálkozik, mit keres itt olyasvalaki, mint én?

- Csodálkozom? - Majd meghalt a kíváncsiságtól, de ahhoz túlságosan udvarias volt, hogy magától megkérdezze.

- A texasi kisvárosok nem kedvelik a melegeket.
 - Nem, gondolom, hogy nem.
- Boldogtalan kifejezés suhant át a férfi arcán, aztán eltűnt róla.
- Megmutatom a szobáját.

8. fejezet

Emma aznap este egyedül vacsorázott. Miután Patrick bejelentette, hogy Kenny elment edzeni, finom tézstasalátát tálalt neki olívbogyóval és fokhagymával meghintett friss zöldborsóval, ropogós francia zsemlével. A desszert egy nagy szelet áfonyatorta volt. Emma a verandán evett, amelyet fényes fekete nádbútorral rendeztek be. Az antik asztalokon álló rusztikus vázákban virágok pompáztak. A ház mögött pekándióliget, egyik oldalán kis belső udvar és úszómedence, a távolban pedig a fehér kerítéssel körülvett pázsit, ahol a lovak legeltek. Emma már korábban lesétált a folyóhoz, hogy megcsodálja a vadvirágokat.

A békés táj és a szúnyoghálón át beáramló illatos levegő ellenére is nyugtalanságot érzett. Miért nem jött vissza Kenny? Noha azt mondta, hogy kerülni fogja őt, azt kívánta, bárcsak ne találná a férfi kellemetlennek a jelenlétét.

Mikor felajánlotta, hogy segít neki rendet rakni, Patrick visszautasította, így kiterítette a kutatási feljegyzéseit, és dolgozott, amíg be nem sötétedett. A teraszon égő lámpa fénye odavonzotta a bogarakat, melyek nekicsapódtak a szúnyoghálónak. Tücskök ciripeltek. Emma hallotta a mosogatógép halk mormolását. Egy éjjeli madár felrikoltott. A csend olyan volt, mint a St. Gerté, miután a lányok lefeküdtek.

Egyre jobban lehangolódott. Ha ez így megy tovább, mikor visszatér Angliába, jobb lesz a híre, mint valaha. Láta, hogy Patrick átvág a fűvön a garázs fölötti kis lakás felé. Hirtelen ötlettől vezérelve a nő odakiáltott neki:

- Megvan valahol Torie száma?
- Van egy lista a hűtőszekrény oldalán.

Néhány perccel később már Kenny húgával beszélt telefonon.

- Nem, nem terveztem mára semmit - mondta Torie, miután Emma elmagyarázta, miért hívta. - De nem hinném, hogy Wynette bárjai megfelelnének az ízlésednek.
- Semmi jó nincs a nyaralásban, ha az ember nem próbál ki új dolgokat.
- Rendben. Ha biztos vagy benne, fél óra múlva ott vagyok érted.

Emma az előző nap vásárolt nadrágját vette fel egy testhez simuló fehér kötött felsővel, utóbbi annyira rövid volt, hogy vékony csikban kilátszott belőle a dereka, s annyira szűk, hogy kiemelte a mellét. Bár a blúz ujjai eltakarta az amerikai zászló nagy részét, a szalagot a Kenny nevével nem. Megalázó, de szükségszerű, gondolta Emma, és megesküdt, hogy nem néz bele a tükörbe. Remélte, hogy Beddington csatlósa elég okos, és hoz magával fényképezőgépet.

Torie sötétkék BMW-vel ment érte, amelyet riasztó tempóban vezetett. Emma becsukta a szemét, és a karfába kapaszkodott.

- Idegesnek látszol.
- Rosszul vagyok az autóban.
- Ez megnehezíti az életet, különösen Texasban. -Torie lassított.
- Mindenhol.

Most, hogy már nem mentek olyan gyorsan, Emma szemügyre vette társaságát. Torie türkizkék blúzt és szűk fekete farmert viselt, hely hangsúlyozta végtelenül hosszú lábát. A derekán öv csillogott, a fülében mexikói ezüst fülbevaló fityegett. Gazdagnak, szépnek és vadnak tűnt. Beddingtonnak egy pillanatra sem fordulna meg a fejében, hogy feleségül vegye Torie Travelert.

Torie belenézett a visszapillantó tükörbe.

- Igazán meg kellene tanulnod vezetni.
- Ühüm...
- Tényleg. Én meg tudnálak tanítani.
- Kedves tőled, de nem hiszem, hogy jó ötlet.
- Akit egyszer megmart a kígyó, az a gyíktól is fél, nem igaz?

- Úgy valahogy.
- Azt hiszem, tudom, milyen érzés.

Emma szomorúságot vélt felfedezni a lány hangjában, s valami azt súgta neki, hogy nem csupán a Dexter O'Conerrel való házasság aggasztotta Torie-t. A fesztelen modor és az elkényeztetett úrilány viselkedés mögött sok fájdalom rejtett.

- Jól kijöttél Patrickkel? - kérdezte Torie. - Kenny védelmezője néha furcsán viselkedik.
- Nagyon segítőkész volt - felelte Emma. Torie nevetett.
- Az örületbe kergette apát, hogy az ő egy szem fiával egy magát nyíltan vállaló homoszexuális fiú lakik a farmon. De mindenki tudja, hogy Patrick a legjobb házvezető a környéken, s ha engem kérdezel, mindkettőjüknek szerencsájuk volt aznap, amikor Kenny megmentette az életét.

- Hogyan mentette meg?

- Patrick körbeautózta a vidéket, és fényképeket készített az isten háta mögötti autós csárdákról íródó, gazdagon illusztrált könyvébe. Megállt egy helyen a kőbánya közelében, s belebotlott pár fickóba, akik azzal akarták bebizonyítani a férfiasságukat, hogy jól megverik. Négyen egy ellen. Kenny épp idejében érkezett. Ki nem állja az ilyesmit. Begőzöl tőle.

- Mit csinált?

- Mondjuk úgy, hogy Kenny ritkán veszi el a fejét, de amikor igen, az borzalmas látvány. A végén hazavitte Patricket, hogy ápolja, és másnap reggel, amikor felkelt, egy tepsi fahéjas házizsemle sült a sütőben. Kenny beleszagolt a levegőbe, és azon nyomban felvette Patricket. Rengeteget pletykáltak róluk, nem is beszélve arról, mekkora bajba került Kenny a PGA-nál, mikor az autós csárdai verekedés bekerült a lapokba.

- Helyesen cselekedett.
- Szerintem is. Mégis bíralták. A helyiek szerint Kenny csak a bajnoki győzelemhez ért.
- Nem kedvelik őt? Ez meglep.

- Dehogynem. Szeretik. Mindenki tudja, hogy többet tett a közösségért, mint mi mindnyájan együttvéve. Épített egy kulturális központot, ő adta a pénz javát az új könyvtárhoz és még sorolhatnám. Minden jó üggyhöz a nevét adja. De a városnak olyan régóta az a kedvenc időtöltése, hogy megkeserítse Kenny életét, hogy senki sem változtatja meg a véleményét a bátyámról.

- Hogy lehet ez?

- Az embereknek jó a memóriájuk, s még emlékeznek rá, mennyire nehezteltek Kennyre gyerekkorában. Még mindig nem tudta senki felülmúlni a középiskolai igazolatlan óráinak számát. Egy nyugalmazott rendőrtiszt olyanokat mesélhetne neked, hogy égnek állna tőle a hajad. Mindenki haragszik rá valami miatt. Judy Weber sosem fogja elfelejteni, hogy Kenny negyedikben lepuskázta róla a matematikadolgozatot, aztán elhitette a helyettesítő tanárral, hogy Judy csalt. Hatodikban elloptott egy Hank Aaron baseballkártyát Bob Fraziertól, és összetépte. Elvette a gyerekektől az uzsonnapénzüket, összetörte a játékaikat, dobta a barátnőit, és nagy erejű pusztítást végzett, amerre csak járt, amíg anya halála után Dallie Beaudine végül kézbe nem vette.

Tehát Dallie Beaudine az a titokzatos személy, akire Kenny előző nap utalt. Kenny kapcsolata Franecsca férjével nyilvánvalóan sokkal bonyolultabb, mint ahogy azt Emma gondolta.

- Mégis, a tízes évei végére mintapolgárrá vált. Az embereknek fátylat kell borítaniuk a múltra.

- Kennyt nem érdekli, mit gondolnak róla az emberek. Lehet, hogy mintapolgár lett, de van néhány jellemhibája. Ha nem vetted volna észre, lusta.

- Észrevettem - felelte Emma szárazon. - De a lustaság nem főbenjáró bűn.

- Az ő esetében néha az. Egyszerűen... nem tudom. Nehéz megmagyarázni. Egyszerűen nem törődik semmi mással, csak a golfal. Ezért tudott elcsalni tőle annyi pénzt az a vérszívó üzletmenedzsere. Kenny soha nem vette a fáradságot, hogy a körmére nézzen.

Emmának eszébe jutott, milyen tárgyilagosan mesélt Kenny a gyerekkoráról, nem mentegette magát a körülményekkel, amelyek a rosszaságához vezettek. Bár Emma nem volt híve annak, hogy egy felnőtt a nehéz gyerekkorát használja fel mentségül, amiért nem boldogul az életben, és munkája során a szülői hozzá nem értés rengeteg változatával találkozott, de nem gondolta, hogy emiatt bárkinek is bűnhődnie kéne. Kenny azonban szemlátomást ezt tette: vezekelt.

- Mindentől elzárkózik, a golfot kivéve - folytatta Torie. - A nőktől különösen. Minden barátnőjével királynőként bánt, drága ajándékokat vett, virágot küldött nekik, de abban a pillanatban, hogy valamelyikük remélni kezdte, tartós lesz a kapcsolat, Kenny eltűnt.

Emma rájött, hogy Torie burkoltan figyelmezteti őt, de nem szólt semmit.

- A világon mindenki azt akarja, hogy Kenny legjobb barátja legyen, de én vagyok az egyetlen, akit félig-meddig közel engedett magához. Még soha nem ismertem senkit, aki ennyire eltökélten kerülte volna az embereket. Azt hiszem, attól fél, hogyha túlságosan törődni kezd valakivel, az ugyanúgy manipulálni fogja, ahogy anyánk tette. Kenny számára nem volt könnyű a felnőtté válás, s semmiképp sem fogja hagyni, hogy bármi is veszélybe sodorja.

- Furcsa, hogy magánakvaló, pedig mennyi veleszületett vonzerővel rendelkezik!

- Ő a legbarátságosabb ember a világon, amíg valaki fel nem idegesíti vagy meg nem próbál fölébe kerülni. Akkor arra használja a vonzerejét, hogy elszigetelje magát. Vagy megjátssza, hogy ostoba. Ezzel az örületbe kerget, mivel ő a legokosabb ember, akit ismerek. A bátyám úgy falja a könyveket, mint más a chipset.

Torie elhallgatott. Emma azt fontolgatta, hogy egyszerűen megmondja a lánynak: nem áll szándékában magánjellegű kapcsolatba kerülni Kennnyel, de nem akart bolondot csinálni magából.

- Különös - szólalt meg újra Torie. - Kennnyel ellentétben a második exférjemnek tökéletes gyerekkora volt, mégis becsstelen gazember lett belőle. Nem vagyunk egyformák.

- Mikor váltál el?

- Egy éve, de már előtte is külön éltünk egy ideje. Tommy szoknyapecér volt. Apa óvott tőle, hogy hozzámenjek, de nem hallgattam rá. - Arca egy pillanatra elszomorodott. - Talán ha sikerül teherbe esnem, Tommy megállapodik, de nem így történt.

- Kétlem, hogy a gyerek miatt hűségessé vált volna.

- Tudom, hogy igazad van. De nem könnyű kétszer is veszíteni. - Torie a hajába túrt. - Az első házasságom rosszul végződött diákszerelmi volt. A férjem ivott, és ha berúgott, kiabált és felforgatta a lakást. Egy évig sem tartott az egész. - A rádió felé nyúlt. - Apa azt mondja, ha férfiakról van szó, nem lehet bízni az ítélőképességében. Ezért akarja, hogy hozzámenjek Dexterhez. De én nem... - Belenézett a visszapillantó tükörbe, s a keze megállt a rádió gombján, miközben összehúzta a szemöldökét. - Ez a szemét azóta jön mögöttünk, hogy elindultunk Kenny farmjáról. Esküszöm, hogy ott várt valahol a kocsijával.

- Tényleg! - Emma megfordult, és egy sötétzöld Taurust pillantott meg. - Gondolod, hogy követ minket?

- Lehetséges.

Emmának kiszáradt a szája. Beddington kopója tehát szaglászik.

Wynette bájos öreg város volt, árnyékos térrel a közepén, és egy virágzó, régi belvárosi bevásárlónegyeddél, amelyet nem tudott tönkretenni az üzletközpont. Mivel Kenny elkerülte Wynette-et, mikor a farmra tartott, Emmának most először nyílt alkalma megnézni a látnivalókat. Torie elvitte egy kis városnéző körútra, amelynek a végállomása a Roustabout nevű lebuji lett. A zöld Taurus egész idő alatt a nyomukban volt.

Miközben bementek, Emma a válla fölött hátrapillantott, hogy megnézze, ki követi.

- A városból mindenki idejár - magyarázta Torie. - Ez a hely évek óta működik.

Lower Tilbey barátságos pubjaival ellentétben a Roustabout tágas helyiség volt, közepén egy fából készült bárpulttal. Emma észrevett két biliárdasztalt, egy sor videojátékot és egy kis táncparkettet a zenegéppel, amelyből harsogott a countrymuzsika. Bár hétköznapi este volt, csaknem minden asztalnál ültek, csakúgy, mint az egyik fal mentén végigfutó bokszosban.

Emma ismét hátrapillantott a válla fölött, s ezúttal meglátott egy virágos inget viselő tagbaszakadt férfit, amint éppen belép az ajtón. Izgalmában elállt a lélegzete, mikor a férfi ránézett, s a szíve gyorsabban kezdett dobogni. Ő lenne Hugh spionja? Ő vezette a zöld Taurust?

Torie a bárhoz ment, egyik kezét a szájához emelte, és fülsiketítően füttyült egyet.

- Figyeljen ide mindenki!

Bár a zenegép tovább muzsikált, a beszélgetés abbamaradt. Az emberek érdeklődve felé fordultak.

- Ez itt Lady Emma - jelentette be Torie. - Kenny vendége, néhány napra. Angliából jött. Történetesen hús-vér arisztokrata, annak ellenére, hogy tetoválást visel a karján. Lady Emma, mondj néhány szót ezeknek az embereknek, hogy tudják, igazi vagy.

- Örülök, hogy megismerhetem önöket - szólalt meg, Emma zavartan. Megpróbált összegörnyedni, hogy a blúza ujja lejjebb csússzon, de nem sikerült neki, s néhány vendég szeme a tetoválására szegeződött. Az angol kiejtése azonban így is lenyűgözte őket.

Torie karon fogta őt és a bár felé fordította.

- Joey, adj egy üveg Chardonnayt! Te mit iszol, Lady Emma?

- Gint kérek tonikkal. - Emma nem szerette a gin-tonikot - nem mintha a margaritát szerette volna -, de azt akarta, hogy mindenki lássa, hogy iszik. Ugyanakkor a felső karján lévő dísz szüntelenül arra emlékeztette, hogy józannak kell maradnia, ezért elhatározta, hogy amint teheti, kiönti az italát, és kicseréli vízre. Senki sem fogja megtudni.

A pultos felszolgált az italokat, s néhány vendég odajött, hogy Torie személyesen is bemutatthassa Emmának. Az egyik férfi felajánlotta, hogy elzárja Emma értéktárgyait, mielőtt még Kenny ellopná őket, egy nő pedig figyelmeztette, ne hagyja, hogy Traveler hajtsa neki az ugrókötelet, mert biztos, hogy elfogja gáncsolni. Mindkét megjegyzést a tömeg sokatmondó nevetése kísérte.

Végül Torie az egyik sarokba vezette Emmát, ahol egy huszonéves fiú üldögélt egyedül egy asztalnál, sört iszogatva. Miközben felé tartottak, Emma elgondolkodott, hogy vajon a wynette-i levegőben lehet-e valami, amitől errefelé ilyen szépek az emberek. Először Kenny, aztán Torie, s most ez a fiú. Barna haja göndör volt, vonásai markánsak, arccsontja magas, álla szögletes, erős. Válla széles, a teste vékony, de izmos.

- Helló, Ted! Hogy vagy? - Torie leült az asztalhoz anélkül, hogy meghívásra várt volna, majd egy szabad széket mutatott Emmának a másik oldalon.

- Nem panaszkodom. Hát te?

- Megvagyok. Ő Lady Emma.

Emma biccentett, a Ted nevű fiú pedig a tetoválására pillantott, aztán lusta, elkalandozó mosolyt vetett rá. Emma szeretett volna tíz évvel fiatalabb lenni.

- Asszonyom.

- Csak huszonnégy éves - mondta Torie, mintha olvasott volna Emma gondolataiban. - Nem büntetés ez nekünk, idősebb nőknek?

Ted mosolygott, leszegte a fejét, és a sörözüvegét tanulmányozta.

- Láttad Kennyt? - kérdezte Torie.

- Egy perce még itt volt.

Emmát bosszantotta, hogy a férfi szórakozni jött a városba, és őt nem is hívta. Nyilvánvalóan ismét meg kell említenie Francesca nevét, hogy emlékeztesse Kennyt: ki a főnök.

Mintha Emma megidézte volna a szellemét, Kenny andalgott át a helyiségen. Egyik kezében sörösüveget tartott, a másikban lazán himbált egy golfütőt. Odadobta a bárpultosnak, aki eltette.

A férfi alig észrevehetően összehúzta a szemét, mikor meglátta Emmát, aztán Tedre pillantott.

- A kivetkező leckét te kapod a pályán. Randy Ames mindig azt akarja, hogy javítsak a nyelésén, de semmit nem fogad meg abból, amit mondok. Talán neked több szerencséd lesz.

- Maga is golfozik'? - kérdezte Emma Tedtől, szándékosan figyelmen kívül hagyva Kennyt, aki közben leült mellé.

- Azt mondják, érték hozzá egy kicsit. - Bár Ted úgy formálta meg a mondatait, mint a texasiak, nem beszélt vontatottan. Érdekes.

Kenny felhorkant.

- Ted három éve a legjobb amatőr játékos az államban. A második legjobb a Texasi Egyetem történetében.

- Erről lehetne vitatkozni. - Torie ravasz pillantást vetett a bátyjára. - Ted három egyénit nyert, míg az, akire te gondolsz, csak kettőt. Azonkívül Ted diplomát is szerzett, amivel az a bizonyos személy, akiről szó van, nem jeleskedik.

- Nehéz a főiskola. - Kenny megvakarta a mellkasát. - Részemről a vitát, hogy ki a legjobb, eldöntöttnek ítélem. - Öntelten végigmérte Tedet. - Csak egyikünknek volt mersze, hogy hivatásos legyen.

Ted félénken elmosolyodott.

Torie Emmához fordult.

- Tudod, Ted zseni, egész életében a golf és a tudomány között vívódott. Az emberek errefelé genetikai torzszülöttnak tartják. Még a szülei is.

Ahelyett, hogy megsértődött volna, Ted bólintott.

- Így van.

- Egyszerre szerezte meg a baccalaureatusi és a mesteri fokozatot. - Kenny szemmel láthatóan büszke volt a fiúra, s Emma rájött, hogy különös kapcsolat fűzi össze őket. - Ha az egyetemi válogatottban való szereplés nem lassítja a tanulmányait, sokkal hamarabb végez.

- Hova siettem volna?

- Pontosan ezt mondtam én is - helyeselt elégedetten Kenny. Emma úgy tett, mintha ivott volna az italából, miközben a többiek könnyedén csevegtek, mint az emberek általában, ha már hosszú ideje ismerik egymást. Torie vetette fel Kenny felfüggesztésének kérdését.

- Nem igazságos - mondta. - Mindenki tudja, aki ismeri Kennyt, hogy nőt soha nem ütne meg szándékosan. Az örületbe kergeti és megszorongatja, de nem veri meg a nőket. Kenny dühösen nézett.

- Eredetileg nem ezért függesztettek fel, és soha nem szorongattam meg egyetlen nőt sem, aki érdekelt; legalábbis tizenhat éves korom óta nem. - Tedre pillantott. - Esküszöm, Torie-t valakinek agyon kéne csapnia.

- Ne rám nézz! Én félek tőle.

Torie előrehajolt, és arcon csókolta Tedet.

- Ha csak pár évvel idősebb lennél, fiacskán, megmutatnám neked, mitől döglök a légy.

- Kétlem, hogy túlélném.

- Ha engem kérdeztek - mondta Kenny -, az Antikrisztus életközépi válságban van. A gazember idén lesz ötvenéves. Azt hiszem, ettől becsavarodott.

Ted hátratolta a székét, és kinyújtotta a lábát.

- Csak berágott rád, ennyi az egész.

- Visszaél a hatalmával - zsörtölődött Kenny. - Azt hiszi, ő az Egyesült Államok elnöke.
Ted mosolygott.

- Komolyan beszélek - folytatta Kenny. - A PGA elvárja, hogy a helyettes megbízott igazságos legyen. Még akkor is, ha csak ideiglenesen tölti be az állást, legalább a látszatát tartsa fenn annak, hogy pártatlan.

Emma ebben a pillanatban szúrta ki a virágos inges férfit, aki követte őket a bárba, és észrevette, hogy árgus szemekkel figyeli őt a helyiség másik végéből Izgatottan futtatta végig rajta a tekintetét. Biztos, hogy Beddington kopója!

Tudta, hogy ki kell használnia a pillanatot, de csak az jutott eszébe, hogy megragadja az italát, és tisztességesen meghúzza.

Botrányos viselkedésnek elég szárnalmas volt, de egyebet nem tudott kitalálni. Ekkor azonban támadt egy másik ötlete, jöllehet, ezt nem akarta megtenni. De még kevésbé akart feleségül menni Hugh-hoz.

Megacélozta magát, felállt, átkarolta Kenny nyakát, és a férfi ölébe ült.

A férfi felhúzta a szemöldökét.

- Lemaradtam valamiről?

Emma remélte, hogy ajka csábító mosolyt formál, s megpróbálta úgy ejteni a szavakat, hogy ne kelljen mozgatnia a száját.

- Azonnal csókoljon meg!

- Nem! - méltatlankodott a férfi.

- Miért nem?

- Mert nem tetszik a modora.

Emma kissé parancsoló volt az előbb, de idegesség miatt.

- Elnézést.

Kenny pillantása a nő szájára szegeződött.

- Rendben, megcsókolom.

A tagbaszakadt férfi elfordult, mire Emma azonnal kiugrott Kenny öléből.

A férfi mérgesen nézett rá, miközben Emma megragadta a gin-tonikját.

- Megint részeg?

- Dehogya!

- Helyes. Mert Wynette-ben még egy feleolyan rendes tetoválósalon sincs, mint Dallasban.

A tagbaszakadt férfi a zenegép mellé lépett, és most megint Emmát nézte. Szalmaszínű haja már ritkult, s feltűnő tokája volt. Emma lázasan gondolkodott, aztán Tedhez fordult.

- Volna kedve táncolni velem? - Beddingtonnak biztosan nem tetszene, hogy táncolni megy, különösen egy ennyivel fiatalabb férfival.

- De még mennyire - felelte Ted. -

- Rémesen táncol - figyelmeztette Emmát Torie. - Ha jót akarsz, válaszd Kennyt.

Ted sértődöttnek látszott.

- Engem kért meg, hogy táncoljak vele, nem ezt a helyi John Travoltát.

Torie vállat vont.

- A te lábad, Lady Emma.

Bár Emma nem nézett Kennyre, érezte magán a férfi tekintetét. Felállt. Ted kézen fogta és a táncterre vezette, amelyet betöltöttek egy ballada hangjai. Táncolni kezdtek, s Emmát magával ragadta a szokatlan érzés, hogy egy vonzó fiatal férfi vezeti körbe a parketten. Egy nagyon fiatal férfi, emlékeztette magát.

És nagyon vonzó.

Ted rámosolygott és megkérdezte, tetszik-e neki Texas.

Emma visszamosolygott és azt felelte, hogy igen. Ted az iránt érdeklődött, élvezte-e az utat Dallasból, és mit gondol az Egyesült Államokról. Kellemesen elbeszélgettek.

A dal véget ért, s gyorsabb nóta kezdődött. A tömeg átrendeződött: egy vonalba sorakozott a tánchoz.

- Azt hiszem, jobb, ha most leülök.

- Megmutatom a lépéseket - mondta Ted. - Torie-nak igaza van. Nem vagyok jó táncos, de ez nagyon könnyű. - Félrevonta Emmát, aki gyorsan megtanulta a lépéseket, amelyeket a fiú mutatott.

Mikor visszamentek a táncparkettre, Emma látta, hogy Kenny és Torie együtt táncolnak. Ott mozogtak könnyedén, kecsesen, csillogó fekete hajukkal olyanok voltak, mint egymás tükörképei. Kenny nevetett valamin, amit egy nő mondott neki, aki elment mellette. Torie egy cowboykalapos idősebb férfival flörtölt. Szépek voltak, gazdagok és egy kicsit megcsömörlöttek. Mintha Gatsby és Daisy Buchanan áttelepült volna egy texasi lebuja, gondolta Emma.

A zene lelassult. Emma megfordult, hogy visszamenjen az asztalhoz, de Ted megfogta a karját, és visszatartotta.

- Még egyet, Lady Emma. Szeretek magával táncolni. Élvezem, ha a nő vezet.

Emma nevetett, és visszasiult a fiú karjába. Jólesett neki olyan valakivel lenni, aki élvezi a társaságát. De alig kezdtek el táncolni, Kenny megkopogtatta Ted vállát.

- Lekérem a hölgyet, kisfiam, menj vissza az asztalhoz, és küzdj meg Torie-val.

- Nem akarok Torie-val küzdeni - mondta szelíden Ted. - Jól érzem magam Lady Emmával.

- Biztos vagyok benne, hogy ő is jól érzi magát veled, de most azt javaslom, tágulj innét.

Emma megijedt, mert Ted hosszú, kemény pillantással mérte végig Kennyt. Hirtelen sokkal idősebbnek látszott huszonkét évesnél.

- Már régóta esedékes, hogy leszámoljunk egymással.

- Mondd meg, mikor!

- Holnap reggel hétkor.

- Ott leszek.

Emma felemelte a kezét.

- Ezt azonnal hagyják abba! Kenny összeráncolta a homlokát.

- Mit?

- A fenyegetőzést! Pontosan úgy viselkednek, mint a gyerekek.

- Mi nem fenyegetjük egymást. Golfozni fogunk.

- Én golfozni fogok - válaszolta Ted. - Majd elválik, hogy a helyi John Travolta mit fog csinálni. - Lassan Emmára mosolygott, és elsétált.

Emma nézte, ahogy eltűnik, s közben határozottan érezte, hogy remeg a térde. Ha Tedtől már huszonkét éves korában így el lehet olvadni, mi lesz tíz év múlva?

Kenny a karjába vette, s Emma ismét remegni kezdett. Bosszantotta, hogy ösztönösen vonzódik a férfihoz.

- Mindjárt szemtengelyferdülést kap, Lady Emma.

- Tessék?

- Ne játssza az ostobát! Pontosan tudom, mit művel. Gondolatban kiválasztja a jelölteket, akik véget vethetnének a tudja minek. A szüzességének - tette hozzá, nehogy Emma félreértse.

- Az én kis cimborám a listája élére ugrott.

- Ne legyen nevetséges! Túlságosan fiatal még. - Emma nem tudta megállni, hogy hozzá ne tegye: - De nagyon vonzó.

- Nos, fogadjon el tőlem egy tanácsot... A maga Francesca barátnője nem lenne oda túlságosan az örömtől, ha megtudná, hogy elcsábította a fiacskáját.

Emma megbotlott.

- A fiacskáját?

Ismét felvették a tánc ritmusát.

- Nem is beszélve arról, mit szólna az Antikrisztus. Nagyon büszke a fiára.

- Ted az ő fiuk? - pislogott Emma. - Francesca mindig Teddyként emlegette. Nem gondoltam...

- Theodore Day Beaudine. Francescának és tudja, kinek az egyetlen gyermeke.

- Azt hittem, hogy a fiuk sokkal fiatalabb, hogy még gyerek. Nem gondoltam...

- Akkor most kezdjen el gondolkodni, Mrs. Robinson, mert Ted már nem gyerek, és magának tiltott terület.

- Tényleg nem akartam elcsábítani. Olyan fiatal, higgy a tanítványom lehetne. Hogy juthatott eszébe ilyen szörnyűség?

- Emlékeztessen arra a szerencsétlen incidensre, mely két nappal ezelőtt történt'?

- Az más volt. Fizettem volna érte.

A férfi nevetett, aztán Emma hátára tette a kezét. Emma érezte, ahogy Kenny ujjai végigsimítanak a derekán a blúza és a farmernadrágja között. Nem tudta megállapítani, hogy véletlen volt-e vagy sem, s önkéntelenül megborzongott.

A férfi hangja elmélyült.

- Eddig fel sem merült bennem, hogy olyan kétségbeesetten vágyhat a szexre, hogy városunk ártatlan gyermekeire is kivetné a hálóját.

- Ted aligha...

- Lehet, hogy végül mégis fel kell adnom az elveimet és ágyba kell bújnom magával.

Emma megint megbotlott, a férfi pedig felvonta fekete szemöldökét.

- Bár, hogy őszinte legyek, nem tudori, kész vagyok-e arra, hogy egy tudja-milyen-nővel szeretkezzem. De azt hiszem, minden férfi életében eljön a pillanat, amikor fel kell áldoznia magát a közösségért.

Emma szándékosan a lábára lépett.

- Elnézést.

- Készakarva csinálta!

- A legkevésbé sem.

Kenny egy pillanatig nem szólt semmit, aztán hosszan, mesterkéltén felsóhajtott. Emma blúza alá csúsztatva a hüvelykujját.

- Rendben, maga győzött. Megengedem, hogy bajba sodorjon.

Bár tudta, hogy a férfi csak ugratja, Emma furcsa borzongást érzett. Aztán arra gondolt, hogy felkap egy söröskancsót az egyik asztalról, és a tartalmát Kenny fejére borítja. Hogy szorulhat valakibe ennyi önteltség? - Sajnálom, de nem sodorhatom bajba.

Kenny közelebb húzta Emmát, hogy a nő melle a mellkasához préselődjön.

- Nem nagy bajba. Én majd csak fekszem, maga meg dolgozik. Biztosan így szeretné a legjobban.

Mielőtt Emma válaszolhatott volna, Kenny abbahagyta a táncot.

- Derült égből villámcsapás...

Emma felnézett, és egy kissé zilált, a harmincas évei elején járó, drótkeretes szemüveget és gyűrött, finomszövetű kék inget viselő férfit pillantott meg, amint ahhoz az asztalhoz közeledik, ahol Torie üldögélt Teddel. Ted azonnal felállt és kezét nyújtott, szemmel láthatóan örült.

Torie épp ellenkezőleg. Kihúzta magát, és gyilkos pillantást vetett a férfira.

- Dexter O'Conner - mondta Kenny. - A Com National örököse, Torie jövődöbelije és Wynette legnagyobb agymenje. Többnyire Ted az egyetlen az egész államban, aki érti, miről beszél.

Dexter O'Conner Jeremy Foxra emlékeztette Emmát. Mindketten kellemesen rendezetlen külsővel rendelkeztek, bár ez a férfi magasabb és vékonyabb volt. Csontos, tudós arca kissé

hosszúkás, de vonzó. A homloka magas, okos, a szeme szép metszésű, a haja borzas, barna. Emma azonnal rájött, hogy Dexter O'Conner pontosan az a fajta férfi, akire mindig is vágyott.

Kenny elengedte őt.

- Jobb, ha visszamegyünk, mielőtt Torie túl nagy darabot harap ki belőle, és szegény ördög elvérzik. - Úgy közelített az asztalhoz, mint egy álarcos bosszúálló. - Mi a fenét keresel itt, O'Conner?

- Dex velem akart találkozni - mondta Ted. - Te és Torie feleslegesek vagytok, úgyhogy tűnjetek el. Lady Emma maradhat.

Emma a fiúra mosolygott. - Köszönöm.

Ted bemutatta, Dexter O'Conner pedig nyugtázta a jelenlétét egy kurta, lesütött szemhéja mögüli vizsgálódással, aztán' udvariasan bólintott. Volt valami a modorában, ami elbűvölte Emmát. A férfi levette drótkeretes szemüvegét, elővillant szép szürke szeme. Előhúzott egy zsebkendőt, hogy megtörölje a lencséket.

- Tulajdonképpen szeretném, ha Victoria és Kenny is maradna. Ha már mindannyian itt vagyunk, azt hiszem, dicséretes volna, ha valamilyen közös nevezőre jutnánk.

- Hallottad ezt, Kenny? Dicséretes volna. Úgy beszél, mintha lenyelt volna egy szótárt. Istenemre esküszöm, Dexter, ha még egyszer Victoriának szólítasz, behúzik neked egyet.

- Kétlem, hogy ez lehetséges. - A férfi visszarakta a szemüvegét. - Én nagyobb vagyok.

Torie előregörnyedt, és a kezébe temette az arcát.

- Jézusom... mennyire beképzelt vagy.

- Beképzelt, de okos - mutatott rá Ted. - Veled ellentétben Dexter valóban kiérdemelte a családi vagyonból való részesedését.

- Fogd be a szád, te kis mamlasz. - Torie a cigarettájáért nyúlt, de Dexter abban a pillanatban kikapta a kezéből.

- Egyáltalán nem tetszik, hogy dohányzol, Victoria.

- Most aztán elég volt! - A lány üvöltve talpra ugrott, és a férfi torkának esett.

Kennynek éppen sikerült a derekánál elkapnia, mielőtt ütött volna.

- Most már nyugodj meg! Jusson eszedbe, mennyire gyűlölöd, amikor véres lesz a ruhád. - Figyelmeztető pillantást lövellt Dexter felé, miközben Torie ott rúgkapált a karjában.

- Jobb, ha elmész, Dex. Fogalmam sincs, meddig tudom ínéig visszatartani.

- Nem tudom, miért mennék el - felelte Dexter. - Valamit meg kell beszélnem vele. Örülj, hogy te is hallhatod.

Torie egyre hangosabban dühöngött, Ted felállt.

- Jól van, Kenny. Valakinek agyon kéne csapnia. Elviszem, amíg lehiggad. - Sóhajtott. - Bár nem szívesen teszem. - Átkarolta Torie derekát Kenny karja alatt, és felemelte a nőt.

- Gyere, menjünk flipperezni. Ezúttal engeddd meg, hogy én győzzek!

Miközben Ted elvonszolta, Torie gyilkos pillantást vetett Dexterre.

Emma érdeklődve figyelte Dextert, tudta, hogy tetszeni fog neki Texas, de azt álmában sem gondolta volna, hogy egy ilyen érdekesítő dráma kellős közepén találja majd magát. Mintha új részeket írtak volna a Dallashoz azzal a különbséggel, hogy a szereplők sokkal kedvesebbek. Mármint Kenny Traveler kivételével.

Ekkor észrevette, hogy a tagbaszakadt férfi figyeli őket, s megborzongott, mikor arra gondolt, mi fog kisülni ebből? Beddington gyűlölné, ha látná, hogy nyilvánosan ilyen jelenetbe keveredett.

Kenny leült.

- Azt ajánlom, ne kószálj sötét sikátorokban, Dex. Torie verekedési stílusa nem túl nőies.

- Gondolom, erről mindkét exférje tudna mesélni. - Dexter elfoglalta a széket, ahonnan Torie felállt. - Nem félek a húgodtól, Kenny. Azt hittem, erre már rájöttél. Ő fél tőlem.

Kenny elvigyorodott, és megrázta a fejét.

- Azt hiszel, amit akarsz.

Dex csüggedtnek látszott.

- Számíthattam volna erre. - Emmához fordult. - Mióta ismeri Victoriát, Lady Emma?

- Csak Emma. Ma reggel találkoztam vele először.

- Azt hiszem, ez túl rövid idő ahhoz, hogy befolyásolni tudja. Kár. Maga kiegyensúlyozottnak tűnik.

Kenny felemelte a kezét.

- Lady Emma, kiegyensúlyozottnak lenni nem ugyanazt jelenti, mint konzervatívnak, tehát nehogy levesse a ruháit!

- Nem állt szándékomban levetközni! Dexter fürkésző pillantást vetett rá.

- Miért nem hagyod békén Torie-t? - kérdezte tőle Kenny. - Ez nem ilyen egyszerű. Emlékeztetlek, mit terveznek az őseink.

- Ha lenne benned egy kis spiritusz, Dex, mindkettőjüknek megmondanád, hogy menjenek a pokolba, és nem hagynád, hogy kínozzák Torie-t.

Dexter sokáig nézte Kennyt rejtélyes pillantással.

- Azt hiszem, nem kéne meglepődnöm a viselkedéseden. - Vállat vont és felállt. - Később beszéllek Teddel. Nagyon örülök, hogy megismerhettem, Emma. Remélem, hamarosan újra találkozunk. - Biccentett Kennynek, s anélkül, hogy egy pillantást vetett volna a flippergép felé, elindult a Roustabout ajtajához.

- Köszívű gazember.

- Szerintem nagyon kedves - mondta Emma.

- Gondoltan, hogy tetszeni fog. A maga stílusa. - Pontosan.

- Miben sántikál? Gyanúsan csillog a szeme.

Mikor Emma nem válaszolt, Kenny folytatta.

- Először egy kisfiúra vetette ki a hálóját. Most pedig Dexet szemelte ki. Senki sem mondhatja, hogy finnyás.

Nem fogja hagyni, hogy Kenny csapdába csalja.

- A kétségbeesett nők nem finnyásak.

- Akkor jobban teszem, ha táncolok magával. - Kicsit sajnáltatta magát, hadd higgye Emma, hogy szívességet tesz neki.

- Ó, nem - mosolygott szívélyesen a férfira a lány. - Túl nagy fáradság volna az isiagának.

Kenny ettől annyira dühbe gurult, hogy a fogát csikorgatta. Volt valami ebben a nőben, ami kihozta a sodrából. Szerette volna ma este elkerülni őt, de aztán Emma felbukkant. És ami a legrosszabb az egészben: örült neki, hogy látja, ezért nem viselkedett túl jól. Nem akart örülni neki, hogy láthatja a szűz igazgatónőt.

Emma nem titkolta, hogy nem kedveli őt, s Kennynek nem volt ínyére, hogy csupán szexuális eszköznek tekinti, bár ő ugyanígy érzett Emmával kapcsolatban. Legalábbis azt hitte.

Nem szokott hozzá, hogy egy nő összezavarja, s ismét eszébe jutott, kinek is köszönheti, hogy ilyen helyzetbe került. Ha nem Francescáról lett volna szó, rá tudja beszélni Emmát egy diszkrét flörtre. Kihasználhatták volna egymást, aztán elfelejthették volna az egészet. De Dallie feleségének megvannak az eszközei, hogy belelásson mások magánéletébe, s Francesca soha nem bocsátaná meg neki, ha visszaélne a helyzettel. Annak sem volna semmi értelme, ha elmondaná neki, hogy az egészet Lady Emma kezdte azzal, hogy megpróbálta megvásárolni a testét.

Úgy érezte magát, mint a klausztrofóbiás, ha szűk, ablaktalan helyiségbe zárják, amelynek nincs kijárata. Lady Emma túl parancsoló, túl kemény dió; az a fajta nő, aki rögtön a férfi fejére nő, s addig ugrál rajta követelözve, amíg az ki nem purcan. Felhúzta a székről Emmát, és nem túl gyengéden a táncparketre vezette; de nem telt fél percnél többbe, hogy az idegei megint pattanásig feszüljenek.

- Ne akarjon vezetni!

- Akkor mozogjon gyorsabban!
- Ez egy ballada.
- Az még nem jelenti azt, hogy el kell aludnia közben.
- Nem alszom! Esküszöm... - De bármit akart is megfogadni, kiment a fejéből, mikor Emma haja megbirizgálta az állát.

Egy pillanatra megesküdtött volna rá, hogy ibolyaillatot érez, ami azért volt furcsa, mert nem tudta, milyen illata van az ibolyának. De valahogy érezte, hogy pontosan olyan, mint Lady Emmának.

9. fejezet

Bár Emma tudta, ideje lenne a tanulmányán dolgoznia, másnap reggel megengedte magának azt a luxust, hogy pihenjen. Meglátogatta Kenny lovait, majd újabb hosszú sétát tett a folyónál, aztán felvette a fürdőruháját, feltette a szalmakalapját, és csatlakozott Patrickhez a medencénél. A víz körül elhelyezett szögletes asztalok egyikénél ültek egy napernyő alatt, őszibarackízű jeges teát ittak és cukorral meghintett édes-fűszeres kalácsot ettek, amely még meleg volt. Közben Patrick helyi történetekkel szórakoztatta Emmát, és mesélt egy kicsit a fotóalbumáról is, majd kimentette magát és az alagsori sötétkamrába ment, hogy előhívja a filmet.

Emma egy árnyékos nyugágyhoz lépett, és elővette a feljegyzéseit, amelyeket Lady Sarah naplójából készített. Meleg volt, szerette volna levetni a köntösét, de nem akarta, hogy Patrick meglássa a tetoválását, ha esetleg visszatér. Más dolog volt akkor mutogatni, mikor tudta, hogy figyelik, és teljesen más bizalmasan felfedni valaki előtt. Hálát adott az óvatosságának, ugyanis amikor felnézett, egy vonzó szőke nőt pillantott meg, amint karján egy csecsemővel a medence felé közeledik.

A nő pár évvel fiatalabb volt Emmánál, és kicsit teltebb, de ez nem állt rosszul neki. Ordított róla a gazdagság: a napbarnított csuklóján csillogó gyémánt karkötőjétől a vászontunikáján át a rövidnadrágjáig. Fényes szőke haja a válláig ért, hibátlan bőrét kiemelte a leheletfinom, halványbarna szájfény.

A nő rámosolygott.

- Lady Emma, micsoda megtiszteltetés, hogy Wynette-ben üdvözölhetjük. Shelby vagyok.
- Emma zavartan félrerakta a jegyzeteit, és felállt a nyugágyból. Miközben megrázta a nő feléje nyújtott kezét, a csecsemő sikított, és az anyja haja után kapott. - Ő Peter. - A mosoly lehervadt az arcáról, s szavai csípőssé váltak. - Az elfelejtett kisgyerek.

- Jó napot! Szia, Peter.

A kisfiú megilletődve elmosolyodott, kivillant négy kis foga, majd az anyja nyakába temette az arcát. Imádnivaló volt. Emmára rátört az irigység. A kisfiúnak göndör fekete haja, pisze orra volt, koromfekete szempillái és gyönyörű szeme. Szokatlanul kék, majdnem olyan sötét, mint az ibolya.

Emmát baljóslatú érzés kerítette hatalmába.

Shelby leült az asztalhoz a napernyő alá, s a térdére emelte a kisfiút.

- Azt hittem, itt találom Kennyt, de gondolhattam volna, hogy mindent megtesz, hogy elkerüljön bennünket.

- Ma reggel golfozni ment. - Emma leült a nő mellé. - Mennyi idős Peter?

- Kilenc hónapos, még szopik. Valóságos kis vasgúró. Tíz kiló és hetvenhárom centi volt a legutolsó mérésnél. - Az asszony gépiesen tolta el az üres poharat Peter elől. - Kenny tegnap óta a városban van, de meg sem próbált átjönni, és ezt nem bocsátom meg neki. Fűtyül Peterre, pedig a saját vére.

Emma gyomra görcsbe rándult. A saját vére. A kisfiú fekete hajára és ibolyakék szemére pillantott. Kenny biztosan ugyanígy nézett ki ennyi idős korában. Szédült. Ez Kenny gyereke.

Igyekezett valami más magyarázatot találni, de az a ragyogó ibolyakék szempár olyan sajátos volt, hogy a hasonlóság nem lehetett véletlen. Shelby sem izgatta volna magát annyira, ha csak távoli rokon lenne. Annak a lehetőségétől, hogy Kenny gyereket nemzett, aztán cserbenhagyta, Emma rosszul lett.

- Sajnálom - sikerült kinyögnie. - Nem értettem jól a nevét.

- Helló, Shelby.

Emma megfordult, és látta, hogy Kenny közeledik. Korallszínű fürdőnadrágot viselt, sárga törülközőt kanyarított a nyakába.

Kenny hangjára a kisfiú lába megmerevedett, aztán izgatottan rúgkapálni kezdett. Kenny rá se hederített Shelbyre, csak félredobta a törülközőt, aztán felkapta és szemmagasságba emelte a kisfiút.

- Hé, öcskös, hogy vagy? Ma délután meglátogatlak.

Shelby kurtán felhorkant.

Peter alsó ajkáról nyálbuborék csöppent le, miközben megragadta Kenny haját és pufók, meztelen lábával rugdosott.

Annyira hasonlítottak egymásra, hogy Emmának leesett az álla. A gyomrában nem szűnt meg a remegés. Hogy hagyhatott cserben Kenny egy ilyen gyönyörű kisbabát? De miért olyan meglepő ez? Hiszen Kenny mindig is a könnyebbik utat választotta.

- Akarsz úszni, Petie? - kérdezte Kenny.

- Ne vizezd össze a kezeslábasát - mondta Shelby. - Tegnap vettem a Baby Gapben.

Kenny kicsatolta a pántot, és lehúzta a kisfiúról a kezeslábasát.

- Azt hiszem, a pelenka rajtad marad, hátha elfelejtesz úriemberként viselkedni. - A kezeslábasát az asztalra dobta, a gyereket a karjára ültette, és lenézett Emmára. - Nem csatlakozik?

Emmának annyira elszibbadt a nyaka, hogy alig tudta megrázni a fejét.

- Gyere, Petie! Csak mi fiúk leszünk.

Miközben Kenny bevitte a gyereket a vízbe, Emma azon töprengett, mit mondjon Shelbynek. Halk szipákolást hallott. - A fene vigye el!

Emma ránézett, és látta, hogy Shelby szeme megtelik könnyel, miközben Kennyt és Petert figyeli a vízben.

Emmának megesett rajta a szíve. A gyémánt ékszer és a drága ruha arról árulkodott, hogy Kenny anyagilag bőkezűen támogatja őket, de ez nem jelent semmit, ha nem teljesíti a kötelességét. Megsemmisítő, megmagyarázhatatlan csalódottságot érzett. Ezt még az árulkodó jelek alapján sem várta a férfitől.

Átnyúlt az asztalon, és együtt érzően megfogta a nő karját.

- Sajnálom.

Shelby szipogott, és zavartan felnevetett.

- Nem hittem, hogy ilyen nehéz lesz. Biztosan gyötör még a szülés utáni depresszió, és hogy nem adtam le minden súlyfelesleget. De amikor kettejükre nézek... - Az arca megrándult, és hatalmas könnycsepp csorgott le rajta. - Nem fogja vállalni a felelősséget! Pedig Peter a saját vére!

Emma érezte, hogy harag gyúl a szívében. Ha józanul gondolkodott, tudta, hogy eltúlozza a dolgot - hisz csak pár napja ismeri Kennyt -, de nem tehetett róla, így érzett.

- Alávaló - mondta.

Shelbyt kicsit meglepte Emma reakciója, aztán örömmel töltötte el.

Azt hiszem, egy kívülálló mindig tisztábban látja a dolgokat. Wynette-ben mindenki csak a vállát vonogatja. Elintézik annyival, hogy azt mondják, ez pontosan Kennyre vall, meg mesélni kezdik, hogy nem járt el a megbeszélte találkozókra, vagy betörte valakinek az ablakát. Mintha rá nem vonatkoznának ugyanazok az illemszabályok, mint mindnyájunkra, mert golfbajnokságokat nyer. - Megint könnybe lábadt a szeme. - Annyira szeretem ezt a kisfiút... - Zsebkendő után kotorászott a tunikája zsebében. - Sajnálom, Lady Emma. Általában nem szoktam így kiborulni, s igazán szerettem volna jó benyomást tenni magára. De jólesik néha egy kis együttérzés a változatosság kedvéért. - Felállt, kifújta az orrát, aztán felkapta a törülközőt, amit Kenny ledobott, és a medence széléhez sétált.

- Hozd ide, Kenny! Mennünk kell.

- Még csak most jöttünk be. Élvezi a vizet. Ugye, Petit?

A kisfiú rikkantott egyet örömeiben, és csapkodta a vizet a kezével.

- Aludnia kell, add ide!

Kenny összeráncolta a homlokát, de kivitte a kisfiút a medence szélére.

- Ugyan, Shelby. Mi a baj?

- Te vagy a baj! Gyere, Petie!

Lehajolt és kikapta a gyereket Kenny kezéből, aztán bebugyolálta őt a törülközőbe, amelyet a férfi hozott ki a házból. Elvette az asztalról a kezeslábast és a táskáját, és közben bizonytalanul Emmára mosolygott és pukedliszerű mozdulatot tett - Emma legalábbis így látta.

- Köszönöm, Lady Emma. Nagyon sokat jelentett nekem a beszélgetésünk.

Emma biccentett, Shelby pedig elviharzott anélkül, hogy egy pillantásra méltatta volna a férfit.

Emma halk csobbanást hallott, s mikor megfordult, látta, hogy Kenny beugrott a vízbe. Nagy sokára felbukkant a medence túlsó végén, és úszni kezdett. Egyik tempó a másik után. Lassú, komótos karcsapások. Olyan férfi karcsapásai, akinek nincs jobb dolga. Nincs tisztességes munkája. Nincsenek kötelezettségei. Nincs gyereke, akit elhagyott.

Kenny a hátára fordult, ellökte magát. Emma nézte őt, és annyira haragudott rá, hogy a megbocsátásnak már nem maradt hely a szívében. Emma annak szentelte az életét, hogy gyerekeket pártfogoljon, s ebben az emberben testet öltött mindaz, amit a nő megvetett. Felfordult a gyomra az önutálatától, mikor eszébe jutott, hogy majdnem hagyta magát elcsábítani.

Kenny kijött a medencéből, a törülközőjét kereste, aztán bizonyára eszébe jutott, hogy Shelby magával vitte, mert azzal bugyolálta be törvénytelen fiát. Így a tenyerével söpörte le magáról a vizet. Miközben Emma a hosszú, lagymatag mozdulatokat nézte, émelyegni kezdett. Homályosan megértette, hogy ez nem az ő csatája, de nem tudott gátat szabni annak a lavínának, amit a düh indított el benne. A düh és az a szörnyű, fojtogató csalódás: Kenny nem az, akinek gondolta; ez hajtotta előre, a medence széléhez.

A férfi felnézett rá. Lustán elmosolyodott, ahogy szokott.

Emma nem akarta. Nem is gondolta, hogy meg fogja tenni. De már csak azt érezte, hogy a karját a levegőbe emeli, s a tenyere Kenny állán csattan.

Valami távoli, vörös köddel borított messzeségből látta, ahogy a férfi feje megrándul, és vízcseppek repülnek szanaszét. Az állán, ahol megütette, ott maradt a keze nyoma. Összerándult a gyomra.

- Mi az ördög ütött magába? - Kenny átkozódott, aztán sötét és átható tekintettel nézett Emmára.

Emma érezte, hogy remeg a lába. Nem lett volna szabad megütnie. Soha. Ez az ügy nem tartozott rá, s nem volt joga bíraskodni Kenny felett.

A férfi tekintete szikrát szórt.

- Ha lenne magán fürdőruha, most azonnal beledobnám a medencébe. Tehát miért kaptam?

Emmában ismét fellángolt a düh.

- Maga alávaló.

A férfi sérült állán egy izom lüktetett. A keze ökölbe szorult.

- A pokolba... - Minden további figyelmeztetés nélkül felkapta és bedobta a nőt a medencébe a mélyebbik végén. Emma prüszkölve és tombolva jött fel a felszínre, s látta, hogy Kenny befelé tart a házba, őt pedig ott hagyja, ahogy azt a gyönyörű gyereket is.

- Miféle ember maga? - kiáltotta utána. - Milyen ember az, aki cserbenhagyja a saját gyermekét!

A férfi megtorpant. Lassan megfordult.

- Mit mondott?

Emma kalapja ott lebegett mellette a vízen. Elkapta, miközben a vizet taposta.

- Férfinak lenni nem csak abból áll, hogy elveti a magját, aztán kitölt egy nagy összegű csekket.

- Elvetem a...

Emma ismét haragra gerjedt. A medence szélére evickélt a vízben, esetenül mozgott a nedves köntös súlya alatt. Miközben megkapaszkodott a létrában, a kalap kiesett a kezéből, de már nem érdekelte.

- Gyönyörű ez a kisfiú! Hogy volt képes...

- Maga megtévelyodott!

A férfi a pázsit közepén állt, a nap szikrát szórt nedves haján. Lárait szétterpesztette, a bőrén vízcseppek gyöngyöztek, s úgy festett, mintha menten meg tudná ölni a nőt.

- Az a gyönyörű kisfiú az öcsém!

Emma mozdulatlanra dermedt. Az öccse? Milyen idióta vagyok!

- Kenny!

De a férfi már elment.

Emma kimászott a vízből, és rémülten nézett Kenny után. Mi ütött belé? Soha nem ítélkezett elhamarkodottan. A St. Gertben a vita minden résztvevőjét meghallgatta, mielőtt cselekedett, de Kennnyvel szemben erre nem volt képes. Bocsánatkéréssel tartozik neki, s csak remélni tudta, hogy a férfi ezt fogadja majd.

Nem ment rögtön Kennyhez, gyávaságból először lezuhanyozott és átöltözött. Aztán remélve, hogy Kenny már lehiggadt, a keresésére indult, de megtudta, hogy a férfi elhagyta a házat. Árnyék hiányzott a futatóból, s Emma egy távolodó lovas pillantott meg.

Patrick előjött a sötétkamrából, és hívta Emmát, hogy nézzen körül a városban, amíg ő bevásárol az élelmiszerboltban. Emma elfogadta a meghívást, s arra gondolt, hátha talál valami ajándékot Kennnynek, amivel kiengesztelheti. De mire elérték a város határát, rájött: egyetlen férfiparfüm, egyetlen drága könyv sem jelenthet kárpótlást a sérelemért.

Mikor visszatértek a házba, Árnyék már ismét a kifutóban, volt, Kennnynek azonban nyoma sem látszott.

- Biztosan az edzőteremben van - mondta Patrick, mikor Emma érdeklődött nála.

- Súlyozók?

- Divatból.

Követe Patrick útbaigazítását a második emelet tulsó végében levő helyiséghez. Az ajtó résnyire volt nyitva. Mikor benyitott, észrevette, hogy izzad a tenyere. Beletörölte a rövidnadrágjába.

Kenny az evezőpadon dolgozott, legalábbis előre-hátra tologatta magát. Mikor Emma belépett, felnézett és mogorva pillantást vetett rá.

- Mit akar?

- Bocsánatot kérni.

- Felesleges. - Lassan feltápaszkodott az evezőpadról, és lábával félrerúgta az útból a vezetékek nélküli telefont.

- Kenny, sajnálom. Igazán.

A férfi rá se hederített, lehuppant a szőnyegre, és fekvőtámaszozni kezdett. Emmának cl kellett ismernie, hogy a férfi alakja tökéletes; bár nem látszott, hogy ez túl nagy erőfeszítésbe kerülne.

- Nem volt jogom beleütni az orromat olyasmibe, ami nem tartozik rám.

Kenny nem vette le a szemét a szőnyegről, miközben fel-felnyomta magát.

- Ezért kér bocsánatot? Mert beleütötte az orrát a dögomba?

- Azért is, mert megütöttem. - Emma beljebb merészkedett az edzőterembe. - Ó, Kenny. Sajnálom. Soha senkit nem ütöttem még meg. Soha!

A férfi nem szólt semmit, csak lassan folytatta a fekvőtámaszokat, ráérősen, ahogyan úszott is. Emma azt hitte, érzi majd a Kenny testéből áradó férfias forróságot, vagy legalább a férfias melegséget, de nem látta, hogy Kenny verítékezett volna.

A férfi teste, melyen csupán egy tengerészkék rövidnadrág volt, elterelte a figyelmét. Erőt kellett vennie magán, hogy visszatérjen a témához. - Nem tudom, mi történt velem. Annyira dühbe gurultam, annyira csalódtam magában. Egy pillanatra teljesen elvesztettem a fejem.

Kenny összeszorította a fogát, és nem nézett fel.

- A pofont még meg tudnám bocsátani.

- De...

- Menjen innen! Látni sem bírom!

Emma megpróbálta kitalálni, mi lenne az, amivel jóvátehetne mindent, de semmi nem jutott eszébe.

- Rendben. Jól van. Megértem. - Nyomorultul érezte magát. Szégyenkezve hátrálni kezdett az ajtó felé. - Tényleg sajnálom.

A férfi fekvőtámaszai felgyorsultak.

- Nem azt sajnálja, amit kell, de fel sem fogja. Most pedig tűnjön el! Hívja csak fel Francescát, és mondja meg neki, hogy kidobtam.

- Nem fogok ilyet tenni. - Az ajtó felé indult, de visszafordult, mert meg kellett tudnia valamit. - Ha azért meg tud bocsátani, mert megütöttem, akkor mondja meg, hogy miért nem!

- Még kérdi? - Kenny még mindig fekvőtámaszozott. Az izmai szemmel látható erőfeszítés nélkül dagadtak a testén. Egyetlen csepp veríték sem látszott rajta.

- Úgy tűnik, nem tudom.

- Maga szerint milyen érzés az, hogy a nő, akit a barátomnak tartottam, azt hiszi rólam, hogy gazember vagyok, és képes lennék elhagyni a gyerekeimet?

- Csak három napja találkoztunk. - Emma csak ezzel tudott érvelni. - Még nem ismerem olyan jól.

Kenny kétkedéssel vegyes dühös pillantást vetett rá.

- Átkozottul jól ismer, eléggé ahhoz, hogy sok mindent megértsen velem kapcsolatban! - Lélegzete felgyorsult, de Emmának az volt az érzése, ez a haragtól van, nem a testmozgástól.

- De, Kenny, a mostohaanyja olyan fiatal. Még talán harmincéves sincs. Eszembe sem jutott...

- Egy szót se többet! Komolyan beszélek, Emma, tűnjön el innen! Megígértem Shelbynek, hogy ma este átviszem magát vacsorázni, tehát megteszem, de higgye el, hogy nem szívesen. Részemről a barátságunknak vége.

Eddig a pillanatig Emma nem is tudta, hogy barátság van köztük, de most, amikor rájött, hogy elvesztette, furcsa ürességet érzett.

10. fejezet

Kenny aggályosan udvarias volt vele aznap este, mikor elvitte a családjához: nem ugratta, nem próbálta meg manipulálni, sem kritizálni. Emma nyilvánvalóan a becsületébe gázolt. De honnan tudhatta volna, hogy a becsület ilyen fontos annak a férfinak, aki alig három nappal ezelőtt elhitette vele, hogy selyemfiú?

Mikor a díszes kapun át behajtottak a Traveler-birtokra, Emmának olyan rossz kedve volt, azt kívánta, bárcsak ne egyezett volna bele, hogy elkíséri a férfit ma este. Bocsánatot kért tőle, egyebet nem tehetett.

A környezetet vizsgálta, s rájött, hogy Kenny családja valóban egy birtokon él. A gondosan megművelt parkon át hosszú kocsifelhajtó kígyózott. Mór stílusú, rózsaszín vakolatú, csipkézett oromzatú épület tűnt fel előttük. Mikor közelebb értek, Emma látta, hogy a ház sok boltíves ablakkal és cseréptetővel ellátott szárnyból áll. A bejárat melletti hatalmas mozaikszökőkúttól az embernek az a benyomása támadt, hogy nem is Texas Hill Countryban, hanem az Ezeregyéjszaka meséiben jár.

- Anyám valami különlegeset akart - magyarázta Kenny udvariasan, miközben leparkolta a kocsit. Emma várta, hogy valami elmés mondást hall majd szultánokról és háremekről, de a férfi hallgatott.

Mikor kiszállt a kocsiból, a hűvös esti levegő átfűjt az élénksárga műselyem ruhán, amelyet ma estére választott. Piros pipacsok virítottak rajta, háromnegyedes ujjá eltakarta a tetoválását. Beddington elégedett lenne a külsejével, gondolta komoran, de egyszerűen nem bírta elviselni, hogy léha öltözkéivel megsértse Kenny családját. Különböznél sem valószínű, hogy a herceg kopója is követné. Tovább romlott a kedve, mikor rádöbrent, hogy ma még semmit sem tett, amivel ronthatott volna a jó hírére.

Elindultak a rézpántos, faragott dupla ajtó felé. A ház lenyűgöző és egzotikus volt, de nem túlságosan barátságos, s Emma önkéntelenül összehasonlította Kenny otthonos farmjával. Milyen gyerekkora lehetett itt, ahol az anyja kiskirályként, az apja fekete báránnyként kezelte?

Kenny kinyitotta előtte az ajtót, s Emma belépett a kövezett, angol vidéki ház mintájára berendezett előcsarnokba. A mór építészeti stílussal ellentétben a magas fényű lakkozott Hepplewhite asztalon drezdai porcelánfigurák álltak, a fal nagy részét pedig egy régi angol tájkép borította. A berendezés kissé szedett-vedett volt, de nem csúnya.

Torie jött le a lépcsőn. Pántos ruhát viselt, alatta fekete pólóval.

- Isten hozott az Avon melletti Marrakesben, Lady Emma. - Kennyt futó csókkal üdvözölte. - Helló, bátyus. A Szörnyek kint várnak bennünket a teraszon. A szabad ég alatt fogunk vacsorázni.

- Micsoda szerencse!

Emma követte Kennyt és Torie-t a nagy belmagasságú nappalin át, amelyet tizenharmadik századi bútorokkal és festett vásznakkal rendeztek be, a falakon pedig ezüstkeretes fényképek és vadásztrófeák sorakoztak. A kellemesen árnyékolt, tengerészkék és rózsaszínű kövekkel szegélyezett, rózsaszínű téglával halszálmamintára kirakott teraszra mozaikberakásokkal díszített mór ajtó nyílt. Hajlított karfájú padokat építettek be a falba, színes párnákkal bélelték ki őket. A vacsorához hatalmas, csempézett tetejű asztalt állítottak fel, a közepén rézlámpás. A terasz egyik végén a nagyon amerikai stílusú járókában a sötét hajú kisfiú megragadta az oldalhálót, és mikor meglátta Kennyt, sikoltozni és ugrándozni kezdett.

- Szervusz, fiam!

Emmának nem volt szüksége bemutatásra, hogy felismerje Kenny apját, aki rögtön talpra ugrott. Termetesebb volt, mint a fia, még mindig jóképű, de vonásai nyersebbek, sűrű hajába ősz szálak vegyültek. Túlságosan szívélyes üdvözlése és túlradó mosolya alapján úgy tűnt, önbizalomhiányban szenved. Előrelépett, hogy megölelje a fiát, és Emma érezte, hogy Kenny

alig észrevehetően visszahúzódik. Bár hagyta, hogy az apja átkarolja, nem viszonzta az ölelést.

Emma rájött: Kenny nem bocsátotta meg az apjának, hogy gyermekkorában elhanyagolta őt. Arra is rádöbbsent, hogy Kenny apja viszont mindennél jobban vágyik a megbocsátásra.

Amilyen gyorsan csak lehetett, Kenny kibontakozott az ölelésből, és a járókához ment, hogy a karjába vegye a kicsit.

- Hogy vagy, kisöcsém?

Emma csak képzelte, vagy Kenny valóban szükségtelenül hangsúlyozta az utolsó szót?

Peter örömujjongásban tört ki. Shelby jelent meg az ajtóban. Fehér nadrágot és túlméretezett V nyakú zöld kötött kardigánt viselt. Inkább tűnt Mr. Traveler lányának, mint a feleségének.

- Lady Emma, micsoda megtiszteltetés, hogy velünk tölti a ma estét. Nem tudom, Kenny mondta-e magának, de rajongok Angliáért. Egész gyűjteményem van a Diana hercegnőről szóló könyvekből, megnézheti, ha akarja. Bemutatta már valaki a férjemnek, Warrennek?

A férfi melegen elmosolyodott.

- Örülök, hogy megismerhetem, Lady Emma.

- Csak Emma. Mindkettőjüknek köszönöm a meghívást.

- Megtiszteltetés a számunkra- áradozott Shelby, majd az egyik padra mutatott. - Meséljen róla, milyen volt az útja! Warren és én imádjuk Londont, ugye, Warren? A városban lakik?

Emma elmagyarázta, hogy Warwickshire-ben lakik, többórás autóútra Londontól, aztán válaszgatott Shelby azzal kapcsolatos kérdéseire, hogy hogyan utazott. Nem sokkal később Shelby arról mesélt, hogy a főiskola elvégzése után visszaköltözött Angliába, és valamikor D. H. Lawrence-ről folytatott kutatást. Miközben mostohaanyja beszélt, Torie félrehúzódott, bort iszogatót, arca szomorú volt. Kennyt és Petert figyelte. Warren megelégedett azzal, hogy a bourbonjét kortyolgatja, és hagyta, hogy a felesége beszéljen.

Shelby - a gömbölyded szőke a fekete hajú félistenek családjában - Torie-ra meredt, mikor az rágyújtott.

- Oltsd el! Tudod, hogy nem szeretem, amikor Peter közelében dohányzol.

- A szabadban vagyunk. Különben sem vagyok a közelében.

- Nem, soha nem vagy. - Shelby szemét bánat homályosította el, Emmának pedig eszébe jutott, amit Torie korábban mondott neki: hogy nem tud teherbe esni. Ez okozta vajon a szomorúságot, amely a gyalázatos viselkedése mögött lappangott?

- Warren, Lady Emmának nincs innivalója - mondta Shelby.

- Mit kér?

- Egy üdítő jólesne.

Warren a terasz végébe épített Várhoz andalgott, és túlságosan szívélyes modorban szólt oda a fiának.

- Hát te, Kenny? Olyan nőies vörösborom is van, amit te szeretsz.

- Majd később. - Kenny még ahhoz sem vette a fáradságot, hogy az apjára nézzen. Inkább a nyakába ültette Petert, megfogta a kezét, hogy le ne essen, és odavitte egy olajfához, hogy a kisfiú közelebből is megnézhesse azt a mókust, amelyik felmászott az ágak közé.

Torie divatmodellnek beillő teste lehuppant az egyik padra. A lány keresztbe tette a lábát.

- Tehát, mi a véleményed Shelby mamáról, Lady Emma? - Ujjaival sötét hajába túrt, s felkönyökölt a párnára. - Tudom, hogy majd meghalsz a kíváncsiságtól, csak túl udvarias vagy ahhoz, hogy kérdezz. Shelby huszonhét éves, nálam egy, apánál pontosan harmincegy évvel fiatalabb. Nem fordul fel tőle a gyomrod?

- Torie, nem tudnád legalább addig türtöztetni magad, amíg Peter lefekszik? - kérdezte Kenny.

A lány oda se hederített.

- Apa körülbelül másfél évvel ezelőtt felcsinálta, és össze kellett házasodniuk.

Úgy látszott, Warren jól szórakozik, de Shelby megdermedt.

- Bocsássa meg Torie gorombaságát, Lady Emma! Nagyon fenyegetőnek érzi az apjával való kapcsolatomat.

- Inkább visszataszítónak - csattant fel Torie.

- Elég legyen, lányok! - mondta Warren szelíden, mintha már annyira hozzászokott volna a civakodásukhoz, hogy nem is érdekelné a dolog. Belekortyolt az italába, és Emmára nézett.

- Shelby és Torie a főiskolán a legjobb barátok voltak, bár ez most nem látszik rajtuk. Még egy lakásban is laktak, ha Torie nem volt éppen férjnél.

- Csak kétszer voltam férjnél - vágott vissza a lány. - Ne beszélj úgy, mintha tucatszor esküdtem volna. Azonkívül az első házasságom fél évig sem tartott, tehát az nem számít.

- Nagyon is számít, mert megvetted velem azt a szörnyű rózsaszín és levendulaszínű koszorúslányruhát - mondta Shelby -, úgyhogy nagyon is számít.

Torie vékony füstcsíkot fűjt.

- Igen, mindannyian tudjuk, hogy éjjélre Kenny megszabadított attól a ruhától, így mégsem lehetett olyan szörnyű.

Emma kicsit kihúzta magát ültében. A Dallas teai epizódja nem várt fordulatot vett. Rájött, hogy a Traveler családdal való pusztá kapcsolata is elegendő lenne Beddingtonnak, hogy megkérdőjelezze a jellemét.

Kenny sóhajtott.

- Nem vetköztettem le, és te ezt nagyon jól tudod. - Pusztit adott Peter feje búbjára, és visszarakta őt a járókájába. - Muszáj ezt minden alkalommal eljátszani, amikor együtt vagyunk?

- Hagyd rájuk! - javasolta Warren. - Hozzá tartozik a szertartáshoz.

Torie szárazon felnevetett.

- Nem lett volna mulatságos, Shelby mama, ha Kenny is felcsinál? Az alma nem esik messze a fájától.

- Ez még téled is undorító - mondta Kenny. - Most már férj a bőrödbe, Torie! Komolyan beszélek. Shelby és én csak egyszer randevúztunk. Megcsókoltuk egymást az ajtóban, és ezzel vége.

- Nyelves csók volt?

- Már nem emlékszem - nyögött fel Kenny.

- Én igen. - Shelby felsőbbrendű pillantást vetett Torie-ra. - De nem mondom meg.

Kenny a bárhoz ment.

Warren Traveler kuncogott.

- Otthon, édes otthon! Ugye, fiam?

- Te csak tudod.

Warren csuklóján megcsillant a Rolex, mikor az ajkához emelte az italát.

- Hallom, hogy te és Ted Beaudine kimentetek ma. Azt beszélük, hogy három ütéssel megverted.

- Ütött két rövidet. Jó menet volt.

- Esküszöm, ha a kezem közé kerül az a gazember Beaudine... A te helyedben az ügyvédekkel intéztetném el.

Emma rájött, hogy a férfi nem Ted Beaudine-ről beszél, hanem az apjáról, Dallie-ről.

- Kézben tartom a dolgot - mondta Kenny.

- Egy hét múlva kezdődik a Mesterek Tornája! A világ minden kiváló játékosa Augustába igyekszik, csak Kenny Traveler nem. Nem hagyhatod, hogy Beaudine megússza ezt. Csak fel kell hívnod Crosleyt. Ő a legjobb ügyvéd az Államokban, és azt mondta...

- Kértelek, hogy maradj ki ebből, jó? - Emma érzékelte Kenny hangjának élet, s látta, hogy Warren visszavonul.

- Ében halok - jelentette be Torie. - Ha hamarosan nem eszünk, esküszöm, rendelek egy pizzát.

Mintegy végszóra megjelent a szobalány egy hatalmas tál salátával. Shelby felállt, és az asztalhoz vezette őket. Ahogy Kenny elindult, Peter nyafogni kezdett, sajnálkozva nézett a férfit, aztán kinyújtotta a karját, hogy vegye fel.

- Hagyd ott! - mondta Warren. - Elkényezteted.

- Erre valók a nagy testvérek, igaz, Petie? - Ügyet sem vetve az apjára, Kenny a járókához ment, és kivette a kisfiút.

Shelby összevont szemöldökkel nézett a férjére.

- Te biztosan nem kényezteted el azzal, hogy állandóan ölbe veszed, Warren. Mindig is mondtam. Nem kedveltem az első feleségedet, és Peter nem fogja úgy végezni, mint Kenny, nem lesz lusta és hasznavehetetlen, ne aggódj. Azonkívül az összes könyvben azt olvasom, hogy ha az ember nem elégíti ki kisgyermeké igényeit, később drágán megfizet érte.

A férfi enyhe bosszúsággal mérte végig, de azért jól látszott, mennyire szereti fiatal feleségét.

- Azt hiszem, kicsit többet tudok a gyereknevelésről, mint te.

- Mintha te olyan nagyszerű munkát végeztél volna - felelt Shelby.

- Most megkaptad a magadét, apa. - Kenny kissé gúnyos pillantást vetett az apjára, miközben a hóna alá vette Petert.

A szobalány öt salátával megrakott porcelántányért tett az asztalra, amelyekben morzsolt gorgonzolával megszórta fejes salátá, avokádószeletek és érett barack volt. Shelby elvette Petert Kennytől, és megpróbálta beletenni az etetőszékbe, de a kisfiú fészkelődni kezdett, így Kenny visszavette. A férfi széttúrta a gorgonzolát, hogy adhasson egy darab barackot a gyerekeknek. Hozzálatott a salátájához, s alighanem észre sem vette a nadrágjára hulló lédús gyümölcsdarabokat.

Shelby megkérdezte, van-e Emmának valamilyen kapcsolata - akár távoli is - a királyi családdal, de lórit közbevágott és elmesélte, hogy ő és Shelby néhány évvel ezelőtt európai körutakat tettek. Felváltva mesélték történeteiket, s így egy időre elfeledkeztek arról, hogy ellenségek.

A salátá után következett a főétel báránypuszt és sült krumpli. Kenny és az apja egy új számítógépes software-ről kezdtek beszélgetni, melyet a TCS fejlesztett ki, és Emma észrevette, hogy Warren úgy tesz, mintha a fia nem tudná megérteni a technológiát, noha Kennynek ez szemmel láthatóan nem okozott gondot.

Mikor Warren beszélgetés közben megemlítette Dexter O'Conner nevét, Torie azonnal közbeszólt.

- Beszélhetünk valami másról?

Shelby áthajolt Emma előtt, hogy megtörölje Peter állát.

- Nem értem, miért gyűlölöd Dexet annyira, Torie. Mindenki szereti őt.

- Én nem - szólalt meg Kenny.

Torie hálás pillantást vetett a bátyjára.

Warren ledobta a zsemlét, amelyet éppen vajazott. Lehet, hogy bizonytalannak tűnt, amikor a fiáról volt szó, de a lányával kapcsolatban nem volt az, s Emma meglátta benne azt a hatalmas akaraterőt, ami sikeres üzletemberré tette.

- Nem számít, hogy gyűlöli-e vagy sem. Az első két alkalommal szabad akaratából ment férjhez, most pedig a családjáért fog. A két volt férjével ellentétben Dex történetesen nem személtáda. Most ő a legnagyobb koponya üzleti téren, és a TCS ki fogja ezt használni.

- Nem fogok hozzámenni Dexter O'Connerhez, csak azért, hogy rátehesd a kezéd a következő mikrocsip csodagyerekekre.

- Akkor készülj fel rá, hogy a magad erejéből fogod etetni az emujaidat, hercegnő, mert én nem adok több pénzt.

Higgadtsága elárulta, hogy nem blöfföl, s Emma gyanította, hogy erre Torie is rájött. Bár Warren nyilvánvalóan szerette a lányát, úgy találta, hogy ami sok, az sok. Torie helyzete túlságosan is hasonlított Emmához, úgyhogy igazán együtt érzett vele. De az is felmerült Emmában, hogy Warren talán azzal tenne szívességet a lányának, ha hagyná őt a maga lábára állni.

Torie úgy döntött, hogy visszakozik. Ivott egy korty bort, és Emmához fordult.

- Tehát te és Kenny holnap Austinba mentek?

Emma gondosan kerülte Kenny pillantását.

- Nem vagyok benne biztos.

Torie kíváncsian méregette.

- Valami baj van?

- Hogy érted?

- Egész este olyan furcsán viselkedtetek mindketten. Túl udvariasak vagytok, mintha az egyikőtök nagyon haragudna a másikra, de nem tudom eldönteni, hogy melyikőtök.

- Én - mondta Kenny.

Torie villája megállt a levegőben.

- Mit csinált Emma?

- Nem fogom kínos helyzetbe hozni azzal, hogy elmondom.

- Eltolta a tányérját Peter elől.

- Ennek a fele sem tréfa. Mondd el, mi történt, Lady Emma.

- Félreértettem valamit, ennyi az egész.

- Jó nagy félreértés lehetett - szólt közbe Shelby. – Kennyt nehéz kihozni a béketűrésből.

- Igazán? - Emma beledöfött a húsba. Úgy érezte, igazságtalanul bántak vele, s ez legyőzte az angolokra jellemző tartózkodását. - Azóta dühös rám, hogy találkoztunk.

Kenny rámeredt.

- Ez nem igaz!

- De még mennyire az. - Mindenki Emmát bámulta, de a lányt a sérelmek annyira felzaklatták, hogy már nem érdekelt semmi. - Panaszkodik mindenre. Arra, hogy neki kell cipelni a csomagjaimat, hogy hogyan tartom az ernyőmet, hogy gyorsan megyek. Azt mondta, túl konzervatív vagyok és parancsoló. Nem fogadta el a bocsánatkérésemet egy nagyon is természetes félreértésért. Még az sem tetszik neki, ahogy táncolok!

- Maga vezetett!

- Ki írja elő, hogy csak a férfiak vezethetnek?

A többiek feszülten figyeltek, kivéve Petert, aki baracktól maszatos nyálbuborékokat fújt. Emma elszégyellte magát a kitörése miatt. Letette a villáját, és megpróbálta visszanyerni a méltóságát.

- Egyszerűen rosszul értelmeztem Shelby ma délutáni látogatását. Ennek következtében megharagudtam Kenyre, aki most rám haragszik.

Kenny kivételével, aki összehúzta a szemöldökét, továbbra is mindenki árgus szemekkel figyelte Emmát.

- Amikor azt mondja, hogy megharagudott rám, az valójában azt jelenti, hogy képen törölt.

- Jézusom! - Torie-nak leesett az álla.

- Ez nem lehet igaz! - Shelby szeme elkerekedett. Kenny izzó tekintettel nézett Emmára.

- Nagyon jól tudja, hogy a pofon mellékes dolog az ügyben. - Miért tetted? - kérdezte Torie. - Sajnálom, Kenny, de fogadni mernék, hogy jó oka volt rá.

- Köszönöm a bizalmat. - Kenny megvető pillantást vetett a hűgára.

- Nos... - Emmában viaskodott egymással a jó modor és az önvédelmi ösztön. Aztán eszébe jutott, hogy ebben a családban senki sem feszélyezi magát, mind kitergeti a szennyest. Ha az ember Amerikában van, viselkedjen úgy, mint az amerikaiak. - Abból, amit

Shelby mondott, arra következtettem, hogy... - Úgy érezte, összevissza dadog. Kihúzta magát ültében, és belevágott a közepébe. – Félreértettem a helyzetet, azt hittem, hogy Peter Kenny gyereke, és elhagyta őt.

Torie borospohara megállt félúton a levegőben.

- Húha!

Shelby döbbsen nézett, s még Warren is elhült.

- A Traveler családban senki nem tenne ilyet, még Kenny sem.

Felötlött Emmában, hogy a Travelereknek sajátos erkölcsi kódexük van. Az elfogadható, hogy Kenny selyemfiúnak adja ki magát, hogy Torie elfogyasszon két férjet, és az apja pénzén élösködjön, hogy Warren teherbe ejtsen egy nála harmincegy évvel fiatalabb nőt, az azonban elfogadhatatlan, hogy ő egy nagyon is természetes dolgot félreértson.

- Shelby azt mondta Peterről, megfélekeztek róla - magyarázkodott durcásan. - Arról panaszkodott, hogy Kenny nem teljesíti a kötelességét a saját vérével szemben. Peter pedig pontosan úgy néz ki, mint Kenny kicsiben, nem igaz? Mímást gondolhattam volna?

Torie Kennyre pillantott és vállat vont.

- Ebből a szemszögből szerintem természetes, hogy valaki, aki nem ismer, ilyen következtetésre jut.

Kenny nem osztotta a véleményét.

- Emma nagyon is jól ismer.

- Igazság szerint nem - vágott vissza Emma. - Csak három nappal ezelőtt találkoztunk, s Kenny gyakorlatilag az alkalmazottam.

Ennek hallatán Warren szemöldöke a homloka közepére szaladt, de Kenny csak felhorkant.

Shelby eddig hallgatott, de most mintha felhúzták volna.

- Peter pontosan úgy néz ki, mint te a gyerekkori fényképeiden. Olyanok vagytok, mint két tojás, ettől olyan mocskos az egész helyzet. Egyetlen fiútestvéred van a föld kerekén, Kenny Traveler, és te cserbenhagyod őt.

Kenny elvett egy kést Peter elől.

- Nem hagyom cserben.

De Shelby már belelovalta magát.

- Lusta vagy és felelőtlen. Nem jársz templomba, össze vissza kóborolsz az országban, nem akarsz randevúzni azokkal a rendes lányokkal, akiket keresek neked, drogkereskedőknek adod a pénzedet, s a legcsekélyebb jelét sem mutatod annak, hogy megállapodnál. Ha ez nem a kisöcséd cserbenhagyása, akkor nem tudom, mi.

Emma nem értette a dolgot, s miközben megpróbálta kitalálni, Shelby hangja egyre inkább elcsuklott.

- Az apád ötvennyolc éves! Nem eszik rendesen. Nem mozog eleget. Bármikor szívrohamot kaphat, bármelyik percben meghalhat! Akkor Peter és én egyedül maradunk. Ha pedig velem is történik valami, a gyerekem teljesen egyedül lesz. Eltorzult az arca. - Tudom, hogy mindannyian azt hiszitek, megőrültem, de ez csak azért van, mert nem tudjátok, milyen anyának lenni.

Torie felállt az asztaltól, és a bárhoz ment. Shelby folytatta.

- Nem hittem, hogy egyszer majd annyira fogok szeretni valakit, mint Petert. Képtelen vagyok elviselni a gondolatot, hogy egyedül maradjon a világban.

- Nem lesz egyedül - mondta Kenny olyan túlzott türelemmel, hogy Emma gyanította, erről már korábban is volt szó. - Először is, annak a valószínűsége, hogy mindketten meghaltok, mielőtt felnőne, minimális...

- Ne mondd! Bármikor megtörténhet!

- ...és megmondtam, hogy elvállalom a gyámságot.

- Miféle gyámja lennél te egy kisfiúnak'? Éjjel az aggodalomtól nem tudok aludni. Nincs otthonod, kóborolsz ide-oda, jelenleg állásod sincs! Rossz hírű nőkkal kerülsz összetűzésbe és bajba. - Gyors, bocsánatkérő pillantást vetett Emmára. - Nem magára gondoltam.

- Köszönömi. - Emmának feltűnt, hogy senki nem veti fel azt a lehetőséget, hogy Torie legyen Peter gyámja. Vajon miért?

Shelby a férjére nézett.

- Ugye egyetértesz velem, Warren?

- Még nem állok fél lábbal a sírban, de annyit mondhatok, nehezen tudom elképzelni Kennyt bárki gyámjának is. Emma kihúzta magát, s bár ez nem tartozott rá, nem állta meg szó nélkül.

- Kenny nagyszerű gyám lenne.

Mindenki ránézett.

Emma pislogott, nem tudta pontosan, mi ütött belé, csak azt érezte, hogy beszélnie kell.

- Nyilvánvaló, hogy törődik Peterrel, Peter pedig imádja. Shelby, megértem az aggodalmait, de mint tanár, bizton állíthatom, hogy téved. Az embernek csak rá kell néznie Kennyre és Peterre, hogy rájöjjön: jobb védelmezőt keresve sem találhatna a fiának.

Mindenki Peterre nézett, aki buzgón szopta Kenny hüvelykujját.

Shelby összehúzta a szemöldökét.

- Ma délután még azt gondolta, hogy Kenny elhagyta. Nem változtatja a véleményét túl gyorsan?

Emma egyszerűen azt felelte:

- Mostanra már jobban megismertem.

Mióta összevitatkoztak, most először kezdett felengedni Kenny hűvös udvariassága. Szája sarka mosolyra húzódott, de bármit akart is válaszolni, Shelby előrehajolt, és megakadályozta benne.

- Peternek azonban anyára is szüksége van. Mi lesz, ha Kenny elvesz egy olyan borzalmas szajhát, mint Jilly Bradford?

Torit egy pohár borral tért vissza a bárból.

- Nem értem, miért randevúztál vele egyáltalán, Kenny. Az egyetlen, ami mellette szól, a D kosaras melltartó.

- Vannak más adottságai is - mondta Kenny védekezően. - Az ő IQ-ja három számjegyű, nem úgy mint a Shelby és a te barátaidnak.

- Ez nem igaz - felelte Shelby. - Randevúztál a másodéves szobatársammal, Kathy Timmsszel, és határozottan emlékszem, hogy ő „Phi Beta Kappa-tag”* volt.

Torit leült a padra.

- Emlékszem, hogy elmentél szórakozni Brandy Carter nővérével, aki az utolsó évben emelt szintű matekra járt. Nem emlékszel, Shel? Mindig erről panaszkodott.

- Biztos vagy benne, hogy az matek volt? - kérdezte Shelby. - Nem családi és szexuális életre nevelés?

Kenny a szemét forgatta.

- Tudom, hogy nem fogja elhinni, Lady Emma, de

Shelbynek és Torie-nak is főiskolai diplomája van.

Torie elmosolyodott, és a bátyjához fordult. - Egy ideig Debbie Bartóval randevúztál.

- Az az unokanővére volt, Maggie - vágott a szavába Shelby.

- A vér nem válik vízzé, Debbie tényleg okos volt. - Torie szeme csillogott. - Emlékszel, Shel? Mondtál neki egy ételt, ő pedig pontosan tudta, hány kalóriát tartalmaz.

Kenny sóhajtott.

- Esküszöm, ez a beszélgetés példázza a legjobban, miért gúnyolódik a világ a texasi nőkön. Kérem, bocsásson meg, Lady Emma. Nem mind ilyen féleszű.

- Nem történt semmi - felelte Emma -, bár attól tartok, hogy a hallottak egy részét nem tudtam lefordítani.

- Tekintse magát szerencsésnek.

Torie hátradőlt, és felvont szemöldökkel nézett a bátyjára. - Csak gúnyolódj! De fogadni mernék, hogy fogalmad sincs, hány kalória van egy Életmentőben.

- Majd te megmondod.

A lány diadalmas pillantást vetett felé.

- Senkit sem érdekel a véleményed a texasi nők intelligenciájáról, úgyhogy azt javaslom, tartsd meg magadnak!

* Phi Beta Kappa: a legrégebb és legmagasabb színvonalú amerikai egyetemi és egyetemközi tudományos társaság.

11. fejezet

Még nem volt kilenc óra, és égett a villany a vegyeskereskedésben, mikor Kenny begördült a bejárati ajtó előtti rézsútos parkolóhelyre.

- Mindjárt jövök. Elszakadt a kedvenc golfcipőm fűzője, ki kell cserélnem.

- Magával megyek. Filmet akarok venni.

Bár a korábbi feszültség enyhült közöttük, mióta eljöttek a családja házából, a férfi a legcsekélyebb kísérletet sem tette arra, hogy beszédbe elegyedjen a nővel. Emma már bocsánatot kért, s nem állt szándékában hason csúszni Kenny előtt. Neki kell megtennie a következő lépést.

A férfi kinyitotta az ajtót, maga elé engedte Emmát. Kenny egyenesen a bolt hátsó részébe ment, hogy megkeresse a cipőfűzőket, ő pedig a filmes állványhoz lépett. Ahhoz képest, hogy már este kilenc körül járt az idő, sokan voltak a boltban. Már éppen dönteni akart, hogy melyik filmet válassza, amikor megpillantotta, hogy az a tagbaszakadt férfi lép be az ajtón, aki előző este a Roustaboutba követte. A férfi egy pillanatig Emmát nézte, aztán elfordult.

Emma pulzusa felgyorsult. Már bánta, hogy a konzervatív sárga ruháját vette fel. Ekkor eszébe jutott, hogy talán mégis megmentheti ezt a napot, de gyorsan kell cselekednie. Milyen botrányt lehet csinálni egy vegyesboltban?

A kopó úgy tett, mintha a napozószereket nézegetné. Emma anélkül, hogy gondolkodási időt hagyott volna magának, megragadta az egyik bevásárlókocsit, és rohanni kezdett vele az első sorban, jobbra-balra pillantgatva. A kezébe vett egy könyvet, bedobta a kosárba, s sebesen befordult a sarkon. Szeme gépiesen pásztázta végig a samponokat a polcon. Észrevett egy műanyag dobozt, és behajította a kocsiba. Rögtön a következő sor felé vette az irányt, és újabb dolgokat vásárolt. Nem is próbált ésszerűen dönteni; egyszerűen cselekednie kellett.

Egymás után járta a sorokat és pakolta be az árut a kocsiba, amelynek az alját már teljesen elborította, amit vásárolt. Körbeért, a tagbaszakadt férfi rápillantott. Aztán elindult a kassza felé. Emma tudta, hogy neki kell előbb odaérni, hogy a férfi jól lássa, mit vett. Kis híján felborította a kocsit, úgy igyekezett, hogy megelőzze.

Kifulladásra ért a pénztáros elé. Kifejezéstelen arcú tizenéves lány volt, sötétbarnára rúzsoszott ajakkal. Emma érezte, hogy a kopó odaáll mögé, ő pedig elkezdte kirakni, amit vásárolt. Nem siette el, minden árut úgy rakott le, hogy a férfi tisztán láthassa, mi az. A pénztáros szemrevételezte az árucikkeket, aztán abbahagyta, mikor rájött, hogy miket vizsgálgat. Kíváncsi pillantással mérte végig Emmát.

Bár nehezeire esett, Emmának sikerült megőriznie a hidegvérét.

- Kérek még egy csomag Camel cigarettát. - Leemelt az állványról egy bulvárlapot, amely Elvisről közölt egy képet, amint Diana hercegnővel csókolózik. - És ezt.

A pénztáros elfordult a cigarettáért, Emma pedig megkockáztatott egy oldalpillantást a tagbaszakadt férfira. Az bámulta, mit vásárolt.

Emma keze remegett, amikor a pénztárcájába nyúlt a hitelkártyájáért. Rámosolygott a szerencse? Ez biztosan elég lesz ahhoz, hogy meggyőzze Beddingtont, óriási baklövést követett el.

A pénztáros mindent becsomagolt, Emma pedig félrehúzódott, hogy megvárja Kennyt. A tagbaszakadt férfi egy fiakon naptejet vett és távozott. Emma látta, hogy kint megáll, aztán átmegy az úton, s bármire meg mert volna esküdni, hogy amikor kimennek, ott fogja várni őket a kocsiban.

Kenny a pénztárhoz ment, és kifizette a cipőfűzőit.

- Sajnálom, hogy olyan sokáig tartott. Hátra kellett menniük a megfelelő hosszúságúért. - Észrevette Emma kezében a kidülledt nejlontáskát. - Ez rengeteg film.

- Másra is szükségem volt. - Hogy Kenny ne láthasson bele, összekötötte s az ölébe vette a táskát. A férfi egy pillanatig fürkészőn nézett rá, aztán elindult az ajtó felé.

Mikor kiléptek, Emma körbenézett, hogy látja-e a sötétzöld Taurust, de rengeteg autó parkolt az utcán, és feltűnés nélkül nem keresgélhette. De tudta, hogy ott van valahol, ami azt jelenti, hogy újabb kiváló alkalom nyílt előtte. A szíve zakatolni kezdett.

Most!

Gyorsan megfordult, és Kenyire vetette magát. A férfit váratlanul érte, hátrahőkölt és nekiesett a vegyesbolt és a szomszédos tisztító közötti válaszfalnak. Rá se hederítve, hogy Kenny felnyög fájdalmában, Emma hozzádörgölözött. Bevásárlótáskája a férfi combjának ütődött, miközben szabad kezével átölelte a nyakát, és amilyen hevesen csak tudta, megcsókolta.

Kenny szavait elnyomta Emma ajka.

- Mi a 'enét 'inál?

- Megcsóko'om. - Emma továbbra is hozzá tapasztotta az ajkát, miközben beszélt és mozgatta a testét. - Öleljen át!

- Miért tekergő'ik így?

- Magához 'imulok.

- Mit? - Kenny el akarta húzni a fejét, de Emma a hajába túrt és visszatartotta. Összekoccant a foguk.

- Csináljon úgy, mintha csókoló'nánk!

- Még valamit, E'ma?

Érezte, hogy a férfi állá megfeszül, és tudta, hogy megint felbosszantotta a parancsolgatásával. Miért nem agyafűrtabb egy kicsit? Kenny el akarta tolni magától, de nem bírta, és - Emma különben sem hagyta volna.

Szája ellágyult, szétnyílt, és teljesen átadta magát a férfinak.

Másodpercek teltek el. Kenny tényleg a legokosabb ember. Egy perc sem telt bele, s kifürkészte a szándékát.

Emma hátára tette a kezét, majd az ő ajka is ellágyult és szája kinyílt...

A nyelve megmozdult, beférközött, Emma pedig elfelejtett mindent a tagbaszakadt férfiről és a parancsolgatásról. A világ megnyílt alatta és elnyelte.

Miközben a férfi csókját élvezte, letaglózta a tudat, hogy mennyire ki van éhezve. Azt akarta, hogy a férfi szája mindenhol érintse: a mellén, a derekán, a lába között. Igen, ott is! Azt akarta, hogy Kenny szeresse és betöltse. Érezni akarta, ahogy a teste súlya ránehezedik, ahogy meztelen bőrük egymáshoz ér.

Zajt csaptak. Kenny megkeményedett, kész volt beléhatolni, Emma pedig olyan kétségbeesetten vágyott rá, hogy kis híján felzokogott a megkönnyebbüléstől, mikor a férfi megmarkolta a fenekét.

Anélkül, hogy a csókot megszakította volna, Kenny megfordította, és nekinyomta a falhoz, testével takarva Emmát az utca elől. Kezét a szoknyája alá csúsztatta, és végigsimított a combján. Emma szandált viselt, nem húzott harisnyát - meztelen volt a lába!

A férfi erős ujjai a combja belső részére kulcsolódtak. Emma szétnyitotta a lábát, és arra a helyre csábította, ahová tartozott. Kenny megérintette, a tenyerébe fogta, dörzsölte...

Autókürt harsant.

Kenny kirántotta a kezét Emma szoknyája alól, és hátraugrott. Emma a falnak tántorodott. Mindketten levegő után kapkodtak.

A férfi a hajába túrt.

-A fenébe!

Kenny dühös arckifejezése megsemmisítően hatott rá. Hogy nézhet rá így azok után, amin keresztülmentek?

A férfi megfogta a könyökét, és húzni kezdte őt a kocsira felé. Gyönyörű csókjuk romokban hevert körülöttük.

- Soha többé ne csináljon ilyesmit!

Emmának vissza kellett volna vágnia valamivel, de túlságosan gyenge volt ahhoz, hogy megtalálja a megfelelő szavakat. Kenny betuszkolta a kocsiba, s még akkor is füstölgött, mikor ő maga is beült.

- Majdnem megtettük! Itt, Wynette legforgalmasabb utcájának kellős közepén! - A Caddy kilőtt a parkolóhelyről. - Még néhány másodperc, és a szoknyáját fellebbentem a derekára, a nadrágom cipzárját lehúdom, és ne próbálja meg tagadni! A fenébe, Emma! Megmondtam magának tegnap, nem hagyom, hogy bármi is megakadályozzon abban, hogy visszatérjek a versenyzéshez, de látom, hogy nem figyelt. Vagy talán elfelejtette, hogy ez itt épp a helyettes megbízott szülővárosa és mindenki ismeri őt?

Emma nem felelt.

Kenny kivágott a főútra.

- Holnap reggelre minden részletét tudni fogja annak, hogyan tapogattam a felesége drágalátos szűz barátnőjét a Fő utca kellős közepén. Ha elkerülte volna a figyelmét, nem ez a legjobb módja annak, hogy mint szilárd erkölccsel rendelkező sportoló visszaállítsam a jó híremet!

- Kérem, ne kiabáljon velem! - Ahelyett, hogy ő is kiabált volna, gyengéden beszélt. A férfi ránézett.

Kenny összeráncolta a homlokát, és felsóhajtott.

- Rendben. Tudom, hogy nemcsak a maga hibája. Én is elhúzódhattam volna. El kellett volna húzódnom. De a fenébe, Emma, férfi vagyok, és a maga szája...

- Már eleget hallottam arról, hogy milyen parancsolgató vagyok. Ha az irányító stílusom veszélyezteti a férfiasságát, akkor tegyen ellene valamit.

A férfi döbbenten nézett.

- Én nem az irányító stílusáról beszéltem, hanem a... Mindegy. A lényeg az, hogy ha tudom, hogy ilyen ellenállhatatlan vagyok a maga számára, elintézhettük volna a dolgot kettesben.

Kenny valóban ellenállhatatlan volt a számára, de más értelemben.

- Ennek semmi köze a maga ellenállhatatlanságához. Csak maga volt kéznél. A férfi, akit Beddington felbérelt, figyelt engem, és csinálnom kellett valami botrányosat.

- Tényleg követi valaki?

- Mondtam, hogy előfordulhat. Tegnap este felbukkant a Roustaboutban.

- Hogy néz ki?

- Jól megtermett fickó, kerek fejű, szalmaszőke, de kopaszodik. Lehet, hogy sötétzöld Taurusa van. Ismeri?

A férfi hosszan meredt rá.

- Talán.

- Kenny, már csak tíz napom maradt, mielőtt visszatérnék Angliába.

- Tisztában vagyok vele. - Egy szembejövő autó lámpája egy pillanatra megvilágította a férfi arcát. - Szóval az előbb csak kihasznált?

- Muszáj volt - mondta mereven Emma. Aztán, hogy visszaszerezze a büszkeségét, hozzátette: - Maga volt az egyetlen férfi a közelben.

Kenny ránézett, aztán lejjebb csúsztatta a kezét a kormányon.

- Eszébe ne jusson ilyesmivel próbálkozni Dexterrel vagy Ted Beaudine-nal, hallja? Komolyan beszélek, Emma. Azok a férfiak gátlástalanok. Minden férfi gátlástalan.

- Nekem mondja? - mormolta Emma.

- Mit jelentsen ez?

- Semmit. - Bárcsak leharapta volna a nyelvét. Gyorsan témát váltott. - Örülök, hogy Peter is ott volt ma este. Nem akart senki mással lenni, csak magával.

- Kivéve az anyját, amikor eljött a szoptatás ideje. - Kenny lassított, mikor a farmjához vezető úthoz értek. - Szeretném, ha tudná, hogy nagyra értékelem, amit ma este Shelbynek

mondott, arról nem is beszélve, hogy mindenkivel szót értett. Úgy döntöttem, hogy megbocsátom a ma délután történeteket.

- Hurrá! - felelte Emma szárazon.

Kenny befordult az útra, aztán a nőre pillantott.

- Szent a béke?

- Azt hiszem.

- Attól tartok, egy kicsit eltúloztam a dolgot. Figyelembe kellett volna vennem, hogy ösztönösen, dühből ütött, mert olyan jótét lélek. Csak arról van szó, hogy megsértette az érzéseimet.

- Nos, nagyon jól ismerem, milyen az - felelte Emma csípősen,

Kenny begurult a ház oldalából nyíló garázsba.

- Ha arra próbál célozni, hogy megsértettem az érzéseit, ne erőlködjön. Mindketten tudjuk, hogy ez lehetetlen, magát ugyanis egy fikarcnyit sem érdekli a véleményem.

- Ez igaz - mondta Emma, csak hogy bosszantsa a férfit. De nem vált be a dolog, mert Kenny elvigyorodott, és felemelte az öléből a nejlontáskát.

- Majd én beviszem.

- Nem, én... - De a férfi már elvette, s neki sietnie kellett utána a konyhába.

A villany, melyet Patrick égve hagyott, sejtelmes félhomályba borította a bútorokat, a falon lévő színes vásznakot, de Emma nem gyönyörködhetett a berendezésben, mert azzal volt elfoglalva, hogy visszaszerezze a szatyrárt. Miközben Kenny az étkezőasztal felé ment, legnagyobb rémületére

Emma észrevette, hogy a táska fülei, melyeket összekötött, valahogy kibomlottak.

A férfi az asztal tetejére ejtette a táskát, ahol az az oldalára dőlt, és néhány dolog kiborult belőle.

- Lássuk csak, mi ez itt?

Emma előrelendült, de Kenny már felkapta az első árucikket, ami kiesett a szatyorból.

- Aranyér elleni krém? Ilyen dolgokat nem akartam megtudni magáról, Lady Emma.

- Ez nem... tulajdonképpen nem... Adja vissza!

Kenny ügyet sem vetett rá, belenyúlt a táskába.

- Ne! - Emma odaugrott, mikor a férfi ujjai ráfonódtak a műanyag flakonra. - Adja ide!

Kenny úgy tartotta, hogy a nő ne érhesse el, és elolvasta a címkét.

- Ki gondolta volna, hogy a brit arisztokrácia tagjának gondjai vannak a tetvekkel?

- Csak időszakosan - sikerült Emmának kinyögnie.

Kenny félresöpörte a csomag cigarettát, a bulvárlapot és a terhességi tesztet, majd a kezébe vette a kis dobozokat.

- Arab síkosított, trójai rücskös, ramsesi extra, klasszikus ultravékony. Azt hiszem, tudom, kitől kérjek majd kölcsön, ha nekem elfogy. - Félretolt egy köteg ruhaszáritó kötelet. - Erről már nem is kérdezek semmit.

Már csak egy dolog maradt a táskában. Talán nem vette észre a férfi. Talán nem...

- Most lássuk, ez mi! - Kenny kihálászta és megnézte. - Hüvelysíkosító. - Összeszaladt a szemöldöke. - Ez minek?

Emma arca lángba borult.

- Nos, nem tudom... azt hiszem...

- Ez már mindennek a teteje! Már az is elég szörnyű, hogy a városban mindenki azt fogja hinni, hogy egy depressziós, tetves, aranyeres idegennel fekszem le, aki élvezi, ha megkötozik, és lehet, hogy terhes. Bár mivel igazán a szívén viseli az óvszerpiac sorsát, fogalmam sincs, ez hogyan fordulhatna elő. De nem fogom hagyni, Emma, nem fogom hagyni, hogy bárki is azt higgye, hogy az én barátnőmnek hüvelysíkosítóra van szüksége, megértette?

- Csak... - Emma nyelt egyet, és megpróbált nyugodtan beszélni. - Csak hirtelen ötlettől vezérelve vettem meg.

A férfi felhorkant.

- Mondtam, hogy Hugh embere a nyomomban volt. Bejött a vegyesboltba. Fáradtságos munkámba került, hogy ezeket összevásároljam.

- Bent volt a boltban?

- Látott mindent! - Emmából kitört a lelkesedés. - Azt hiszem, ez majd megteszi a hatását! Különösen azzal együtt, ami a bolton kívül történt. Tudom, hogy maga nem örült neki, de ha legközelebb beszélek vele, majd megmagyarázom Francescának a dolgot. Beddington meg lesz ütközve, ha meghallja, s holnap ilyenkorra az eljegyzésnek vége.

- Ez a maga nagy terve? Meg akarja győzni a herceget, hogy nekünk viszonyunk van egymással?

- Eredetileg nem így terveztem. Tényleg nem. De a cél szentesíti az eszközt.

- Az pedig, gondolom, én vagyok. - Kenny átvette egyik kezéből a másikba a hüvelysíkosítót, és elgondolkodott. - Emma, túlbonyolítja ezt a dolgot. Hívja fel, és mondja meg neki, hogy nem megy hozzá feleségül. Nem helyes, hogy hagyja magát dróton rángatni.

- Nem tehetem. Ha magamra haragítom, bezáratja a St. Gertet. Körmönfontnak kell lennem.

- Körmönfontnak? - Kenny a fejét rázta. - Maga rosszul értelmezi a régi nótát, hogy az ember legyen hű az iskolájához.

- Nemcsak az iskolám. Hanem...

- Tudom. Az otthona is. Ne haragudjon, hogy rávilágítok, de ez kissé szánalmas. Bár azután, amit a ma esti vacsoránál a családomból látott, azt hiszem, én nem sok mindent vethetek a szemére.

Emma tétozott.

- Peter tényleg imádnivaló.

A férfi mosolygott.

- Már csináltattam neki egy pár golfütőt, csak meg kell várni, hogy elég idős legyen az ütögetéshez.

- Biztos vagyok benne, hogy szeretni fogja. Különösen ha maga vele lesz.

Csend támadt köztük. Éjszaka volt, a ház békés. Emma pillantása a férfi ajkára tévedt, s eszébe jutott a csókjuk. Kíváncsi lett volna, hogy Kenny is gondol-e rá.

- Megyek, úszom egyet - mondta hirtelen a férfi. - Holnap találkozunk.

Elindult, aztán úgy látszik, eszébe jutott, mit szorongat a kezében. Visszafordult és odaadta Emmának a hüvelysíkosítót.

- Jobb, ha ezt magánál tartja arra az esetre, ha teljesen elveszti a fejét, és elcsábítja Dexter O'Connert.

Mielőtt Emma válaszolhatott volna, a férfi eltűnt.

Torie a teraszon állt, és az aznap esti utolsó cigarettáját szívta. Azt mondogatta magának, hogy leszokik, ezúttal tényleg. Mihelyt rendeződik az élete.

Peter szobájában felgyulladt a villany. Shelby nézett be a gyerekhez, hogy minden rendben van-e.

Torie szíve elszorult az irigységtől. Peter olyan aranyos volt, olyan tökéletes. Teljes szívéből szerette, de látni sem bírta. Shelby csak egyszer, közvetlenül a szülés után vetette fel, hogy Torie legyen a kisfiú gyámja. Torie gondoskodott róla, hogy a téma többé ne kerüljön napirendre.

A ház ajtaja kinyílt. Torie felnézett, azt hitte, az apja az, de nagy meglepetésére Dexter O'Conner bukkant fel.

- Mi az ördögöt csinálsz te itt?

- Apád engedett be. Engem is meghívott a vacsorára, de üzleti tárgyalásom volt, és nem tudtam elszabadulni.

Shelby nem is figyelmeztette, hogy Dextert is meghívták. Újabb árulás.

A férfi a zsebébe süllyesztette a kezét, és felnézett az égre. Torie-t megcsapta kölnijének illata. Csípős, tiszta illata volt, akár a levegőnek.

- Milyen gyönyörű este.

Valami bámulatszerű zengett a hangjában, mintha a tiszta, csillagfényes este valóban varázslatos lett volna. Torie-nak erőt kellett vennie magán, nehogy felnézzen, mit mulaszt el. Ehelyett karba tette a kezét, és a férfira bámult.

- Kezd elegend lenni ebből, Dexter. A törvény tiltja a leskelődést.

- Nem leskelődöm utánad, Victoria. Tegnap este nem tudtam, hogy ott leszel a Roustaboutban. Ma este pedig meghívtak.

- Hadd fogalmazzak egy kicsit világosabban. Nem kedvellek, és soha többet nem akarok veled beszélni.

- Nem ismersz, tehát nem is gyűlölhetsz. Tudod, ha nem lennél ennyire megrémülve, sokkal könnyebben meg tudnánk oldani a problémánkat.

- Megrémülve? Egy olyan pojácától, mint te? Kicsit nagyra tartod magad!

- Ha nem lennél megijedve, azt akarnád, hogy megbeszéljük és tisztázzuk ezt az egészet.

A férfinak igaza volt, de Torie nem akarta beismerni.

- Nincs semmi tisztáznivalónk. Nem akarok hozzád menni! Ennél érthetőbben nem tudom kifejezni magam.

Dexter felnézett az égre, aztán elfordította a fejét, mintha a egy másik szögből is szemügyre akarná venni a csillagokat. Torie-nak akaratlanul is megakadt a szeme profiljának erős vonásain. Dexternek magas homloka, szép orra és rémisztően érzéki ajka volt. Ez utóbbi meg is lepte Torie-t. Az is bosszantotta, hogy a férfi higgadt maradt, neki viszont zavarosak voltak az érzései.

- Tudod, mit gondolok'? Azt gondolom, hogy te főzted ki az egészet. Akarsz engem, de tudod, hogy egy pillantásra sem méltatnék egy olyan pipogya frátert, mint amilyen vagy, ezért kieszelted ezt a tervet, aztán meggyőzted az apádat, hogy álljon melléd.

A férfi kissé meglepettnek látszott.

- Te tényleg ezt hiszed?

- De még mennyire.

- Lenyűgöző.

Miközben Dex a padhoz sétált, Torie azon kapta magát, hogy a gyűrött póló alatt a vállát tanulmányozza. Nem túl széles, de erősnek látszik.

A férfi visszafordult, s a lánynak az a hátborzongató érzése támadt, hogy Dexter a veséjébe lát.

- Őszintén szólva a te apád ötlete volt.

- Na igen, persze! - gúnyolódott Torie.

A férfi zsebre dugta a kezét, amitől a nadrágja kifeszült lapos hasán.

- Bármennyire az ellenkezőjét is hiszed, nem okoz nehézséget számomra, hogy női társaságra leljek. - Leült az egyik padra, és kinyújtotta a lábát. - Ami pedig az apámat illeti... - Egy pillanatra Torie mintha szórakozott kifejezést vélt volna felfedezni a férfi szemében, de ezt lehetetlennek találta, hiszen Dexterbe semmi humorérzék sem szorult. - Az igazat megvallva, egyáltalán nem kedvel téged. De egyesíteni akarja a vállalatot az apáéval, s Warren világosan közölte, hogy ez az egyetlen mód rá.

Torie levegő után kapkodott.

- Hazudsz! Azt hiszed, tényleg beveszem, hogy az egész az apám ötlete volt?

A férfi szeme ismét megcsillant, ami más ember esetében akár azt is jelenthette volna, hogy jól mulat.

- Nyilvánvalóan mindenre kész, hogy megszabaduljon tőled.

Torie szeretett volna a férfi torkának ugrani, ahogy a múlt éjjel tette, de túlságosan dermedt volt ahhoz, hogy megmozduljon. Hogy mer Dexter akár csak célozni is rá, hogy az ő apja áll az egész mögött? Dexter apja az értelmi szerző! Így kell lennie.

- Fia te és a bátyád hajlandók lettetek volna beszélni velem a múlt éjjel - mondta csendesen a férfi -, elmagyarázhattam volna a dolgot.

A lány szíve olyan erősen vert, hogy majd kiugrott a helyéről.

- Apa magától soha nem talált volna ki ilyen szörnyűséget. Nem tudom, miért hazudsz. Meg fogom kérdezni tőle.

- Remélem, megteszed. Rájössz majd, hogy Warren a zsaroló, és én vagyok a váltságdíj. Ha apa akarja a fűziót, át kell adnia engem.

- Váltságdíj! - Torie ugráló pontocskákat látott lehunytt szemhéja mögött. - Figyelj rám, te mafla! Szánalmas életed fénypontja lenne, ha hozzád mennék feleségül!

Dexter elgondolkodott.

- Ez erősen vitatható. Igaz, hogy nagyon szép vagy, de nehéz eset is egyben.

Torie megpróbálta felfogni, hogy Dexter O'Conner, a legpipogyább alak egész Wynetteben, talán nem akarja őt.

- Nem vagyok az!

- Két házasságod is csődöt mondott - kezdte lassan a férfi. - Bizonytalan családi háttérrel rendelkezél. Káromkodszt, mint egy férfi. Biztos vagyok benne, hogy bármilyen sportágban meg tudnál verni. Dohányzol, amit én elítélek; bár megértem, hogy ez csak azt mutatja, milyen kevésre tartod magad. - Szünetet tartott, a hangja furcsamód egyre gyöngédebb lett. - Ráadásul úgy látszik, nem tudsz teherbe esni.

Torie úgy érezte, mintha kést szúrtak volna a szívébe.

- Te féreg! - A hangja feszült volt és erőltetett. - Ki mondta ezt neked?

A férfi felállt, közelebb lépett hozzá és megállt tőle pár méterre.

- Wynette kis város.

- Tűnj el innen!

- Nem akarlak bántani. - Olyan gyengéden beszélt, hogy már inkább szánakozónak tűnt. - De nem árulok zsákbamacskát, és csak az igazat mondom azzal, ha közlöm, hogy én nagyon szeretnék gyerekeket.

Torie szemét könnyek égették, de nem hagyta, hogy kicsorduljanak.

- Akkor jobb, ha nem engem veszel feleségül, mert olyan terméketlen vagyok, mint a Szahara, te gazember!

- Apád nem ezt mondta. Szerinte nincs semmi szervi akadálya, hogy megfoganj. Shelby úgy gondolja, a tested egyszerűen csak az igazi férfi eljövételére vár. Valószínűtlen, de mit lehet tudni?

Torie alig bírta kipréselni a szavakat.

- Beszéltek erről veled?

- Felvetődött.

Torie úgy érezte, elárulták, s elakadt a szava. Shelby valaha a legjobb barátja volt. Ami az apját illeti... éveken át 6 volt a biztos menedék az életében. Aztán Shelby elcsábította, és ő a háttérbe szorult. Az apja most azt akarja, hogy teljesen eltűnjön az életéből, hogy ő az új családjának szentelhesse magát. Furcsa, hogy gyermekkorának gonosz megkeserítője, Kenny lett az egyetlen, akire számíthat.

Feltámadt benne a büszkesége, és felvetette a fejét.

- Ahhoz képest, milyen visszataszítónak találsz, hogy feleségül vegyél, elég sokat kérdezősködtél rólam.

- Nem mondtam, hogy visszataszítónak találom. Történetesen erősen vonzódok hozzád.

Szavai gyógyírként hatottak Torie nyílt sebeire, s ez elég is volt neki arra, hogy újra gúnyolódjon.

- Ez új.

A férfi elmosolyodott.

- Furcsa. Nem vagyok erőszakos, de mióta Ted tegnap azt a megjegyzést tette, hogy valakinek agyon kéne csapnia téged, újra és újra az a kép jelenik meg előttem, hogy a térdemre fektetlek.

Forróság áramlott szét Torie ereiben. Ez egyáltalán nem tetszett neki, ezért csúfondárosan megszólalt:

- Ruhástul?

Úgy tűnt, Dexter átgondolja a dolgot.

- Felhúzott szoknyával. Az alsóneműdet a bokád köré tekerem.

A forróság tíz fokkal megugrott benne, s rájött, hogy a legpipogyább alak Wynette-ben épp most izgatta fel. Összezavarodott. De nem engedhette, hogy a férfi észrevegye ezt. Ügyesen manőverezett.

- Mi lesz, Dex? El akarsz venni vagy nem?

- Nem vagyok benne biztos. Lehet, hogy nem. Másrésről ott van ez a vonzalom. Viszont zokon veszem, hogy apád így akar manipulálni.

- Végre egyetértünk valamiben.

- Ezt megmondhattam volna neked már a kezdet kezdetén is, ha nem érzelmileg, hanem logikusan közelíted meg a dolgokat.

- Rendben, Mr. Logika, mi a megoldás?

- Nagyon egyszerű. Ezt akartam elmagyarázni tegnap éjjel. Együtt kell töltenünk egy kis időt. Egyikünk sem tudja meggyőzni apádat, hogy gondolja meg magát, ha azt sem próbáljuk meg, el tudjuk-e viselni egymást.

- Hogy tudnánk elviselni egymást? Semmi közös nincs bennünk.

- Elfelejtetted, hogy szexuálisan vonzódunk egymáshoz.

- Te vonzódsz hozzám szexuálisan! Én pojácának tartalak.

A férfi felemelte a kezét és rápillantott.

- Hihetetlen. Esküszöm, viszket a tenyerem. Soha nem hittem volna, hogy ilyen kísértést érzek majd megütni egy nőt.

Ismét az a bizsergető izgalom. Talán Dex mégsem olyan unalmas, mint gondolta.

- Na persze, a Dallas Cowboys egész védővonalára szükséged volna, hogy ez sikerüljön.

- Erősebb vagyok, mint amilyennek látszom, Victoria.

- Ne szólíts így!

- Ne cigarettázz!

- De igen!

- Rendben van... Victoria.

Betelt a pohár, és Torie a férfira vetette magát. Nem tehetett róla. Dex olyan öntelt, olyan felsőbbrendű és leereszkedő volt, hogy szeretett volna az arcába vágni, de megelégedett annyival, hogy a díszvakolattal borított falhoz szorítsa.

De hiába ütötte a férfi mellkasát, Dex egy tapodtat sem moccant, és Torie rájött, hogy nem lesz könnyű dolga. A férfi elkapta a csuklóját. Torie felnézett Dex zöldesszürke szemébe. És az a nyugtalanító érzése támadt, hogy Dexter keresztüllát gondosan felépített védőfalán. A gondolat megbénította.

Arra eszmélt fel, hogy a férfi meg fogja csókolni. Nem lepődött meg, hiszen számos férfi ugyanezt akarta. Az azonban meglepte, hogy ő is vágyik rá.

Lecsukódott a szeme. Testük egymáshoz simul. Érezte, ahogy a férfi izmos, erős mellkasa a melléhez préselődik. Dexter ajka az arcát cirógatta. Torie felemelte a fejét.

- Már alig várom, hogy megcsókoljalak - suttogta Dex. - De azt akarom, hogy tökéletes legyen. Majd akkor fejezzük be, ha már nem lesz cigarettaízű.

Torie szeme kinyílt.

Dexter megcsókolta az orra hegyét, aztán félretolta, mint egy aranyos, de idegesítő gyereket.

- Elmondtam neked, hogy véleményem szerint mi a teendők. Most neked kell lépned.

Dexter egy utolsó pillantást vetett a sötét égre, és elment.

12. fejezet

Mire befejezte a reggelit, Emma már füstölgött magában. Kenny ismét elment gyakorolni, mielőtt megbeszélték volna a mai programot. Az ő kutatási tervei háttérbe szorultak. A férfi sorozatosan megfélekezett róla, hogy neki dolgozik.

A telefon kettőt csörrent, s néhány pillanat múlva Patrick kiáltott le az emeletről.

- Magát keresik. Azt hiszem, menten elájulok. Azt mondja, herceg!

Végre! Beddington hallott a múlt éjszakáról, és azért telefonál, hogy felbontsa az eljegyzést! Emma átrohant a konyhán, nagy levegőt vett, és leakasztotta a falról a kagylót.

- Jó reggelt, felség!

- Emma, drágám, nyugtalanító híreket kaptam.

Emma izmai megfeszültek a várakozástól. Tehát tudja. Perceken belül szabad lesz, s ha egy kis szerencséje van, a St. Gert is megmenekül.

- Azt hallottam, hogy bulvárlapot vásárolt. Elismerem, nincs túl nagy jelentősége, de azért aggasztó. Fogalmam sem volt róla, hogy ilyen szemetet olvas.

Emma összehúzta a szemöldökét. A pletykalap megvásárlása a kevésbé botrányos cselekedetei közé tartozott. Mi van a többivel?

Várta, hogy a férfi említést tesz a többi dologról, amit vásárolt, vagy megjegyzi, hogy illetlenül viselkedett a Roustaboutban. Mi a helyzet azzal, hogy megcsókolta Kennyt a vegyesbolt előtt?

- Ha ilyen szörnyűséget akar olvasni, legalább vetesse meg magának valaki mással!

Emma lélegzet-visszafojtva várta, hogy szóba kerüljenek az óvszerek, a terhességi teszt és a tetű elleni sampon!

- Majdnem elfelejtettem! A húgom megkért, hogy mondjam meg, talált önnek egy ruhát, melyet az eljegyzési partin viselhet. Eltetette, amíg visszajön.

Emma lerogyott egy festett vászonnal borított bárszékre a pult mellett, és megpróbált szóhoz jutni.

- Ön... ön figyeltet engem?

- Figyeltetem? Dehogy. Csak megvannak a forrásaim.

- Mást nem mondott a forrása? Csak annyit, hogy pletykalapot vásároltam?

- El nem tudom képzelni, hogy miért érdekli az a sok badarság. De ha ez a legnagyobb bűne, akkor ezt még el tudom viselni. Anne, a második feleségem bolondult a bulvárlapokért.

- Elhallgatott, elfordult a kagylótól, és az egyik szárnysegédjével beszélt. - Mennem kell, Emma. Keresnek a másik vonalon. Mostantól fogva, kérem, próbálja észben tartani, hogy bármit tesz, az engem is érint.

A férfi bontotta a vonalat, mielőtt Emma válaszolhatott volna.

A málnás teasütemény, amelyet reggelire evett, gombóccá csomósodott Emma gyomrában. Csak ült ott a széken, a kagyló a kezében, a telefonzsinór az ujjára csavarva. Hogy lehet, hogy Beddington a pletykalapról tud, de a többiről nem? Megpróbált rájönni, de semmi értelmes magyarázat nem jutott az eszébe.

Patrick lépett a konyhába. Égett a vágytól, hogy megtudja, miféle kapcsolatban áll Emma egy herceggel. Emma egy meglehetősen kurta változatát mesélte el a történetnek, s a férfi már éppen tovább kérdezősködött volna, amikor Torie bukkant elő a folyosóról.

- Helló, Lady Emma. Gyere, lépünk le!

Torie fehér farmernadrágot és halványkék pólót viselt, divatosan rendezetlen haja a feje tetejére tűzött, rikító sárga banáncsatból omlott alá. Bőszen rágta rágógumiját.

- Hová megyünk?

- Megtanítalak autót vezetni. - Torie a szemétkosárba köpte a rágóját, s máris újat vett elő a zsebéből.

- Egy cseppet sem vágyom rá, hogy megtanuljak autót vezetni.

- Tudom, de akkor is eljössz. - Belepottyantotta a friss drazsét a szájába.

- Torie, én igazán...

- Emelje fel a fenekét, öladysége. A királyi hintó vár. Vagy talán gyáva?

- Persze, hogy gyáva vagyok! Mit gondolsz, miért nem tanultam meg ennyi éven át vezetni?

- Csak fel-le kell vezetgetned Kenny kocsibejáróján. Ugye tudsz kormányozni?

- Talán, de ennek semmi értelme.

- Mindig van értelme az ördög szeme közé nézni. – Torie ismerős zöld szemében kihívás csillogott.

Patrick megfogta Emma karját, és felhúzta őt a székről.

- Tegye, amit mond, Lady Emma. Az élet túl rövid ahhoz, hogy főbiákkal küszködjünk.

Az egyikükkel még megbirkózott volna, de kettővel bajosan. Még a végén teljes hülyének néznék.

- Rendben - egyezett bele vonakodva. - Fel-le a kocsibejárón. Semmi több.

De persze több lett. A kocsibejárón való félórás furikázás után Torie-nak sikerült rábeszélnie, hogy kihajtsa az országútra. Torie megígérte, hogy nem lesz nagy forgalom.

Emma azon kapta magát, hogy veritéktől nedves pólóban és izzadó tenyérrel vezeti az autót a rossz oldalon. Miközben ujjai a kormányt markolták, annak a szörnyű napnak az emlékével küzdött, amikor tízévesen látta, hogy egy sárga teherautó veszedelmesen közeledik a kocsijuk felé.

Túlságosan közel sodródott a felezővonalhoz, és félrekapta a kormányt.

- Nyugalom - mondta Torie. - Begörcsölnek az ujjaid.

- Ne durrogass a rágóddal!

- Jézuson, milyen házsártos vagy. Aprópó, ebben az országban a jobb oldalon van a menetirány, nem a balon.

- Ó, istenem! - Emma jobbra fordította a kormányt, de nem hozta időben egyenesbe a kocsit, és a kerék lecsúszott a kavicsokkal borított padkára. Végül sikerült a megfelelő sávba sorolnia.

- Azonnal meg kellett volna mondanod! Mindjárt elájulok.

- Vegyél nagy levegőt!

- El sem hiszem, hogy tudtál belerángatni ebbe! Istenem, Torie, jön mögöttünk egy autó!

- Amíg nem taposol bele a fékbe, nincs miért aggódnod.

- Miért csinálod ezt velem?

- Elhatároztam, hogy leszokom a cigarettáról, és valamivel el kell terelnem a figyelmemet. Sokat segít, ha mást is szenvedni látok. - Torie hangja harciassá vált. - Magamtól fogok leszokni a cigarettáról, nem pedig más kedvéért. Tehát ha valaki mond neked valamit arról, hogy nem dohányzom, közöld vele, hogy törődjön a maga dolgával!

- Már nem bírom sokáig. Meg akarok állni.

- Van egy vasúti kocsiból átalakított vendéglő a városban. Ott megállunk.

- A városban! Na ne!

- Most, hogy megszüntettük a hajlamodat, hogy az út rossz oldalán vezess, már minden rendben lesz.

- Nincs... nincs is jogosítványom.

- Jó barátságban vagyok a legtöbb itteni zsaruval. Ne aggódj emiatt!

- Nem aggódom. Rettegek!

- Még mindketten életben vagyunk, már ez is valami. Valahogy elboldogult a városban, és sikerült beparkolni a büfékocsi melletti nagy helyre. Elfordította a kulcsot, és megkönnyebbülve hátradőlt az ülésen. Torie vigyorgott.

- Büszke vagy magadra?

Emma dühös pillantást vetett felé.

- Gyerünk, ismerd el! Megtetted, pedig nem is gondoltad, hogy képes vagy rá.

Most, hogy a szívverése visszatért a normális ritmusba, talán érzett egy kis büszkeséget. Sok mindenben korlátozta, hogy nem tud vezetni. Nem mintha most már tudna.

- Elismerem, boldog vagyok, hogy mindketten életben maradtunk - mondta vonakodva. Torit nevetett.

- Gyere. Megünnepeljük egy kávéval. Meghívlak.

Jimmy Büfékocsijában közvetlenül a mennyezet alatt játék vonat zakatolt körbe a sínen. A krómszékekkel körülvett asztalokat fekete-fehér kockás viaszosvászon terítő borította, a mennyezeten két ventilátor forgott. A bejárat mellett tábla hirdette a mai specialitást: sertéssült, párolt gombóc sárgarépával és salátával. Emma kért egy darab krétát a pénztárosnőtől és kijavította a helyesírási hibát, mert nem bírta elviselni a gondolatot, hogy bejön egy gyerek és meglátja a szót hibásan írva.

Torie ujjongott és megölelte.

Leültek egy asztalhoz, amin steakszós, tabasco és más hagyományos fűszerek sorakoztak. A mellettük lévő falon egy kakast és egy vörös lámpást ábrázoló kép függött. A játék vonat elzakatolt a fejük fölött, és Emma észrevette, hogy minden kocsijára egy helyi üzlet jelét festették.

Míg Torie a kávéját kortyolgatta, ő pedig a teájára várt, ismét eszébe jutott a Beddingtonnal folytatott beszélgetés. Miért nem számolt be a tagbaszakadt férfi mindenről, amit látott? Miféle pancser kémet bérelt fel Hugh?

- Jó reggelt, hölgyek!

Dexter O'Conner közeledett az asztalukhoz. Ma reggel nem kék, hanem sárga inget viselt. Kellemesen rendezetlennek, kissé zavarodottnak és fölöttébb imádnivalónak tűnt. Emma rámosolygott.

- Helló, Dexter.

- Emma. Victoria.

- Neked Lady Emma - csattant fel Torie.

A férfi felvonta a szemöldökét.

- Látom, hogy a viselkedésed mit sem változott. Mehetsz is megrendelni az esküvői ruhádat.

Emma arra számított, hogy Torie ettől éktelen haragra gerjed, ehelyett azonban úgy tűnt, megpróbálja összeszedni magát. Még egy merev mosolyt is sikerült kisajtolnia.

- Nem hiszem, hogy szükség lesz rá. Ha Lady Emma nem bánja, csatlakozhatsz hozzánk.

- Persze, hogy nem bánom.

Dexter elmosolyodott, és kihúzta a széket az asztal végén.

- Ma nem dolgozol? - kérdezte Torie erőltetett udvariassággal.

- A magam ura vagyok. Mindennap késő estig dolgoztam a héten, s úgy döntöttem, hogy lazítok egy kicsit. Hát ti?

- Autót vezetni tanítottam Emmát.

- Maga nem tud vezetni? - kérdezte Dexter.

- Most már tud - felelte Torie.

- Csak nagy jóindulattal nevezhető vezetésnek, amit művelek. - Emma jókedvűen ecsetelte Dexternek, mi történt az úton, de a férfi nemhogy nem nevette ki, de még bátorította is. Emma ismét megállapította, milyen kedves, és elgondolkodott, hogy Torie és Dexter házassága vajon tényleg olyan szokatlan lenne-e, ahogy azt mindenki gondolja. Okos, vonzó emberek, s mindketten rendelkeznek valamivel, ami a másiktól hiányzik. Dexter állhatatossága néhány év múlva könnyen unalomná válhat. Torie-nak pedig szüksége van egy menedékre az életében.

A beszélgetés más témára terelődött, Torie-ban fokozatosan enyhült a feszültség, s Emma már kezdte azt hinni, hogy még élvezi is Dexter társaságát. De egy csapásra megváltozott a helyzet, mert Emma elkövetett egy hibát: kikotyogta, hogy Torie abbahagyta a dohányzást.

Torie haragosan nézett, és Dexter mellére bökött az ujjával.

- Hónapok óta tervezem, hogy leszokom. Neked ehhez semmi közöd! Megértetted?

A férfi kitartóan nézte.

- De még mennyire, hogy közöm van hozzá. - Rá se hederített az ingébe fúródó manikűrös körömrre, Emmához fordult, és megkérdezte, mi a terve mára.

Fél szemmel Torie-t figyelve Emma elmondta, hogy Austinba szeretett volna menni.

- A Texas Egyetem könyvtárában akartam tölteni pár órát, de Kenny felszívódott.

- Én szívesen elviszem - ajánlotta fel Dexter.

- Nincs más dolga?

- Austinban van a központi irodánk, és ott kell találkoznom néhány emberrel. Elintézem, amíg a könyvtárban van.

- Biztos benne?

- Nem ajánlottam volna fel, ha nem lennék az.

- Akkor örömmel magával tartok. Ugye nem bánod, Torie?

Torie a homlokát ráncolta.

- Miért bánnám?

Torie láthatóan elkedvetlenedett, s Emma habozott. Aztán eszébe jutott az autóvezetés-lecke, s rájött, hogy nem ő az egyetlen, akinek szembe kell néznie a gonosszal. Talán a hasznára válik Kenny húgának, ha látja, hogy nem minden nő találja visszataszítónak Dextert.

- Remek. A jegyzeteim a táskámban vannak, úgyhogy felőlem indulhatunk. - Megköszönte Torie-nak a tanórát, aztán hagyta, hogy Dexter kivezesse a büfékocsiból.

Torie mogorva tekintettel nézte, ahogy az ajtó becsukódik mögöttük. Remek! Remélem, halálra untatjátok egymást!

Kinézett az ablakon, és észrevette Ted Beaudine-t. A fiú odament Dexterhez és Emmához, majd néhány percig beszélgettek. A következő pillanatban Torie látta, hogy Ted is beül Dexter Audijába, és mind a hárman indulnak Austinba. Nélküle.

- Kérsz még kávé, Torie? - kiáltotta a pult mögül Mary Kate Pling.

- Nem, köszönöm, nem. - Hátradőlt a széken, és arra gondolt, mennyire megkedvelte Lady Emmát. Nem nevezhető bombázónak. De akkor hogy lehet, hogy elment Teddel és Dexterrel, őt, Torie Travelert pedig, akit mindenki a leggyönyörűbb lánynak tart a városban, otthon hagyták?

Összehúzta a szemöldökét, üres csészéjébe pillantott, és a nikotinhiánynak tulajdonította a rosszkedvét.

Kenny tajtékozott.

- Hogy érted azt, hogy Emma Austinba ment Dexszel?

Torie kimászott a medencéből, bikinije csak három kis anyagdarabból állt. Törülközőt csavart maga köré.

- Ted is velük ment.

- Szerinted ez rendben van?

- Miért csinálsz belőle ekkora ügyet? Felnőttek.

- El sem hiszem, hogy nem próbáltad meg megakadályozni. Legalább velük mehettél volna gardedámnak. Miért maradtál itthon?

- Mert nem hívtak! Lady Emmának különben sincs szüksége gardedámra.

- Azt te csak hiszed. - Kenny az asztalhoz rontott, s felkapta az egyik poharat, amelybe Patrick jeges teát öntött nekik.

A házvezető elgondolkozva méregette Kennyt.

- A szenvedély gyümölcsével ízesítettem, Kenneth. Talán jobb lenne, ha valami mást innál.

Kenny rá se hederített. Pontosan tudta, Emma miért nem hívta Torie-t. Hogy ne legyen vetélytársa. Nem mintha bármivel is próbálkozna Tednél most, hogy már tudja, kinek a fia, de Dexterhez kezdettől fogva vonzódik. A hűgára támadt.

- Figyelj rám! Dexter a te felelősséged, azt akarom, hogy tartsd távol Emmától!

- Az enyém! - Vízcseppek repültek szanaszét Torie hajáról, ahogy megpördült. - Féltékeny vagy, Kenny?

Ettől tényleg begőzölt a férfi.

- Féltékeny! Dehogy! Csak arról van szó, hogy Emma pillanatnyilag szexuális ragadozó, és Dextert vette célba. Ahogy néz, a szája... nos, a lényeg az, hogy ha a fejébe veszi, hamarosan az ágyába is csalogatja, és ez nem lenne jó... Dexternek.

- Szexuális ragadozó? - bámult rá Torie.

- Lehet, hogy nem érted, mivel nő vagy, de higgy nekem.

- Én nem vagyok nő - mondta Patrick vontatottan -, de azt hiszem, elment a józan eszed.

Kenny nem süllyedt odáig, hogy nyilvánvaló dolgokat magyarázzon.

- Egyszerűen csak higgyetek nekem. Emma az a fajta nő, aki arra született, hogy... Arról van szó, hogyha egy heteroszexuális férfi ránéz, az nem tud másra gondolni, csak a szájára és...

- Emmának? - Torie-nak leesett az álla a döbbenettől.

Patrick keresztbe tette a lábát.

- Lehet, hogy nem ugyanarról a személyről beszélünk. Brit akcentusa van? Jó az étvágya? Az Oroszlánkirályt dúdolgatja magában, amikor azt hiszi, senki nem hallja?

Kenny tehetetlenségében összeszorította a fogát.

- Tudtam, hogy nem fogjátok megérteni. Nem is értem, miért próbáltam elmagyarázni. - A hűgára nézett. - Te csak tartsd tőle távol Dextert!

Azzal elviharzott a kocsija felé. Nem tudta, hová megy; csak azt tudta, nem maradhat ott, hogy Torie és Patrick ne vessen rajta.

Torie figyelte, ahogy az autó elszáguld, aztán Patrickhez fordult.

- Mi a fene volt ez?

Patrick mogorván nézett, s a feje tetejére tolta a napszemüvegét.

- Úgy látszik, komoly vetélytársam akadt a Kenneth kegyeiért vívott harcban.

- Tíz perccel ezelőtt azt mondtam volna, hogy megőrültél, de most már magam sem tudom. Nagyon kedvelem Emmát, de Kennynek nem ő a zsánere. Mint a tűz és a víz.

- Én is kedvelem Emmát. Őszintén szólva, csodálom. De igazad van. Nem a bátyád típusa. Bár he kell vallanom, Kenny kis kirohanása megdöbbenett. - Tragikusan felsóhajtott. - Fogalmad sincs, milyen egy reménytelen szenvedély áldozatának lenni.

Torie együtt érző pillantást vetett rá. Kennyn kívül mindenki tudta, hogy Patrick abban a pillanatban beleszeretett a bátyjába, amikor az első pofon elcsattant abban az autós éttermi verekezésben. Torie valaha sajnálta Patricket, de ahogy jobban megismerte, rájött, hogy a férfi éppen annyira szereti a viszonzatlan szerelmi drámát, mint Kennyt.

De hogy Kennynek tetszik Emma? Számíthatott volna rá, hogy az eltiltás lelki zűrzavart fog okozni a bátyjánál. Talán érzelmi megnyugvásra van szüksége, s ezért választotta Lady Emmát, aki szilárd jellemű, elérhető és nemsokára elmegy. Örült anyjuknak köszönhetően Kenny nem tudott barátként viszonyulni a nőkhöz, s összekeverte a szeretet utáni és a szexuális vágyat.

Torie összevonta a szemöldökét. Aggódott Emma miatt. Ha Kenny el akar csábítani valakit, senki sem tud ellenállni neki; s bár Lady Emma okos, de tapasztalatlan; ezért sokkal

sebezhetőbb, mint más nők. Ha Kenny nem tér észhez, Emmának előbb-utóbb összetörik a szíve.

Hacsak Dexter meg nem előzi Kennyt.

Torie rágógumit vett a szájába, és azt mondogatta magának, hogyha Emma és Dexter között kölcsönös vonzalom alakulna ki, az számos problémát megoldana. Torie megszabadulna a házasság igájától, Emma pedig elkerülné, hogy Kenny összetörje a szívét. A vak is láthatja, hogy Emma és Dexter egymásnak vannak teremtve. A férfi pipogyaalak, de - rendben! - vonzó pipogya. Lady Emma pedig bájos pipogya. Egymáshoz illenek. De akkor ő miért nem örül ennek?

Talán ebben a pillanatban ébredt rá valami teljesen örült dologra. Örömmel várta, hogy jobban megismerje Dextert. De ez nem fog megtörténni, ha Lady Emma elcsavarja a fejét.

Kenny a nyugágyban üldögélt, a kivilágított medencét bámulta és komoly szerelmi románcot folytatott egy méregdrága pinot noirral. Éjfél elmúlt, és Emma még nem tért vissza Austinból.

Kenny nem volt részeg, igaz színjózan sem. De ezt egyáltalán nem bánta, mert józanon sokkal kedvesebb tudott lenni, és most nem akart kedves lenni. Mielőtt kijött, azzal sanyargatta magát, hogy újra megnézte a tavalyi Mesterek Tornája utolsó fordulóját. De csak azért videózott, hogy megpróbálja lekötni a figyelmét, és ne gyötörje az a képzet, hogy Emma meztelenre vetkőzik Dexter előtt.

Ha Dallie nem volna, azonnal indulna Augustába ahelyett, hogy a meztelen Emmán jár az esze. Kenny még soha nem játszott ilyen jól, javított a nyelési technikáján, és valami azt súgta neki, hogy ez az év lesz az, amikor viselni fogja a zöld zakót. Ehelyett azonban egy parancsoló harmincéves szüzet pesztrált.

Az emeleten Emma szobájában felgyulladt a villany. Tehát megjött végre. Kenny úgy hunyorgott, mint amikor egy villámgyors lejtős gurításra készül.

Komótosan megitta a borát, aztán bevitte az üveget. Általában a ház kellemes érzéssel töltötte el, de ma este nem találta olyan barátságosnak. Talán a falak is tudták, hogy mi jár a fejében.

A szőnyeg elnyomta lépteinek zaját a lépcsőn. Hallotta, hogy a vendégszoba fürdőjében folyik a víz, s anélkül, hogy kopogtatásra fecsérelt volna az idejét, benyitott Emma hálósobájának ajtaján.

A nő jelenléte máris rányomta bélyegét a helyiségre. A cseresznyékkal díszített szalmakalap az ágy egyik tartóoszlopán lógott, s bár a virágokkal teli váza a komódon Patrick művészi keze nyomát viselte, a rikító sárga teáskannában pompázó vadvirágokat, amelyek a legelő kerítése mellett nyíltak, kétségtelenül Emma rendezgette el. A szobában mindenfelé nyitott könyvek, kutatási jegyzetek; ott hevert egy flakon rózsaszínű krém és egy hatalmas tábla Cadbury csokoládé is, melyet Emma már kibontott, és meg is kóstolt: ahol beleharapott, látszott fogsorának nyoma.

Levetett ruhái az ágyon feküdtek, levendulaszínű, fehér margaréta mintás melltartója szintén. A hozzáillő bikini alsó is ott volt a szőnyegen Emma szandálja mellett. A férfi egy pillanatra nézte, aztán körbesétált a szobában, és a kezébe vette a krémes dobozt. Lecsavarta a kupakját és beleszagolt.

Hintőpor, virág és fűszer. Még ebben a nem túl józan állapotában is értette a szimbolikát.

Egy puha fotelhoz vitte a krémet, leült, és kinyújtotta a lábát. Bemártotta az ujját, s kivett belőle egy adag rózsaszínű krémet, aztán eldörzsölte a hüvelykujja és a mutatóujja között. Selymes és végtelenül nőies volt. Az orrához emelte, s arra gondolt, a női praktikák mennyire el tudják altatni a férfi érzékeit, szinte elkábítják a férfit. De őt nem - őt teljesen soha -, mert

mindez a puha és selymes nőiesség arra kell a nőknek, hogy olyanná formálják át a férfit, amilyennek látni szeretnék.

Kenny olyan nehezen vívta ki a férfiasságát, hogy soha nem esett kísértésbe, hogy kockára tegye, és hagyja, hogy egy nő irányítsa őt. Fontoskodó nő meg aztán végképp ne! Volt egy titkos hely a bensejében, a valódi Kenny, de azt még soha senki nem érte el. Emmának azonban ma valahogy sikerült. Nem tudatosan. De megtörtént, s most Kenny ki akarta üzni onnan.

Miközben beledörzsölte a krémet a tenyerébe, és visszatette a kupakját, eszébe jutott, hogy nemcsak a nők tudják manipulálni a férfiakat. Kennyt a vágya, hogy megőrizze férfiúi büszkeségét, mesterré tette: fondorlatos utakon megszerezte, amit akart, ráadásul anélkül, hogy fel kellett volna adnia az elveit.

A fürdőszobaajtó kivágódott. Mikor meglátta őt, Emma felsikoltott ijedtében, és a törülköző után tapogatózott. Kenny a nő kipirult mellén, puha mellbimbóján és nedves, sötét szeméremszőrzetén járatta a tekintetét. Vér tolult az ágyékába.

- Gazember! - Emma végre elérte a törülközőt. - Halálra ijesztett! Mit keres itt?

- Kicsit későn jött haza, nem?

Emma érezte, hogy a szíve még néhányszor nagyot dobban az ijedségtől. Kenny fenyegetőnek látszott: érzéki ajka elvékonyodott, ibolyakék szemét összehúzta. Valami történt, ami felbosszantotta.

- Nem gondoltam, hogy ébren vár majd.

- Bizonyára elfelejtette, hogy felelős vagyok magáért.

- Badarság. Tudok vigyázni magamra. Most pedig jobb lenne, ha távozna.

Kenny felállt a fotelból, és egy hosszú, feszült pillanatig a nőt tanulmányozta.

- Sikerült elvesztenie ma éjjel?

Beletelt egy percbe, míg Emma megértette, hogy miről beszél, aztán már kész is volt a keresetlen válasszal. Az utolsó pillanatban azonban rájött, hogy a kíváncsisága erősebb, mint a haragja. Mi zaklathatta fel ennyire a férfit, hogy úgy fest, mint egy hidegháborús vallató?

- Azt akarja tudni, lefeküdtem-e Dexterrel ma este? Ezért van ez az egész? Emma szokimondása sajnos egy cseppet sem lepte meg a férfit.

- Nehéz lett volna Ted szeme láttára. De talán sikerült megszabadulniuk tőle.

Mit csináljon? Vegye fel előbb a köntösét, vagy most azonnal öntse a férfi fejére a vizet a virágos vázából? Úgy döntött, hogy még egy kicsit a témánál marad.

- Hazavittük körülbelül három órával ezelőtt.

- Tehát azóta kettesben volt Dexterrel? Csak maguk ketten.

A virágos váza túl messze volt. Emma a szekrényhez vonult és kivette a köntösét.

- És élveztem minden percet, amit vele töltöttem. - Beledugta a karját a köntös ujjába, kihúzta alóla a törülközőt, majd megkötötte a selyemövet a derekán. - Ha bármi mondanivalója van még ezzel kapcsolatban - amit nem ajánlok -, majd holnap reggel megbeszéljük.

- Ugye nem történt maguk között semmi? - Furcsa kifejezés suhant át a férfi arcán. Csak nem megkönnyebbülés?

- Dexter szenvedélyét csak az én elragadtatott kiáltásaim múlták felül.

Kenny közelebb lépett a nőhöz, de úgy tűnt, maga elé beszél.

- Hát persze, hogy nem történt semmi. Tudtam én azt végig. - Egyik kezével megfogta az ágy tartóoszlopát. - De azért azt javaslom magának, hogy soha többé ne maradjon vele kettesben.

- Ha maga reggel itt van - mondta Emma -, ez nem történik meg.

- Nem akartam sokáig távol maradni.

- Én ezt nem tudtam. - Egy székre dobta a ruháit.

- Mostantól tudni fogja. Holnap reggel először a pályára megyünk. A nap többi része a magáé.

- Köszönöm. Most pedig jó éjszakát!

Kenny nem moccant.

- Korán van még. Ússzunk egyet!

- Most zuhanyoztam.

- Hát aztán? Zuhanyozik még egyszer. Majd én is csatlakozom. Vagy tudja mit? - Elhallgatott, tekintetét a nő szájára szegezte. - Mi lenne, ha az úszást kihagynánk, és egyenesen zuhanyozni mennénk?

Emma már nem érezte annyira nyeregben magát, mint korábban.

- Mi ütött magába?

- Azt hiszem, nyilvánvaló. Aggódtam magáért.

- Miért?

Kenny leejtette a kezét az ágy tartóoszlopáról.

- Mert szerintem fogalma sincs róla, milyen sebezhető. Azt hiszem, én sem tudtam ezt, különben soha nem mondtam volna, hogy nem lesz köztünk semmi.

Emma pislogott. Ezt meg hogy érti a férfi?

- Én nem vagyok sebezhető.

- De még mennyire, hogy az. Mindketten tudjuk, hogy a fejébe vette: lefekszik valakivel. Sajnos, halvány gőze sincs róla, mit művel, én pedig emiatt nem tudok éjjel aludni.

Emma dühbe gurult.

- Tekintve hogy a hálósobámban van, és majdnem meztelen vagyok, azt hiszem, nem vitatkozhatom.

- Én vagyok az a férfi, aki mellett a legnagyobb biztonságban lehet ruha nélkül is.

Biztonságban? Maga mellett?

- Igen. - Emma kétkedése felbosszantotta a férfit. - Gondoljon csak bele. Már az első pillanatban keresztüllátott rajtam. Tudja, hogy engem csak a szex érdekel, és nem táplál illúziókat velem kapcsolatban. Szerintem magának pontosan rám van szüksége.

Emma nagyot nyelt.

- Ez igaz. - De nem teljesen. Kenny szerette a lehető legrosszabb képet festeni magáról, pedig nem volt olyan gazember, mint amilyennek mutatta magát.

Önelégülten bólintott.

- Ma este arra az elhatározásra jutottam, hogy többé nem adom meg magának a lehetőséget, hogy egy teljesen alkalmatlan fickóra akaszkodjon.

- Olyanra, mint Dexter O'Conner, példának okáért?

A férfi összehúzta a szemét.

- Nála rosszabbat elképzelni sem lehet. Először is: egy olyan férfi, mint Dexter, csak a legalapvetőbb dolgokat tudja a szexről, tehát garantáltan megrázkódtató beavatásban részesítené. Másodszor: valószínűleg elvesztené a fejét időközben, és megfeledkezne a fogamzásgátlásról. Maga már csak arra eszmélne föl, hogy egy kis pojjacabébit hord a szíve alatt, de az öreg Dexter az ön nevére sem emlékszik.

Emma nevetett. Nyilvánvaló, hogy Kenny távolról sem ismerte olyan jól Dextert, mint gondolta. Emma kíváncsi lett volna, hogyan reagálna a férfi, ha megtudná, hogy a húga minden tiltakozása ellenére vonzódik a pojjacához. Ami azt illeti, az is érdekelte, Torie mit szólna.

Emma elgondolkodott. Milyen furcsa, hogy Dexter pontosan az a fajta férfi, amilyenbe mindig is szeretett volna beleszeretni, mégsem kapta magát azon egyetlenegyszer sem, hogy gondolatban levetkőzteti. A férfi nagyszerű idegenvezető, csodálatos beszélgetőpartner, és remek napot töltöttek együtt, de Emma tekintete nem tapadt az ajkára, és nem álmodozott arról, milyen érzés lenne, ha az övéhez érne.

Emma végre elkapta a tekintetét Kenny szájáról.

- Tehát azt mondja, hogy meggondolta magát?

- Muszáj, nem

A férfi önfeláldozó magatartása felborzolta Emma idegeit.

- Ne fáradjon!

- Nem válaszolt a kérdésekre. Előbb úszni akar, vagy menjünk egyenesen zuhanyozni?

- Bocsásson meg, de nem hengerelt le a hihetetlenül romantikus ajánlata.

- Nem érdekli, mi?

- Cseppet sem.

A férfi lassan közelebb lépett.

- Ez azt jelenti, hogy nem vonzódik hozzám?

- Sajnálom. - Emma észrevette a földön heverő alsóneműjét, gyorsan felkapta és a köntöse zsebébe gyömöszölte. Kenny felsóhajtott.

- Hát jó. Elég nagy fiú vagyok már ahhoz, hogy elviseljek egy őszinte visszautasítást. Mert ugye őszinte volt?

- Persze, hogy őszinte volt.

- Nem kételkedem a szavában... - Lassú érzéki mozgással közeledett felé. Emmát a vízen sikló olajra emlékeztette. - De csak hogy biztos legyen benne... - Nadrágja a nő köntöséhez ért, mikor megállt előtte.

- Kenny...

A férfi csókkal fojtotta el a tiltakozását.

Emma nem akarta! Nem akarta átadni magát ennek az otromba harcnak, melyet a férfi összekevert a csábítással.

Kenny nyelve körberajzolta a szája szélét, perzselő nyomot hagyva maga után.

Emma bosszúsága kezdett elpárologni. A férfi türelmesen bánt vele, nem sietett, meglegedett csupán annyival, hogy a szájával bíbelődjön. Ó, van valami csodálatos abban, ha a2 embert egy lomha férfi csókolja.

Emma háta az ágy tartóoszlopának ütődött, ugyanakkor Kenny csípője az övéhez préselődött. A férfiban vágy tombolt. Hatalmas volt. Teste reagálása elbájolta Emmát, és még odaadóbban csókolta.

Kenny Emma nyakára tette a kezét, készen arra, hogy lejjebb csúsztassa és megfogja a mellét. Emma homorította a hátát, sóvárgott a férfi érintésére, de az még mindig a szájával játszott, és addig dévajkodott a nyelvével, míg Emmát már csak az ágy oszlopa és Kenny teste tartotta meg a lábán.

Szerette volna a mellén érezni a kezét, de a férfi nem érintette meg. Emma bátorításképpen a mellkasához simult, s selyemköntösén keresztül hozzádörzsölte mellbimbóját Kenny ingéhez. A férfi nem értette a célzást.

Emma elunta Kenny lassúságát, kezével végigsimított a férfi csípőjén, és megmarkolta a fenekét. Ugyanolyan kemény volt, mint a teste többi része, annyira más, mint az övé, mely lágy és rugalmas.

Egyre vadabbul csókolóztak. Élvezte a férfi csókját, soha nem hitte volna, hogy ilyen is lehet a csók. De többet akart, s a kezével a köntöse övéhez nyúlt, hogy kioldja.

Kenny minden teketória nélkül lehúzta az ágyra. De ahelyett, hogy folytatta volna a szerelmi játékot, továbbra is csak csókolgatta.

Emma lüktetett. Dorombolt. Felnyögött.

- Kenny... kérlek...

A férfi ajka a füle alatti érzékeny pontra siklott, és ott becézte. Emma libabőrös lett, a lábujjai begörbültek. Rájött, hogy mire Kenny eljut a jó részhez, az egész ágytakarót lángra lobbantja. Lejjebb!

Miért nem tud sietni? Bizonyára egy kis ösztökélésre van szüksége. Kezét a férfi nadrággombja felé nyújtotta.

Kenny azonnal föléje gördült, és ajkával a nyakán lévő pulzáló eret vette célba.

A mellét! Miért nem érinti már meg a mellét? Könyörögni akart neki, de rájött, túlságosan gyenge ahhoz, hogy beszélni tudjon.

A férfi talált egy hihetetlenül érzéki pontot a kulcscsontján. Emma felnyögött. Kenny lejjebb csúsztotta a kezét. Végre!

De megkönnyebbülése csak kérészéletű volt, mert ahogy a férfi hüvelykujja a köntöse ujjá alá siklott, megállt és Emma csuklóját kezdte simogatni. A csuklóját! Örület! Állítólag profi szerető, de úgy tűnik, a leghalványabb fogalma sincs róla, hogyan kell megkeresni a női test érzékeny részeit.

A karja belső fele megbizsergett a férfi simogatásától, s az ágyékán enyhe remegés futott végig. De Kenny ahelyett, hogy kihasználta volna nagyon is nyilvánvaló izgalmát, lehorgonyzott a csuklójánál! Hogyan tudná legyőzni a férfi veleszületett lomhaságát? Hogyan tudná a megfelelő irányba terelni őt?

Egyszerűen sokkal egyértelműbbnek kell lennie.

13. fejezet

- Kenny... - Emma alig tudott beszélni, úgy eltompultak az érzékei, de erőt vett magán, és a szavak megformálására koncentrált. A szexpartnerrel folytatott őszinte kommunikáció életbe vágóan fontos, s meg kell értetnie a férfival: elemésztí a vágy.

- A köntösöm... - Nyelt egyet. - Vedd le! Húzd le...

Kenny nyelve hegye felfedezte a lüktető pontot a nyakán, Emma pedig felnyögött. Hosszú pillanatok teltek el, mire megint össze tudta szedni a gondolatait.

- Ne... ne csak ott - zihálta. - Érintsd meg a... Vedd le a ruhád, és érintsd meg a...

A férfi elhúzódott, és összehúzta a szemöldökét. Ajka ugyanolyan duzzadt volt, mint a nőé, szenvedélytől ezüstös szeme cukormázás ibolyára emlékeztette Emmát.

- Valami baj van?

Emma megsimogatta a férfi állát, és rámosolygott, hogy megértesse vele, nem kritizálni akarja, csak abba az irányba terelni, amire sokkal jobban vágyott.

- Továbbléphetnék egy kicsivel?

- Tovább... lépni? - Szavai akár a késszúrások.

- Ühüm.

- Tovább akarsz lépni?

- Ha nem bánod.

- Sietsz, vagy mi?

- Vagy mi.

- Ne mondd, hogy erre is van forgatókönyved!

- Nem, nincs rá forgatókönyvem. Dehogya. Csak arról van szó, hogy... nos, én... biztos vagyok benne, hogy nagy örömdre szolgál, ha megtudod, hogy teljesen fel vagyok izgulva, és azt hiszem, továbbléphetnék... a következő részre. A jó részre.

Kenny felvonta a szemöldökét.

- Ez a rész nem jó?

Emma rájött, hogy megbántotta, és sietett kibékíteni.

- Dehogynem. Csodálatos. Tényleg, Kenny, valóságos csókvirtuóz vagy, de egy kicsit lassú és... - A férfi arckifejezése kezdett fenyegetővé válni. - Nagyon élveztem. Igazán. De most már ez a rész megvolt. - Elvékonyodott a hangja. - Nem?

Kenny a hátára gördült.

- Gondolhattam volna - mormolta. - Nem is értem, miért vagyok meglepve.

Emma legnagyobb rémületére a férfi felkelt az ágyról, megállt közvetlenül előtte, és az arcába mutatott.

- Jól figyelj, Emma, mert csak egyszer fogom elmondani. Mostantól kezdve, amíg mindketten ki nem facsarodunk, én leszek a főnök. Megértetted?

- De...

- Tudod miért? Mert én vagyok a szakértő, nem te!

Emma szívében lázadás gyúlt.

- Soha nem állítottam az ellenkezőjét.

- Akkor miért parancsolgatsz? - kérdezte a férfi eltúlzott türelemmel.

- Csak arra gondoltam...

- Ne gondoldj semmit! - Száját makacsul összeszorította, s tenyerével az ágy tartóoszlopának támaszkodott. - Elmondom, mit fogunk csinálni. Egy kis szexuális játékot fogunk játszani, melynek a neve uralkodni és behódolni. Én uralkodom fölötted, de pedig behódolsz nekem! Ha nem lenne elég világos, ez azt jelenti, hogy egyetlen parancsot sem adhatsz. Egyetlenegyet sem. Nyöghetsz. Nyögni szabad. Sójajtozhatsz. Sójajtozni is szabad. De nem parancsolhatsz. Csak akkor nyithatod ki a szád, amikor én azt mondom, hogy végeztünk. Akkor is csak egy szót mondhatsz. Köszönöm.

Meg kellett volna sértődnie - meg is sértődött -, ugyanakkor majdnem kitört belőle a nevetés. Kenny hihetetlenül öntelt volt. De igazat beszélt. Emma néha igazi zsarnok tudott lenni.

A férfi továbbra is mérgesen nézett rá.

- Világosan beszéltem, vagy elő kell keresnem a ruhaszárító kötelet, amelyet tegnap este a vegyesboltban vásároltál?

Hogy ellenkezzen a férfival, Emma lustán a szoba sarkába mutatott, oda, ahová a bevásárlótáskát tette.

Kenny összehúzta a szemét.

Emma pimaszul nézett rá.

- Legalább ennek hasznát veszem, ha már a síkosítóra egész biztosan nem lesz szükségem.

- Teljesen egyetértek.

Emma már éppen kezdett elégedett lenni, amiért nem rettent meg és felvette a kesztyűt, de Kenny ráijesztett azzal, hogy elfogadta a kihívást. Miközben a szoba sarkába ment a bevásárlótáska felé, Emma felpattant az ágyon.

- Kenny, csak vicceltem! A ruhaszárító kötéllel kapcsolatban.

- Ühüm.

- Azt hiszem, nem tudnám elviselni, ha megkötnél.

- Később. Majd ha már egy kicsit tapasztaltabb leszel.

Megfordult, s Emma látta, hogy két doboz óvszert tart a kezében. Kihívóan a nőre nézett, elindult felé, majd két hatalmas puffanással lecsapta a dobozokat az éjjeliszekrényre.

Emma nagyot nyelt.

Ijesztő fény villant meg a férfi szemében.

- Mondani akarsz valamit?

Emma megrázta a fejét. Elvből ellenezte a férfiuralom minden fajtáját, most azonban határozottan felizgatta.

- Helyes. - Kenny lerúgta a cipőjét, aztán - Emma szerint - perzselő tekintettel tetőtől talpig végigpásztázta a nő testét. - Hol is tartottam? Olyan fenemód felidegesítettél, hogy elfelejtettem, mit csináltam. - Leült az ágy szélére, és babrálni kezdte Emma köntösének a szélét, miközben gondolkodott. Ujjai a nő bokájához értek, majd lassan felhajtották a köntöst, míg elő nem bukkant Emma térde.

Emmának elakadt a lélegzete és rájött, hogy Kenny mégiscsak vette a lapot.

A férfi lustán körözött puha térdhajlatának belső felén, aztán lassan ujjá hegyével egy nyolcast rajzolt a bőrére.

Hogy nagyobb rajzfelületet biztosítson neki, Emma széttárta két térdét, s némán bátorította, hogy írja tovább a hieroglifákat.

Kenny hirtelen elhúzódott és felsóhajtott.

- Nem itt tartottam. Tudom, mennyire szereted a rendet, ezért jobb, ha előlről kezdem az egészet.

Emma nyöszörgött. Nem tehetett róla.

A férfi szája sarka elégedett mosolyra húzódott.

Aztán előlről kezdett mindent... Még szenvedélyesebben és még lassabban csókolta, simogatta őt a nyelvével, leheletkönnyen megérintette a lüktető pontjait, amelyeknek a létezéséről Emma nem is tudott. Még a nő szörnyű tetoválása sem kerülte el a figyelmét.

Mintha évtizedek teltek el volna addig, amíg végre szétnyitotta a nő köntösét, és nyelve hegyével megérintette a mellbimbóját. Zihálva lélegzett, az inge átnedvesedett, de még mindig nem vetkőzött le. Emma érezte forró leheletét, törekény önuralmát, s kíváncsi volt, meddig bírja. Remélte, hogy nem sokáig...

Kenny nyelvével a nő kiéhezett mellbimbóit becézte. Emma ide-oda dobálta a fejét, testét ívbe feszítette az ágyon. Harmatos és nedves volt, selymes és lüktető. Többet akart. Gondolatai szertefoszlottak, miközben egy hatalmas megkönnyebbülés felé közeledett.

A férfi ajka kemény mellbimbója köré tapadt. Keményen megszívta. Kétszer. Háromszor. Többször.

Emma felkiáltott és megsemmisült.

Kenny megdermedt. A karjába vonta. Magához szorította, míg Emmában alább nem hagyott a remegés.

Gyengéden visszafektette őt a párnára, s kisimított egy hajfürtöt az arcából.

- Jó volt? - suttozta.

Emma levegő után kapkodott. Bólintott. Könnyek égették a szemét.

- Megpróbáltam elmondani, de nem figyeltél!

Ahelyett, hogy megsértődött volna, a férfi ajka örömteli mosolyra húzódott.

- Drága Lady Emma. Te tényleg különleges vagy.

- Remélem, elégedett vagy - mormolta Emma, de már nem volt olyan mérges.

- Még nem.

Minden további figyelmeztetés nélkül félrehúzta Emma köntösét, s a combjai közé csúsztatta a kezét. Emma zihálva lélegzett, ahogy Kenny szétválasztotta duzzadt redőit, aztán gyengéden betolta az ujját.

- Még nem - suttozta ismét.

Emma akadozva lélegzett. Kenny feszülten figyelte, miközben kihúzta, majd visszacsúsztatta az ujját. Emma homályosan látta, hogy a férfi kipirult, s nyakán kidagadnak az inak. Érezte, hogy összerándul a benseje.

Elfojtott kiáltást hallatott és megvonaglott.

Kenny ismét a karjába vonta, a mellére szorította, s ajkával végigsimított a nő arcán.

- Én vagyok a legszerencsésebb férfi a világon.

Mikor Emma levegőhöz jutott, Kenny felállt, levetkőzött, s mire Emmának visszatért a hangja, a férfi már meztelen volt.

Uram, de gyönyörű volt, minden testrésze feszes és acélos izmú. Lejjebb siklott a pillantása. Minden porcikája csodaszép.

Emma felkelt és a sarkára ült. A férfi közelebb lépett. Emma előrehajolt, felemelte a fejét, és megnyalta Kenny hasát.

Ezúttal a férfi nyögött fel. Emma észrevette, hogy Kenny hasának egyik oldalán rézsútosan egy vágás fut végig. Ujjait végighúzta combjának belső felén, beleveszett ágyéka rejtekébe. Akár egész nap eljátszadozott volna.

Kenny elfojtott szavai azonban a tudtára adták, hogy ez nem így lesz.

- Mégiscsak meg kellett volna hogy kötözzek.

Emma csak egy pillanatig tétovázott, aztán visszafeküdt, kezét a feje fölé emelte, amíg el nem érte az ágytámlát. Elmosolyodott.

- Nincs rá szükség.

Fogalma sem volt róla, miért bízik ennyire a férfiban, miért veti alá magát nevetséges szabályainak. Csak azt tudta, hogy biztonságban van. Biztonságban és - két orgazmus ellenére - hihetetlen izgalomban.

Kenny leült az ágyra, a nő térdére tette a tenyerét és szétnyitotta a lábait. Közéjük térdelt, lenézett Emmára, ahogy ott feküdt kitárulkozva, csillogón, duzzadtan.

- Gyönyörű vagy - mondta.

Emma közben csak úgy itta magába a férfi testének látványát. Ő volt gyönyörű. Márvány és acél. Vágyott rá, hogy megérintse, meg kellett érintenie. Felé nyújtotta a kezét.

A férfi megrázta a fejét.

- Most ne, bébi. Kérlek. Már alig tudok uralkodni magamon. Most tökéletesnek kell lennie a számodra. - Lehúzta a nőről a köntöst, és folytatta az érzéki enyvelgést.

Szenvedélyes, lassú érintésekkel.

Az ujjbegyével. Egy simogatás.

Harapás. Harapás. Harapás. Harapás.

Aztán egy... hosszú lassssú.... barangolás... a nyelvével. Ez már túl sok volt!

Kenny elmosolyodott, mikor Emma újra felkiáltott.

- A legszerencsésebb - ismételte a férfi.

Felkapta a dobozt az éjjeliszekrényről, aztán nemsokára Emma fölé került, a szájába vette a nő csóktól duzzadt alsó ajkát, és kezdett beléhatolni.

Az előjáték ellenére sem ment simán.

- Lassan fogadd be, drágám!

Emma élvezte a férfi ránehezülő súlyát, belekapaszkodott izzadt vállába, és felemelte a csípőjét. Kenny felnyögött.

- Kérlek... bébi... ne próbáld meg most átvenni az irányítást.

- Muszáj...

- Tudom. Tudom.

Csak egy részét fogadta be. Többet akart.

- Nyugi... nyugi... - suttogetta Kenny neki vagy magának, Emma nem tudta eldönteni. Nem is érdekelte. Csak azt tudta, hogy egyre magasabbra és magasabbra száll... Felzokogott, mikor szétszakadt.

Aztán teljesen magába fogadta a férfit, de nem volt vége, hanem csak most kezdődött.

Mély, erős lökések. Éji sötétté vált ibolyakék szemek. Kéz szorítja a karját a párnára. Test súlya nehezedik rá. Benne. Feszíti. Pumpálja. A férfi érintése és illata.

Újabb emelkedő. Újabb spirál. Évek... évtizedek... mérhetetlen idő...

Forró hullám.

És... sokkal később... visszatérés.

Köszönöm.

Emma kilépett a fürdőszobából, köntösét zuhanyozástól nedves bőrerc borította. Arca megrándult, mert kicsit túl hirtelen mozdulatot tett a komód felé, hogy elővegye a fehérneműjét. Kenny hunyorgott a reggeli napsütésben, és elvigyorodott a rendetlen ágyon.

- Mondtam, hogy az utolsó már túl sok lesz, de hallgattál te rám? Nem. Azt hiszed, mindig mindent jobban tudsz.

Emma megpróbálta kiszámolni, hány kirobbanó orgazmust élt át az éjjel, de kudarcot vallott.

- Nem tehetek róla. Meg voltam örülve.

- Igen?

- Te is, úgyhogy nem kell olyan önelégült képet vágnod.

- Persze hogy meg voltam örülve. Végre sikerült minden energiádat a megfelelő irányba terelnem.

Visszahajtotta a takarót, és úgy, ahogy volt, meztelenül, felkelt. Emma fodros fehérneműt vett elő a fiókból, s nézte, ahogy a reggeli napsugarak táncot járnak a férfi testén. Göndör, fekete haja kócos volt; Emma a hátán egy vörös sebet, a nyakán egy horzsolást vett észre. Mérhetetlen örömmel töltötte el, hogy ő ejtett ilyen buja nyomokat ezen a csodálatos, rendkívüli férfin.

Kenny felszedegette a ruháit a földről.

- Shelby telefonált, amíg a fürdőben voltál. Találkozója van valakivel, Luisa pedig orvoshoz ment, és megkért, hogy délelőtt vigyázzak Petie-re. Tudom, hogy azt mondtam, tiéd az egész nap, de elhalasztanád az austini látogatást délutánra?

- Természetesen.

- Előbb még be akarok ugrani a pályára. Talán olvashatsz, amíg én gyakorolok. El tudsz készülni fél órán belül?

Mikor Emma bólintott, a férfi átvette a karján a ruháit, és meztelenül kísért.

Néhány másodperc múlva Patrick sikoltott fel a folyosón.

- Legközelebb figyelmeztess, Kenneth. Nincs nálam a repülőszám.

Kenny nevetett, aztán Emma hallotta, hogy becsukódik az ajtaja.

Felsóhajtott és a szekrényhez lépett. Jó lett volna, ha a férfi megcsókolja, mielőtt elmegy.

Tényleg egyedülálló módon tudott csókolni. És csodálatos szerető volt. Figyelmes, önzetlen, borzongatóan szeszélyes, s olyan gyönyörű meztelenül, hogy Emma sírni tudott volna. Tulajdonképpen azt hitte, tényleg mindjárt sírva fakad. De nem azért, mert Kenny olyan gyönyörű meztelenül.

Lerogyott a puha fotelba, és az alsó ajkába harapott. Már csak valamivel több mint egy hete van hátra, és nem feledkezhet meg róla, hogy Kenny Traveler csak arra jó, hogy izgalomba hozza, hogy botrányba keverje őt, hogy emlékei legyenek róla, de arra nem, hogy örökre szóló kapcsolatot alakítson ki vele. Bármit jelentett is az éjszaka Emmának, a férfi számára csak kis kitérő volt a golfpályafutása során. A testét odaadta Emmának, de a lelkét nem, s a jövőben, ha egyáltalán emlékezni fog rá, csak azért lesz, mert különbözött a többi szexuális hódításaitól.

Ő azonban sosem fogja elfelejteni Kennyt. Örökké emlékezni fog erre az éjszakára, s nem az orgazmusok, hanem a meghittség miatt, és hogy tartozott valakihez. Hogy együtt aludt valakivel, aki gyengéden a karjában tartotta, ő pedig hallotta a szívverését. Elhitette magával, még ha rövid időre is, hogy tartozik valakihez.

Kínézett az ablakon, és arra gondolt, az ismerősei milyen könnyen létesítenek kapcsolatokat. De ő nem. Amióta az eszébe jutja, tönkrement kapcsolatokról áll az élete. Eszébe jutott, ahogy hatévesen ott állt az Orchard House ajtajában, és nézte, ahogy a szülei nyolc hónapra Afrikába mennek. Szerették őt, de nem annyira, mint a munkájukat.

Megpróbált összebarátkozni a tanárokkal és a gondnoknőkkel. Néhányan szerették, de voltak saját gyerekeik vagy találtak másik munkát és odébálltak. Csak a St. Gert nem változott sohasem. Mindig ott volt, szilárdan és vigasztalón.

Az öreg hölgy mindent látott: ahogy Emma átvészeli a szülei halálát, hogy a hosszú szünidőkben ő maradt az egyetlen gyerek az iskolában, és később, hogy tanárként mások gyerekeinek a gondját viseli. A St. Gert az egyetlen meg nem szakadt kapcsolata az életben.

De már nem sokáig. Hamarosan kénytelen lesz elhagyni a szeretett, öreg falakat. Ha ez a kötelék is elszakad, egyetlen hely sem lesz a világon, amelyet az otthonának nevezhetne.

Már-már átadta magát az önsajnálatnak, de nem tehetette. Nem számít, hová sodorja az élet, elégtétel lesz számára a tudat, hogy az iskolája tovább él, és menedéket biztosít a többi magányos kislánynak. Mostantól fogva pedig nem néz hátra a múltba. Még néhány napig élvezzi egy futó testi kaland minden percét, s a testi szerelmet egy olyan férfival, aki nem szereti őt.

14. fejezet

Emma az állatkert kerítése előtt állt és nézte, ahogy Kenny a miniatűr szérú felé viszi Petert.

- Semmi baj, Petie. Az a nagy kecske nem bánt téged.

Peter ezt nem hitte el, s szorosabban kapaszkodott Kenny nyakába.

Emma elmosolyodott. A Háziállatok kertjét az egyéves évfordulóját ünneplő sétálótca parkolójában állították fel. A pasztell színűre festett vadnyugati stílusú épületek előtt állt egy körhinta, bohócok léggömböket osztogattak, és számos családbarát vállalat ingyenétellel és játékokkal reklámozta termékeit.

- Nekem ez a kecske nagyon éhesnek tűnik. - Kenny lehajolt, és egy maroknyi eledelt tartott az állat elé. Miközben az eledel felé szimatolt, a kecske orra Kenny lábához ért. Petie magasabbra mászott bátyja karjában. Kenny nevetett, és eldobta az eleséget.

- Talán nézzük meg a nyulakat. Az inkább neked való.

Emma nem akarta, hogy kettejük látványa a szívébe vésődjön. A férfival töltött éjszaka még nem jogosítja fel, hogy arról ábrándozzon, Kenny az ő gyermekét tartja a karjában. Ostoba, kétségbeesett Emma. Annyira vágyik a szeretetre, hogy elképzelte, gyermeke született egy férfitől, aki nem illik hozzá. Már elfelejtette, hogy sohasem vonzódott a gazemberekhez? Undorodott saját szánalmasságától. De ami igaz, az igaz. Nem tagadhatta le, ami nyilvánvaló. Teljesen belebolondult Kenny Travelerbe.

Belebolondult, de nem szeretett bele, emlékeztette magát. Nincs bennük elég közös vonás ahhoz, hogy szeretni tudja. De belebolondult. Kenny megbabonázta őt a humorával, a vonzerejével, az öccse iránti szeretetével és azzal, hogy éles eszével állandó éberségre készíteti saját szellemi képességeit.

Emma tudta, hogy nem veszélytelen dolog beleesni Kenny Travelerbe. A világ szemében a férfi talán csak egy istenien jóképű, nagyon vonzó sportoló, de ő jobban ismerte. A férfit a lelke mélyen egész sereg démon kísértette.

Látta, hogy Peter homlokát ráncolva figyeli a bégető bárányokat; s felhúzza a térdét, hogy meneküljön szaglászó orruk elől. Kenny megpuszilta a kisfiú arcát, és kivitte a Háziállatok kertjéből Emmához.

- Azt hiszem, nyugodtan kijelenthetem, hogy nem leszel valami nagy farmer, Petie baba.

Emma megcsiklandozta a kisfiú hasát.

- Még kicsi vagy, ugye? Rengeteg idő van hozzászokni a vadállatokhoz.

- Igen, esküszöm, olyan nagynak látja ezt a kisbárányt, mint Hannibal Lectert.

- Egy ilyen nagy ember, mint Kenny, könnyen viccelődik, ugye?

Peter nyálasan rámosolygott, és nedves ujjával Emma szájára mutatott. A léggömbös bohócok felé indultak. Útközben egy csíptetős írótablát tartó nő ment oda hozzájuk, és Emmára mosolygott.

- A Pelenka Derby következő futama hamarosan kezdődik. Nem akarják benevezni a gyereket a férjével? Emmát zavarodottsággal vegyes vágyakozás öntötte el.

- Ő nem...

- Mi az a Pelenka Derby? - kérdezte Kenny.

- Mászóverseny kisgyerekeknek.

- Verseny? - Kennynek fülig ért a szája. - Ezt megbeszéljük. - Karjára vette Petie-t, akár egy krumpliszákot, és a Pelenka Derbyhez felállított sátor felé fordult. - Új világklasszis született a Travelerek következő generációjában.

- Kenny, talán jobb lenne átgondolni ezt az egészet. - De most az egyszer Emma már csak a férfi hátának beszélt.

A versenyt kipárnázott vörös matracon tartották, mely egy derékmagasságú barikád mögött állt. Tíz méter hosszú volt, és hat méter széles; fehér vonalakkal hat keskeny sávra

osztották. Az egyik szülő a startvonalhoz vitte a gyereket, míg a másik a célban várta. Aki a hat gyerek közül elsőként ért be, az lett a győztes.

- Megmondom, mi lesz - jelentette ki Kenny, miután megvizsgálta a pályát. - Petie hozzám gyorsabban mászik, mint hozzád, ezért te indítod el, én pedig majd várok rá a célnál.

Emma a körük gyűlt nézőseregére pillantott.

- Nem is tudom. Peter nem fogadta kitörő örömmel a Háziállatok kertjét sem, és itt is nagy a zaj.

- Petie nem fél egy kis lelátózajtól, ugye, kisöcskös?

Peter gyerekhangon kuncogott, s öklével a Top Flite emblémát püfölte Kenny pólóján. Kenny nevetett, feldobta őt a levegőbe, aztán átadta Emmának.

A kisfiú nem ellenkezett. Emmának elszorult a szíve, mikor belenézett a helyes kis szempillákkal körülvett ibolyakék szempárba. Bár hosszú évek óta foglalkozott gyerekekkel, csecsemőkkel nemigen volt még dolga. Olyan heves vágy fogta el, hogy maga is meglepődött. Elhessegette magától a gondolatot, és figyelte, ahogy Kenny a matrac túlsó felére megy. Rájött, hogy a férfi komolyan tanulmányozza a versenytársakat. Emma magához szorította Petert.

- Azt hiszem, kicsim, számodra ez büntetés lesz.

Látta, hogy Kenny elhalad egy sárga, hátul fodros játszóruhába öltöztetett mesebeli tündér mellett. Aztán egy szőke hajú, meghatározhatatlan nemű kisgyerek következett, aki kétségbeesetten csimpaszkodott az anyjába. A férfi tekintete egy pillanatra elidőzött egy csokoládébarna ikerpáron, de úgy tűnt, ők jobban érdeklődnek egymás, mint a verseny iránt.

Kenny hirtelen megdermedt. Hunyorított, és Emma szinte hallotta, ahogy Kenny agyában megszólal a Rocky című film betétdala. Megtalálta a kisembert, aki veszélyeztetheti a kis Traveler sportdicsőségét.

A kihívó csaknem kopasz fejéből egy vörös hajsál lándzsája állt ki. Erős és izmos volt, kockás kezeslábast és Tigger pólót viselt. Rúgkapált, hogy lejusson a földre; lábán apró Nike cipő. Tizenhárom kiló nyers dinamit. A verseny esélyese.

A fiatal nő utasításokat osztogatott. Miközben Emma Peterrel az ölében leült a startvonal elé, gyanakvó pillantást vetett Kennyre. A férfi túlságosan komolyan veszi ezt az egészet.

Kenny még egyszer ránézett a szőghajú vasgyúrra a Peter melletti pályán, majd a célvonalhoz térdelt, és átkiáltott az öccsének.

- Koncentrálj! Mutasd meg nekik, Petie! Száztíz százalékot. Száztíz százalékot adj bele!

A fodros játszóruhába öltöztetett kislány anyukája úgy nézett Kennyre, mint egy elmeorvosintézetből szabadult őrültre.

Emma sóhajtott, és megsimogatta Peter puha karját. Közben megpróbálta elkapni Kenny tekintetét. De ő csak a játékra figyelt. Száztíz százalékban.

- Elkészülni! Vigyázz! Rajt!

Az indítóparancsra Emma letette Petert a rajtvonalra, és elengedte a kisfiút.

Jól fejlett Traveler-mászókészséget mutatva Peter trappolni kezdett a bátyja felé. Kenny a matracra csapott.

- Ez az! Gyorsabban!

Peter lassított.

- Szedd össze magad, Petie! Gyerünk!

A kisfiú lecövekelt. Összeráncolta a homlokát. Lepottyant a fenekére. Kenny kinyújtotta a karját.

- Gyere, Petie! Ne állj meg! Te vezetsz.

Peter a szájába dugta az ujját, és felnézett az éljenző nézőkre. Kenny előrébb araszolt a célvonalon át.

Két pályával arrébb a megállapíthatatlan nemű kisgyerek elesett a matracon, s lassan lemászott oldalra a pályáról.

- Gyerünk, Petie! Gyerünk! - Kenny ismét a matracra csapott, miközben térde áthaladt a célon.

Peter alsó ajka megremegett.

A vörös hajú vasgyúró bömbölni kezdett, és visszaspurizott a rajtvonalhoz.

Kenny összehúzta a szemöldökét.

- Mindent bele, Petie! A duci feladta!

Peter szeme megtelt könnyel.

- Nem, ne! Ne csináld ezt!

A csokoládébarna ikrek közös pályán folytatták: hemperegni kezdtek egymáson.

- Hullanak, mint a legyek! Meg tudod csinálni, Petie! Már csak egy kicsi van hátra.

Peter kicsi mellkasát zokogás rázta.

- Szedd össze magad! Szedd össze magad, és gyere ide Kennyhez. - A férfi még tovább mászott előre a pályán. Peter fülsiketítő ordításba kezdett.

- Ne sírj, öcskös! Ne hagyd, hogy sírni lássanak. Gyere! Itt vagyok.

Peter dermedten leült a matracra és zokogott.

A fodros sárga játszóruhát viselő kislány átmászott a célvonalon, és megnyerte a versenyt, de Kenny nem vette észre, annyira elmerült Peter biztatásában. Közben négykézláb araszolt előre.

- Ne add fel! A vesztesekre senki nem emlékszik. Gyere, Petie! Nem adhatod fel!

Emma nem bírta tovább. Előreszaladt és karjába kapta a zokogó kisfiút.

- Semmi baj, kicsim. Nem engedem, hogy ez az örült bántson.

Kenny feleszmélt a révületből és felnézett. Mintha most döbbent volna rá, hol van.

Négykézláb.

Majdnem egészen a pálya felénél. Egy gyerekversenynél közepén.

A nézők hallgattak. Kenny elvörösödött és talpra ugrott. A csend egyre kínosabbá vált. Aztán egy ősz hajú, John Deer kalapos férfi elismerően tisztelgett Kenny felé.

- Így kell a kölykökből bajnokot nevelni.

15. fejezet

Kenny nem kapott levegőt, a múlt kísértetei lecsaptak rá. Emma magához szorította Petert. A matrac felé pillantott, és szánakozó tekintettel nézett Kennyre. A férfi nem bírta elviselni, odarohant hozzájuk.

- Add ide!

Petie üvöltött, és még szorosabban kapaszkodott Emma nyakába.

- Várj egy percet - kérte Emma.

De Kennynek nem volt egy perce. Kirántotta a tárcáját a zsebéből, odadobta a nőnek, és elvette tőle a kisfiút.

- Vegyél magadnak valamit! Majd jövök.

Azzal ott hagyta a nőt, és a kocsihoz vitte a bömbölő kisgyereket. Nem lett volna szabad hagynia, hogy Emma szemtanúja legyen ennek.

Peter fülsiketítő ordítása közepette Kenny beugrott a kormány mögé, és kilőtt a parkolóból.

- Minden rendben, pajtás. Minden rendben.

Pislogott, kifelé hajtott a városból. Peter sírása nem csendesedett. Kenny végül megtalálta a búvóhelyet, melyre vágyott, a fák közé vezető keskeny úton. Pontosan ott állította le a kocsit, ahol gyerekkorában a biciklijét rejtette el. Már akkoriban is idejött, ha le volt törve.

„Miért vertél meg, Kenny? Én nem bántottalak.”

Mikor kivette a hisztériázó gyereket, Peter megfeszítette a hátát, és szabadulni próbált. Sikoltozása bántotta Kenny fülét, de a kisfiú csalódott tekintetét látván majd megszakadt a szíve.

- Sajnálom, cimbora. Sajnálom. - Ajkát testvére nedves, forró homlokára szorította, s bevitte őt a fák közé a folyópartra. - Ssss... ne sírj! Ne sírj, pajtás. Már vége.

Ahogy ringatta és vigasztalta, a gyerek zokogása fokozatosan csillapodott. Sétált vele a parton, simogatta a kis hátát, dúdolt és értelmetlenségeket beszélt neki, hagyta, hogy a folyó zúgása megnyugtassa a csecsemőt. Őt is mindig megnyugtatta, amikor idejött, miután bántotta Torie-t vagy valamelyik iskolatársát. Petie végre lecsillapodott annyira, hogy Kenny leüljön vele egy jávorfa árnyékába. Hátát a fa törzsének támasztotta, és az ölébe vette a kicsit.

- Tudom, Petie. Tudom...

A kisfiú hátrahajtotta a fejét, s Kenny meglátta a szemében a fájdalmat.

- Soha többé nem teszem ezt veled. Megígérem. Elég lesz megbirkóznod az öregeddel. Nem kell, hogy még tőlem is ezt kapd.

Petie szája remegve lebiggyedt. Csalódás érte, és nehezen tudott megbocsátani.

Kenny megtörölte a kisfiú kicsi, nyálas állát a gyerek pólójának aljával.

- Nem kell versenyt nyerned ahhoz, hogy szeresselek. Érted? Annak ellenére, ami az előbb történt, én nem vagyok olyan, mint az öreg. Engem nem érdekel, ha mindig te leszel az utolsó, vagy inkább a csapatjátékot választod. Az se számít, ha bekövetkezik a legrosszabb: gyűlölni fogod a golfot. Érted? Testvérek vagyunk. - Felemelte magához a kicsit, és megcsókolta könnyáztatta arcát. - Lehet, hogy az öreg szeretetét ki kell érdemelned, pajtás, de ígérem, hogy az enyémet sose.

Emma a tömeg közepén állt, és a pénztárcát bámulta, melyet Kenny a kezébe nyomott. Az elmúlt éjszaka után úgy érezte, mintha arcul ütötték volna.

Körülnézett, hogy hová menekülhetne, s látta, hogy Ted Beaudine közeledik. A fiú félénken rámosolygott.

- Hallottam, hogy itt van, Lady Emma. Kenny hová ment?

- Elvitte Petert.

- Kicsit zaklatottnak látszik.

Tedből korát meghazudtoló érettség sugárzott, szeme sok mindent észrevett.

- Egy kicsit az vagyok. - Emma kinyitotta a táskáját, s már éppen el akarta tenni a tárcát, amikor a fiú kikapta a kezéből.

- Ez a Kennyé?

- Ideadta, mielőtt elrohant. - Nem bírta megállni, hogy hozzá ne tegye: - Azt mondta, vegyek magamnak valamit.

- Ne tréfáljon! - Ted ajka lassan mosolyra húzódott. - Az apám gazdag, az anyám szép, ez pedig az én szerencsenapom.

Emma összehúzott szemöldökkel nézte, hogy Ted zsebre teszi a tárcát.

- Az anyja is gazdag, az apjáról pedig azt hallottam, úgy néz ki, mint egy filmsztár. Adja vissza!

A fiú hunyorított mogyoróbarna szemével.

- Ugyan, Lady Emma. Huszonkét éves vagyok, friss diplomás és munkanélküli. Kennynek viszont több pénze van, mint meg tudná számolni. Menjünk, érezzük jól magunkat!

- Ted, én nem is tudom...

De a fiú már elindult. Megfogta a karját, és a parkolóba vezette Emmát egy ütött-kopott, fekete keresztrudakkal ellátott, nyitott tetejű piros Jeephez.

- Ha valamelyikőtök látja Kennyt - kiáltott oda egy csapat tizenévesnek -, mondja meg neki, hogy Lady Emma a Roustaboutban van.

Emma azon kapta magát, hogy egy autóban utazik, amelynek hátsó ülésén golfütők zörögnek, a visszapillantó tükrén pedig egy végzősszalag lifeg.

- Talán jobb helye lenne a tárcának nálam - mondta, mikor feltűnt előttük a Roustabout.

- Visszaadom. Majd később. Miután elköltöttük, ami benne van.

- Nem fogjuk Kenny pénzét költeni, akármennyi legyen is neki. Ez nem helyes.

- A texasi nők ezt nem így látják. Az itteni nők élvezik, ha bosszút állhatnak. Tudja, hogy a szüleim egyszer ugyanebben a parkolóban verekedtek? Az emberek még most is emlegetik.

- Szerintem ocsmány dolog nyilvánosan veszekedni:

- Ez nem veszekedés volt. Verekedés. Test test ellen - kuncogott. - Bárcsak láthattam volna.

- Vérszomjas gyerek. Egy szavát se hiszem. A szülei csodálatos házasságban élnek.

- Most igen, de eltartott egy ideig, míg eljutottak idáig. Apám csak kilencéves koromban szerzett tudomást a létezéséről. Mindkettőjüknek fel kellett nőniük.

Ha egy másik huszonkét éves fiatalember mondja, ez a megjegyzés nevetséges lett volna, de volt valami Tud Beaudine-ban, amitől Emma hitt neki.

- Meglep, hogy még nincs munkája - mondta, mikor kiszálltak a kocsiból, és a Roustabout felé közeledtek. - Azok alapján, amiket Kenny és Torie mondott, kiváló iskolai eredményei lehetnek.

- Rengeteg ajánlatot kaptam, de Wynette közelében akarok maradni.

- itt nőtt fel, ugye?

- Sok helyen töltöttem a gyerekkoromat, de a családom ezt tekinti az otthonának, és én ragaszkodom hozzá. - Ted kinyitotta előtte az ajtót. - A lehetőségeim két vállalatra korlátozódtak.

- A TCS-re és Dexter apjának a vállalatára.

- Mindkettő megtett mindent, hogy magához édesgessen. Sajnos hatalmi harcuk prédájává váltam. A helyzet elmérgesedett, ezért megvárom, rájön-e Torie, milyen nagyszerű ember Dexter.

- Ha a két vállalat egyesül, megoldódik minden problémája, igaz?

- Pontosan. Addig azonban szegény vagyok, mint a templom egere. A szüleim pedig, mivel ők önerőből küzdötték fel magukat, nem mutatnak együttérzést. - Elővette Kenny tárcáját a farzsebéből. - Isten ajándéka ez nekem.

Mielőtt Emma megállíthatta volna, Ted kihúzta Kenny egyik hitelkártyáját, és az ebédelni készülő üzletemberek, gazdálkodók és háziasszonyok felé fordult. Bár alig emelte fel a hangját, a tömeg elcsendesedett, hogy hallja, mit akar mondani.

- Bejelentést szeretnék tenni. Mindenki örülni fog, ha megtudja, hogy az ebédet Kenny fizeti. Azt szeretné, ha mindenki azt rendelne, amit csak akar, tehát ne sértsétek meg azzal, hogy szerénykedtek.

Miközben Ted átnyújtotta a hitelkártyát a bárpultosnak, az egyik farmer felkiáltott:

- A Oroszlánok Klubja a hátsó helyiségben tartja gyűlését.

- Kenny mindig bőkezűen támogatta az Oroszlánokat -magyarázta Ted.

- Ezt nem teheti! - sziszegte Emma halkán.

Ted azzal a pimasz pillantással nézett rá, melyet a jóképű wynette-i férfiak már bizonyára a bölcsőben elsajátítottak, hogy az örületbe kergessék a nőket.

- Miért nem?

- Mert ez nem helyes.

- Az talán helyes volt, hogy Kenny faképnél hagyta magát?

- Nem.

- Akkor ugye nincs semmi probléma?

Ahhoz képest, hogy Ted milyen csendes fiatalember, meglepően öntudatos benyomást keltett, s Emma azon kapta magát, hogy a fiú egy bokszt felé vezeti. Miközben becsusszant a párnázott ülésre, úgy döntött, hogy Tednek igaza van, s pár perc múlva, amikor a pincérnő odament hozzájuk, extra adag sajtot rendelt a pulykás szendvicseire.

A nap egyáltalán nem úgy alakult, mint remélte. Úgy képzelte, hogy majd kettesben marad Kennnyvel, fogják egymás kezét, és mosolyognak egymásra. Ostobaságokról álmodozott. Elhatározta, hogy evésbe fojtja a bánatát.

Éppen választani készült a csokoládés sütemény és a gyümölcsbefőttös fagyalt között, mikor meglátta, hogy a tagbaszakadt férfi belép a Roustaboutba. A pasas körülnézett a helyiségben, majd pillantása megakadt Emmán. Mikor rájött, hogy Emma észrevette, elfordította a fejét.

Emma tanácstalan volt. Beddington kémje vagy sem? Ha igen, miért nem számolt be Beddingtonnak mindenről, amit Emma a vegyeskereskedésben vásárolt? Éppen tegnap jutott arra a következtetésre, hogy tévedett, és összekeverte valakivel a férfit, de most már nem volt benne annyira biztos. Jobban érdekelte ő ezt az embert, mint az átlagvendégek.

Miközben Ted barátságosan udvarolt a vöröshajú csinibabának, aki odajött az asztalukhoz, Emma megpróbálta megfejteni a rejtélyt. Észrevette, hogy a behemót egy sört reklámozó tükörben őt figyeli, s bizonytalansága elröppent. Beddington embere. Semmi kétség.

Felkapta a táskáját, kinyitotta az ölében, majd a só- és a borsszóró felé nyúlt. Egyetlen mozdulattal a táskájába tette őket. Megfordult, hogy megbizonyosodjon róla, a behemót látta, mit tett, s a férfi megütközött arckifejezéséből arra következtetett, hogy nem tévedett. Ellenállt a kísértésnek, hogy felpattanjon a székről, odasiessen hozzá és megparancsolja, azonnal írja le, amit látott, nehogy még elfelejtsen jelentést tenni róla.

Sajnos nem a behemót volt az egyetlen szemtanúja a jelenetnek.

- Mi az ördögöt csinálsz?

Emma észre sem vette, mikor Kenny bejött. A férfi egyedül volt, tehát már hazavitte Petert. Miközben átvágott a termen, a vendégek innen is, onnan is odakiáltottak neki.

- Helló, Kenny. Kösz az ebédet.

- Nagyon rendes vagy, Kenny. A vesepecsenye tényleg jó volt.

Emma nem hitt a szemének. A férfi ismét őt kapta csínytevésen. Pedig most Kenny a ludas. Terrorizálta a kisöccsét, őt meg szó nélkül faképnél hagyta. Kenny a bűnös. Miért Emma kapja az összes fekete pontot?

- Kenny, az Oroszlánok Klubja azt üzeni, hogy nagyon köszönik - kiáltotta egy középkorú pincérnő.

- Én és Deever is - tette hozzá egy pirospozsgás arcú felszolgáló. - Neked is meg kell kóstolnod a pekándiós pitét.

Kenny a homlokát ráncolta.

- Miről beszélnek?

- Mindenkit meghívtál ebédre - magyarázta Ted. - Mindnyájan köszönjük. Joe-nál van a hitelkártyád.

Kenny vállat vont, becsusszant Emma mellé a boksza, és a nő táskája felé nyúlt. Emma megpróbálta elhúzni előre, de a férfi elvette.

- Esküszöm, napról napra furcsább leszel - zsörtölődött.

Miközben Ted érdeklődve figyelte őket, Kenny elővette Emma táskájából a só- és borsszórót, és visszarakta az asztalra.

- Hadd találjam ki. Úgy döntöttél, hogy jelenetet rendezel a hercegnek.

- Megint itt van a nyomozó. - Fejével a tagbaszakadt férfi felé intett. - Tennem kellett valamit.

Kenny odanézett, amerre Emma mutatott. Egyik szemöldöke a magasba szaladt. Aztán megrázta a fejét, és visszaadta Emmának a táskáját.

- Még soha nem ismertem olyan nőt, aki képes lett volna magát ennyire megalázni.

Emma a múlt éjszaka után nem bírta elviselni a férfi megvető szavait.

- Engedj ki!

- Nem.

- Vissza akartam adni! - Észbe kapott. - Mit művelek? Miért magyarázkodom? Nincs mit mondanom azok után, amit ma tettél.

- Sószórókat biztosan nem loptam.

Ted hátradőlt, és élvezettel hallgatta a vitát.

- Az az ember azt mondta Beddingtonnak, hogy a vegyesboltban csak egy bulvárlapot vettem.

- Igazi szemét. Tele van hazugsággal. Tudod, hogy egyszer mit közölt rólam? Hogy viszonyom volt egy régi középiskolás tanárommal.

- Ami történetesen igaz - vágott közbe Ted. Kenny fűtyült rá.

- El nem tudom képzelni, hogy miért akarsz ilyesmiket olvasni.

- Nem ez a lényeg! - kiáltotta Emma. - És ezt te nagyon jól tudod. Azt hiszed, jól áll, hogy megjátszod az idiótát.

- Tehát úgy döntöttél, hogy megint csinálsz valamit, amit nem fog jelenteni?

Emma szerette volna lekaparni a férfi arcáról azt az öntelt kifejezést! Meddig fogja még túrni, hogy mások irányítsák az életét? Beddington? Kenny? Az a kétbalkezes ostoba spicli, aki a bárpultnál áll? Már régen a saját kezébe kellett volna vennie a sorsa irányítását.

- Engedj ki! Komolyan beszélek, Kenny. Rendezem ezt a dolgot egyszer s mindenkorra.

- Nem ajánlom.

- Kiengedsz, vagy az asztal alatt másszam ki?

- Pontosan ezért vesztettétek ti el annak idején ezt az országot.

- Megmozdulnál?

- Hogyne! - A férfi talpra szökkent.

Néhányan, akik figyelték őket, oldalba bökték egymást.

Kenny megint alapot ad rá, hogy pletykáljanak róla.

Emma elviharzott mellette, és egyenesen a tagbaszakadt férfihoz sietett.

- Beszélnem kell magával.

A férfi pislogott.

- Rendben.

- Először is, azért alkalmazzák, hogy elvégezzen egy bizonyos munkát. De maga rendkívül hanyag.

A férfi zavarodottan nézett, de Emma nem hátrált meg.

- Nem adott teljes körű jelentést Beddingtonnak. Nem ezért fizeti magát? Például arra sem vette a fáradságot, hogy beszámoljon neki mindenről, amit a vegyesboltban tegnapelőtt vettem, ugye?

A férfi elvörösödött a nyakától egészen a ritkuló, szalmaszőke hajáig.

Emma karba tette a kezét. - Mondja meg, hogy miért.

- Nos...

- Láttam, hogy az előbb elloptam a só- és a borsszórót?

A férfi bólintott.

- Elloptam, érti? Tolvaj vagyok! Most pedig megkérdem, elmondja neki vagy sem?

- Én...

A férfi annyira elvörösödött, hogy Emmának már-már elpárolgott a haragja, s még meg is sajnálta a nyomozót.

- Hadd adjak önnek egy tanácsot, ha szabad. Beddington szigorú megbízó. Ha rájön, hogy visszatart információkat, nagyon elégedetlen lesz. Ha pedig elégedetlen, akkor kiállhatatlan tud lenni, ezt tapasztalatból állíthatom.

A férfi, ha lehet, még nagyobb zavarba jött. Emma tolakodónak érezte magát, és megenyhült.

- Mindenki követ el hibákat. Csak az számít, ki mennyit tanul belőle, nem igaz? Azt javaslom, készítsen jegyzeteket, mielőtt felhívja őt. Mondjon el neki mindent, amit a vegyesboltban látott. Ne feledjen el pontos tájékoztatást adni a só- és a borsszóróról. Nos, mit gondol?

A férfi nyelt egyet.

Emma várt, időt adott neki, hogy átgondolja a lehetőségeit.

- Ki az a Beddington? - kérdezte végül a férfi.

Emma rámeredt. A férfi olyan zavarodottnak látszott, olyan kínosan érezte magát...

Emma melléből forráság áramlott a nyaka felé. Érezte, ahogy felkúszik az állára, majd kikerekedik az arcán.

Aztán a bal válla mögött meghallotta azt az ismerős, vontatott hangot.

- Ez az örült nő zaklatja önt, Joseph atya?

Joseph atya?

Emma nyöszörgött. Kényen megragadta a karját, mielőtt megfordulhatott és elmenekülhetett volna.

- Lady Emma, azt hiszem, még nem ismeri Joseph Antelli atyát. A St. Gabriel főpapja már... mióta is, atyám? Húsz éve?

- Tizenkilenc.

- Úgy van. Én még balhész kölyök voltam, amikor ő idejött.

A pap bólintott.

Emma ismét feljajdult.

- De... nem lehet pap. Bárokba jár, narancssárga pólót visel, és...

- Lady Emma, nem túl udvarias dolog megróni Isten szolgáját, amiért nem ért a divathoz. Történetesen a Roustaboutban főznek a legjobban az egész városban. Ha nem tévedek, itt tartja a helyi klérus a felekezeti gyűléseit, ugye, atyám?

- Minden hónap első szerdáján.

- De... figyelt engem.

- Nagyon sajnálom, Lady Emma - mondta komolyan a pap. - Egy kicsit mindig angolbarát voltam, és szerettem volna elbeszélgetni magával Angliáról. Emmett atyával úgy tervezzük, hogy ősszel odautazunk. Egyszerűen be kellett volna mutatkoznom, de mikor rájöttem, milyen... bonyolult a magánélete, úgy döntöttem, nem terhelem.

- Jaj nekem. Meg tudom magyarázni. Minden, amit látott... úgy értem, előző este... és amikor Kenny ölében ültem... a sóés a borsszóró... csak...

- A barátai gondoskodni fognak róla, hogy mihamarabb megfelelő kezelést kapjon - mondta Kenny.

Joseph atya gyöngéd pillantást vetett a nőre.

- A lelki problémákat nem kell szégyellni. Imádkozni fogok önért, Lady Emma.

Miközben Kenny elvonszolta, Emma csak nyüszíteni tudott.

- Úgy állítottál be, mintha bolond volnék!

Emma kiviharzott a Roustaboutból. Kenny követte.

- Ne haragudj, hogy eszedbe juttatom, de mindezt magadnak köszönheted.

- Meg kellett volna mondanod, ki ő.

- Honnan tudhattam volna, hogy odamész és lerohanod, mint valami harcistennő? Neked különben is hiába beszél az ember. Te mindent jobban tudsz.

- Nem igaz! - Emma észrevette, hogy néhány kíváncsiskodó utánuk eredt, hogy tanúja legyen a vitatkozásuknak, de azon már túl volt, hogy zavarba jöjjön.

Kenny elé vágott.

- Parancsoló vagy és cinfejú. Nagyon furcsa dolgaid vannak. Itt van például ez az egész terved. Különös.

- Elegem van abból, hogy folyton kritizálsz. Különösen azok után, amiket ma láttam! Talán előbb a saját eszelős viselkedésedről kellene elgondolkodnod ahelyett, hogy az enyémmel foglalkozol.

Emma mögött kivágódott az ajtó, és még több vendég tódult ki a Roustaboutból.

- Az én eszelős viselkedésemnek semmi köze hozzád!

A férfi annyira kihozta a sodrából, hogy Emma megfélelkezett a tömegről.

- De igen, ha elfutsz, faképnél hagyasz az állatkert mellett!

- Nem futottam el.

- Ha!

Egyre többen gyűltek össze a Roustabout előtt. Kenny végül észrevette őket, és ujjával a Cadillacre bökött.

- Szállj be a kocsiba!

- Ne parancsolgass nekem! Csak mert a hálósobában átengedtem neked az irányítást, még nem jelenti azt, hogy most is megmondhatod, mit csináljak.

- Olvass be neki! - kiáltotta az egyik nő.

Kenny megdermedt, mikor rádöbrent, hogy ők itt az ingyen cirkusz.

- Szállj be a kocsiba! - mondta fojtottan.

- Eredj a pokolba! - Emma kikapta Kenny kezéből a kulcsot, és a kocsi elejéhez futott. Minden pillanatban azt várta, hogy a férfi majd visszarántja és megállítja, de ehelyett azt hallotta, hogy Kenny csizmája megcsúszik a kövezeten, a férfi káromkodik és elterül a földön. A tömegben feljajdultak a férfiak, mikor Kenny elvágódott. Emma kihasználta, hogy a férfi elesett, és beugrott a kocsiba.

Valami csoda folytán a megfelelő kulcsot dugta az indítóba. A tükörben látta, hogy Kenny talpra áll. Elfordította a kulcsot, és a gázpedálra lépett. A motor felbőgött, de a kocsi nem mozdult. Emma sebességbe tette a váltót, és mielőtt az autó meglódult, hallotta, hogy Kenny mérgesen elbődül.

- Nem is tudsz vezetni!

Emma majdnem összeütközött egy fekete platós kocsival, miközben átvágott a parkolón. A bőre verítékezett, a szája kiszáradt. Mit művel'?

A visszapillantó tükörbe nézett, és látta, hogy Ted Beaudine ott áll a tömeg közepén, és fülig ér a szája. Eszébe jutott, hogy a fiú azt mondta neki, a szülei ugyanebben a parkolóban verekedtek. Ekkor észrevette, hogy Kenny fut - tényleg fut - utána, és minden másról megfeledkezett.

Gyorsan szétnézett az országúton, és megkönnyebbülve látta, hogy nincs nagy forgalom. Jobbra tarts. Jobbra tarts. Jobbra tarts. Elrántotta a kormányt, és kifordult az útra.

A tenyere annyira izzadt, hogy megcsúszott a kormányon. Emma soha nem hitte volna, hogy ennyire dühbe tud gurulni. És mi lett belőle? Ott ül a volánnál egy autóban, melyet nem tud vezetni; és a texasi országúton egy multimilliomos profi golfjátékos elől menekül.

Miközben arra koncentrált, hogy a hatalmas Cadillacet a sávban tartsa, ideges pillantásokat vetett az oldalsó tükörbe és látta, hogy Kenny utolérte. Beharapta az ajkát, és kicsit erősebben lépett a gázpedálra.

A sebességmérő mutató felkúszott tizenkét mérföldre.

A kocsik kezdtek összetorlódni mögötte.

Utált vezetni! Miért csinálja ezt?

Az anyósülés melletti ajtó kivágódott. Kenny bedugta a fejét.

- Húzdj le! - kiabálta.

Emma szeretett volna rátaposni a gázpedálra, de bármennyire kívánta is a férfi halálát, megölni mégsem akarta. Tétovázott, és ez hiba volt, Kenny ugyanis beugrott a kocsiba.

- Húzdj le az útról!

Emma ment tovább, szemét le nem vette az útról, mereven markolta a kormányt.

Kenny becsukta az ajtót.

- Ha nem vagy hajlandó lehúzódni, akkor legalább menj gyorsabban, mielőtt belénk jönnek.

- Tudom, mit csinálok! Torie tanított vezetni.

- Akkor vezess!

Emma az alsó ajkába harapott és gyorsított.

- Tessék! Harminccal megyek. Remélem, elégedett vagy.

- Hatvan a sebességhatár.

- Azt hiszed, nem merek hatvannal menni? Tévedsz! – Ezer halált halt, mire felküzdötte a sebességmérő mutatóját negyvenötre. Egyre nagyobb torlódás alakult ki mögötte. Hallotta, hogy Kenny a fogát csikorgatja.

- Fordulj jobbra! Tedd ki az indexet! - mondta a férfi fojtott hangon.

Emma engedelmeskedett, mert elege volt a vezetésből.

- Annál a hajlott fánál fordulj el!

Dudáltak mögötte, ezért túl gyorsan vette be a kanyart, és kicsúszott a keskeny földút melletti homokos talajra.

- Előbb lassítanod kellett volna! - kiabált Kenny.

- Azt nem mondtad. Azt mondtad, hajtsak gyorsabban.

- De nem kanyarodáskor! - Emmának ismét megütötte a fülét a szörnyű fogcsikorgatás, aztán egy nagy sóhajtás. - Semmi baj. Menj tovább, amíg a fák közé nem érsz.

Mikor végre megállította a kocsit, szinte elgyengült a megkönnyebbüléstől. A kormány tetejére fektette a karját, lehajtotta a fejét és behunyta a szemét.

Érezte, hogy Kenny megmozdul, és hallotta, hogy elfordítja a kulcsot az indítóban. A bőrülés nyikorgott, mikor a férfi hátradőlt. Múltak a percek. Emmának saját ziháló lélegzése visszhangzott a fülében.

Végül valami meleg fonódott a tarkójára. Kenny simogatta.

- Sírsz, Lady Emma?

- Nem - felelte olyan ridegen, ahogy csak tudta. – Csak gondolkodom.

- Miért nem jössz ide gondolkodni? - Kenny magához húzta, s Emma azon kapta magát, hogy a következő pillanatban odaborul a mellére.

Kényelmes volt. Megnyugtató. Illatos. A férfi ingéből tisztaság és enyhe babaillat áradt.

Emma a könnyeit nyeldeste. Pedig jól érezte magát ott. A férfi lehelete megcirógatta a fülét, mikor rekedten megszólalt.

- Érzéketlen gazembernek tartanál, ha benyúlnék a blúzod alá?

Emma átgondolta a kérdést, aztán megrázta a fejét. Csiklandozta a bőrét, ahogy a férfi kigombolta a blúzat, majd kikapcsolta a melltartóját. Kenny végighúzta hüvelykujját a mellén, és megcsókolta.

- Élveztem a múlt éjszakát - mondta gyengéden.

- Én is.

- Kellemes hangokat hallatsz az ágyban.

- Ühüm. - A férfi megérintette a mellbimbóját.

Emma felnyögött a gyönyörtől.

- Ilyeneket. - Kenny feljebb húzta a nőt, s ajkát érzéki mellbimbójára tapasztotta. Megharapta. Emma megfeszült, és átadta magát az édes érzésnek. Amikor már nem tudta tovább türtőztetni magát, kirángatta a férfi ingét a farmernadrágjából, és alácsúsztatta a kezét, hogy tenyerével érezze feszes, meleg bőrét.

Kenny mintha csak erre várt volna. Pillanatok alatt lehúzta Emma válláról a blúzt, letolta rövidnadrágját és alsóneműjét a bokájáig. Közben Emma sem tétlenkedett, s a férfi inge hamarosan az ő rövidnadrágján landolt. Kenny nyitott nadrágja alatt feltűnt tengerészkék selyembokszerja.

- Ezt meg kell tennem. - A férfi felemelte, és a másik ajtónak döntötte a nőt. Aztán széttárta a lábait, és lehajította a fejét.

Emma combjának belső felét göndör, fekete tincsek bizsergették, végigfutottak selymes bőrén, egyre feljebb. Majd a férfi ajkát érezte. Ott.

Levegő után kapkodott. Kenny nevét suttogta. Elakadt a lélegzete.

A férfi ezúttal sem siette el a dolgot. Emma megfélemedezett a kényelmetlen testhelyezetről, megfélemedezett róla, hogy kocsiban vannak, megfélemedezett mindenről, csak a férfi ujjait érezte és nedves, szenvedélyes simogatását. Mikor elérte a beteljesülést, hangosan felkiáltott, és egész testében megremegett.

A férfi nem hagyta abba. Tovább ingerelte. Ismét felrepítette.

Túl jó volt. Emma fel sem fogta, hogy megmozdította a kezét, csak mikor Kenny megállította. Érezte vastag férfiasságát a selyembokszeren át, és tudta, hogy Kenny nem azért állította le őt, mert nem vágyik rá. Felemelte a fejét, és kérdően nézett a füstös ibolyakék szemekbe.

Kenny elgyötörtnek látszott, s alig tudta kiejteni a szavakat.

- Szükségem van a tárcámra. Nincs nálam semmi.

Emma elmosolyodott.

- Szedek gyógyszert.

- Gyógyszert? De... éjjel miért nem mondtad?

- Megparancsoltad, hogy ne beszéljek. - Megcsókolta a férfit. - Különböznék sem akartam magyarázkodni. Egy ideje már szedem. Minden eshetőségre felkészülve.

- Arra az esetre, ha...

Kennynek elakadt a szava, mikor Emma meglovagolta. A nő mosolyogva a fülébe súgta.

- Engedelmeddel...

A férfi felnyögött és alányúlt.

Ezúttal Emma akart irányítani, de Kenny máshogy képzelte, s mikor a nő megpróbált ráereszkedni, a férfi megfogta a csípőjét.

- Óvatosan, drágám. - Mély, artikulálatlan hangon felnyögött, átvette az irányítást, és csak annyit engedett Emmának, hogy egy kis részét befogadja.

- Én... - mormolta Emma. - Én akarok...

A férfi elterelte a figyelmét egy csókkal, mellyel egyikőjük sem tudott betelni, s miközben felfedezte Emma ajkát a nyelvével, beléhatolt.

De akkor sem engedte át neki az irányítást, mikor már teljesen elmerült benne. Ő diktálta az ütemet, ösztönösen tudva, mire van szüksége a nőnek, s megadott neki mindent, amire vágyott, az irányítást kivéve.

Emma mellbimbója a férfi finom szőrrel borított mellkasához dörzsölődött. Combjának belső felét kidörzsölte Kenny farmerja, melyet a férfi nem vetett le. Most, hogy ő volt felül, a csók is másmilyen lett, az újdonság élményével hatott rá, s élvezte. De többet akart. Azt akarta, hogy a férfi megbízzon benne, és hagyja, hogy ő vezesse.

Kenny a nő fenekére kulcsolta a kezét, s pontosan ott, ahol testük egymásba forrt, hüvelykujjával olyan mozdulatot tett, amiről Emma álmodni sem mert.

- Ne hagyd abba... - sikerült kinyögnie. - Ne hagyd abba, amit csinálsz...

És Kenny nem hagyta. Édes hőhullám borította el őket.

16. fejezet

Később Emma örült, hogy leköti a zsebkendőkeresés és a ruhaválogatás. Úgy tűnt, hogy Kenny is megkönnyebbült. Talán ugyanazt érezte, amit ő: hogy van valami veszélyes, valami határozottan fenyegető abban, ha két össze nem illő felnőtt olyan sürgető vágyat érez egymás érintésére, hogy nem bírják ki az ágyig.

Emma azon tépelődött, vajon minden nőnek szüksége van-e egyszer az életben egy rossz fiúra. Neki nyilvánvalóan szüksége volt. Ki kell irtania Kenny Travelert a szervezetéből, hogy helyet csináljon egy egészséges, helyénvaló kapcsolatnak. Úgy volt szüksége Kenny Travelerre, ahogy egy védőoltásra. Egy dózis egy életre megvédi a Kennyhez hasonló playboyoktól. Miközben ezen gondolkodott, begombolta a blúzát.

Kenny kiszállt a kocsiból. Bedugta az ingét a nadrágjába, majd észrevette, hogy Emma félregombolta a blúzát, de tudta, ha szól neki, a nő megint dühbe gurul, és azt fogja mondani, hogy kritizálja.

Mikor Emma felnézett rá, ő pedig meglátta puffadt, duzzadt ajkát és kócos, karamellszínű haját, mely a csokiöntetre emlékeztette, valami hátborzongató érzése támadt. Tegnap éjjel nagyon jó volt, s bár nem akart rágondolni, mégis csak ez járt a fejében egész nap, s valószínűleg ezért vesztette el a fejét a gyerekverseny közben. Ma pedig... egyik percben veszekedtek, a másokban pedig meztelenül ölelkeztek a kocsiban.

Nem is emlékezett rá, mikor csinálta utoljára autóban. Talán soha. A gazdag srácok nem voltak ráutalva erre. A gazdag srácoknak volt vikendházuk, vagy ha azt nem találták elég meghittnek, volt elég pénzük, hogy kivegyenek egy motelszobát Llano Countyban.

Istenem, mennyire szeretett Emmával szeretkezni. Az a lelkesedés! Emma nem tudta, hogyan fogja vissza magát. Száztíz százalékban átadta magát neki, pont úgy, ahogy ő szerette.

A félregombolt blúz Emma mellére tapadt, ami felidézte a férfiban, milyen jól illett a tenyerébe. Miközben nézte, árulkodó gyöngédség tört rá. Ez nyugtalanította. Emma túlságosan irányító, túlságosan követelőző. Mivel Kenny tudta, hogy mindkettőjüknek jól tenne, ha visszamennének az emberek közé, ahol biztonságban vannak, maga sem akarta elhinni a szavakat, melyeket kiejtett a száján.

- Sétálunk egyet a folyóparton?

Emma csak pislogott mézbarna szemével.

- Igen.

Mintha Kenny csak teázni hívta volna.

Átcsusszant az ülésen. Kenny kisegítette, majd megfogta a kezét. Az övé kicsi volt és erős. A mutatóujja oldalán lévő bőrkeményedés dörzsölte a nő tenyerét. A csordogáló víz hangját figyelték, miközben a folyó felé sétáltak. A férfi hallgatta a mókusok csacsogását, egy csúfolódó rigó rikoltását. Emma ez egyszer nem osztogatott parancsokat. Miért marad most csendben, hisz annyira szeret beszélni? Hallgatagsága idegesítette Kennyt, s megszólalt, mielőtt meggondolta volna.

- Petie-t is idehoztam az előbb.

- Megnyugodott?

- Igen. - A férfi megköszönte a torkát. - Beszélünk kellett.

Emma felpaprikázódott.

- Még szép. Azt hiszem, hálásak lehetünk, hogy ez a csúnya eset ilyen jól végződött. Soha többé ne tedd ezt vele.

Kenny arra számított, hogy Emma szúrós válasza feldühíti majd, de ehelyett jóleső érzéssel töltötte el, szinte megnyugtatta. Emma pontosan tudta, mit jelent neki az öccse, és mennyire sajnálja, ami történt. Azt azonban Kenny mégsem akarta, hogy Emma elbízsa magát.

- Keményen kell velük bánni kiskorukban, különben elpuhulnak.

Emmának volt mersze nevetni.

- Add fel, Kenny! Elfogult vagy, amikor Peterről van szó.

- Igen, nagyon sokat jelent nekem. - A férfi elmosolyodott, és már éppen készült témát váltani, amikor rájött, hogy megakarja beszélni a dolgot Emmával. Nem a személyes véleményére volt kíváncsi, hanem a szakmaira. Mégiscsak a gyereknevelés szakértője, nem igaz?

- Nézd, az a helyzet... lehet, hogy az öreg kemény lesz vele, és... csak aggódom Peter miatt, ennyi az egész.

A mézszínű szemek rászegeződtek.

- Attól félsz, hogy Warren ugyanolyan rossz apja lesz Peternek, mint amilyen neked volt?

Kenny azonnal felháborodott.

- Apám azt tette, amit tennie kellett. Amellett, ahogy anyám viselkedett, nem pátolgathatott még ő is.

- Nem, de azt hiszem, átesett a ló másik oldalára. Számos ilyen esettel találkoztam már a diákjaim körében. Abból, amit elmondtál, kitűnik, hogy az apád nem állt melletted, amikor szükséged volt rá, s amikor mégis jelen volt, gyanítom, hogy sokszor bírált.

„Mrs. Sneed felhívott ma az irodában. Elmondta, hogy letépted Mary Beth Barbie babájának a fejét, és utána bedobta a szennyvízcsatornába. Csak egy gyáva viselkedik így egy lánnyal. Egy hitvány gyáva.”

- El voltam kényeztetve.

- Részben ő is hibás volt ezért. Biztos vagyok benne, hogy kétségbeesetten fel akartad hívni magadra a figyelmét, s a rossz magatartás volt az egyetlen, amit ki tudtál találni. Egészséges kisfiú voltál, neurotikus anyád fojtogatott a szeretetével, apád pedig nem állt ki melletted, amikor kellett volna. Komolyan mondom, Kenny, olyan szörnyű nevelésben volt részed, hogy az is csoda, hogy nem csonkítottál állatokat. Nem meglepő, hogy még mindig neheztelsz apádra.

- Soha nem állítottam ilyet.

Ha Lady Emma egyszer belelovalta magát valamibe, semmi sem állíthatta meg. Folytatta, mintha Kenny közbe sem szólt volna.

- Meg kell bocsátanod neki. Mindkettőtök érdekében.

A férfi vállat vont, mintha nem is érdekelné. - Fogalmam sincs, miről beszélsz.

- Aztán ott van Peter problémája. Attól félsz, hogy apád őt ugyanúgy el fogja hanyagolni, ahogy valamikor téged. Hogy akárcsak neked, Peternek is ki kell érdemelnie a szeretetét, ahelyett hogy születésénél fogva megillető joga lenne rá.

Kenny ásitást színlelt.

- Lyukat beszélsz az ember hasába.

Emma furcsamód nem lett mérges. Megszorította a férfi kezét. Kenny csak most döbbsen rá, hogy egész eddig fogta.

- Ne aggódj Peter miatt! Shelby nem olyan, mint az anyád, és biztos vagyok benne, hogy harciasan fogja védelmezni a fia jogait. Szerintem apád is tanult a hibájából. Nagyon szívszorító tekintettel néz rád, amikor tudja, hogy nem látod. De még ha tévedek is, Peternek van valamije, ami neked nem volt.

A férfi a karját vakargatta, és unottan nézett.

- Igen? Mi az?

- Te.

Kenny úgy érezte, mintha gyomorszájon vágta volna, és nem tudott olyan közömbösen válaszolni, ahogy szeretett volna.

- Ez nem sokat nyom a latban.

- De nagyon is. A feltétel nélküli szeretetnek nagy ereje van.

- Szerintem is.

- Ha visszagondolsz a gyermekkorodra, Kenny, remélem, tudod: csak magadnak köszönheted, hogy túlélted. Kétlem, hogy létezik rosszabb nevelés annál, amelyet te kaptál.

- Mi a helyzet Torie-val?

- Torie legalább az egyik szülőjétől feltétlen szeretetet kapott. Te azonban egyiktől sem.

- Miről beszélsz? Anyám a lábam nyomát is megcsókolta. Épp ez volt a baj.

- Anyád nem szeretett igazán. Ezernyi feltételt kellett teljesítened, hogy szeressen.

Emmának igaza volt. Az anyja elvárta tőle, hogy úgy imádja, mintha csak ő lenne az életében.

„Kenny bogaram, ne menj ki játszani azokkal a proletár fiúkkal. Maradj velem. Megveszem neked a távirányítós repülőgépet, amit a tévében láttunk. Minden gyerek arra vágyik, te leszel a legnépszerűbb fiú az iskolában.”

De nem lett népszerű. Megvetették. Kenny megpróbált nemtörődömnek tűnni. - Igen, azt hiszem, igazad van. Én szakértő vagyok ebben a témában.

Kenny enyhe élt hallott Emma hangjában.

- Úgy vettem ki a szavaidból, hogy nemcsak a szakmai tapasztalataid alapján beszélsz. Emma vállat vont.

- Nem teljesen. A szüleim szerettek, de a munkájukat jobban szerették. Nagyon magányos voltam. - Elhúzódott a férfitől, és lesétált a folyópartra. Kenny követte, örült, hogy fordult a kocka.

Emma rámosolygott, mikor odaért mellé.

- Nincs annál unalmasabb, mint mikor sikeres felnőttek arról nyafognak, milyen rosszul bántak velük gyerekkorukban, nem igaz?

- De igen. - Kenny felkapott egy lapos követ, és a folyón át a túlparton lévő mészkőtömb felé hajította. Négyszer kacsázott, mielőtt elmerült. - Azt hiszem, egy kicsit megértem, miért ragaszkodsz annyira a St. Gerthez. Amiért én is ragaszkodom Peterhez. - újabb követ dobott el, aztán lenézett a nőre. Feszültté vált, bár nem tudta, miért. - Ha megmondod a hercegnek, mi történt köztünk, megoldódik a gondod.

Emma nem felelt azonnal.

- Nem tudom. Beddington azt hisz, amit akar. - Összeráncolta a homlokát, és vészjósló kifejezés villant a szemében. - Nem akarom elmondani neki, mi történt köztünk! Ez magánügy, nem tartozik rá!

A férfi elmosolyodott, a válasz önző módon elégedettséggel töltötte el.

- Úgy tűnik, nehéz helyzetbe hozod magad.

Emma mormogott valamit. Kenny nem értette, de mintha káromkodást vélte volna hallani.

- Fogadjunk, hogy eltalálok. - Egy sziklára mutatott, mely a folyó túlsó partján emelkedett ki a vízből. Felkapott egy követ. Eldobta, de nem elég messzire. - Háromból kétszer.

- Nagyon tiszta itt a víz. Ez a leggyönyörűbb hely.

- Mindig is szerettem. Gyakran kijöttem ide kölyökkoromban, miután megvertem vagy addig kínoztam valakit, amíg el nem bógte magát. - Elvétette a második dobást is.

- Biztosan azt remélted, hogy ha már elég mélyre süllyedtél, valaki majd visszahúz.

- Talán. - Megint rosszul célzott. - Na még egyet. - A kő lepattant a szikláról.

- Ügyes vagy. - Emma mosolygott. - Dallie volt, ugye? Aki visszahúzott.

- Ki mondta ezt neked? - Összeraktam a képet.

- Azt hiszem, mára elegendem van a pszichoterápiából. Különben is, te vagy az örült, nem én. Kérdezd csak meg Joseph atyát. Emma arca megrándult.

- Jó, hogy hamarosan elmegyek. Soha többé nem lennék képes annak az embernek a szemébe nézni.

Kenny nem akart arra gondolni, hogy Emma elmegy, noha bizonyos értelemben alig várta, hogy ne kelljen istápolnia őt.

- Majd megmagyarázom neki, mi történt. Legalábbis a nagy részét. - A nő tarkójára tette a kezét és megsimogatta. – Ha ma még el akarunk menni Austinba, jobb, ha indulunk. Előbb megállunk a háznál, ha át akarsz öltözni.

- Szeretnék.

Visszatértek a házba, de a hálósoba túlságosan csábító volt, és nem mentek el Austinba.

Torie az emujait etette apja birtokának végében. Itt legalább nem voltak szem előtt, ha már a fejéből nem is tudta kiverni őket. A válása előtt, amikor Dallasban élt, egy farmon helyezte el őket a város déli részén, de az túl költségesnek bizonyult, s rávette apját, hogy ide költöztethesse őket. Tizenhét csúnya, hosszú nyakú, koromfekete tollú, pipaszár lábú struccszerűség járkált az udvaron. Néha gyözködte magát, hogy szépek, de általában nem fáradt vele. Elfordította a tekintetét az újabb három hatalmas tojást tartalmazó fészekről.

- Az ott a kerítés mellett Elmer - mondta. - Ő az eredeti tenyészpár egyik tagja. Polly, a nőtény, ott áll a többiek között.

- Elnevezted őket?

Torie már megbánta, hogy hirtelen ötlettől vezérelve meghívta Dextert, és megmutatta neki az állatait.

- Baj?

A férfi lenézett rá a drótkeretes szemüvege mögül, s zöldes szeme olyan kíváncsiságot tükrözött, amely Torie-t nyugtalansággal töltötte el.

- Nem vagyok farmer - mondta Dexter -, de azt tudom, hogy azokat az állatokat, amelyeknek az ember nevet adott, nehezebb levágni.

Az esti szél Torie arcába fújta a hajcincset.

- Én valószínűleg nevek nélkül sem lettem volna képes... mindegy. - Türelmetlenül a füle mögé simította a fürtöt. - Hülyeség volt pénzt fektetni az emukba, de a házasságom

Tommyval megromlott, és akkor ez jó ötletnek tűnt.

- A magad lábára akartál állni. Ez érthető.

- Ostobaságot követtem el.

A férfi új khakinadrágja zsebébe dugta a kezét. Rengeteg khakinadrágja volt.

- Vállaltad a kockázatot. Nem jött be. Te legalább megpróbáltál eleget tenni a kötelességednek. Tudom, hogy sokan egyszerűen szélnek eresztették az emujaikat, hogy ne kelljen etetniük őket.

- Felelőtlen vagyok, különben soha nem vágtam volna bele.

- Én nem hiszem, hogy felelőtlen lennél.

A férfi őszintének tűnt, Torie-nak hízelegtek a szavai. Jólesett kivívni egy olyan komoly gondolkodású férfi elismerését, mint Dexter O'Conner. A következő pillanatban azonban elpárolgott Torie öröme, a férfi ugyanis így szólt.

- Gondolkodtál már azon, mihez kezdesz az életeddel, ha összeházasodunk?

- Nem házasodunk össze!

- Talán nem. De ha mégis, hasznosabb elfoglaltságot kell találnod a bevásárlásnál és az emujaid miatti aggodalmaskodásnál.

- Annyi pénz van, mint a pelyva. Egy évig is vásárolhatnék, akkor sem éreznéd meg. - Torie rádöbbsent, hogy a férfi ismét belevitte a lehetetlenről folyó vitába.

- Nem ez a lényeg. Amikor esténként hazajövök, biztosan megkérdezed majd, milyen napom volt, én pedig elmesélem, ami téged is érdekelhet. Aztán én kérdezek a napodról, te pedig nem fogsz tudni másról beszélni, csak hogy a Nieman'snál leértékelték a sportruhákat. Ez megalázó lesz neked.

- Te hátborzongató vagy.

- Nem feltétlenül teljes munkaidős állásról beszélek. De ideje, hogy a szépségednél többet hagyj magad után a világban. Soha nem leszel boldog, ha nem tűzöl ki magad elé nagyobb célt, mint a vásárlás.

- Neked fogalmad sincs róla, mi tesz engem boldoggá!

Dexter ezt elengedte a füle mellett.

- Ha kezdenél valamit az életeddel, mi lenne az? Most nem a gyereknevelésről beszélek, mert mindketten tudjuk, mit gondolunk erről, és ezt csak az idő fogja megoldani.

Torie várta, hogy rátörjön a fájdalom, mint mindig, amikor ez a téma szóba került. De ezúttal elmaradt. Nem értette, miért. Mi volt ebben a pipogya, de okos férfiban, ami megnyugtatta őt? Eszébe jutott, milyen vitába keveredett az apjával, miután megtudta, hogy az ő fejében fogant meg a Dexterrel való érdekházasság ötlete. Warren meg sem próbálta tagadni, nem is szabadkozott. Csak annyit mondott, hogy szereti őt, de ami sok, az sok. Torie hitványnak érezte magát.

- Nem tudok mást, csak káromkodni, golfozni és új ruhákban tetszelegni.

- És még? - Dexter türelmesen várt.

- Mást nem.

- Ez más nőknek talán elég lenne, de neked nem. Te ehhez túl okos vagy.

A férfi olyan komoly arcot vágott, hogy Torie nem tudott ellenállni a kísértésnek.

- Rendben. Talán titokban arról ábrándozom, hogy... - Tétovázott, aztán arra gondolt, miért ne? - Hogy fényképész leszek.

- Fényképész? Érdekes.

Dexter tényleg érdeklődőnek látszott, s Torie rádöbbsent, hogy beszélni akar erről. Akadozva kezdte, de hamar belemelegedett a témába. - Sokat tanultam Patricktól az elmúlt évben. Kölcsönadta az egyik fényképezőgépét, és rengeteg időt töltöttünk együtt a sötétkamrában. Az utóbbi időben azt is megengedi, hogy előhívjam a filmet. Azt mondja, van szemem hozzá. - Zavarba jött a saját lelkesedésétől. - Biztosan csak udvariaskodik.

- Biztos vagyok benne, hogy nem így van. - Dexter olyan őszintének tűnt, hogy Torie azon kapta magát, még többet akar neki mondani.

- Élvezem, Dex. Ha elkezdek dolgozni, elvesztem az időérzékemet. Vadászom a játszótérekre. Esküszöm, a rendőrség előbb-utóbb még meggyanúsít valamivel, de szeretem fényképezni a kölyköket. Olyan... - Elhallgatott.

- Semmi baj, Torie. Nem foglak kinevetni.

A lány hallotta a férfi hangjában a megértést, s gyűlölte érte.

- Nem tudom, mire jó ez az egész mi-lenne-ha játék. Elismerted, hogy fontosak neked a gyerekek, és tudod, hogy meddő vagyok. Miért nem hagysz békén?

- Az orvosok sem erősítették meg a meddőséget, én miért tenném? De ha mégis bebizonyosodik, akkor majd ürükbe fogadunk valakit.

Torie furcsa ütest érzett a mellkasában: mintha nagyot dobbant volna a szíve.

- Megtennéd?

- Persze. Mondtam, hogy gyerekeket akarok.

- Tommy még csak hallani sem akart az örökbefogadásról.

- Józanabb ítélőképességről tettél tanúbizonyságot, mikor megvetted az emukat, mint mikor hozzámentél Tommyhoz.

Torie nevetett.

- Ebben igazad van. De Tommy mindenképpen szebb.

- A külső nem minden. - A férfi most először beszélt úgy, mintha szabadkozna.

- Te nem vagy csúnya, Dex. Ne szálljon a fejedbe a dicsőség, de őszintén szólva te vagy a legjóképűbb az összes koponya közül, akit ismerek. Kivéve Tedet, de Tedet már csak Kenny előzi meg, úgyhogy nem kell szégyenkezned.

- Pontosan hány koponyát ismersz?

- Hé, a mikrocshipercegnővel beszélsz. Ne felejtsd el, hogy észkombájnok között nevelkedtem. Kiskoromban apa gyakran elvitt magával a munkába.

- És te tényleg azt hiszed, hogy én vagyok a legjóképűbb?

Torie igyekezett nem nevetni. Dexter tényleg édes volt a maga együgyű módján.

- Egyértelműen.

- Normális esetben nem foglalkoznék vele, de tudom, hogy neked fontos a külső.

Az, ahogy a férfi megdermedt és kényszeredetté vált, ugyanakkor aggódni látszott, ellágyította Torie szívét. Meg a többi testrészét is. Nem emlékezett rá, hogy ilyen zavarban lett volna valaha is, s csak egy dolgot bírt kitalálni, amivel tudott tenni ellene.

- Oké, Dexter, döntöttem. Próbára teszem a képességeidet.

- Mire gondolsz?

- Erkölcstelen dolgot fogunk csinálni. Te, én és egy matrac. Azt hiszem, itt az ideje, hogy megvizsgáljam, mit tudsz.

A férfi kényszeredettsége elmúlt, s helyére jókedv költözött. Attól, ahogy Dex szeme sarkában megjelentek a ráncok, a Torie bensejében gomolygó forróság lángra kapott.

- Szóval így állunk. Mi van, ha én azt mondom, hogy a nászéjszakára tartogatom magam?

- Viccelsz? Nem akarsz lefeküdni velem?

- Másra sem tudok gondolni. De hogy nyersen fejezzem ki magam, miért vennél egy tinót, amikor én ingyen adok neked egy bikát?

- Azt hiszed, valamiféle jutalomdíj vagy?

- Kétségtelenül. - A férfi szeme csillogott. - Nem akarok beképzeltnek tűnni, és nem is szoltam volna róla, ha te nem hozod fel a témát, de kiváló szerető vagyok.

- Jézus... - Torie a szemét forgatta.

Dexter felnevetett, magához húzta, és fulladásig csókolta. Torie az esze eldugott zugában érzékelte, hogy a férfi nem sokat teketóriázik, keze a mellére simult, de mivel Torie-nak jólesett, nem sietett eltolni.

Dex mindent beleadott a csókba. Mikor nyelve a lány szájába hatolt, Torie megpróbálta elhiteni magával, hogy van valami szánalmas abban, ha már annyira vágyik egy férfi kényeztetésére, hogy Dexter O'Conner csókjáig alacsonyodik le. De a férfi csókja nem volt szánalmas. Hanem édes, érzéki és sokat ígérő.

Szétváltak, s mihelyt magához tért Torie, azonnal rájött, hogy Mr. Józsanság ugyanúgy remeg, mint ő.

- Rendben - mondta Dexter bizonytalanul. - Feleségül veszlek.

Torie a férfi erős, meleg mellkasára borult, homlokán érezte Dexter leheletét, s a másodperc törtrészéig igent akart mondani.

- Ó, Dex, egy hónap múlva megbánod.

- Nem, nem fogom. És te sem.

Egyszerűen ott kellett volna hagynia a férfit, de valami ördögi erő visszahúzta.

- Előbb az ágy. Utána döntök. Nem veszek zsákbamacskát.

Dexter lenézett rá, és veszélyes mosoly jelent meg a szája szegletében.

- Egyelőre nem vetkőzünk. De ha meggondolom magam, te leszel az első, aki megtudja.

17. fejezet

Miközben Kenny mellett sétált San Antonio ritkán lakott gyönyörű folyópartján, Emmának az jutott eszébe, hogy Lady Sarah Thornton bolond volt, amiért visszatért Angliába, mikor annyira imádta Texast. Volt valami különleges ebben az államban, ami egyszerűen nem tudta hidegen hagyni: az energikussága, a lakói, pusztá mérete. Azon kapta magát, hogy ok nélkül sóhajtozik. Itt valahogy merészebbnek érezte magát, és valami megmagyarázhatatlan módon szabadabbnak is.

Az utolsó öt nap varázslatosan telt. Kenny megmutatta neki Texas két legszínesebb városát: Austint és San Antoniót. Austinban, miközben bejárták a Texasi Egyetem campusát, főiskolás éveiből származó anekdotákkal szórakoztatta őt. Mikor Emma végzett a munkával a könyvtárban, a férfi körbevezette a parlament épületében, kirándulásokat tettek a város parkjaiba és üzleteibe. Esténként csodálatos éttermekbe jártak, és a legjobb zenét hallgatták Austinban.

San Antonio még szebb volt. Reggelente, amíg Kenny a pályán gyakorolt, Emma az alamói Texasi Könyvtárban befejezte a kutatást. A délutánokat együtt töltötték. Még soha nem nevetett és veszekedett ennyit. Kenny szerelmi játéka felforrósította és elbágyasztotta a testét, s e nélkül már elképzelni sem tudta az életét. A férfi nélkül sem.

Lehangoltság telepedett rá. Hamarosan el kell hagynia Texast. Az elmúlt pár nap varázslatosan telt, de már péntek volt, neki pedig vasárnap este haza kell repülnie.

Szembefordult a széllal, nem akarta önelemzéssel tönkretenni azt a kis időt, ami még maradt. Inkább Alamóról gondolkodott, ahová Kenny aznap délután vitte. Miközben Kenny körbevezette Texas leghíresebb szentélyében, Emma rájött, hogy azok a történelmi és életrajzi kötetek, melyeket a házban látott, nem Patrick lakberendezői ötlete nyomán kerültek oda.

A férfi hatalmas keze megnyugtatóan fonódott az övére. Emma megcsodálta a folyó túlsó partján álló régi szép épületeket, aztán Kennyre mosolygott.

- Igazi történelemrajongó vagy, igaz?
- Miért mondd ezt?
- Azért például, mert többet tudsz Texas történelméről, mint a legtöbb ember.
- A főiskolán főtanszakomnak a történelmet akartam választani, de a középiskolás osztályzataim olyan vacakok voltak, hogy a pályaválasztási tanácsadó nem ajánlotta.
- Kár.
- Nem biztos. Valószínűleg igaza volt. Még a könnyű tantárgyakból is csak erős hármast tudtam elérni az egyetemen. Az utolsó évben pedig otthagytam az egészet, és profi sportoló lettem.

- Igen, nehéz lett volna hármasnál jobb eredményt elérni, ha alig látogatod az órákat. Kenny kíváncsi pillantást vetett rá.
- Ezt honnan tudod?
- Elég öt percet tölteni a társaságodban. Ugyan, Kenny, még soha nem ismertem senkit, aki ennyire félt volna a kihívásoktól.

- A férfi elengedte a kezét, és haragosan nézett rá.
- Történetesen olyan ember mellett állsz, aki az elmúlt három évben két profibajnokságot nyert. Mindent tudok, amit a kihívásokról tudni kell.

- Nem a bajnokságokról van szó. - Emma újra megfogta a férfi kezét, és vigasztalóan megszorította. Tudta, hogy ez a hétvége különösen nehéz Kenny számára, hisz Augustában megkezdődött a Mesterek Tornája, de a férfi nem beszélt a dologról. - A golfpálya az egyetlen hely, ahol nem félsz megmutatni az embereknek, hogy keményen dolgozol.

- Mert valószínűleg ez az egyetlen hely, ahol keményen dolgozom.
- Emma elmosolyodott, s egy pillanatra a férfi karjához hajtotta a fejét.

- Add fel, Kenny! Más dolgokat is nagy erőfeszítéssel csinálsz. Itt van például a testépítés. Csak azért tűnik úgy, mintha nem csinálnál semmit, mert mindent olyan könnyedén csinálsz.

- Lyukat beszélsz...

- ...az ember hasába, tudom. Azt akarod, hogy az emberek lustának tartsanak. Mintha azt hinnéd, nem érdemled meg, hogy jó véleménynel legyenek rólad.

- Hülyeség. - A férfi szája széle megfeszült, s Emma tudta, hogy célba talált.

Több téma is volt, amelyről egyikőjük sem akart beszélni, s közéjük tartozott Kenny felfüggesztése és Emma ügye Beddington herceggel. Az elmúlt öt napban a nő érzéki boldogságban úszott, s úgy tűnt, a holnap sose jön el. Emma semmi jelét nem látta, hogy követnék, s most, hogy már csak két napja van a hazautazásig, el kell ismernie, hogy felelőtlenül viselkedett. Nem próbált meg kapcsolatba lépni Hugh-val, s nem tett semmit, amivel felbosszanthatta volna a herceget. Mintha elmerült volna az érzékiség tengerében, ahol a jövő nem létezett.

Görcsbe rándult a gyomra a rémülettől, s már nem tudott úgy örülni ennek a napnak.

- Biztos vagy benne, hogy senkire nem emlékszel, aki aznap este ott volt a vegyesboltban'?

- Amikor legutóbb felhoztad ezt a témát, már megmondtam: arra koncentráltam, hogy megtaláljam a megfelelő cipőfűzőt. Nem figyeltem.

- De biztosan váltottál pár szót valakivel.

- Nem emlékszem.

Emma elszontyolodott. Semmit sem haladt az ügy, mióta leszállt a repülőgépről.

- Beddington tud róla, hogy vettem egy pletykalapot, tehát a kémjének ott kellett lennie a vegyesboltban. De a többi miért nem jelentette az illető?

Copfos, formás testű nő kocogott feléjük, de Kenny észre sem vette. Emma nagyra értékelte, hogy a férfi nem nézett más nőre, amikor vele volt. A gyarlóságaival együtt is csodálatos férfi. Okos és szórakoztató. Az udvarlást illetően meglepően régimódi. Legalább tucatszor állították meg aznap a rajongói, mégis mindegyiknek udvariasan válaszolt, ugyanakkor nem titkolta, hogy elsősorban vele akar lenni.

Végigmentek a parton, ameddig lehetett, aztán visszafordultak. Távol volt a város, csend borult a tájra, melyet csak néha tört meg egy-egy elsuhanó taxi vagy eltévedt turista. Ez a béke a St. Gertre emlékeztette Emmát: késő délután az iskola hangulata is ehhez hasonló. Mindenfelé akadnak csodálatos, félreeső helyek, ahová a kint játszó lányok hangja nem ért el.

- Nem értem, miért feltételeztem, hogy a kém férfi - mondta Emma. - Könnyen lehet, hogy nő.

- Eszembe jutott, hogy láttam az öreg Mrs. Cooligant a Fannie Mae-állványnál. Nyolcvanéves, de nagyon virgonc.

- Jól van, ne vess csak ki! Megörülök, tudom, hogy követnek, de képtelen vagyok rájönni, ki az. És miért hagyta abba?

- Megértelek, drágám. Ismered a véleményemet a szenvedélyedről, melyet az iránt a bizonyos kőhalom iránt táplálsz odaát, a pocsolya másik partján, úgyhogy nem mondok többet róla semmit.

- Tudom, mire gondolsz. - Emma durcásan végigmérte a férfit. - Azt hiszed, kezdek olyan lenni, mint egy vénkisasszony. Hogy nemsokára magamban beszélek, macskákat gyűjtök és naftalintól bűzlő, régi vacak dzsörzérúhákban járok.

- Be kell vallanom, hogy ilyesmi meg sem fordult a fejemben. Láttalak téged fekete harisnyakötőben...

- Hogy angol vagyok, hajadon és hagyománytisztelő, még nem jelenti azt, hogy külön is.

- Azt hiszem, elkanyarodtunk a témától. Hová akartál kilyukadni?

- Nem tudom. Felejtsd el!
- Tudod, Lady E, nem engem kellene pszichológiai rendellenességgel vádolnod, hanem a saját zavaros agyadat kellene megvizsgálnod.
- A sajátomat? Az én agyam olyan tiszta, mint egy pohár víz.
- Valóban? Akkor miért látod magad aszott, öreg vénkisasszonynak?
- Nem látom magam annak. Csak tudom, hogy nem vagyok szexbomba.
- Ez viszont nem igaz.
- De igen... - Emma felnézett a férfira. - Mit mondtál?
- Hogy szexbomba vagy.
- Csak hízelepsz.
- Csak férfi vagyok. Tudod, ott van ez a dolog a száddal...
- Már megint itt tartunk! Ez nem igazságos! Ha férfi volnék, mindenki határozott, jó vezetőnek tartana. De mert nő vagyok, azt mondják rólam, hogy zsarnokoskodom.
- Nem a zsarnokoskodásodról van szó... bár zsarnok vagy. Arról van szó, hogy neked van a legizgatóbb szád, amit valaha láttam.
- Izgató a szám?
- Ühüm.
- Emma nyelt egyet. A férfira bámult.
- Tudom, hogy hazudsz.
- Csak lényegtelen dolgokban hazudok. Emlékeztesselek, mit csináltál a száddal reggel nyolc óra tájban?
- Emma nem értette, hogy képes még mindig elpirulni a férfi jelenlétében. De elpirult.
- Köszönöm.
- Kenny nevetett és magához húzta.
- Én köszönöm.

Ahelyett, hogy megpróbált volna kapcsolatba lépni Hugh-val, Emma a következő reggelt ágyban töltötte és hosszan, lustán szeretkezett Kennyvel. A férfinál örömtelibb, figyelmesebb szeretőt el sem tudott képzelni, de azt kívánta, bárcsak ne ragaszkodna Kenny ahhoz, hogy ő irányítson. Nem mintha mindig Emma akarta volna átvenni a kezdeményezést - jó volt olyannal lenni, aki ennyire értette a dolgát -, de néha szeretett volna ő diktálni, már csak azért is, hogy felfedezhesse a férfi csodás testét. Biztos volt benne, hogy idővel le tudnák küzdeni ezt a problémát, de túl kevés alkalmuk maradt rá.

A komótosan elfogyasztott reggeli után az istállóba mentek, s néhány órára kilovagoltak az erdőbe és a Pedernales partjára. Kenny Árnyék hátára ült, westernnyeregbe, Emma Kínát lovagolta meg angol nyeregben.

- Kenny, észrevetted...? Biztos csak a szemem káprázik, de mintha halványulna a tetoválásom.

- Csak mélyebbre ágyazódott a bőrödben.
- Azt hiszem, igazad van. - Emma neszezést hallott az erdőből, s látta, hogy egy gömbászka turkál egy kidőlt fatörzs mellett. Ki hitte volna, hogy ilyen közel kerül egy ritka állathoz. Fájt a combja a nyeregben, de lehet, hogy szeretkezésük utóhatását érezte.

A férfi a szemébe húzta Stetsonját.

- Gondolkodtam... a következő félév csak egy hét múlva kezdődik el, s az Antikrisztus sem siet visszavonni a felfüggesztésemet. Szükségtelen visszarohannod. Miért nem maradsz még egy kicsit?

Emma kihúzta magát, és gyors pillantást vetett a férfira.

- A repülőjegyemet nem lehet visszaváltani.
- Majd én gondoskodom a jegyről. Emiatt ne aggódj!

Kenny most már legalább nem siet megszabadulni tőle. Emmának örülnie kellett volna, de elkomorodott. Ha nem lenne viszonyuk, Kenny nem akarná, hogy maradjon.

- Igazgató vagyok. Lehet, hogy a tanítás még nem kezdődik, de az én munkám igen. Két hétnél több szabadságot nem vehetek ki.

- Nem értem. Azt mondtad, a herceg ki fog rúgni. Mit számít, ha nem megy vissza?

- Még nem rúgott ki, s amíg meg nem teszi, én felelek a St. Gertért. - Emma harapdálni kezdte az alsó ajkát. - Van még huszonnégy órád. Talán történik valami.

Megkerültek egy meredélyt, s mikor Emma a távolban megpillantotta a házat, rájött, mennyire megszerette. Ahogy a farmot és az államot is. Itt teljesen más embernek érezte magát, nem volt annyira magányos.

A férfi a homlokát ráncolta.

- Nem kellene most elrohannod, olyan jól megvagyunk.

Jól megvoltak. Élete legcsodálatosabb időszakát töltötte itt. Nem tudott elfojtani magában egy bizonyos vágyakozást.

- Nem gondolod, hogy mindent idejében kell abbahagyni? Kenny nem válaszolt azonnal. - De igen. Azt hiszem, igazad van.

- De még mennyire - felelte kurtán Emma, fájalmát leplezve.

Bármit akart is még hozzátenni a férfi, elakadt a szava, mikor feltűnt előttük az istálló. Kenny felágaskodott a nyeregben, és egy különösen ocsmány trágárságot eresztett meg. Ha a St.

Gertben mond ilyet egy lány, Emma az irodájába rendeli, és alaposan elbeszélget vele az illedelmes beszédről.

Követte Kenny pillantását és látta, hogy egy csapat férfi álldogál egy fehér kamion mellett. Egyikük profi kamerát tartott a vállán, s őket filmezte, ahogy közelednek. Egy másik félrehúzódott, a kezében tartott jegyzeteibe mélyedt. Alacsonyabb volt a többiekénél, sötétbarna zakója, cserszínű nadrágja és halványzöld inge hivatalos benyomást keltett. Ahogy közelebb értek, Emma látta, hogy a férfi drága cipőjének felső részét aranyló lánc díszíti.

- Ki ne nyisd a szád! - morrant rá Kenny. - Komolyan mondom.

- Mit akarnak ezek'? - Bajt.

Egyre közeledtek. Emma észrevette, hogy Kenny a jegyzetfüzetes férfit figyeli. Középterületű, szögletes állú, tömpe orrú, lenyalt hajú ember volt. Izmos nyakában divatos napszemüveg lógott egy láncon.

Az operatőr közelebb ment, a kamerát egyenesen Kennyre irányította, aki megállította a lovát.

- Ez magánterület, Sturgis.

- Még soha nem láttam a farmodat, Kenny. Azt mondják, szép. Mi lenne, ha körbevezetnél? - A férfinak profi tévériporterhez illő mély, kellemes hangja volt. Mosolya behízsgál; Emmából azonnal megvetést váltott ki.

- Kétlem, hogy erre sor kerül. - Kenny leszállt a lóról, a kantárt az egyik lovászfőúrnak dobta, majd lesegítette Emmát.

- Ez üzlet, Kenny, interjút akarok.

- Te vagy az utolsó riporter, akinek interjút adnék. Apropos, hogy gyógyul a szemed? Ki gondolta, hogy ilyen vérzékeny vagy?

A férfi tömény ellenszenvvel pillantott Kennyre, aztán Emmához fordult.

- Sturgis Randall. Modern világsportok a Nemzetközi Sportcsatornánál.

- Ő Emma - vágta rá Kenny, mielőtt a nő válaszolhatott volna.

Ennyi - se vezetéknev, se rang. Pedig bárkivel is találkozott, akár pincértanuló, akár hivatalnok volt az illető, Kenny mindenkinek azt mondta, hogy Emma a királyi család tagja, noha nem is volt az.

Sturgis biccentett, és elfordult tőle. Jobban érdekelte a küldetési, mint Emma társasága.

- Amíg te cowboyosdit játszol, Tiger tíz ütessel vezet Augustában. Szenzációnak számít, hogy te nem vagy ott és nem szorongathatod meg, én pedig be akarok erről számolni.

- Azt hiszem, eleget ártottál már nekem.

Sturgisben felment a pumpa.

- Megütöttél félmillió golfrajongó előtt.

Emma már hallotta a történetet Torie-től, és tudta, hogy Sturgis kezdte a verekedést, de Kennynek nem volt szokása mentegetni magát; most sem tette.

- Mindketten profik vagyunk - folytatta Sturgis. - Felejtjük el! Nézzük meg a farmot.

- Majd máskor.

- A Global Nationalnél jó ötletnek tartják az interjút. Mivel téged ők szponzorálnak, az én műsoromban pedig reklámot adnak, övék a döntő szó ebben. De ha te nem bánod, hogy elveszítesz egy szponzort...

Emmát mélységesen felháborította, hogy így betörtek a férfi otthonába. Kenny közéleti személyiség, de ez még senkit nem jogosít fel arra, hogy így letámadja.

Kenny arca kemény volt, akár a kő.

- Nincs interjú. Már megmondtam a főnöködnek.

- És minden más riporternek az államban. - Sturgis hangja keneteljessé vált. - Megértem, Kenny. Megmondom, mit csinálunk... lefilmezzük a seggedet, ahogy elvonszolod.

A férfi arcára önelégült kifejezés ült, a Kennyé elsötétedett a dühtől. Beletelt egy percbre, míg Emma megértette, Sturgis lehetetlenné tette Kenny számára, hogy visszautasítsa őket anélkül, hogy gorombának ne tűnne. Randall bizonyára tudta, Kenny nem tudná elviselni a gondolatot, hogy Amerika összes golfrajongója az ő hátsó felét nézze, amint távolodik a kamerától.

Emma libabőrös lett, mikor rájött, hogy ezzel remek alkalom adódott a számára. Egy riporter! Egy tévékamera! Mármost feladta, de most ezüsttálcán kínálkozik a lehetőség, hogy lejárassa magát, mégpedig nagyobb nyilvánosság előtt, mint azt valaha is remélni merte. Elakadt a lélegzete. Efölött még Beddington sem hunyhat szemet!

Kenny hallotta, hogy Emmának elakad a lélegzete, aztán meglátta a nő arcán a számító kifejezést. A nő szeme Sturgisről az operátorra vándorolt, s Kennynek végigfutott a hátán a hideg. Lady E épp most döbbent rá, hogy nemzetközi közönség lehet tanúja a svindlinek, melyet a fejében forgat.

Kenny megacélozta magát. Emmának gyorsan vágott az esze, s Kenny számíthatott rá, hogy a lány bármelyik másodpercben a karjaiba vetheti magát, meztelenre vetkőzhet vagy hawaii táncot lejtethet előttük.

Ha nem akarja tönkretenni a karrierjét, meg kell szabadulnia tőle, még ha ez azzal is jár, hogy alá kell vetnie magát az interjúnak.

- Rendben - vont a vállát. - Miért ne? Jó lehetőség, hogy hiteles képet fess rólam. - Emmához fordult. - Ez unalmas lesz. Várj meg bent!

Kenny felkészült mindenre, de megpróbált nem gondolni rá, hogy Emma mindjárt a profi golf történetének legnagyobb tréfáját űzi vele. Lee Trevino csínytevései, Ben Wright megjegyzése a lesbikus golfjátékosokról és Fuzzy Zoeller kijelentése a sült csirkéről és a kelkáposztáról a '97-es Mesterek Tornája után mind semmiség lesz ahhoz képest, amibe Emma most fogja belerángatni.

Aztán... semmi. Döbbenet figyelte, hogy Emma nagyot sóhajt, bólint és elindul. Nem hitt a szemének. Emma tényleg bemegy a házba?

Emma elindult a ház felé anélkül, hogy egy pillantást vetett volna a kamerákra, és ezzel elpuskázta a minden valószínűség szerinti utolsó lehetőségét annak, hogy nyilvános botrányt kavarjon. Kenny pontosan tudta, miért. Mert nem akart gondot okozni neki.

- Készen állunk - kiáltotta az operátor. - Ott kezdünk.

Kenny elhessegette a gondolatait, elindult a kerítés felé, és megpróbált nem töprengeni azon, milyen nagy áldozatot hozott az imént Emma. Kínzó képek jelentek meg előtte arról, ahogy a nő reggel összeráncolt homlokkal feküdt mellette, mintha még álmában is botrányos terveket szőtt volna. Eszébe jutott, ahogy Emma karamellszínű fürtjei szétterültek a halványkék párnán. Mint mézcsíkok az égen.

- Kenny?

Megfeszült. Mióta képzeleg egy olyan kemény fiú, mint ő, mézcsíkokról? Most semminek sem szabad elvonnia a figyelmét. Vonakodva Sturgishez fordult.

- Essünk túl rajta, te gazember!

Bolond! Emma kirántott egy fiókot, dugóhúzózt keresett. Olyan lehetőséget hagyott ki, amilyen csak egyszer adódik az életben! És miért? Mert örült, azért. Tiszta örült!

Kivágódott az ajtó, és Kenny viharzott be a konyhába. Feszültnek és ingerültnek látszott. Helyes! Emmának azonnal ki kell adnia magából ezt a szörnyű dühöt. Veszekedni akar! Parázs vitára vágyik.

A férfi megállt a konyhapultnál, levette a kalapját, Emmára nézett és elmosolyodott. Mintha a feszültség felengedett volna benne, s olyan ámulatba ejtő átalakuláson ment át, hogy Emma fel sem fogta, mi történik. Mintha egyetlen fénysugár szétoszlott volna egy hatalmas viharfelhőt.

Kenny olyan melegen mosolygott rá, hogy Emma úgy érezte, mintha napfürdőt venne. A férfi szeme... az a döbbenetes szeme... A nő megborzongott; szíve kalapált, a vér száguldani kezdett az ereiben. A füle zúgott, a tekintete elhomályosodott, a teste remegett. Megmarkolta a pult szélét.

Ez most teljesen más volt, mint a napok óta tartó szinte állandó izgalmi állapot, melyet a férfi érzéki közelsége váltott ki belőle. Ez a reakció olyan mélységből fakadt, aminek a létezéséről Emma nem is tudott.

Önvédelme tiltakozni kezdett. Ne! Kérlek! Csak ezt ne! Ne őt! Kérlek, Istenem, ne őt... szeressem.

Nem belehabarodott. Hanem szerette., Nem lassan jött rá, hogy szerelmes, ahogy mindig képzelte, hanem beléhasított a felismerés, s hideg zuhanyként érte. Ez nem helyes. Nem lehetséges. Szörnyen, hihetetlenül fájdalmas.

- Valami baj van?

- Baj? N-nem. Semmi. Dehogy. Hogy ment az interjú? - Remélte, Kenny nem veszi észre, hogy remeg a keze, amint a végre fellelt dugóhúzózt megpróbálta beledugni az üveg borba, melyet a férfi korábban kiválasztott.

Kenny elvette tőle.

- Nem ütöttem meg a fickót, úgyhogy szerintem jól ment. - Kihúzta a dugót, és ismét próbára tette Emmát a mosolyával, melytől a nő majd elolvadt. - Köszönöm, hogy nem használtad ki a kamera előtti lehetőséget.

Emma felkapta a sósórózt, csak hogy csináljon valamit. Patrick egész nap házon kívül volt, fotózott. Korábban Emma örült neki, ha kettesben marad Kennyvel, de most azt kívánta, bárcsak minél hamarabb visszatérne a házvezető.

- Hogy érted ezt?

- Pontosan tudod, hogy értem.

Emma az alsó ajkába harapott, hüvelykujját végighúzta a kerámiapulton.

- Óriási vagy, tudod, Lady E? És nemcsak a hálósobában. Emma szembefordult a férfival, tőle teljesen szokatlan módon hangja vékony és bizonytalan volt.

- Úgy gondolod, hogy óriási vagyok a hálósobában?

- Te nem?

- Igen, de ez csak miattad van.

Kenny kurtán bólintott.

- Kétségtelen, hogy miattam van, tehát nagy csalódásra készülj, ha mással próbálsz ugyanezt. - Mosolyogni próbált, de aztán feladta.

Emma el sem tudta képzelni, hogy valaki mással szeretkezzen. Nem tudta elképzelni, hogy ilyen sebezhető legyen, és ugyanígy levetkőzze a gátlásait. Miért hagyta, hogy ez megtörténjen? Soha semmit nem csinált óvatlanul, miért tett kivételt a szexszel? Amikor felkínálta Kennynek a testét, öntudatlanul is odaadta neki mindenét, még azt is, amit a férfi nem kért és nem akart.

Felsóhajtott.

- Mi a baj? Úgy nézel ki, mint aki citromba harapott.

- Rosszabb.

- Emma?

- Nem tudok róla beszélni.

- Dehogynem. Mondd el!

Mondja el neki, hogy beleszeretett? Semmi esetre sem! El tudja képzelni, hogyan reagálna a férfi. Először megdöbbenne, aztán megrémülne. Többé nem kérné őt, hogy maradjon, kínosan éreznék magukat, s ő többé nem sütkérezhetne vakító mosolyában.

Aztán a legképtelenebb dolog jutott eszébe. Miért ne legyen őszinte? Neki ilyen a természete: ami a szívében, az a szájában, s ez tökéletes alkalom arra, hogy lezárják a viszonyukat. Megmondja Kennynek az igazat. Az egész olyan lesz, mint egy amputálás. Gyors és kegyetlen. A férfi rémült arckifejezése véget vet minden ostoba ábrándjának, melyet ibolyakék szemé gyerekekről és a soha végei nem érő boldogságról kergetett.

Nem hagyott magának több gondolkodási időt, hanem kinyitotta a száját, és hallotta, amint azt mondja:

- A legneveltségesebb dolog történt meg. - Megköszörülte a torkát. - Most jöttem rá... nagyon kínos, tiszta örület, de... - Összeakadt a nyelve. - Teljesen meg fogsz döbbsenni. Lehet, hogy még mérges is leszel. Tökéletesen megértem.

A férfi türelmesen várt.

- Nem érdekes. Felejtsd el... - Magára parancsolt, mikor kezdett meghátrálni. Sok hibája volt, de a gyávaság nem tartozott közéjük. Ki írja elő, hogy egy nő csak úgy őrizheti meg a büszkeségét, ha elrejtje az igazi érzéseit? Őt keményebb fából faragták. Kirukkolt vele.

- Beléd szerettem.

Kenny úgy bámult rá, mint borjú az új kapura.

Emma felvetette a fejét.

- Ne szólj egy szót sem! Olyan dühös vagyok magamra, hogy ordítani tudnék. El tudod ezt képzelni? Nevetséges! Beléd! Annyi ember közül! - Felkapott egy villát a konyhapultról. - Miért nem szúrom inkább szíven magam? Miért nem Tom Cruise-ba szerettem bele? Vagy... vagy Daniel-Day Lewisba? Vagy valami ostoba roksztárba? Az ugyanilyen képtelenség lenne. - Ledobta a villát, karba tette a kezét, és hogy össze ne essen, dobolni kezdett a lábával. - Nem fogom kibírni, ugye? Vannak dolgok, melyeket egyszerűen nem lehet elviselni. Azonnal véget vetek ennek.

Kenny kinyitotta a száját, becsukta, aztán ismét kinyitotta.

- Mi a terved? Hogyan... hogyan fogod csinálni?

Emma felemelte az állát.

- Épp most csinálom, nem?

Attól félt, hogy elsírja magát, s ezt a megaláztatást már nem élte volna túl. Megcsörrent a telefon, de rá se hederített.

- Tudom, hogy nem a te hibád, de most annyira dühös vagyok mindkettőnkre, hogy kérlek, bocsáss meg.

A telefon csörgött tovább. Emma elindult, nekiment egy bárshéknak és majdnem keresztülesett rajta. Mérgében felkapta a kagylót.

- Halló!

- Itt Torie. Fogd Kennyt és gyertek át!

- Mi történt?

- Majd meglátod, ha ideértetek. Siess! - A lány minden további magyarázkodás nélkül letette a kagylót. Emma lecsapta a telefont.

- A nővéred válságban van.

- Most mi a baj?

Minden vágya az volt, hogy felrohanjon a hálósobája magányába, de nem tehette meg.

- Nem tudom, de azt akarja, hogy mindketten menjünk át, most azonnal.

- Akkor jobb, ha indulunk. Biztosan megölte Dexet, és azt akarja, hogy ássuk el a holttestét.

Gyötrelmes volt az út a Traveler-birtokra. Emma képtelen volt elviselni a férfi szánalmát és zavarát, úgyhogy azonnal bekapcsolta a rádiót és felhangosította, hogy ne tudjanak beszélgetni. Kenny nem halkította le, és ebből Emma arra következtetett, hogy ő sem akart társalogni.

Mihelyt beléptek a házba, Shelby azonnal megjelent. Szeme csillogott, arca kipirult az örömtől.

- Ó, Lady Emma, váratlan vendégünk érkezett. Warren üzleti partnere, nagy befektető, de azt hiszem, nem Warren miatt jött. Szerintem ön miatt! Már alig várom, hogy mindenki megtudja a városban, egy igazi herceget látok vendégül a házamban!

18. fejezet

Emma ereiben meghűlt a vér.

- Egy herceget? - kérdezte Kenny.

- Beddington herceget! - csiripelte Shelby. - A nappaliban van! Warren Hugh-nak szólítja. - Lehalkította a hangját, mintha színházi sűgő lenne. - Nyilvánvalóan évek óta kapcsolatban állnak, a herceg a nyolcvanas évek elejétől fektet be a vállalatba, de ez az első alkalom, hogy találkoznak. Menjetek és mutakozzatok be! Én hozok még uzsonnát. Farkasétvágya van.

Emma úgy érezte, mintha minden a feje tetejére állt volna. Először rájött, hogy szerelmes Kennybe, most meg ez. Tudta, hogy Hugh azzal szerezte a vagyonát, hogy magas színvonalú technológiát alkalmazó vállalatokba fektetett be, de ilyenből annyi volt. Honnan sejtette volna, hogy a TCS is közéjük tartozik? Holnap pedig úgyis hazamegy. Miért tett meg Beddington ekkora utat, hogy lássa?

Kenny megragadta Emma karját.

- Menjünk vissza a farmra. Kíméld meg magad ettől.

A férfi védelmezése megnyugtatta. Nagy volt a kísértés, hogy elmenjen vele, de tudta, nem teheti. Reszkető mosolyt küldött felé.

- Köszönöm, de elintézem.

Összeszedte a bátorságát, és bement a nappaliba.

- Emma drágám! - A szék megnyikordult, mikor Hugh felállt. Kifogástalanul festett háromrészes sötétszürke öltönyében, melyet úgy terveztek, hogy minél jobban leplezze köpcös alakját. Ritkuló gesztenyebarna haját hátrafésülte kerek arcából, bozontos szemöldöke alatt apró, halvány szemek ültek. Drága parfümillet terjengett körülötte a levegőben.

Emma hallotta, hogy Kenny azt suttogta mögötte:

- A gazember megszólalásig hasonlít együgyű Henrikre...

Emma gyorsan előrelépett.

- Megdöbbsentett, felség. Mi a csudát keres Texasban?

Hugh húsos ujjai Emma kezére fonódtak.

- Meg akartam lepni. A következő pár hétben üzleti ügyben az Államokban kell maradnom, így nem találkozhattunk volna, amikor hazatér. Azonkívül olyan szívszaggató volt a Texasról szóló beszámolója, hogy magam is látni akartam ezt a vidéket.

Szemenszedett hazugság. Beddington a legkevésbé érdeklődő utazó, akit ismer. Csak azért tette meg ezt a hosszú utat, hogy meggyőződjön róla, még mindig a markában tartja.

Emma el sem tudta képzelni, miért érdekli Beddingtont. Ezer nő van Angliában, aki csinosabb és készségesebb nála. Hugh a rangjával és a pénzével bárkit megkapott volna. Miért ragaszkodott hozzá?

Gazember! Kenny nézte, ahogy Hugh Holroyd tekintete megállapodik Emma száján, s pontosan tudta, miért nem bírja Beddington hercege kivenni a fejéből a St. Gert igazgatóját. A kurafi!

Kenny ökölbe szorította a kezét. Emma annyira naiv volt, hogy azt hitte, Holroydot csak a rangja és a jó híre érdekli, de ő a farmját tette volna rá, hogy a nő formás teste változtatta a herceget előkelő orvvadászá. Hugh bizonyára eljátszadozott a gondolattal, milyen lenne, ha Emma érzéki ajka ugyanazt művelné vele, amit Kennyvel.

Ez nem fog megtörténni. Emma meglepő kitérője után Kenny még mindig nem tért magához. Más nők esetében egy cseppet sem csodálkozott volna a dolgon - hozzászólt már a szerelmi vallomásokhoz -, de Lady E nagyon jó emberismerő volt, Kenny ezért nem értette, hogyan győzhette meg magát arról, hogy beleszeretett?

Aztán eszébe jutott, hogy Emma minden hengegése ellenére nagyon is prűd. Bizonyára a lelki békéje érdekében kellett elhitetnie magával, hogy nem csupán szórakoztató szexre,

hanem sokkal tartalmasabb dologra vágyik. El kellett hinnie, hogy szerelmes. De ez nem igaz, és Kenny majd megmagyarázza neki.

A gondolat elszomorította, de nem volt ideje tovább töprengeni rajta, mert megszólalt az apja abban a túlradóan kedélyes stílusában, melyet a legnagyobb befektetőinek tartogatott.

- Hugh, szeretném, ha megismerné a fiamat, Kennyt. Már évek óta kérem Hugh-t, hogy látogasson meg bennünket, Kenny. Örülök, hogy végre a szavamon fogott.

- Á, igen. - Hugh kézfogása akár a nedves golförülködő. - Nagyon örvendek, Ken. El sem tudom mondani, mennyire hálás vagyok, hogy vigyázott az én Emmámra.

Kenny összeszorította az állát.

- Semmiség.

Torie előrelépett, s az, ahogy védelmezően Kennybe karolt, elárulta: olvas bátyja gondolataiban.

- Hé, bátyus. Hugh is golfozik, s épp most meséltem el neki a ma reggeli játszmát a klubban. Ha nem vétettem volna el egy másfél méteres gurítást, hetvenkilencet ütöttem volna.

Hugh leereszkedő mosolyt vetett rá.

- Azt ajánlottam a húgának, hogy nézze a labdát, amikor üt. Köztudott, hogy én kevés közeli gurítást rontok el. Bár nem vagyok egy súlycsoportban magával, Ken, kiveszem a részem a körök teljesítéséhez szükséges ütésekből.

- Úgy legyen!

Shelby sietett be a szobába, a csípőjén Peter, a másik kezében pedig frissítővel megrakott tálcával. A kisfiú arca gyűrött volt, öklével a szemét dörzsölgette.

- Elnézést, hogy olyan sokáig elmaradtam. Peter most kelt fel.

Hugh úgy bámult Peterre, mintha Shelby csörgőkígyót hozott volna közéjük, de úgy tűnt, ez Shelbynek elkerülte a figyelmét.

- Peter kilenc hónapos, és az apja szeme fénye.

Warren elmosolyodott.

- Van valami abban, amit a második családról mondanak, Hugh. Az embernek lehetősége adódik kijavítani a hibáit.

Kenny döbbenet hallotta a sóvárgást apja hangjában.

- Hadd vegyem el tőled Petie-t, Shelby, amíg felszolgálod a frissítőt Hugh-nak.

Hugh-t bosszantotta, hogy Kenny mellőzte a hivatalos megszólítást, de Kenny úgy tett, mintha nem vette volna észre.

Shelby odaadta neki a kicsit, és Beddingtonhoz lépett.

- Meg kell kóstolnia Luisa töltött gombáját, felség. Nagyon finom. Vegyen egy kis sajtos rudat is. Martha Stewart egyik receptje szerint készült, de én javítottam rajta. - Hugh sietve visszaült a karosszékre, hatalmas ölében gondosan elhelyezte a finom falatokkal teli tálcát, és gyanakvó pillantásokkal méregette Petert, aki Kenny ingének Cadillac feliratába dörzsölgette az orrát.

- Tudjátok, mire gondoltam? - Torie szeme pajkosan csillogott. - Meg kellene mutatnunk Hugh-nak Texas éjszakai életét. Úgy terveztük Dexszel, hogy később találkozunk a Roustaboutban. Miért nem megyünk el mindannyian és visszük magunkkal Hugh-t is? Próbálta már a sortáncot, Hugh?

A herceg összehúzta a szemét Torie közvetlensége hallatán.

- Emmának és nekem van egy kis megbeszéltnivalónk, úgyhogy mi ketten csendben megvacsorázunk a szállodában. Emma, sokkal kényelmesebb lenne, ha te is ott maradnál, ezért a titkárom foglaltatott neked szobát. Természetesen egy másik emeleten.

Kenny már nyitotta a száját, hogy megmondja Hugh-nak, mit csináljon a szobájával, de Shelby közbeavatkozott.

- Semmi esetre sem, felség. Warren és én nagyon rossz néven vennénk, ha abban a huzatos öreg szállodában szállna meg. Luisa már előkészítette a szobáját az emeleten. Saját fürdőszobája és erkélye lesz.

Shelby élvezte, hogy tyúkeszűnek tartják, pedig valójában ügyesen taktikázik. Kenny megpróbált rájönni, mi folyik itt. Vajon a mostohaanyja neki igyekszik segíteni azzal, hogy távol tartja Emmától Hugh-t, vagy csak az érdekli, hogy elhencegjen vele, egy angol herceget látott vendégül az otthonában?

Hugh az utolsó morzsaig elpusztította az uzsonnát. Szája sarkát megnyomkodta a szalvétával.

- Nagyon kedves önöktől, de tényleg azt hiszem, hogy...

- Senki sem vallja be szívesen - szólalt meg Warren -, de a hotelban hemzsegek a csótányok.

Kenny most először hallott a csótányokról, s feszülten figyelte az apját. Mi van még a tarsolyukban? A következő pillanatban mindenre rájött. Warren Hugh közelében akar maradni, hogy még több pénzt sajtoljon ki belőle, s talán elkerülje a fúziót.

- Csótányok? Jóságos ég...

Petie felől halk, elfojtott hang hallatszott, s Kennynek eszébe jutott, hogy a kisfiú épp az imént kelt fel. Gyorsan előrelépett.

- Még meg sem nézte az öcsémet, pedig Emmától tudom, hogy maguk angolok mennyire szeretik a gyerekeket. Fogja meg!

Finoman, de határozottan Hugh ölébe ültette Petert. Hugh úgy ült, mint aki karót nyelt. Peter felnézett rá, és összeráncolta a homlokát.

Kenny erélyes pillantást vetett rá. Tedd a dolgod, öcskös!

A kisfiú elhelyezkedett, de nem látszott túl boldognak. Hugh még kevésbé örült neki.

- Emma említette, hogy magának is vannak gyerekei. - Kenny őszintén a férfira mosolygott, miközben szemmel tartotta Petie-t, aki egyre jobban elvörösödött. - Két kislány, ugye?

- Igen... most iskolában vannak.

Petie nyögött.

- Iskolában? - kérdezte Kenny. - Nekik nincs szünet, mint Emmának?

Peter egyre jobban erőlködött és egyre vörösebb lett. Shelby figyelmét elterelte a szobába belépő bejárónő, és nem vette észre, de Warren látta, mi történik, ám Kenny legnagyobb meglepetésére egy szót sem szólt.

- Igen, de nagyon elfoglalt vagyok, és jobb nekik, ha ott maradnak az iskolában. Első osztályú hely. Nem olyan, mint a St. Gertrude. Nem mintha bármi baj lenne a St. Gerttel, Emma kiválóan végzi a munkáját, de vannak lányok, akik nem odavalók. Hatásos ösztöndíjprogramunk van, ha érti, mire gondolok.

Ó, Kenny nagyon is értette.

- Az ösztöndíjas diákjaink a legszorgalmasabbak - szólt közbe Emma kimérten.

A szobában kezdett terjengeni a szag a pelenkából.

Ez az, öcskös. Kenny büszkén a testvéreire mosolygott. A kisfiú olyan pontos, hogy órát lehetne igazítani hozzá.

Hugh fintorgott, és megpróbálta eltolni magától Petert.

- Hány ösztöndíjasuk van? - kérdezte Kenny udvariasan.

- Én... - Hugh a térde legszélére ültette a kisfiút. Kenny észrevette, hogy Petie fészkelődni kezd, de úgy tűnt, még mindig nagyon elégedett magával.

- Minden évben tizenötöt veszünk fel - felelte Emma.

- Az már valami. Mondja csak, Hugh, milyen érzés felelősséget vállalni ennyi okos fiatal lányért?

Petie eleresztett egy jó nagyot, s a herceg pirosposzsgás arca elfehéredett. De túlságosan felsőbbrendűnek érezte magát ahhoz, hogy figyelmeztesse a háziakat a végső soron természetes eseményre.

- Az ember megteszi, ami tőle telik.

- Ebben igaza van. - Kenny hosszú monológba kezdett az oktatás hasznáról és az emberszeretetről Minden úgy ment, ahogy tervezte, amíg Shelby be nem fejezte a beszélgetést a szobalánnyal, és bele nem szimatolt a levegőbe.

- Peter Traveler, mit csináltál, te kis gézengúz? - Nevetve kapta fel a gyereket. - Mindjárt visszajövünk. Kenny, Emma, rengeteg étel van, maradjatok itt vacsorára, aztán elmegyünk a Roustaboutba, és megmutatjuk őfelségének, mitől döglük a légy Texasban.

Hugh úgy bámult, mint aki citromba harapott.

Torie szikrázóin mosolygott.

- Pompás ötlet. Már alig várom, hogy megtanítsam önnek a kétlépéset, Hugh. Azt is megengedem, hogy felvegye a Stetsonomat.

Kenny azon nyomban megfogadta magának, hogy egy egész kamionnyi emueledelt vesz a hűgának, akár akarja, akár nem.

Kenny vacsora közben végig arra várt, hogy Emma odabújjon - hozzá és szerelmemnek hívja, de a nő úgy viselkedett vele, mint egy kedves ismerőseivel. Hihetetlen! Amíg nem feküdtek le egymással, Emma mindenkivel el akarta hitetni, hogy a szeretője. Most, hogy van köztük valami, azt akarja, hogy senki ne tudjon róla.

Megpróbált bosszankodni emiatt, de csak az őrjítő forróságot érezte. Rengeteg nő kihasználta már, de Emma nem tartozott közéjük.

Eszébe jutott, mit mondott a nő lent a folyónál: nem akarja elárulni Hugh-nak, hogy a szeretője lett. „Azt akarom, hogy titokban maradjon. Kettőnk közt.”

Emmának mégis tudnia kell, az egyetlen módja, hogy megszabaduljon ettől a piperkőc gazembertől, ha közli vele, hogy talált magának egy szeretőt; és Kenny ezt egyáltalán nem bánta volna. De közben jó volt látni, hogy Emma megpróbál hű maradni az elveihez. Jó volt tudni, hogy azt hiszi, szereti, jóllehet Kenny tudta, hogy csak össze van zavarodva.

Aznap este többen voltak a Roustaboutban, mint általában, s mikor bevezették Hugh-t, az olyan képet vágott, mintha Petié pelenkájának tartalmába lépett volna. Shelby szóval tartotta, amíg Torie egy hátsó nagy asztalhoz vezette őket. Alig érkeztek meg, Emma máris kimentette magát, s egyenesen Ted Beaudine-hoz ment, aki a bárpultnál ücsörgött, és Platón Szókratész utolsó napjai című művét olvasta. Közben egy hatalmas korsó italt szopogatott, ami gyanúsan hasonlított a Mountain Dew-ra.

Kenny figyelte, ahogy Emma komolyan tárgyal valamiről a fiúval. Ted kisvártatva a táncparketre kísérte, hozzásimult, Emma pedig irányította a lépéseiket az andalító ballada ritmusára. Kenny el tudta képzelni, hová fog ez vezetni, s nem lepődött meg, amikor Ted keze Emma feneke felé kezdett araszolni.

Ted lassan Kannyre vigyorgott Emma feje felett. Mit tehetnék? Kényszerít. Kenny haragos pillantást vetett rá, és magában megesküdt, hogy ha legközelebb találkozhatnak a pályán, jól elveri a kölyköt.

Hugh Warrennel beszélgetett, s nem figyelt a táncolókra, Torie és Shelby azonban igen. Összenéztek; aztán nyilvánvalóan abban a hitben, hogy meg kell védeni Lady E jó hírét, Torie felpattant és ragaszkodott hozzá, hogy Hugh azonnal cseréljen helyet vele, mert így majd jobban látja a bárt, mintha ez valami óriási kiváltság lett volna. Sikerült a férfit úgy ültetnie, hogy az háttal legyen a táncparkettnak, és ne láthassa, hogy Emma Teddel flörtöl. Szegény Lady E. Mindent megpróbál, de úgy tűnik, képtelen tönkretenni a jó hírét.

Ettől kezdve pedig mintha pechszériába került volna. Hugh annyira elmerült abban, hogy leereszkedjen hozzájuk, hogy észre sem vette, amikor Emma kézen fogva az asztalukhoz vezette Tedet, hogy bemutassa; sőt abban sem talált semmi kivetnivalót, hogy Emma tequilát rendelt magának. Kenny volt az egyetlen, akinek feltűnt, hogy a nő elfehéredett az első két ital után. Emma kikérte a harmadikat, aztán a negyediket. De mielőtt megitta volna, gyorsan kiszaladt a női mosdóba.

Mikor tíz perccel később visszatért, még mindig sápadt volt, de legalább már nem krétafehér, ebből Kenny tudta, hol végezték a tequilák. Az asztal alatt vigasztalóan megszorította Emma kezét, és azt kívánta, bárcsak segíthetne neki. De ezt Emmának egyedül kellett megoldania. Egyszerűen nem vállalhatta magára, hogy tönkretegyje a nő jó hírét.

Telt-múlt az este. Miután megivott néhány pohárkával a Roustabout legjobb, tisztán malátából készült whiskyjéből, Hugh olyan részletes leírást adott a családfájukról, hogy még Shelby is unta.

Ekkor érkezett meg Sturgis és a stáb.

Sturgis említette, csak holnap utazik tovább, hogy forgathasson a helyi látványosságokról, amibe nyilvánvalóan beletartozik, hogy filmre veszi, amint Kenny a Roustaboutban lebzsel, mialatt Tiger a Mesterek Tornájának holnapi fordulójára készül. Kenny dühöngött magában, miközben nézte, hogyan járja körbe Sturgis a termet, hogy interjúsorozatot készítsen Kenny régi iskolatársaival, akik előbányásztak minden emlékezetes sztorit a kis szemétről, aki régen volt. Sturgis már majdnem tönkretette Kenny jó hírét a golfközönség előtt, s a barátai most megadják neki a kegyelemdöfést.

Hugh továbbra is próbált kettesben maradni Emmával, de Torie nem hagyta, s Kenny tudta, hogy a húga ugyanúgy gyűlöli az angolt, mint ő. Hugh kétségbeesésében felkérte táncolni Emmát, ám erre Torie felpattant és kijelentette, hogy Emmának fogalma sincs a táncról, de majd ő megmutatja Hugh-nak, hogyan kell járni.

Úgy tűnt, a szódabikarbóna segített Emma gyomrán, s a nő nemsokára úgy döntött, újabb kísérletet tesz Hugh felbosszantására azzal, hogy arról áradozik Torie-nak és Shelbynek, milyen csodálatos fiú Ted. Ugye hogy ő a legvonzóbb fiatalember, akit valaha ismertek, ugye milyen remekül áll rajta a farmer, és efféle dolgokat, mindezt a felfuvalkodott Hugh füle hallatára.

Ekkor megérkezett Dex, Kenny pedig riadót fűjt. Az egy dolog, hogy Emma Teddel flörtöl, de azt semmi esetre sem fogja ölbe tett kézzel nézni, hogy esetleg ugyanezt teszi Dexterrel.

Legnagyobb meglepetésére ismét Torie avatkozott be. Mielőtt Emma egyetlen mozdulatot tehetett volna, Torie a táncparketre vonszolta a férfit. Kenny nézte, ahogy a húga hozzásimul Dexterhez, szakasztott úgy csinál, mintha élvezné, hogy olyan férfi a partnere, akit megvet, s Kenny rájött, milyen sokkal tartozik a testvérenek. Azok ketten visszajöttek az asztalukhoz, s Torie olyan elmélyülten beszélgetett Dexterrel, hogy ha Kenny nem tudja, csupán Emmától igyekszik őt távol tartani, azt hiszi, hogy élvezi a társaságát. Kenny megvető pillantást vetett a férfira, melynek üzenete félreérthetetlen volt: lehet, hogy Warren Traveler hátat fordított a lányának, de a bátyja még állja a sarat.

Lady E olyan elkeseredett képet vágott, hogy Kenny nem bírta tovább és felállt.

- Gyere, drágám. Táncoljunk! - Hangsúlyozta a megszólítást, és vigyázott, hogy a hangja elég erőteljes legyen ahhoz, hogy még a csak önmagával foglalkozó herceg tudatáig is eljusson.

Púp a Háton Öfelsége összehúzta a szemöldökét.

Kenny érezte, hogy Emma vonakodva áll fel a székről. Még mindig makacsul ragaszkodott az elveihez. Ami közöttük történt, annak titokban kell maradnia.

- Én nem... - Kétségbeesés hallatszott a hangján. - Ted, biztosan nem bánja, ha táncolok Kennyyel?

Kenny ránézett a kis zöldfülűre, pillantása azt ígérte, hogy a labdák, melyek a jövő héten érkeznek, nem lesznek Titleist felirattal ellátva, ha Ted most kinyitja a száját. Ted megértette az üzenetet, és vállat vont. Kenny a táncparkettre vonszolta Emmát, s ügyet sem vetve a filmstábra, amely minden bizonnyal veszi őket, magához húzta.

- Csukd be a szád és karold át a nyakamat mind a két keziddel. Tegyük pontot ennek az ügynek a végére.

Emma amennyire csak tudott, elhúzódott tőle, és kétségbeesett szemmel nézett fel rá. Kennynek kis híján összetört a szíve, hogy az összeomlás szélén látja az ő szívós főnökasszonyát.

- Megpróbálok segíteni - suttogta.

- Nem tudom megtenni, Kenny. Egyszerűen nem tudom. Hugh tönkretett mindent, nem engedem, hogy ezt is elvegye tőlem. - Remegve felsóhajtott. - Van egy tervem.

Kenny számára a napnál is világosabb volt: Emmának semmilyen terve sincs, csak reméli, hogy ki tud találni valamit.

- Ez a fickó gazember, drágám. Mondd meg neki, és szabad vagy.

- Találkoztál vele. Láttad, milyen beképzelt. Neki kell felbontania az eljegyzést, különben leszámol velem. Azt pedig mindketten tudjuk, hogyan.

Ha még egy szót hall arról az átkozott iskoláról Kenny, összetör valamit.

Emma rágni kezdte az alsó ajkát, olyan hevesen, hogy az minden korábbi marcangoláson túltett.

- Amikor indulni készülünk, szenvedélyesen megcsókolom Tedet. Már beleegyezett.

Meghiszem azt!

- Aztán mihelyt kettesben maradok Hugh-val, megmondom neki, hogy Ted és én egymásba szeretünk.

- Nem.

Emma esdeklően nézett rá.

- Kérlek, Kenny, ne csinálj botrányt. Nincs más megoldás. Teden fog múlni minden.

Teden? Teden fog múlni minden?

Azzal az érzéketlen pillantásával nézett a nőre, melyet nála jobban senki nem csinált.

- Nem beszélek Hugh-nak rólunk. Tudom, hogy eredetileg ez volt a tervem, de... ami történt, az túl különleges. - Kihívó tekintetet vetett a férfira, mintha csak akkor kaphatna ötöt, ha a héten kiolvas tíz könyvet. - Legalábbis számomra.

Valami történt Kennyvel. Valami örültség. Nevethetnékje támadt. Melegség tört rá. Aztán úgy érezte, mintha mindene viszketne, és csak akkor múlna el, ha beleugrik egy hideg vízű tóba.

Emma felsóhajtott, és otthagya. Kenny tudta, hogy a nő csalódott, amiért nem mondta, hogy számára is különleges volt. Olyan különleges, hogy beszélni sem akart róla. Követte Emmát az asztalukhoz, és vacakul érezte magát... dühös volt magára és rá, egyszerre mindkettőjükre.

Ekkor Lady E észrevette, hogy Ted eltűnt. Babaarca elszontyolodott.

- Hová ment Ted?

Warren a terem hátsó része felé intett a fejével.

- Jim Pearlnek gondjai adódtak az ütéssel, és Ted leckét ad neki a tekepályán. Ted azt üzené magának, hogy mindjárt visszajön.

Hugh felállt.

- Fárasztó utam volt, és ma estére ennyi elég.

- Nekem is. - Shelby is felállt. - Mindjárt csöpögök, meg kell etetnem Petert.

Hugh elsápadt.

Shelby szája széles mosolyra húzódott.

- Mindjárt meglátja, milyen kényelmes a vendégszobában az ágy. Ugye, Warren?

A férfi elmosolyodott, és úgy pillantott a feleségére, mint egy tizennyolc éves.

- De... igazán... én... - Emma kétségbeesetten nézett körül abban a hitben, hogy Ted varázslatos módon előkerül és ő rávetheti magát. Kennynek szabályszerűen vonszolnia kellett az ajtóhoz, s mikor kiérték a parkolóba, érezte, hogy Emma egyre izgatottabb. Mivel már látta, milyen pusztítást képes véghezvinni a nő, amikor kétségbe van esve, tudta, hogy minél előbb el kell vinnie őt innen.

- Ott áll a kocsim - mondta Dex Torie-nak. - Hazaviszlek.

A húga ahelyett, hogy kifogást keresett volna, bólintott.

Shelby integetett.

- Reggel találkozunk.

- Jó éjt, Emma! - Hugh hűvösen biccentett, mintha minden a nő hibája lett volna, s Kenny tudta, hogy a herceg jól lefogja teremteni Emmát, mihelyt kettesben marad vele. De ez nem fog megtörténni. Az egyetlen, aki kritizálhatja Lady Emmát, az ő.

Hugh elindult Shelby és Warren után a kocsijukhoz. Emma, remegett az idegességtől, Kenny kezdett nyugtalanná válni.

- Várjatok! - Emma olyan hangosat kiáltott, hogy a parkolóban mindenki meghallotta.

Kenny nem tudta, mi fog következni, de azt sejtette, hogy nem lesz az ínyére. Tétovázott, de Emma ekkor előrelépett, és kezét a mellére szorította.

- Nem tudok többé hazugságban élni!

A fenébe.

- Megpróbáltam titokban tartani, de nincs értelme!

Kenny pontosan úgy érezte magát, mint a járókelő, aki látja, hogy autóbaleset fog történni, de képtelen ellene tenni.

- Az igazság szabaddá tesz! - Emma nagy levegőt vett. - Az igazság pedig az... - Megint levegőt vett - hogy beleszerettem Torie-ba!

- Micsoda? - Torie szemöldöke a homloka közepére szaladt, és önkéntelenül hátrálni kezdett.

De Lady Emmát már elragadta a hév, és semmi sem állíthatta meg. Hatalmas lendülettel kitárta a karját, és szenvedélyes csókot nyomott Torie szájára.

19 fejezet

Emmának égett az arca. De átölelte Torie derekát, és dacosan a többiek szemébe nézett. Kenny húga csizmát viselt, így jó tizenöt centivel magasabb volt nála, s úgy állt, mint akinek földbe gyökerezett a lába. Dex arcán enyhe szórakozottság tükröződött, Shelbynek leesett az álla, Warren pirosposztság arca elfehéredett.

Asztmás zihálás tört fel Hugh torkából, szemgolyója kidülledt; olyan volt, mint egy tátogó, jól megtermett guppi.

- Félttem elmondani - mondta Emma akadozva.

Torie kezdett felébredni kábulatából. Lenézett Emmára.

- Nem tudtam, hogy el akartad.

Kenny olyan mérges volt, hogy alig bírt uralkodni magán. Ez a keményfejű, okoskodó, elvakult, csökönyös nőszemély épp most mondott le élete hivatásáról, a tanításról.

Emma nekiesett az alsó ajkának, miközben végre elengedte Torie-t. Hugh arca bíborszínű árnyalatot nyert.

- Te ütődött!

Aztán minden hirtelen történt.

Hugh nekiiramodott, meglendítette a karját, és nyitott tenyerével teljes erőből pofon vágta Emmát.

A filmstáb kirohant a Roustaboutból, későn ahhoz, hogy lássa Hugh támadását, de időben ahhoz, hogy elkapja, amint Kenny ráveti magát a hercegre, és gyomorszájon vágja.

Hugh erősebb volt, mint amilyennek látszott, de Kennyvel nem vehette fel a versenyt, és hátratántorodott. Mielőtt eleshetett volna, Kenny megragadta és a gyomrába öklözött.

A kamera rájuk közelített, és kegyetlenül rögzítette, amint a magas, izmos sportoló az alacsony, kövérkés, középkorú férfira támad.

Hugh összegömbölyödött, újabb ziháló hangot adott, és megpróbált a Kenny gyomrába öklelni a fejével. Kenny felhúzta a térdét, és állon rúgta. Hugh fájdalmában felnyögött és elterült az aszfalton.

Még eszméleténél volt, de rettegő arccal nézett fel Kennyre. Kenny lehajolt, hogy felrántsa a földről, de az apja elkapta az egyik karját, Dex pedig a másikat. Lefogták.

Kenny az agyára borult vörös ködön át meglátta a stábot, és rájött, hogy mindent felvettek. Hugh feltápáskodott, levegő után kapkodott, miközben vér csorgott a szája sarkából.

Kenny látta, ahogy egyre jobban elvörösödik a folt Emma arcán, és fikarcnyit sem törődött a kamerával. Csak az munkált benne, hogy laposra verje azt a férfit, aki megütötte Emmát.

- Jól vagyok - mondta az apjának és Dexternek. - Elengedhettek.

Azok engedelmeskedtek.

Kenny állon vágta Hugh-t.

- Ó, Kenny... - Emma megpróbált odarohanni hozzá, de Torie, aki felismerte, hogy Kenny épp igazságot szolgáltat, visszatartotta.

- Gyere ide, virágszálam! Majd én megvigasztallak. - Átkarolta Emma nyakát, és magához húzta a nőt.

- Nagyon igyekszem - mormolta Dex az ölelkező nőket nézve -, hogy ne izguljak fel.

Kenny fújtatott. Lenézett a földcin heverő Hugh-ra.

- Kenny! - Emma parancsoló hangjára a férfi megfordult. A nő telt ajka eltökéltséget sugárzott. Emma minden ízében úgy festett, mint egy tanár, aki véget vet egy játszótéri verekedésnek - egy tanár, csúnya, vörös folttal az arcán. - Kérlek, ne!

Torie elengedte Emmát, Kenny odalépett hozzá, és megérintette fájó arcát.

- Jól vagy?

Emma kurtán bólintott, de Kenny érezte, hogy minden porcikája reszket, s ettől legszívesebben ismét Hugh Holroydra vetette volna magát.

Kenny a szeme sarkából látta, hogy a stáb operatőrei úgy köröznek, mint a keselyűk. Mindent szalagra vettek - kivéve azt a pillanatot, amikor Hugh arcul ütötte Emmát. Már tudta, mit fognak leadni. Kenny Traveler, a rossz fiú rátámadt egy védtelen emberre.

Soha ne kérj bocsánatot! Soha ne magyarázkodj!

Sturgis Randall odarohant hozzá, és mikrofont dugott az orra alá.

- Mondja el, mi történt! Miért kezdte a verekedést?

- Takarodj innen! - mordult rá Kenny.

- Ne! - Emma megragadta a karját. - Mondd el neki, mi történt!

De Kenny ma már egyszer félretette a büszkeséget, amikor Sturgisszel beszélt, s nem állt szándékában újra megtenni. Különben sem volt értelme. Sturgisnél ott volt a tekercs, az igazság pedig nem érdekelte.

Felfordult a gyomra. Szó nélkül otthagytta Emmát, és a kocsijához ment. Randall kiáltott neki valamit, de rá se hederített. Most tette tönkre az életét, és egyedül akart lenni.

Miközben nézte, ahogy Kenny távozik, rémület fogta el Emmát. Mit tett? Mikor a Cadillac elszáguldott, eljutott Emma tudatáig, hogy a szörnyű események, melyeket ő indított el, véget vethetnek Kenny karrierjének. Már ami megmaradt belőle.

Warren előrelépett. Emma megszokta, hogy ha Warren a fiára néz, elkínzott kifejezés látszik az arcán, most azonban egy konok üzletember állt előtte.

- Dex, vidd a hotelba Hugh-t. Minél többet gondolkodom rajta, annál inkább rádöbbenek, hogy jobb lesz ott neki. A csótányok tartsanak össze.

Dex megragadta Hugh-t, és az Audijához vezette, de Beddington az utolsó pillanatban kitépte magát, és Emma felé fordult.

- Ne hidd, hogy valaha is az iskola közelébe engedlek! Ami azt illeti, egyetlen iskola közelébe sem. Egy ilyen romlott, erkölcstelen nő, mint te, nem kerülhet ártatlan gyerekek közelébe!

Emma érezte, hogy hűvös, párás szél fúj keresztül a parkolón, s felrémlt benne a takaros angol mezők, napfényes virágágyak és a magányos kislányoknak menedéket nyújtó öreg téglapépület illata. Az ő egyetlen otthonának illata.

Sturgis Beddingtonhoz rohant.

- Mondja el, mi történt! Miért támadt magára Kenny Traveler ilyen brutálisan?

Dex sebességbe tette a kocsit, és kilőtt a parkolóból, mielőtt Hugh megvádolhatta volna Kennyt. Sturgis mérgesen fordult vissza az operatőrhöz.

- Vigyük a filmet a reptérre.

- Nem! - Emma odarohant a kamerához. - Csináljon velem interjút! Én elmondok mindent. Hugh Holroyd megütötte. Kenny csak megvédett.

Emma szíve elszorult, mikor meglátta a kétkedő kifejezést Sturgis arcán.

- Látta még valaki az esetet? - kérdezte a férfi, a tömeg felé fordulva.

- Mindannyian láttuk - felelte Warren.

Shelby odasietett, a parkoló lámpái két tejkört világítottak meg a mellénye elején.

- Ez az angol féreg megütötte Lady Emmát, Kenny pedig megvédte őt.

A még mindig kételkedő Randall ismét a tömeghez fordult.

- Igaz ez? Látta más is?

- Ha Shelby azt mondja, hogy így történt, akkor így történt - kiáltotta az egyik férfi.

- De még mennyire, hogy így történt - szólalt meg Torie. - Mondd csak el az egészet.

Randall sokáig bámult rá, aztán a tömegre nézett.

- Látta olyan valaki, aki nem tagja a Traveler családnak?

Csend.

- Dex! - kiáltotta Torie. - Dexter O'Conner. Most vitte el a hotelba a gazembert. Beszéljen vele!

- O'Connerrel? Azzal a fickóval, akihez feleségül fog menni? Nem éppen pártatlan hírforrás.

- Ki mondta, hogy hozzámegyek?

Sturgis a stáb egyik tagjának adta a mikrofont, és becsukta a jegyzetfüzetét, amelyet a kezében tartott.

- A bárpultos és még körülbelül hat másik ember.

Randall arcának önelégült kifejezése mindent elárult, Warren pedig megrázta a fejét.

- Nem akarja tudni az igazságot. Miért is termé, hiszen évek óta figyelmen kívül hagyja a tényeket. Maga az oka, hogy Kennyt felfüggesztették, s most megint alá akarja ásní a tekintélyét.

Randall pöffeszkedve mérte végig.

- Nem én csinálom a híreket. Én csak leforgatom őket.

- Nem „kiforgatnit” akart mondani? - kérdezte Shelby. De Sturgis Randallnak pontosan olyan sztori volt a kezében, amelyet szeretett, s másra már nem volt kíváncsi.

- Pakoljatok, fiúk! Tűnjünk el innen!

Emma magába roskadt. Kétségbeesetten meg akart szabadulni Hugh-tól, de nem olyan áron, hogy tönkretegye Kennyt.

Majdnem egészen hajnali négyig ébren várta Kennyt, aztán elnyomta az álom a fotelben, melyet a hálósoba ablaka elé húzott. Mikor hatkor felébredt, a férfi még mindig nem jött haza.

Ugyanabban a ruhában, melyet előző este viselt, bebotorkált a fürdőszobába. A tükörben látta a két sötét karikát a szeme alatt és Hugh ütésének halvány nyomát az arcán. Keze fejével végigsimított rajta, de közel sem fájt annyira, mint a szíve.

Ma hazarepül. Eszébe jutott, hogy Kenny a védelmére kelt. E lovagias tettel nemcsak hosszú időre elpuskázta a lehetőséget, hogy visszatérjen a versenyzéshez, de egy időre a jó hírét is tönkretette a nyilvánosság előtt. Bárcsak hagyta volna, hogy Emma intézze el. De a hősiesség ugyanúgy része volt Kenny természetének, mint a szokatlan humorérzék. Emma tudta, hogy a románcuk véget fog érni, de álmában sem gondolta volna, hogy így: azzal, hogy ártott a férfinak.

Ma Dallasba kell mennie a reptérre. Le kell tusolnia és át kell öltöznie, de előbb elintéz valamit.

Tíz perccel később Patrick kocsijának a volánjánál ült. Az országút szerencsére üres volt, miközben a város felé cammogott. Figyelt, hogy az út megfelelő oldalán maradjon, és elhatározta, hogy mostantól vezetni fog. A félelme sohasem múlik majd el, de többé nem hagyja, hogy a fobia legyőzze. Mihelyt visszatér Angliába, jogosítványt szerez.

Kiderült, hogy a szálloda reggeli recepciósja az a vonzó vörös hajú teremtés, akivel Ted a Roustaboutban flörtölt. Felismerte Emmát, s megadta neki Hugh szobaszámát.

Emma bekopogott az ajtón, és félreállt, hogy ne lehessen észrevenni a kukucskálón. Aztán a texasi akcentust próbálván utánozni, bekiáltott:

- Szobaszerviz.

Másodpercek teltek el. Bentről mozgolódást hallott, aztán kattant a zár. Az ajtó kinyílt.

- Nem rendelten... - A férfi megdermedt, mikor meglátta.

Zömök testén selyemköntöst viselt, királybíborszínű pizsamanadrágja kilógott alóla. A lába meztelen volt és csúnya, nagyujja göcsörtös. Emma elégedetten állapította meg, hogy a férfi állán lévő horzsolás csúnyább, mint az övé.

- Tűnj el innen! - Szeme a folyosót pásztázta a nő mögött, s Emma rájött, Beddington attól fél, hogy Kenny is vele van.

Bevonult a férfi mellett a szobába.

- Egyedül vagyok.

Hugh bevágta mögötte az ajtót, mintha még mindig attól tartana, hogy Kenny bármelyik pillanatban bepréselheti magát rajta.

- Az az ember örült! Ha már akkor tudtam volna, hogy elment az esze, amikor először beszéltem vele, soha nem... - Elhallgatott, elhúzta a száját. - Van fogalmad róla, mennyire megaláztál?

A férfi fenyegető lépést tett felé, és bár a józan ész azt diktálta, hogy meneküljön, de Emma megacélozta magát.

- Ha hozzám érsz, olyan hangosan fogok kiabálni, hogy mindenki meghallja a szállodában. Ezt akarod?

Hugh megvetően nézett rá, de nem ment közelebb hozzá.

- Csak az idődet vesztegeted. Tényleg azt hiszed, hogy még mindig el akarlak venni azok után, hogy tudomást szereztem a ferdeségedről?

Összecsiszörítette a száját, mintha mérget köpött volna ki. Ha Emma leszbikus lenne, nagyon sértőnek találta volna a viselkedését. Hugh beletúrt zsíros barna hajába, de ahelyett, hogy megigazította volna, kétoldalt felborzolta. Emmának az ördög szarva jutott róla az eszébe.

- Ne gondold, hogy valaha is visszatérhetsz a St. Gertbe, mert elbocsátalak. Ha még egyszer beteszod oda a lábad, letartóztatatlak birtokháborításért.

- De még mennyire, hogy vissza akarok menni. Ott van mindenem.

- Becsomagoltatom és elküldetem.

Még arra sem lesz lehetősége, hogy elbúcsúzzon, de nem engedte meg magának, hogy erre gondoljon. Tudta, hogy meg kell vívnia a harcát. A lányokra összpontosított, akiknek a sorsa tőle függ.

- Rendben, Hugh. De ha nem akarod, hogy eluralkodjon a káosz a St. Gertben, azt ajánlom, Penelope Briggset nevezd ki helyettem. Kiváló szakember, remek munkát végez.

- Azt a vörös fejű nőszemélyt? Azzal a sátáni kacajával?

Lehet, hogy Penelope egy kicsit hangosan nevet, de mindig derűs és nagyon okos. Emma dühbe gurult, mikor meghallotta, hogy Hugh ilyen indokkal utasítja el az ajánlatát, de igyekezett ezt leplezni.

- Jól kijön a tanári karral és a diákokkal. Nagyon precíz. Jobbat keresve sem találhatnál. - Engem kivéve, akarta mondani. Én vagyok a legjobb igazgató, aki valaha a St. Gert élén állt.

A férfi vállat vont.

- Mivel úgysem fogja sokáig betölteni az állást, azt hiszem, ez részletkérdés.

- Hogy érted ezt?

Hugh önelégülten mosolygott.

- Eladom az iskolát egy vállalkozónak, Emma. Azt hiszem, említettem ezt a (e)hetőséget.

Emma lassan, sítolva fújta ki a levegőt. Hugh bosszút akart rajta állni, és pontosan tudta, mivel tegye.

- Te nyomorult féreg!

- Nem hiszem, hogy neked, akire csak mondják, hogy nő, jogodban állna bármiféle jelzővel illetni engem. Figyelmeztetlek, jobban teszed, ha hallgatsz a ferde hajlamodról. Nem akarom, hogy bárki is megtudja, egy leszbikus volt a St. Gert igazgatója.

Emma már nem bírta tovább. Elveszített mindent, ami fontos volt neki, de legalább ne úgy szenvedjen vereséget, hogy másmilyennek hiszik, mint amilyen valójában.

- Nem vagyok leszbikus - mondta halkan. - Azért csókoltam meg Torie-t, mert mindenre elszántani magam, hogy megszabaduljak tőled.

- Hazudsz.

Emma nagy levegőt vett, hogy megnyugodjon.

- Nem szégyellném, ha leszbikus lennék, de nem vagyok az. Már a kezdet kezdetén megmondtam neked, hogy nem akarok hozzád menni. De te nemcsak hogy nem hallgattál meg, hanem meg is zsaroltál.

Én nem tennék ilyesmit.

Nem tudom, mi másnak lehet ezt nevezni. Megfenyegetté, hogy eladod a St. Gertet, ha nem teszek eleget a kívánságodnak. Szeretem azt az iskolát. Nem hagytál más választást.

A férfi kihúzta magát, és gögösen kidüllesztette a mellét.

- Csak áztatod magad. Nekem senkit sem kell kényszerítem, hogy hozzám jöjjön. A családom az egyik legrégebbi Angliában.

Emmának ismét eszébe jutott, milyen felesleges vitába szállni a herceggel. Amikor önteltségről van szó, Hugh Holroydot nem lehetett felülmúlni. Emma kijátszotta az utolsó ütőkártyáját is, bár tudta, hogy nagyon gyenge.

- Figyelmeztetek, hogy ha bezáratod a St. Gertet, mindent meg fogok tenni, hogy tönkretegyelek.

A fenyegetése aligha rettentette meg a férfit. Hugh gúnyosan rámosolygott.

- Mivel tudna tönkretenni egy olyan senki, mint te, egy hozzám hasonlót?

- Az igazsággal.

Beddington unott képet vágott.

- Ez minden, amit tehetek. Bár én nem rendelkezem olyan előkelő médiakapcsolatokkal, de jól ismerem Colin Gutteridge-t a Lower Tilbey Standardtól, és én tanítottam Evelyn Lurnley lányát. Evelyn az otthon és a kert műsorvezetője a Lower Tilbey rádióállomásánál. Rózsaszakértő, nagyon hűséges hallgatótábora van. Beismerem, hogy szerények a kapcsolataim, de egy kavics is okozhat hullámverést, és mindketten hűek hozzám. Nagyon fognak örülni, hogy az én szemszögemből tehetik közhírré a történetet.

- Senki sem fog hinni nekik - kötekedett a férfi. - Nem tudsz bizonyítani semmit.

- Talán nem. De elég, ha az emberek elgondolkodnak róla.

- Tényleg azt hiszed, hogy a jelentéktelen kis barátaid árthatnak valakinek az én pozíciómban?

- Azzal harcolok, amim van - felelte Emma egyszerűen.

Elégedetten látta, hogy felkeltette Beddington figyelmét. Talán még ez a kis fenyegetés is megteszi a hatását, és meggondolásra készíti a férfit.

Hugh az ajtóra mutatott.

- Tűnj el a szemem elől! Ne várd, hogy Angliában egy valamirevaló iskola is alkalmazzon, mert gondoskodni fogok róla, hogy ez ne történjen meg.

Tényleg ilyen befolyásos volna? Emma kételkedett benne, de azt is tudta, Beddington megakadályozhatja, hogy a képességeinek megfelelő állást kapjon.

Rájött, hogy reszket, és tudta, távoznia kell. De addig nem tudott elmenni, amíg meg nem mondta, ami a hegyében volt.

- Kicsinyes, felfuvalkodott ember vagy, Hugh. De ami ennél is rosszabb, gonosz. A St. Gert jobbat érdemel.

Francesca a nappali szoba ablakán át a csillogó floridai tengerpartot nézte. Gyönyörű volt, de hiányzott neki Wynette. Visszagondolt a férjével folytatott kellemetlen telefonbeszélgetésre.

- Igen, drágám, hallottam, mit mondtak a hírekben. De biztos vagyok benne, hogy Kennynek van rá értelmes magyarázata.

Egyáltalán nem volt biztos benne, s megrándult az arca, mikor az ő egyébként nyájas férje keményen hangot adott rosszállásának.

Dallie végre elhallgatott, és Francesca ismét szóhoz jutott.

- Elismerem, hogy a hírek kissé terhelőek Kennyre nézve, de Beddington herceg gazember. Ugyan, Dallie, megvetnéd, ha ismernéd. Biztos vagyok benne, hogy maga kereste a bajt.

Eltartotta a fülétől a kagylót, mikor a férfi ismét kikelt magából. Dallie Augustából hívta, ahol éppen beszélgetésük idején játszották a Mesterek Tornájának utolsó fordulóját. Riporterek vadásztak rá minden reggel, s Francescának büntudata támadt. Hiba volt Emmát Kennyhez küldenie. Beddington minden bizonnyal Emma miatt ment Wynette-be, és bizonyára rosszul sült el valami.

Mióta a reggeli hírekben meglátta a Roustabout parkolójában zajlott verekedés képsorait, Francesca egyfolytában próbálta elérni Kennyt, de a telefon mindig foglaltat jelzett. Azt remélte, hogy Emma jó hatással lesz a férfira, de úgy látszik, csak még nagyobb bajba sodorta. Ha Francesca nem csap fel kerítőnek, ez nem történt volna meg, emlékeztette most a férje.

Berregett a másik vonal. Dallie még mindig tajtékozott, Francesca pedig várakozóra tette.

- Szia, anya, én vagyok.

- Teddy, drágám! Hála istennek, hogy hívsz. Apáddal beszélek a másik vonalon, teljesen ki van borulva. Tartsd!

Visszkapcsolt Dallie-hoz, aki nagyon érdekes szexuális büntetéssel fenyegette meg, ha még egyszer megpróbál összeboronálni valakit.

- Drágám, sajnálom, hogy félbeszakítalak, de Teddy keres a másikon.

Ahogy Francesca várta, Dallie azonnal lecsillapodott. Az élet áldásai közül kétségtelenül az volt a legnagyobb, hogy szemtanúja lehetett Dallie és a fia közötti szeretetnek.

Kihasználta a pillanatnyi csendet, hogy befejezze a beszélgetést.

- Siess haza este, drágám! - Aztán csak azért, hogy megdorgálja a férfit, amiért olyan eszelősen viselkedett, megszólalt azon a rekedt, doromboló hangján, amelyet már tizenhat éves kora előtt kifejlesztett. - Tegnap kiváló masszázsolajat vettem. Mandula, enyhe szantálfakeverékkel. Külföldi természetesen és méregdrága. Ragaszkodom hozzá, hogy csak a legjobb testrészeiden használjuk... azon a testrészedén... amelyik az én bizonyos testrészeimmel... érintkezik.

Hosszú, sokatmondó csend következett, s amikor a férfi végül megszólalt, a hangja egy kicsit rekedt volt.

- Francie, azt hiszem, el tudok érni egy korábbi gépet.

Francesca mosolyogva bontotta a vonalat. Mintha egy pillanatig is kételkedett volna ebben.

- Megölöm! - kiabálta túl Torie a hangosbemondót, mely utoljára szólított fel a londoni 2842-es járatra való beszállásra. - Komolyan mondom, Lady E. Megölöm abban a pillanatban, hogy előkerül, meg én! Mondd meg neki, Dex. Mondd meg, hogy én mindig komolyan gondolom, amit mondok.

Dex ahelyett, hogy ezt megmondta volna neki, megfogta Emma vállát és megölelte.

- Biztos vagyok benne, hogy amint átgondolja a dolgot, Kenny kapcsolatba fog lépni magával.

Emma arra gondolt, hogy ez nehéz lesz, hiszen épp most készül átrepülni az óceánt. Ráadásul hontalan és munkanélküli.

- Semmi baj. Azok után, ami a múlt éjjel történt, nem hibáztatom, hogy nem akar többé szóba állni velem. Tényleg. - Pedig azt remélte, hogy Kenny megbocsát neki.

Előkereste a táskájából a beszállókártyáját. Halogatta a beszállást, amíg tudta, ahogy a farmról való indulást is addig húzta, amíg nyilvánvalóvá nem vált, hogy Kenny nem fog visszatérni.

Legalább Torie-tól távol tartotta magát, aki egész nap Dextert szapulta. Bármit tett vagy mondott a férfi, mindenben hibát talált. Dexter bámulatra méltó önfegyellemmel tűrte a lány sértéseit, Emmának azonban a nyelvébe kellett harapnia, nehogy felelősségre vonja Torie-t.

Hogy még kínosabbá tegye az utazást, beszámolt nekik Hugh-ról és a fenyegetéséről. A tegnap este látottak után megérdemelték, hogy megismerjék az egész történetet, s bár mindketten együtt éreztek vele, a gyónása után úgy érezte magát, mint egy félbolond, aki nem is a földön jár. Csupán azt tartotta titokban, hogy beleszeretett Kennybe, de attól félt, hogy erre már úgymint mindketten rájöttek.

Torie aggodalmas arckifejezése csak megerősítette ezt az érzését.

- Kennyt nehezen lehet kihozni a sodrából, de ha megtörténik, sajnos eltart egy ideig, amíg lehiggad. A dolgot csak nehezíti, hogy Tiger épp most nyerte meg ismét a Mesterek

Tornáját.

- Nos, azt hiszem, kicsúsztam a lehiggadási időből. - Emma arcon csókolta Dextert, aztán hevesen átölelte Torie-t. - Csodálatosan viselkedtél velem. Nagyon fogsz hiányozni. Fogalmad sincs, mennyire sajnálom, amit tegnap este műveltem veled.

- Tréfálsz? Örülök, hogy segíthettem. - A lány sértődött pillantást vetett Dexterre. - Jó olyan emberekkel együtt lenni, akik spontánul cselekszenek és nem terveznek meg mindentától cettig.

Dexter mosolygott.

Torie megszorította Emma vállát.

- Ne hidd, hogy most láttál utoljára, Lady E. Még találkozunk.

- Remélem.

- Biztos lehetsz benne. Lehet, hogy a románcunk rövid volt, de emlékezetes.

Emma nevetett, aztán érezte, hogy elszorul a torka. Hiányozni fog neki ez az ütődött texasi társaság.

- Légy jó Dexterhez. Nagyszerű ember.

Torie is megölelte, és szomorúan nézett rá. Emma reszkető mosolyt küldött feléjük, aztán felemelte a csomagjait, és elindult a folyosón.

- Emma!

A szíve meglódult. Emma megfordult, és látta, hogy Kenny rohan a kapu felé. Szörnyen nézett ki. A nadrágja gyűrött volt, nem borotválkozott, kócos hajára tengerészkék Dean Witterbaseballsapkát nyomott.

- Várj! - Kenny odarohant hozzá, útközben majdnem ledöntött a lábáról egy idős asszonyt, és megállt Emma előtt. A mellkasa gyorsan emelkedett és süllyedt, nagy levegőt vett.

Most mi legyen? Levegő után kapkodva nézte Emma sziluettjét a folyosó bejárata előtt. A parkolótól futott, de nem ezért nem kapott levegőt. A tüdejét nyomta valami a mellkasában.

Tegnap este, miután elment a Roustaboutból, csak autózott órákon át, és egyszer csak azon kapta magát, hogy Dallas felé hajt. Amikor megérkezett, nem lefeküdni ment, hanem egyenesen a golfpályára. Harminchat gyilkos lyukat ütött; aztán, mikor meghallotta, mit csinált Tiger Augustában, még egy órán át püfölte a pályát. Égett a szeme a kimerültségtől, s már éppen azon volt, hogy a lakására menjen, mikor rádöbbsent, milyen nap van. Ekkor megfordult és elindult a repülőtér felé.

- Asszonyom, most már be kell szállnia - mondta az utaskísérő udvariasan, de határozottan.

Kenny látta, hogy Emma összeráncolja a homlokát, aztán legörbül a szája. A táskáját a férfi csípőjének ütötte, mikor megfogta a karját.

- Ó, Kenny, annyira sajnálom, ami történt. Nem akartalak belekeverni. Nem gondolkodtam. Csak cselekedtem és... soha nem fogom megbocsátani magamnak. Minden olyan gyorsan történt és...

Kenny megértette, hogy ha nem hallgattatja el Emmát, a megmaradt utolsó perceiket szabadkozással fogja töltetni. De mikor a szemébe nézett, semmi sem jutott eszébe abból a rengeteg dologból, amit el akart neki mondani, kínösen, mert Torie és Dex őket nézte. Csak azt tudta, nem engedheti el.

Emmát addig, amíg el nem mondta neki, mennyire megbolygatta az életét. És amíg... el nem búcsúzott tőle.

A hűgához fordult.

- Magunkra hagynátok?

- Majd ha fagy!

- Gyerünk!

Dex előrelépett, megfogta a lány csuklóját és elhúzta, hogy Kenny kettesben maradjon Emmával.

- Asszonyom, mindjárt be kell zárunk az ajtókat. Be kell szállnia.

Kenny az utaskísérőre nézett.

- Mondja meg nekik, hogy várjanak egy kicsit!

- Sajnálom, uram, ez lehetetlen.

Emma odaadta az utaskísérőnek a szállókártyáját, és könnyörgő pillantást vetett Kennyre.

- Mennem kell.

Kenny a fogát csikorgatta.

- Nem mész sehová, amíg meg nem mondd, hogyan akarod jóvátenni a felfordulást, amit az életben okoztál. Emmának elfelhősödött a tekintete.

- Megpróbáltam tisztázni a dolgot azzal a szörnyű televíziós riporterrel, mindnyájan megpróbáltuk, de nem hallgatott ránk. - Hátrálni kezdett befelé a folyosón. - Megígérem, Kenny, hogy beszélek Dallie-val, és mindent rendbe hozok. Már rengeteg üzenetet hagytam neki, de nem hívott vissza, amíg elindultunk. Újra megpróbálom, mielőtt felültem a gépre.

- Mit csináltál? - Kenny berohant a folyosóra és visszahúzta. Az utaskísérő rákiáltott:

- Uram!

Kenny megrázta Emmát, hogy figyeljen.

- A fenébe, ha egyetlen szót szólsz erről Dallie-nak, megbánod.

Az utaskísérő közelebb lépett.

- Asszonyom, akarja, hogy hívjam a biztonságiakat?

- Nem, nem. - Emma megrázta a fejét. - Minden rendben. - Ismét megragadta a férfi karját. - Beszélnem kell Dallieval. Én vagyok a felelős mindenért. Meg kell magyaráznom neki, hogy én tehetek mindenről.

- Ebben átkozottul igazad van. Rengeteg dologért kell kárpótolnod, úgyhogy máris kezdheted. Ne szállj fel a gépre!

- Muszáj. Vissza kell mennem.

- Én meg nézek szembe a zűrzavarral, amelyet okoztál? Nem.

- Már mondtam, hogy meg fogom magyarázni Dallie-nak és...

- Én pedig mondtam, hogy törődj a magad dolgával!

- De...

- Asszonyom, száll vagy nem?

- Igen!

- Nem!

Emma szeme könnybe lábadt minden figyelmeztetés nélkül. Miért kell a szívébe markolnia azzal, hogy sír?

- Ezt azonnal hagyd abba! - kiáltotta Kenny. - Azzal nem érsz el semmit, ha krokodilkönnyeket ejtesz.

- Nem akarok elérni semmit! Csak megpróbálom rendbe hozni a dolgokat.

- Remek! Pontosan ezt akartam hallani. - Az utaskísérőre pillantott. - Ne várjanak rá tovább! Nem repül el!

- Kenny! Fejezd be! Már bocsánatot kértem, mondtam, hogy felhívom Dallie-t és mindent megmagyarázok neki, de te nem akarod. Nem tudom, mit tehetnék még. Mondd meg, hogy mit akarsz tőlem?

Fogas kérdés volt.

- Gondoltam. - Emma tanár néni pillantása elárulta, hogy Kenny semmivel sem tudja rávenni őt, hogy meggondolja magát. - Viszlát, Kenny!

Megfordult és elindult a folyosón.

- Azonnal gyere vissza! - kiáltotta a férfi. Elborult az agya. - Egyenesen Vegasba megyünk.

Ez megállította Emmát - Kennyt is. Emma visszanézett rá, arca teljes zavarodottságot tükrözött, ami még jobban feldühítette a férfit.

- Vegasba? Hogy érted ezt?

Kenny egyre kevésbé volt magánál.

- Las Vegasba. Nevadába.

- Tudom, hol van. Miért akarsz odamenni?

- Összeházasodni. - A szó úgy tört elő belőle, mint egy krákogás. - Az emberek ott szoktak titokban házasságot kötni.

- Összeházasodni? - Emma visszament a férfihoz, nem tudatosan, inkább mint egy alvajáró. - Össze akarsz házasodni?

Nem! Nem, egyáltalán nem ezt akarta - nem akart megházasodni! -, de most már nem táncolhatott vissza. Az utaskísérő úgy bámult rá, mintha megbolondult volna, Emma pedig úgy viselkedett, mint egy alvajáró.

Torie, aki kihallgatta a beszélgetésüket, sikongatni kezdett a háttérben, és úgy ugrándozott, mint egy kisiskolás. Hisz nem is olyan régen még ő is az volt.

- Összeházasodnak!

-Kenny Emmára nézett.

- Valami gond van?

Emma borostyánszemei kidülledtek, mintha mindjárt ki akarnának ugrani a helyükről. Torka elszorult, mikor nyelt egyet.

- Ez... butaság! Te nem akarsz feleségül venni engem.

Ez igaz volt, de Kenny nem akarta bevallani.

- Ne mondd meg nekem, hogy mit akarok és mit nem. Összeházasodunk, de ez még nem jelenti azt, hogy el fogom túrni a parancsolgatásaidat.

- Asszonyom, attól tartok, nincs időnk kívánni, hogy ezt tisztázza. Sok szerencsét.

Mikor az utaskísérő becsukta az ajtót, Kenny szinte megtébolyodott a megkönnyebbüléstől. Nem akarta elemezni a viselkedését. Csak azt tudta, hogy épp most élt túl valamit, amit a pályán hirtelen halálnak neveznek.

Torie folyamatosan visongott mögöttük.

- Összeházasodnak! Ó, Kenny, ez csodálatos! Te és Lady E! Shelby teljesen odalesz. Ó, istenem! Ez azt jelenti, hogy neked is lesz rangod? Azt jelenti, Lady E? Mostantól Lord Kenny lesz?

Kenny esdeklő pillantást vetett Dexterre.

- Ha van benned egy csöppnyi együttérzés, akkor elviszed innen.

Dexter átkarolta Torie derekát.

- Nem hiszem, hogy erőszakhoz kell folyamodnom.

- Fel kell hívnom Shelbyt. És Tedet! Már alig várom, hogy elmondjam Teddy Beaudine-nak.
- A mobiltelefonja után kutatott a táskájában, és a bátyjára nevetett.
- Tudom ám, miért kedveled őt annyira, Kenny. Istenien csókol.
- A kapu körül ácsorgók mind Emmára meredtek. Torie gőgösen mérte végig őket.
- Igen.

20. fejezet

Kenny pillanatok alatt kerített egy reptéri alkalmazottat, akinek elmagyarázta, kicsoda, és VIP-bánásmódban részesült. Rá se hederítve Emma tiltakozására, mindent megszervezett a Las Vegas-i utazáshoz.

Emmának nem lett volna szabad elmozdulnia a helyéről, de csak ment a férfi mellett. Alig tudott lépést tartani Mr. Gyorsasággal. Közben megpróbált beszélni Kenny fejével. A férfi nem hallgatta meg, azt sem várta meg, hogy a nő visszahozassa a csomagjait, s mielőtt Emma felocsúdíthatott volna, már Las Vegas felé tartottak, hogy titokban összeházasodjanak.

Persze nem fog feleségül menni hozzá. Nem mehet. Képtelenség.

De olyan csábító volt a gondolat. És olyan helytelen.

- Kenny, beszélnünk kell!

- Nincs miről beszélnünk. - A férfi a szemébe húzta baseballsapkáját, és hátradőlt az ülésen. - Tönkretetted a jó híremet. Most pedig meg fogod menteni.

- Badarság! Ezért nem kell összeházasodnunk.

- Azt mondtad, Hugh kirúgott és kidobott az otthonodból. Mi más tehetnél?

- Majd találok másik állást és lakást. Nem vagyok tehetetlen, nem kell, hogy megments!

- Ha nem bánod, szunyókálok egyet.

- De bánom. Nagyon is bánom. Ó, ennek semmi értelme. Amíg te nem döntesz úgy, hogy beszélünk, csak koptatom a számat.

Megfordult, kinézett a gép ablakán, és azon gondolkodott, hogyan csúszhatott ki a kezéből az élete irányítása ilyen rövid idő alatt. Micsoda borzalmas nap! Alig aludt valamit az éjjel, aztán az a rémes találkozás Hugh-val.

Valami nem hagyta nyugodni; valami, amit Hugh mondott, de nem tudott rájönni, mi volt az. Megpróbálta felidézni a beszélgetésüket, de csak lehangolódott tőle.

Kenny fészkelődött mellette álmában. Rá kell vennie, hogy meghallgassa, s pontosan ezt fogja tenni, mihelyt a férfi felébred. Nem számít, milyen nehéz lesz, de jóvá kell tenni a szörnyűséget, amit Kennyvel művelt. Előbb azonban lebeszéli arról az iszonyú tervről, hogy titokban összeházasodjanak.

A mögötte lévő ülésen egy nő a felszállás óta veszekedett a férfival, akivel utazott, s most ismét felemelte a hangját. Emma Torie-ra gondolt. Borzalmasan viselkedett Dexterrel egész nap. Miért tűrte a férfi? Emma tudta, hogy Torie nagyon sok lelki fájdalomon ment keresztül, de igazságtalan volt ezt Dexterrel kitöltenie.

Igazság. Mintha bármi is igazságos lenne ebben az életben.

Miközben Emma az élet igazságtalanságairól töprengett, Torie betessékelte Dextert Kenny dallasi öröklékének bejáratí ajtáján. Azt mondta neki, hogy el kell hoznia valamit, de valójában tisztázni akarta a dolgokat kettejük között, és szívesebben tette ezt itt, mint Wynette-ben.

A lakásban fűledt volt a levegő, így a légkondicionálóhoz lépett és bekapcsolta. Aztán a konyhába sietett. Talán egy hideg ital segít jobb kedvre derülni.

Dex Kenny hifiherendezéséhez ment, de ahelyett, hogy végignézte volna a CD-eket, mint minden más ember, kihúzta az egyik berendezést, és megvizsgálta a hátulját. A fenébe. Egész nap feszült és kimért volt. Legalábbis Torie-val. Emmával barátságos és beszédes. Mióta elhagyták a repteret, csak rosszabb lett. Torie akár láthatatlanná is válhatott volna, mert bármit tett is, az semmilyen reakciót nem váltott ki a férfiból. A lány kritizálta azt, ahogyan vezet, gúnyt űzött a szókinéséből, és azt mondta neki, hogy egy kutyakozmetikus is jobban le tudná vágni a haját, de Dexter oda sem figyelt rá. Csak egyre jobban magába zárkózott, mintha Torie már nem is érdekelné.

A lány kivett egy dobozos Sprite-ot a hűtőből, a pultra dobta a táskáját, aztán lerúgta magas sarkú bőrszandálját. Hosszú, fekete kötött egyberuhát viselt, amely kiemelte az alakját, úgyhogy Dexter szemének kocsányon kellett volna lógnia, de úgy tűnt, semmilyen hatást nem tesz a férfira. Torie még egy férfi mellett sem érezte magát ilyen zavarban.

- Ha akarsz valamit inni, szolgálj ki magad - csattant fel.

- Nem kerek semmit, köszönöm.

A férfi nyugalma feldühítette.

- Tudod, lehetnél egy kicsit kedvesebb. Ez nem volt könnyű nap a számomra.

- Miért?

- Egyértelmű, nem? A bátyám megnősül.

- Örültél neki - felelte Dexter olyan türelmesen, hogy Torie sikítani szeretett volna. - Nem emlékszel?

- Utálom, amikor gúnyolódsz.

- Soha nem gúnyolódom.

- Mr. Tökéletes.

A férfi sóhajtott.

- Azt hiszem, el kellene mondanod, mi bánt.

Minden bántotta! Dexter unatkozott mellette. Egyetlen árva bókot sem mondott neki, nem vette észre, hogy nem dohányzik, nem védte magát, amikor rátámadt. Torie nagyon jól tudta, mi a helyzet. Dexter unja, mert ő nem olyan okos, mint Emma, nem olyan kedves, mint Emma, nem olyan érdeklődő, mint Emma. Dex meg akar szabadulni tőle. De ő nem fogja hagyni. Addig nem, amíg ő ki nem adta az útját!

- Itt kell töltenünk az éjszakát. - Leheveredett a kanapéra, hátradőlt a párnákra, s hagyta, hogy a ruhája felcsússzon. - Fáradt vagyok ahhoz, hogy visszavezessek Wynette-be.

Dexter halk, elfojtott hangon beszélt, ami teljesen különbözött a rá jellemző megfontoltságtól.

- Nem hiszem, hogy ez jó ötlet.

- Hát persze hogy nem! Mert még ahhoz is merev vagy, hogy kihasználd a kínálkozó alkalmat.

- Torie...

A lány mérgesen talpra ugrott.

- Nem tudod elviselni az igazságot? Begyöpösödött és unalmas vagy...

- Azt ajánlom, hallgass!

- Mi a baj? Attól félsz, hogy rád vetem magam, és rájövök, hogy hiányoznak a tökeid?

- Most már aztán elég!

Torie a következő pillanatban arra eszmélt, hogy fejjel lefelé lóg Dexter válláról.

- Engedj el! Mi az ördögöt csinálsz? - Püfölni kezdte öklével a férfi hátát.

- Felviszlek az emeletre és elnászpángollak.

- Micsoda!? - Torie annyira meglepődött, hogy abbahagyta az öklözést. Kezdett jobb kedvre derülni. Végre felhívta magára Dexter figyelmét.

- Csak tréfálsz.

Dexter szorosabban karolta Torie combját a vékony kötött anyagon át, és elindult vele felfelé a lépcsőn.

- Hogyan tréfálhatnék? Nincs humorérzésem. Nem te mondtad?

- De igen. - Torie szédült a fejjel lefelé való rázkódástól, ugyanakkor jobban érezte magát, mint a nap folyamán bármikor.

A rázkódás abbamaradt, mikor a férfi felért a lépcső tetejére. Egy pillanatig tétovázott, aztán bement a legközelebbi hálószobába, amelyik történetesen a Kennyé volt. Ledobta a lányt az ágy közepére.

- Azt hiszem, túllőttél a célon, Victoria.

Végre! Torie összeszorította a fogát. Remélte, hogy a férfi viczorogni látja.

- Menj a pokolba!

Dexter megragadta, magához rántotta, és a térdére fektette.

- Tudom, hogy fájni fog - abban a nehézkes stílusban beszélt, amelyről tudta, hogy az örületbe kergeti a lányt -, nem is beszélve arról, hogy taktikailag helytelen, de meg kell tennem.

Torie horkantott. Dex nem fogja megérni, hogy hozzáérjen!

- Komolyan beszélek, Victoria. Jobb lesz, ha összeszeded magad.

A lány hátrahajtott a fejét, felnézett a férfira, és szárazon megszólalt:

- Nem kellene a számba tenned egy fadarabot, hogy kibírjam a fájdalmat?

Dexter kuncogott. Torie magában mosolygott. Aztán a férfi rávágott egyet a fenekére. Torie annyira meglepődött, hogy kis híján az egészet tönkretette azzal, hogy legurult a férfi öléből.

- Aú! Ez fájt.

- Elnézést. - Dexter ismét lecsapott.

Megrándult az arca, és Torie-ban felmerült, hogy beleharap a férfi lábába vagy egyszerűen feláll, de kíváncsi volt rá, mi fog ebből kisülni. Azonkívül valami meleg kis borzongást érzett... ami egyáltalán nem volt kellemetlen. Ki hitte volna, hogy Dexter O'Connernek, a legpipogyább alaknak Wynette-ben, van mersze ilyet tenni!

A férfi megint lecsapott.

Nem volt kellemes, de igazából nem is fájt, s Torie furcsamód örült, hogy végre ennyire fel tudta hergelni Dextert.

- Kegyetlen vagy - sikerült kinyögnie.

- Hidd el, hogy neked sokkal jobban fáj, mint nekem.

Torie vágott egy pofát, aztán felkészült a következő ütésre. Ehelyett azonban a férfi tenyere a fenekére simult, s Torie-nak az a halvány sejtelve támadt, hogy Dexter tapogatja őt.

- Mit csinálsz ott hátul, Dex?

A férfi elkapta a kezét, és megköszönte a torkát, de még mindig rekedt volt a hangja.

- Megtanultad a leckét?

- Ühüm.

- Megtanultad?

- Kíváncsi lennék, Kenny tudja-e, hogy egy poros mackó van az ágya alatt.

Dexter rácsapott egyet és felsóhajtott.

- Most már megtanultad a leckét?

- Nem tudom elhinni, hogy barna zoknit vettél fel kék nadrághoz.

Hosszú csend. Végül:

- Ez nem fog működni, ugye?

- Talán meg kellene próbálnunk meztelenül, hátha azzal többet érünk el.

Torie megfeszült, arra számított, hogy Dexter megdermed és elengedi. De a férfi ismét meglepetést okozott neki, mert lemondóan sóhajtott.

- Kitűnő ötlet.

Borzongás futott végig rajta, mikor Dex megfogta és felhajtotta hosszú szoknyáját. Tenyere a lány meztelen fenekére simult, s Torie megremegett.

Várt, de Dex keze nem mozdult.

- Torie... az alsóneműd...

- Igen?

- Hol van?

- Keress egy vékony, testszínű selyemcsíkot.

- Nem látok semmilyen... Ó, itt van. - A férfi hangja reszelőssé vált. - Ez az ék alakú...

- Biztos vagyok benne, hogy egy tapasztaltabb férfi azonnal megtalálta volna.

- Nagy tapasztalatom van. Csak hozzá vagyok szokva, hogy előről látom az alsóneműket.
- Várt. - De szép.

- Örülök, hogy egyetértesz. - Torie mosolygott magában. - Dex?

- Hüm?

- A vér kezd a fejembe szállni. Gondolod, hogy továbbmehetnénk? - Felkönyökölt a szőnyegre, hogy kényelmesebben elhelyezkedjen, s mikor megmozdult, észrevette, hogy göröngyös felszínen fekszik. Tulajdonképpen egyetlen hatalmas dudoron.

A férfi ismét megköszöri a torkát.

- Továbbmenni? Ó, igen... persze.

Nyitott tenyere a lány csupasz fenekén csattant, de nem adta bele a szívét-lelkét, úgyhogy Torie-nak egyáltalán nem fájt. Aztán simogatni kezdte őt. Mintha selymet cirógatna.

Jó volt - őszintén szólva csodálatos -, de a kényelmetlen testhelyzet miatt Torie nem tudta annyira élvezni, mint szeretne volna.

- Azt hiszem, most már megtanultam a leckét. Felkelhetek?

- Igen... nincs rá okom, hogy tovább feszélyezzelek. - Dexter még egyszer érzéken végighúzza a kezét a lány fenekén.

Torie behuntya a szemét, miközben a férfi becézte. Annyira jólesett neki, hogy egy pillanatra elfeledkezett róla, hogy dolga van. Összeszedte magát, felállt, aztán megfordult és visszahanyatlott az ágyra. Közben a legkisebb erőfeszítést sem tette, hogy lehúzza a ruháját. A testszínű csipke, mely elől takarta, olyan vékony volt, mintha ott se lett volna. Aládugta az ujjait, és felnézett a férfira. Aztán megnyalta az ajkát, mint egy olcsó pornókirálynő.

Dexter elsápadt. Tényleg verítékezett a homloka? Szegény. Torie simogatta magát. Lehet, hogy a bohóckodása egy kicsit ízléstelen volt, de kétségtelenül hatásos. De azért, miközben félig leeresztett pillái mögül felnézett a férfira, megpróbált felkészülni a csalódásra. Dex agymen, nem pedig csődör: valószínűleg tehetségtelen. De ő tisztázni akarta vele a dolgokat, és ehhez a rossz szexnél hatékonyabb módszert képzelni sem tudott.

Dexter felállt, s elegáns szövetingének gombjához nyúlt. Mikor vetközni kezdett, Torie-t diadalittas borzongás járta át.

A férfi azonban elégedetlennek látszott.

- Tudnod kell, hogy elméletileg ellenzem a házasság előtti közösülést.

Tekintete a lány ujjaira tapadt, melyek a csipkeszalaggal játszottak. Torie felhúzta a térdét, hogy Dexter többet lásson.

- Elég világosan közölted a véleményedet erről. Dexter kigombolta az ingét.

- Sajnos, gyenge jellem vagyok, s nem tudok tovább hű maradni az elveimhez.

- Biztosan nagyon fájdalmasan érint.

- Fogalmad sincs, mennyire.

Torie nem tudta elfojtani mosolyát.

Az ing a földre hullott, aztán a férfi szórakozottan felhúzta egyik szemöldökét.

- Jól szórakozol, ugye?

Torie nevetett, kezét a melléhez vitte, és mintha egy férfi szexuális fantáziálását jelenítette volna meg, simogatni kezdte magát a ruhán át.

Dexter füle elvörösödött. Aztán makacsul összehúzta a száját, és karba tette a kezét szikár, de kidolgozott mellkasa előtt.

- Ha közösülünk, összeházasodunk.

- Ne hívd közösülésnek! Ez d...

- Torie... - A férfi hangja halk volt és fenyegető. - Amíg mindketten meztelenek nem leszünk, vigyázz a nyelvedre!

A lány felhagyott a pornókirálynő-szereppel, a feje alá tette a karját és felnyögött.

- Te agyoniskoláztál!

- Pontosan. És ezt ne felejtsd el! - Az ágyra térdelt, megfogta Torie combját, és elnyúlt mellette. A lány most először vette észre, hogy Dexter szemében kis aranyfények táncolnak, mintha a férfi tudna valami titkot, ami neki elkerülte a figyelmét. Torie kezdte kényelmetlenül érezni magát. A férfi ujjai combja bársonyos bőrét simogatták.

- Ha a méretem bármi gondot okozna, kérlek, azonnal szólj.

Torie szeme elkerekedett.

A férfi mosolygott.

Torie nyelt egyet.

- Amikor a méreteredről beszéltél, Dex, ugye a magasságodra gondoltál? Úgy értem, magas vagy és...

- Nem, Victoria. Nem erről beszéltem.

- Ó. - Most csúszott ki az irányítás a kezéből. Igyekezett kitalálni, hogyan szerezhetné vissza, de a férfi gyengéd simogatásai hullámokat vertek az agyában.

- Most megcsókollak.

Torie haragosan nézett rá.

- Jézusom, be fogsz jelenti mindent, amit csinálsz...

- A félreértések elkerülése végett.

Torie-nak megfordult a fejében, hogy leüti Dextert, de ekkor a férfi szája az övére tapadt.

Mmmm... Dex remekül csókolt. A nikotinéhségben telt napok már nem is tűntek áldozatnak. A férfi megtalálta az arany középutat a száraz és a nyálas csók között, nyelve élvezetes dolgok eljövételét ígérte. Torie arra a következtetésre jutott, hogy órákon át tudná csókolni Dexter O'Connert.

A férfi a kedvére tesz. Volt férjeivel ellentétben Dex nemcsak az eredményt értékelte, hanem a folyamatot is, s a legcsekélyebb jelét sem mutatta annak, hogy igyekezne a lényegre térni. Megsimogatta a lány szájának belsejét, és hagyta, hogy a nyelvük eljátszadozzon egymással. Puha, édes és borzongató volt. Torie végigjártatta a kezét a férfi hátán és csípőjén, élvezettel érintette meg a bőrét és szívta be tiszta illatát. Életében most először érezte, hogy férfival szeretkezik, nem fiatal sráccal. Szemébe könnyek gyűltek.

Dexter megérezte a hangulatváltozását és kissé elhúzódt. De ahelyett, hogy egy sor ostoba Dex-kérdést tett volna fel neki, csak megcsókolta a szemhéját, aztán visszatért az ajkához.

Ettől komolyan potyogni kezdtek a lány könnyei.

Dexter ismét elhúzódt. Torie a könnyein átlátta, hogy Dex komoly, megfontolt arcát aggodalom önti el.

- Szükséged van egy kis időre?

Torie megrázta a fejét. A férfi szaván fogta. Ismét megcsókolta a szemhéját, felszárította a könnyeit, aztán újra megízlelte az ajkát. Torie átkarolta, és már nem sírt. Ez túl jó volt ahhoz, hogy könnyekkel rontsa el.

Dexter megint megérezte a Torie kedélyében beállt változást, és megint elhúzódt.

- Most megérintelek - suttogta. - Nem a fehéreneműdön belül. Csak kívül.

Torie önkéntelenül bólintott.

A férfi végighúzta a kezét a lába közötti nedves csipkeszalagon. Fel és le. Simogatta. Dörzsölte. Torie álmában sem hitte volna, hogy Dexter ennyire felizgatja.

Ez így ment addig, amíg már alig bírta türtőztetni magát.

A férfi ekkor a szájába vette a fülcimpáját.

- Le kell vetnem a ruhád. Látni akarlak.

Ő pedig meg akarta neki mutatni magát. Ó, de mennyire... Dexter szokatlan ügyetlenséggel vetköztette le. Aztán a melltartója kapcsához nyúlt.

- Miután ezt levettem, megcsókolom a melledet.

Minden mozdulatát közölni fogja?

- Nem kell engedélyt kérned.

- Nem is azt teszem. - Félretolta a lány melltartójának kosarait, és lenézett rá. - Csak időt adok, hogy felkészülj.

Torie úgy érezte, mintha az ő mellei lennének a világon a legbecsessebbek. A férfi bámulta, csókolta, csavarta, szívtá és megint csak bámulta.

- Azt hiszem - mondta -, itt az ideje, hogy lehúzzam a fehérneműdet.

- Azt hiszem - felelte Torie -, itt az ideje, hogy én is a tiédet.

Dexter lenézett rá, és még egyszer megcirógatta.

- Rendben.

Torie sietve feltérdelt, és a férfi nadrágjának a gombjához kapott. De mielőtt kioldotta volna, Dexter megfogta a kezét.

- Ne felejtsd el, mit mondtam a házasságról.

- Jó, jó. - Félretolta a férfi kezét, és lehúzta a nadrágját.

Egy pillanattal később elakadt a szava.

- Ne aggódj - nyugtatta Dexter. - Nem sietjük el.

Torie szája kiszáradt, miközben a férfit bámulta.

- Nem aggódom. Meg vagyok döbbenve.

Dexter nevetett, és levetette a többi ruháját. Torie félredobta a sajátját, a melltartóját is. Már csak a testszínű darabka állta útjukat. A férfi becsúsztatta alá a hüvelykujját és lehúzta Torie-ről.

- Feküdj vissza a párnára, drágám. Szeretni foglak.

Sóhajtás hagyta el Torie ajkát. Nem emlékezett rá, mikor érezte magát ilyen biztonságban.

Miközben teltek a percek, új dolgot fedezett fel Dexterben. Szeret megnézni mindent. Alaposan. Felmérni, megvizsgálni, simogatni. A kíváncsisága pedig kielégíthetetlennek tűnt. Arra is rájött, hogy a férfi remek koncentrációképességgel rendelkezik, a legkevésbé sem finnyás, és nem unja el a dolgokat egykönnyen. Egy kevésbé örömteli felfedezést is tett: a férfi szereti, ha könnyörög neki a nő.

- Kérlek, Dex... elég volt. Kérlek..

- Mindjárt, drágám, mindjárt.

Mikor végre beléhatolt - bizsergetően szemléletes szavakkal jelentve be előbb szándékát -, Torie rájött, hogy jól összeillik a testük. A férfi utolsó mondatától az egekbe szállt.

- Beléd engedem.

Néhány pillanattal később kiderült, hogy Dex olyan ember, aki állja a szavát.

21. fejezet

Kenny nem akarta elhinni, hogy elaludt, de az utolsó, amire emlékezett, az volt, hogy Emma üvöltözik vele, aztán már landoltak is Vegasban: a gép kerekei a leszállópályán zötykölődnek. Bizonyára azért aludt olyan békésen, mert a múlt éjszaka le sem feküdt.

Aztán eszébe jutott minden. Úton van, hogy feleségül vegye a legparancsolgatóbb nőszemélyt, akit csak ismer. Felnyögött.

Emma összeráncolt homlokkal pillantott a férfira, s Kenny látta, hogy mondani akar valamit.

- Egy szót se! - A férfi behuntya a szemét.

Emma sértődötten felsóhajtott, de hallgatott.

Mihelyt leszálltak, Kenny a vegasi repülőtér legfontosabb kellékei, a szerencsejáték-automaták előtt az Avis irodájához vezette Emmát. Már majdnem éjfél volt, de hamarosan kaptak egy kocsit, és elindultak a városba.

Emma ekkor megint megpróbált beszélni Kennyvel, s elhatározta, hogy semmi sem fogja beléfojtani a szót.

- ...nem hiszem, hogy ez sikerülni fog... Mihelyt Dallie megtudja az igazat... elérem a reggeli gépet Londonba... semmi okunk rá, hogy... - Áradt belőle a szó, s miközben beszélt, karamellszínű haja repkedett a kocsi légkondicionálójából fújó levegőben. Egy tincs éppen az édes kis orra hegyén landolt. Hátrasímitotta, miközben tovább beszélt - képtelenség az egész ötlet... nem értem... az az elgondolás, hogy megmentesz engem...

Kenny a szállodák felé tartott a Strip mentén, de előbb ráfordult egy rózsaszín és fehér vakolatú esküvői kápolnához vezető kocsifelhajtóra. Vörös neonharang lengedezett előrehátra az ablakban. Leparkolt a négy hely közül az egyikre, és leállította a kocsit. A járda mellett egy kis virágoskert volt, melyet csorbult gipsztörpe védett.

- Kenny!

A férfi nem akart semmi olyat hallani, amire nem tudta a választ, ezért a karjába vonta Emmát, és száját az ajkára tapasztotta. Miközben csókjuk egyre hevesebbé vált, Kenny arra gondolt, hogy ez az egész helyzet akár még jól is alakulhatna, ha az idejük nagy részét így töltenék. De bármennyire is próbálta, nem tudta meggyőzni magát, hogy ez ilyen egyszerű volna.

Csontos, középkorú, tüskés szőke hajú, piros szemüveges nő nyitott ajtót. Nem sokkal később ott álltak a fehér rácsos, poros selyemrózsákkal borított oltár előtt, készen arra, hogy összeesküdjenek. Kenny megfélekezett Emma karikagyűrűjéről, de ebben a kápolnában mindenre fel voltak készülve, és miután ráfizettek a költségekre, hozzájutottak egy gyűrűhöz.

Lady E úgy festett, mint aki menten elsírja magát megint.

- Kenny, tényleg nem hiszem, hogy...

Kenny azonnal csókkal fojtotta belé, amit még mondani akart, s a ceremónia elkezdődött. Mikor a piros szemüveges nő belekezdett a Kedves ifjú pár kezdetű szövegbe, Kenny mintha kívülről látta volna magát: ott állt megdöbbenve az események alakulásán, tehetetlenül, hogy megállítsa a dolgot. Emma halk, bizonytalan válaszai is szokatlanul hangzottak, a nő általában úgy beszélt, mintha egy barikádot akarna megrohamozni. Kenny megszorította a kezét, hogy lelket öntsön belé, vagy talán, hogy erőt merítsen belőle. Mi a fenét művel?

Mire visszaültek a kocsiba, már mindketten remegtek.

- Ez borzasztó. - Emmát kirázta a hideg.

- Vége. Többé gondolnunk sem kell rá.

- Elválhatunk. Ha ilyen könnyű összeházasodni, ugyanilyen könnyű elválni is.

- Mexikóba kellene repülnünk, és én túl fáradt vagyok hozzá. - Kenny elindította a kocsit.

- Ez a házasság nem törvényes. Túl ízléstelen ahhoz.

- Nevada állam nem törődik a jó ízléssel. Csak kíváncsiságból... amit Torie mondott... most már Lord Kenny vagyok?

- Nem! Az egészről te... - Elhallgatott, mikor rádöbbsent, hogy a férfi csak ugratja.

Kenny folytatta, mert tudta, hogy Emma újakezdi, ha nem tereli el a figyelmét.

- Ahogy én látom, két lehetőség van. Vagy megtartod a vezetéknévemet, vagy felveszed az enyémet, de semmiképpen sem használhatod mind a kettőt. Senki sem fog komolyan venni, ha Lady Emma Wells-Finch Travelernek hívnak. Legalábbis Texasban nem. Elég világosan beszéltem? - Kenny látta, hogy Emma lenéz az új karikagyűrűjére.

- Mint a nap. - Miközben a gyűrűt forgatta az ujján, azon gondolkodott, hogy vajon holnapra bezöldül-e tőle a bőre. A férfi kezére pillantott, és azt kívánta, bárcsak eszébe jutott volna, hogy vegyen Kennynek egy gyűrűt, de fel sem merült benne.

Szabad akaratóból ismételte el az esküszöveget - nem Kenny kényszerítette -, de miért tette? Mert tartozott neki ennyivel, s az a legkevesebb, hogy helyreállítja a férfi jó hírét. De azt nem tudta felfogni, hogy a házasság ebben mit segíthet. Sokkal hatásosabb lett volna, ha egyszerűen felhívja Dallie-t, és elmagyaráz neki mindent, csak hogy valahányszor szóba hozta ezt, Kenny dührohamot kapott.

Emma hazudott magának. Az igazság az, hogy nem akart nemet mondani, pedig tudta, hogy helytelen, amit csinál. A Strip hivalkodó fényei csillogtak a kocsin, őt pedig elöntötte a szégyen, amiért gyenge volt. Úgy próbálta elhessegetni magától ezt az érzést, hogy másra gondolt: arra, hogy egy idegen turkálja és csomagolja majd be a holmiját a kerti lakban; arra, hogyan reagál majd Penelope, mikor megtudja, hogy ő lesz a St. Gert új igazgatója, arra, hogy milyen rosszindulatú Hugh.

Mikor eszébe jutott Hugh, megint az az érzése támadt, hogy valami aznap reggel a hotelszobában elkerülte a figyelmét. Mit is mondott a férfi? Akkor elsiklott felette, de...

Erőt vett magán, hogy leküzdje nyugtalanságát. Van elég problémája, ami miatt aggódhat, nem kell, hogy képzeletben továbbiakat kreáljon magának. Például, mennyi esélye van rá, hogy viszontlátja még a csomagjait?

- Nincs másik ruhám.

- Szerintem ez nem feltétlenül hátrány.

- Neked sincs.

- Erre találta ki Isten a hitelkártyát.

- Nem fogadom el a pénzed.

- Ez már a mi pénzünk. Most már minden egy helyre folyik be, tehát készülj fel rá, hogy megnyitod a bankszámládat, és az összekuporgatott fontjaidat átutaltatod ide.

- Nincs olyan sok - felelte mogorván Emma.

Kenny felhúzta a szája szélét.

- Majdcsak eléldégélünk valahogy.

Fél órával később Emma a zuhany alatt állt lakosztályuk hatalmas márvány fürdőszobájában. Kinyílt mögötte az ajtó, és két napbarnított kar ölelte át a derekát. Hátrahajtotta a fejét a férfi mellé.

- Ó, Kenny, soha nem lett volna szabad ezt tennünk.

- Nem értem, miért csinálsz ekkora ügyet belőle, különösen azok után, hogy szerelmet vallottál.

- A házasság igenis átkozottul nagy dolog!

- Ne káromkodj. Angol akcentussal semmi hatása nincs. - Leheletével Emma fülcimpáját birizgálta. - Még ha váratlanul eleresztenél egyet, az is úgy hangzana, mintha a pulpitusról mondanál valamit.

Emma sóhajtott. Most mit csináljon ezzel az emberrel?

- Mosd meg a hátam - kérte Kenny.

Emma beszappanozta a fürdőszivacsot, a férfi mögé állt, és dörzsölni kezdte a vállát. Lassan lejjebb araszolt a derekára, a fenekére, a combjára.

- Hűségesnek kell lenned - mondta. - Amíg házasok vagyunk, nem csalhatsz meg.

Kenny átvette tőle a szivacsot.

- Nem én akartam magamnak selyemfiút venni - felelte gyengéden.

- De...

A férfi lehajtotta a fejét és megcsókolta. Emma visszacsókolta - szeretete érezni Kenny ajkát, nyelvének simogatását, borostájának karcolását -, de a csókja ennek ellenére is ásításba fulladt.

Kenny elhúzódott.

- Azt hiszem, ez várhat, amíg jól kialszod magad.

- Badarság. - Emma megértette, mibe került a férfinak ez a figyelmesség, és összeszedte magát.

- Csak azért ásítottam, mert én sem aludtam sokat az elmúlt éjjel, és most már késő van, de... csak folytasd. Tényleg.

- Jó.

Kenny felvonta a szemöldökét, megfordította Emmát, és elkezdte lemosni érzéketlenül, mintha vigyázott volna, nehogy valamelyiküket is felizgassa. De nála ez nem jött be, s mikor ujjával véletlenül végigsimított a nő mellbimbóján, Emma rádöbbsen, hogy nála sem. Szappanos hátsó felét a férfinak dörzsölte.

- Emma... - Kenny hangja rekedt volt, figyelmeztető.

A nő a zuhany alá húzta a férfi fejét, és megcsókolta őt.

Kenny a falhoz nyomta Emmát, a nő combjai a derekára kulcsolódtak. Utána, mikor az ágyban feküdtek, testük annyira összefonódott, hogy nehéz lett volna megállapítani, melyik az egyiküké és melyik a másikuké. De bármilyen kimerült volt is Emma, nem tudott elaludni azonnal.

Miközben a férfi mély szuszogását hallgatta, megpróbálta felfogni, hogy ez az ember a férje. Tudta, hogy szereti őt, és minden kétséget kizáróan vágyott rá, de az esküvői szertartás megcsúfolása után úgy érezte, mintha semmiféle kapcsolat nem fűzné vele össze. Hol van a ragaszkodás, amelyet egész életében keresett? Kenny heves szerelmi játéka és iránta való nyilvánvaló vonzalma ellenére sem szereti őt igazán, s bármi mást hinni olyan önámítás lenne, hogy belegendolni is rossz. A férfival való kapcsolata olyan mulékony, mint azok az átmeneti kötelékek, amelyek tanárokhöz és barátokhoz fűzték és olyan törekeny, mint viszonya a szüleivel, akik előszeretettel feledkeztek meg róla, hogy van egy lányuk.

Bárcsak tudná, mit érez iránta a férfi igazán, akkor sokkal könnyebb lenne, de Kenny bezárkózott előtte.

Másnap reggel Emma arra ébredt, hogy Kenny a lakosztály nappalijában halkan telefonál.

- Nem akarok róla beszélni, Shelby. Azt sem mondom meg, hogy hol szálltunk meg. Ugyan. Add a telefonhoz.

Csend következett, aztán Kenny újra megszólalt. Ezúttal kissé felemelte a hangját.

- Helló, Petie. Kenny vagyok. Figyelj, öcskös, nem fogok eltűnni. Hamarosan visszamegyek, és akkor majd úszunk egyet, rendben. Úszunk. Te meg én.

Emma elmosolyodott magában. Kennynek ezt az oldalát szeretete a legjobban.

A férfi ismét elhallgatott, aztán mikor újra halkan szólalt meg, Emma tudta, hogy megint Shelbyvel beszél.

- Ha tudnád, melyik szállodában vagyunk, kikottyantanád, és a sajtó megrohamozna. - Szünet, aztán Kenny azt mondta szárazon: - Igen, nagyon romantikus volt a szertartás. Ühüm. Megmondom neki.

Megjelent az ajtóban, a haja még mindig kócos volt, a borostája egy kalóz szakállára kezdett hasonlítani.

- Shelby üdvözl.

Shelbyt ismerve az üzenet nemcsak ennyiből állt, de Emma nem firtatta.

Az elkövetkező órákat ágyban töltötték, mint mindig, most is Kenny irányított, de annyira figyelmes volt, hogy Emma nem panaszkodhatott. Végül felvették a szállodai fürdőköpenyt, és reggelit rendeltek a szobaszerviztől. Emma párszor megpróbált beszélni Kennyvel arról, hogy milyen nagy dolog történt velük, de a férfi félvállról vette, úgy, mintha csak egy szombat esti randevúra kötelezték volna el magukat. Úgy tűnt, hogy az egyetlen kapcsolat, melyet létesíteni akart, a szex, s Emma gyomra egyre jobban összeszorult.

Reggeli után elmentek ruhákat vásárolni. Kenny próbálta divatos napszemüveggel és Dean Witter-kalappal álcázni magát, de néhányan így is felismerték az áruházban és beszélni akartak vele a történeteikről. A férfi azzal rázta le őket, hogy úgy tett, mintha nem tudná, miről van szó.

Végül elvegyültek a Stripes sétáló turisták között, és nyugalmat találtak. Bár Emma látott már fényképeket Las Vegasról, a valóságban teljesen más volt a sivatag közepén épült menedék. Antropológiai szempontból lenyűgözőnek találta, de nem egészen felelt meg az ízlésének, Kenny pedig mintha olvasott volna a gondolataiban.

- Gyere. Mutatok egy helyet, tudom, hogy tetszeni fog neked.

- Hol?

- Majd meglátod.

Kevesebb mint egy óra múlva a Hoover Dam előtt álltak. Már az építmény pusztá méretétől is elállt Emma lélegzete.

- Tudom, hogy Angliában is vannak huzatos kastélyok és tiszteletet parancsoló katedrálisok - mondta a férfi. - Nem is beszélve a golfpályákról. De el kell ismerned, hogy ez valóban mellbevágó.

Kenny kisfiús lelkesedése mosolygásra készítette Emmát.

- Elismerem.

A férfi megszorította a kezét, és finoman kisimított egy hajtincset az arcából. Emma azon tépelődött, hogy a gyengéd kifejezés Kenny arcán csak a fény játéka volt-e.

- Drágám, tudom, égsz a vágytól, hogy leüljünk és kielemezzük a dolgot. Hogy hosszú listákat készítsünk, kitöltsünk egy sereg összeállósági tesztet a Cosmóból, megvitassuk a rövid távú akadályokat, a hosszú távú célokat és ki tudja még mit nem. De nem hanyagolhatnánk egyelőre a témát? Nem foghatnánk fel könnyedén? Érezzük jól magunkat, és majd meglátjuk, mi lesz.

Mikor Emma felnézett a férfi koromfekete szempillákkal árnyékolt mocsáriibolya-színű szemébe, emlékeztette magát, hogy ennek az embernek a lustaság az életcélja. Vagy legalábbis a lustaság tettetése. Kenny nem akarta, hogy valaki is megtudja, hogy ő keményen megdolgozik valamiért. A mostani esetben pedig egyértelműen nem akarta megerőltetni magát. Vagy igen? Sokféle szempontból még mindig rejtély volt előtte a férfi. Emma szerint az élet nagy eseményeit nem lehet egyszerűen félvállról kezelni, de azt is tudta, képtelen rávenni Kennyt, hogy megbeszéljék ezt a dolgot. Amit a férfi kért, az nem helyes, de ő csak így tudta feldolgozni a helyzetet.

S talán Emma sem akart róla beszélni. Ez meglepte. Olyan nő volt, aki mindig szembenéz a problémákkal; de vajon akarja-e hallani, hogy Kenny a szemébe mondja, kedveli, de nem szereti? Tényleg hallani akarja, hogy a férfinak nem áll szándékában komolyan venni a házasságukat, hogy ideges és kialvatlan volt, amikor belement ebbe az egészbe, és már megbánta?

Szégyellte magát, amiért ilyen gyáva, s a Lake Meaden úszó vitorlásokra pillantott.

- Rendben, Kenny. Most az egyszer.

A férfi rámosolygott.

- Mondtam már, hogy csodálatos vagy?

- Nem. Csak azt, hogy parancsoló.

- Az egyik dolog nem feltétlenül zárja ki a másikat.

- Örült vagy, tudod? Komplet örült. - A férfira mosolygott, közben azonban a szavai reggeli emlékfoszlányokat idézték fel benne. Pontosan úgy hallotta Hugh hangját, mint amikor ő beviharzott a szállodaszobájába.

Ez az ember örült! Ha már akkor tudtam volna, hogy elment az esze, amikor először beszéltem vele...

Emma karján borzongás futott végig. Ez az, ami tegnap nem hagyta nyugodni. Hogy értette ezt Hugh? Mintha már máskor is beszélt volna Kennyvel. Amennyire azonban Emma tudta, csak egyszer találkoztak, Shelby és Warren Traveler nappalijában. De ha csak egyszer találkoztak, akkor miért mondta ezt Hugh? Miért...?

Elakadt a lélegzete. Minden megvilágosodott előtte.

- Te szemét!

- Mi...

Combon vágta a férfit a táskájával. Forrt benne a düh, s azon kapta magát, hogy rohanni kezd. De nem volt hová mennie, s ezúttal nem tudta igénybe venni a férfi kocsiját, mert a kulcs Kenny zsebében volt.

A Gray Line kirándulóbuszhoz rohant, bezörgetett az ajtaján, és felébresztette a sofőrt, aki a kormánynál aludt.

- Engedjen be!

- Emma! Az isten szerelmére, mi...

A sofőr kinyitotta az ajtót, Emma pedig felrohant a lépcsőn.

- Azonnal csukja be az ajtót! Ezt a férfit semmi esetre se engedje fel...

Kenny fellépett a buszra.

- Az agytranszplantációja óta gond van a feleségem gyógyszereinek a beállításával. Majd én gondoskodom róla.

- Tűnj el a közelemből!

- Drágám...

Emma a férfi felé fordult a székek közötti folyosón.

- Hazug!

- Emma...

- Te disznó!

- Nem vagyok...

- Te elvetemült.

Kenny pislogott.

- Ez új.

- Ne próbálj meg okoskodni! Sofőr, dobja ki ezt az embert a buszból!

A sofőr - egy alacsony, kopaszodó, legalább hatvanéves férfi - elsápadt. Emma majd szétrobbant a dühtől. Miért is nem született magasnak, izmosnak és férfinak?

- Nem gondolod, hogy ezt meg kellene beszélnünk?

Kenny elindult Emma felé a folyosón.

- Mi a fene ez?

- Most persze beszélni akarsz. - A térde hirtelen felmondta a szolgálatot, s Emma az egyik párnás székbe rogyott. - Hogy tehetted ezt? Hogy árulhattál el?

A férfi arca elkomorodott, mikor Emma mellé lépett.

- Nem szoktam elárulni a barátaimat.

Ez nemcsak hogy szemenszedett hazugság volt, de fáj is. Csak ennyit jelent neki? Egy barát?

- Tudom, mit tettél. Rögtön rá kellett volna jönnöm, mikor Hugh elmondta, de az események túlságosan elterelték a figyelmemet. - Tele volt dühvel, mikor felnézett a férfira. - Te voltál Hugh kémje.

Kenny nagy levegőt vett, aztán leült a szemközti székbe. Emma várta, hogy a férfi letagadja - azt akarta, hogy letagadja -, de nem.

- Valakinek vigyáznia kellett rád.

Emma úgy érezte, menten szétrobban.

- Tudok vigyázni magamra! Nem volt szükségem rád!

- Ez nem igaz! - Kenny felugrott. - Persze hogy én láttam el információkkal. Nem hagyhattam, hogy megtudja, tetű elleni sampont veszel a boltban, és a kíséreddel csókolózol a város közepén, a tetoválásról nem is beszélve.

- Én azt akartam, hogy megtudja. - Emma is felállt.

- Ez csak engem igazol.

Emma agyán átvillant valami.

- A tetoválásom! Igenis halványodik. Nem marad meg örökre, igaz? - Felrántotta a pólója ujját, és tiszta szemmel nézett a tetoválására. De még mennyire hogy halványodott. - Istenem! - Visszahúzta a pólóját. - Valamit beletettél a margaritámba. Nem részeg voltam! Elkábítottál! A tetoválást pedig nem tűvel csinálták. Hanem valami festékkel.

Kenny az előtte levő szék támlájára támaszkodott és előre hajolt.

- Ne merd azt mondani, hogy dühös vagy, amiért nem kell egész életedben az én nevemet viselned a karodra tetoválva! Ha nem hallok egy köszönömöt a következő hatvan másodpercben, komolyan méregbe gurulok.

Emmának égett a bőre.

- Elkábítottál!

- Valami altatóval: egy orvos ismerősömtől kaptam. A művészi munkát egy barátom felesége csinálta. Textilfestő. - Kenny úgy tett, mintha ezzel minden rendben volna, mintha a részletek valahogy enyhítették volna a kétszínűségét.

- Mit tettél még, amiről nem tudok?

- Nem eleget, az biztos, különben nem kellett volna összeházasodnunk!

Emma megdermedt.

A férfi hangja ellágyult.

- A terved kezdettől fogva örültség volt, ezt te is tudod. Mivel nekem kellett vigyáznom rád, felelősnek éreztem magam érted. Csak azt akartam, hogy amikor hazamész, még meglegyen az állásod.

- Nos, ez nem sikerült, ugye?

- Nem én adtam nyelves csókot Torie-nak annak az átkozott parkolónak a kellős közepén!

- Nem nyelves csók volt.

- Elég közel állt hozzá. - Kenny nagyot sóhajtott. - Használád egy percre az eszedet ahelyett, hogy az érzelmeidre hallgatsz? - Visszanyomta Emmát a székbe, aztán maga is leült vele szemben az ülés szélére, hosszú lábát keresztbe nyújtotta a folyosón. A férfi ibolyakék szene szikrákat szórt. - Az elejétől fogva próbáltalak rávenni, hogy gondolkodj értelmesen, de te nem voltál hajlandó. Én pedig nem ülhettem ölbe tett kézzel, amíg te tönkreteszed a karrieredet egy idióta miatt, aki nem fogad el nemleges választ.

- Nem volt jogod dönteni ebben.

A férfi elengedte a füle mellett a megjegyzést.

- Aznap, amikor Hugh-ról beszéltél, beugrott valami. Eszembe jutott, hogy apám említette Shelbynek, hogy Beddington a TCS nagy befektetője. Ezután könnyű volt megszerezni a telefonszámát. Felhívtam és megmondtam neki, hogy valakinek vigyáznia kell rád, s miután ötölt-hatolt egy ideig, kicsúszott a száján, hogy már felbérelt egy dallasi magánnyomozót a munkára. Közöltem vele, hogy a magánnyomozója nem tud elég közelről figyelni téged, de én

önként elvállalom a feladatot, tekintettel a TCS-szel való gyümölcsöző kapcsolatára. Elfogadta az ajánlatomat, ennyi az egész.

Emma jeges pillantást vetett a férfira.

- Hugh úgy tett, mintha nem ismerne, mikor bemutatkoztatok.

- Hugh öntelt, de nem ostoba. Biztos vagyok benne, hogy rájött, nem örülnél túlságosan, ha megtudnád, hogy egy kémét állított rád. Különben sem csináltunk úgy, mintha régi iskolatársak lettünk volna. Csak egyszer beszéltünk. Utána a lakájának tettem jelentést.

- Most már tudom, miért hajszoztál bele a házasságba - mondta keserűen Emma. - Mert lelkiismeret-furdalásod van.

- Honnan veszed ezt? Nincs miért lelkiismeret-furdalást éreznem.

Emma ismét talpra szökkent.

- Hazudtál nekem! Kenny is felpattant.

- Soha nem hazudtam. Csak nem mondtam el a teljes igazságot.

- Végeztek? - kiáltott hátra a buszsofőr. - Visszajött a turistacsoportom.

- Végeztünk - felelte Emma kimerően. Aztán egyenesen Kenny szemébe nézett, nehogy félreértse. - Végeztünk.

- Ne mondd ezt! - Emma legnagyobb megdöbbenésére Kenny megragadta őt a karjánál, és szorosan magához húzta. - Soha nem hittem volna, hogy feladod. Hol van az a javíthatatlan angol vakmerőség? Az első kis gond a láthatáron és máris feladod?

- Ez több, mint egy kis gond. Egyáltalán nem ismerlek.

- Ugye fel akarod adni? Elmész.

- Gondolkodási időre van szükségem.

- Ez garancia a bajra.

- Ne merészelj lekezelő tenni. Én nem tudok a te játékszabályaid szerint játszani, Kenny. Engem nem ilyen fából faragtak. Én nem tudom elfogadni a dolgokat, ahogy jönnek, és várni, hogy majdcsak lesz valahogy. Nekem időre van szükségem, hogy megszokjam és átgondoljam őket.

Csendben tették meg a hosszú utat a szállodáig.

22. fejezet

A gépen Kenny beletemetkezett a könyvbe, amelyet a repülőtéri ajándékboltban vásárolt, Emma pedig úgy tett, mintha egy magazint olvasna. Alig váltottak pár szót, de Emma ezúttal nem tette szóvá a férfi hallgatagságát, mert már nem volt mondanivalója Kenny számára.

Szégyellte magát. Hogyan egyezhetett bele az álházasságba, amikor tudta, hogy semmi más nincs köztük, csak szex? Nincs se őszinteség, se megértés, se igazi elkötelezettség egymás iránt. Mégis hozzámert Kennyhez, akár a vénkisasszony, aki egy utolsó, kétségbeesett kísérletet tesz, hogy karikagyűrűt húzzanak az ujjára.

Megérkeztek Dallasba, és keresztülvágtak az előcsarnokon. Kenny még soha nem mozgott ilyen lassan, és soha nem látszott ilyen megközelíthetetlennek. Még azok a rajongók sem akartak a közelébe férközni, akik felismerték. Csak mikor átvették Emma csomagjait, akkor nézett rá a férfi először úgy, mint aki látja is.

- Mi lesz? - kérdezte hűvösen. - Visszamenekülsz Angliába, mint egy ijedt nyúl, vagy itt maradsz és harcolsz?

Mióta eljöttek a Hoover Damtól, Emma másra sem tudott gondolni, s már eldöntötte, hogy mit tesz.

- Ez nem háború.

A férfi szeme olyan rideg volt, mint a fagyos ametiszt.

- Nevezzük akkor inkább jellempróbának. Kinek van és kinek nincs.

- Azt akarod mondani, hogy jellemtelen vagyok?

- Még nem tudom. Elrohansz vagy maradsz?

A férfi viselkedése felhergelte.

- Visszamegyek Wynette-be, rendben. Eddig is vissza akartam menni.

Kenny arcán elégedett kifejezés suhant át.

- Csakhogy észhez tértél.

- Veled ellentétben én tudom, hogy ez nem játék, és nem akarok úgy elmenni, hogy nem tisztáztuk a dolgot. De nem a farmon fogok lakni.

- Hogy érted ezt?

- Úgy értem, nem menekülök el, de nem is megyek vissza veled.

- Ennek semmi értelme! Már azelőtt is a farmon laktál, hogy összeházasodtunk, most miért akarnál elköltözni?

- Ne nézz olyan megbotráncozva! Ez nem igazi házasság, és ezt te is tudod.

- Nagyon is igazi, papírom van róla, be tudom bizonyítani.

- Elég, Kenny. Hagyd abba! Nagyon jól tudod, miről beszélek, ne próbálj a jogaidra hivatkozni.

- Fogalmam sincs, miről beszélsz. - Kenny felkapta Emma csomagjait, és elindult a parkolóba.

Emma meg sem próbált lépést tartani vele. Igyekszik eleget tenni a kötelességének, mert így nevelték, de nem fog rohanni a férfi után.

Mikor odaért a kocsához, üvöltött a rádió. Kenny rápillantott, aztán tolatni kezdett a parkolóhelyről. Emma becsatolta a biztonsági övét, közben a sporthírek következtek.

Dallas Beaudine PGA-helyettesmegbízott hivatalosan nem kommentálta Kenny Traveler golfjátékos legutóbbi csetepatáját...

A férfi rácsapott egy másik gombra, és felhangosította a rádiót. Nem kellett volna izgulnia, mert Emmának pillanatnyilag nem állt szándékában felhozni az esküvőtémát. A következő lépést Kennynek kell megtennie.

Mintha egy örökkévalóságig tartott volna az út Wynette-ig. Bár egyikük sem evett a repülőgépen, nem voltak éhesek, így csak tankolni álltak meg. Sötétedés előtt Torie telefonált Wynette-ből, hogy megtudja, mikorra érkeznek. Azt is elmondta, hogy Kenny öröklakásán

töltötte a múlt estét, s Emma kíváncsi lett volna, hogy Dexter is vele volt-e, jóllehet ez a lehetőség Kennyben fel sem merült.

Lassan elfogytak a mérföldek, és ők végre elérték Wynette északi végét.

- Kitennél egy szállodánál, kérlek? - Bár feltette a kérdést, csodálkozott, hogy miért fárasztja vele magát, ugyanis pontosan tudta, mit fog felelni a férfi.

- Ha el akarsz menekülni otthonról, tedd meg magad. Én nem fogok segíteni neked.

Emma túl fáradt volt, hogy vitatkozzon vele. Majd holnap. Hátradőlt az ülésen, lehunyta a szemét, és ki sem nyitotta, amíg a farmra nem értek.

A garázson át mentek be a házba. Kenny előresietett Emma csomagjaival, majd lerakta őket, hogy kinyissa az ajtót. Előreengedte őt, Emma pedig belépett.

Az egyik pillanatban a konyha még sötétségbe borult, a következőben fényárban úszott.

- Meglepetés!

- Meglepetés! Meglepetés!

- Itt jön a menyasszony...

Emma körbepillantott a vidám, sugárzó arcokon, és rájött, hogy az eddig is borzalmas nap most még rosszabbra fordult.

- Ideje felválni a tortát! - kiáltotta Patrick, miután elmondta a pohárköszöntőt, és bemutatta a vendégeket.

Kenny és Emma a szoba egymással szemközti végéből közeledtek Patrick remekműve, a krémes vaníliatorony felé, amelynek a tetején Peter két Fisher-Price figurája állt a vőlegény és a menyasszony országainak papírzászlájával. Emma azon gondolkodott, feltűnt-e valakinek, hogy a kérdéses menyasszony és vőlegény mindenki mással beszélget, csak egymással nem.

Emmának sajgott a feje, és semmi mást nem szeretett volna jobban, mint összekuporodni és aludni. Irigykedve nézte Petert, aki álomba szenderült Kenny vállán, nyálfoltot hagyva a férfi golfingének gallérján.

A Traveler családon és Dexterén kívül jelen volt Ted Beaudine, Joseph atya, néhány igazgató a TCS-ből és Kenny húsz barátja a Roustaboutból, akik Kenny pajkos gyerekkorának újabb történeteivel szórakoztatták egymást: hogyan lopta el egy nő tudományos tervét, hogyan dobta valaki legjobb cipőjét a magasfeszültségű vezetékhöz, hogyan vesztette el valakinek a kisöccsét.

Emma elhessegette magától azt a védelmező ösztönt, amelyet a Kenny önpusztításáról szóló vidám történetek minduntalan kiváltottak belőle. Felnőtt férfi, s ha nem akarja megvédeni magát, az nem Emma baja.

Ő a szoba egyik feléről, Kenny a másikról közelített a torta felé. Miközben Warren előrelépett és átvette Petert, szeretetteljesen Emmára mosolygott.

- Ha még nem mondtam volna, isten hozta a családukban, Lady Emma. Akkor sem találhattam volna jobb feleséget Kenny számára, ha magam keresek. - Azzal a vágyakozó kifejezéssel nézett a fiára, amitől Emmának majd megszakadt a szíve. - Gratulálok, fiam. Büszke vagyok rád.

Kenny alig köszönte meg a szavait, miközben a torta elé állt. Emma sajnálta mindkettőjüket: az apát, aki jóvá akarta tenni régi bűneit, és a fiút, aki nem tudta megbocsátani, hogy gyerekkorában elhanyagolták.

Patrick odaadta Emmának a tortaszeletelőt, melyet vörös, fehér és kék szalagokkal díszített fel.

- Inkább hazafias, mint menyegzői - mondta -, de nem volt sok időm az előkészületekre.

Emma rámosolygott, aztán lenézett, mikor Kenny védelmezőn az ő kicsiny, fehér kezére tette széles, napbarnított tenyerét, erős, vékony ujjai pedig az övéire fonódtak. A látványtól,

ahogy kezük összekulcsolódott, könnyek szöktek a nő szemébe. Bárcsak a szívük kapcsolódna össze ilyen szorosan.

Kenny ivott egy korty bort, aztán bement a konyhába, hogy lekapcsolja a verandán égve hagyott villanyt. Lady E rögtön felmenekült az emeletre, amint az utolsó vendég is távozott, ő pedig tudta, hogy nem azért sietett, hogy az ágyába ugorjon. Nem. Lady E ma este magába temetkezik. Kenny kíváncsi lett volna, elmegy-e odáig, hogy bezárkózzon, aztán rájött, hogy Emma nem tenne ilyet. Kenny tisztességérzetére hagyatkozik, így kívánja távol tartani magától.

Az ő tisztességérzete. A nyilvánosság előtt meg volt tépázva; de Kenny semmit sem bánt meg, amit Hugh Holroyddal tett.

Kilépett a verandára, de már túl későn vette észre, hogy nincs egyedül. Apja a kanapén ült, Petie a karjában aludt összegömbölyödve. Kenny érezte, hogy megdermed, mint mindig, ha az apja közelében volt.

- Azt hittem, már elmentél.

- Visszaküldtem Shelbyt Torie-val. Négyszemközt akartam beszélni veled.

Warren volt az utolsó ember, akivel Kenny ma este vagy bármelyik este társalogni szeretett volna.

- Ha nem vetted volna észre, a mézesheteimet töltöm.

- Az, amit ma este láttam, nem úgy fest, mintha mézeshetek lennének. Lady Emma alig szólt hozzád pár szót. - Petie halk nyávogó hangot hallatott álmában, Warren pedig magához szorította.

Vajon őt is tartotta így az apja a karjában? Megdöbbent, hogy féltékenység árasztja el. Elszégyellte magát, aztán valami felengedett benne. Emmának igaza van. Warren tanult a múlt hibáiból, s Kenny alaptalanul aggódott a kisöccsért. Petie-nek nem kell kiérdemelnie apja szeretetét.

- Petie-nek már ágyban lenne a helye - mondta nyersen.

- Mindjárt lefektetem. - Warren egy csókot nyomott a kisfiú fejére. - Olyan békésen aludt, nem volt szívem felébreszteni.

Ismét az a furcsa, fájó szúrás. Petie születési jogánál fogva kapta meg apja szeretetét. Torie is. Csak neki kellett kiérdemelnie - bajnokságokkal.

Most az apja úgy akar tenni, mintha minden rendben lenne köztük. De nincs rendben. Kennynek akkor volt szüksége rá, amikor kicsi volt; nem pedig most.

- Aggódok miattad és Lady Emnia miatt.

- Emmának hívják. Nem használja a rangját. Egyébként nincs miért aggódnod.

Warren megszimogatta Peter hátát, s az üveges veranda ablakán át kinézett a pekándió-ültetvényre.

- Én nem szoktam imádkozni. Nem tudok, olyan távol áll tőlem, ezért átengedem másoknak. Például Shelbynek. Ő nagyon jól tud imádkozni, s azt mondja, az érted mondott imái Emma személyében találtak meghallgatásra.

- Nem kértem Shelbyt, hogy imádkozzon értem.

- Én kértem.

- Ha olyan jól tud imádkozni, intézze el, hogy folytathassam a versenyzést. - Kenny magába öntötte a maradék bort, ami a poharában volt, és megfordult, hogy visszamenjen a konyhába. De az apja hangja megállította.

- Gyere vissza és ülj le!

- Késő van. Fáradt vagyok.

- Azt mondtam, ülj le!

Olyan volt, mint az a rémséges hang a gyerekkorából.

„Azonnal tedd le a fenekedet erre a székre! Te átkozott csirkefogó! Tudod, ugye, hogy az vagy? Egy elkényeztetett ficsúr... „

De Kenny már nem volt gyerek, s ha Warren le akart vele számolni, hát legyen. Letette a borospoharát az asztalra, az ajtófélfának dőlt, s szentelenül az apjára nézett.

- Valami böki a csőrödet, ki vele, mi az!

- Rendben. - Warrennek fel kellett néznie rá, de úgy tűnt, ez nem zavarja a férfit annyira, mint Kenny szeretne volna. - Tudom, hogy nem vagy rólam jó véleménnyel, és nem titok, hogy miért. Nem voltam melletted, amikor szükséged lett volna rám, és ezt nem fogod megbocsátani. De még a fiam vagy, és nem fogok ölbe tett kézzel ülni és nézni, ahogy elfuserárod a legjobb dolgot, ami az életben történt veled, mert még mindig nem jutottál túl azon, amitől gyerekkorodban nem tudtad megvédeni magad.

Kenny összeszorította a száját.

- Fogalmam sincs, miről beszélsz.

- Arról beszélek, hogy a múltad hatással van a jövődre. Kedvelem Lady Emmát. Mindannyian kedveljük. Amikor egy helyiségben vagytok, le sem tudjátok venni a szemetek egymásról. Még soha nem viselkedtél így egy nővel sem.

Kenny nem akarta elmagyarázni, hogy az Emmával kötött házassága csupán véletlen, nem pedig egy életre szóló elkötelezettség. Harcias pillantást vetett az apjára.

- Elvettem, nem?

- Igen, elvetted. De nyilvánvaló, hogy még sok problémát kell tisztáznod.

- Hogy tisztázzuk-e vagy sem, az nem a te dolgod.

- Figyelj rám, Kenny. Most az egyszer figyelj rám! Még soha semmi nem tett olyan boldoggá, mint hogy vitted valamire az életben, bár tudom, hogy ez sokkal inkább Dallie Beaudine érdeme, mint az enyém. Mindenkinél jobban tudom, beleértve a húgodat is, min kellett keresztülmenned, hogy eljuss oda, ahol most tartasz. És azt mondom: erre nem sokan lettek volna képesek.

Egy pillanatra hála öntötte el Kennyt, de a dicséret túl későn jött.

- Térj a tárgyra! - csattant fel.

- Azt akarom mondani... hogy minél öregebb leszek, annál jelentéktelenebbé válnak számomra azok a dolgok, amelyeket pénzkereset céljából tettem. Büszke vagyok a vállalatra. A semmiből építettem, és biztos vagyok benne, nem fogom hagyni, hogy felfalják. De amikor vasárnap délután kiülök a teraszra, s elkezdem összeszámolni, milyen jó ért az életben, a szerettem jutnak az eszembe, nem a vállalat.

Kenny nem akarta hallani ezt.

- Úgy beszélsz, mint egy rohadt szappanoperában.

Warren azonban nem hátrált meg.

- Lehetőséget kaptál, hogy normális életed legyen, olyan, ami nem a golfpályán zajlik. Lehetőséget kaptál, hogy egy jólelkű nővel élj, hogy gyerekeid legyenek, hogy lovagolj és élvezd a farmod. Ne puskázd el!

Forrt benne a méreg Warren képmutatásától.

- Talán ezt a tanácsodat kétszer is meg kellett volna gondolnod, mielőtt adtad. Ha rózsák szagolgatásával töltöttem volna az időmet, nem tudtam volna annyi bajnokságot nyerni. Te pedig nem tudtál volna dicsekedni velem a vállalati koktélparkon.

Warren nem hátrált meg a harc elől, amitől Kenny kicsinyesnek és aljasnak érezte magát. Az apja a tenyerébe fogta Peter fejét és felállt.

- Rendben, fiam. Értem. Már hozzászoktam a büntudathoz veled kapcsolatban, és nem kell, hogy megbocsáss.

Peter mocorogni kezdett, és megpróbálta kinyitni a szemét. De lecsukódott, mikor Warren magához ölelte.

- Te jó ember vagy, Kenny. S ez Dallie-nak köszönhető, nem nekem. Tisztességes vagy, vág az eszed, mint a borotva, törödsz másokkal. Azt hiszem, azt próbáltam elmondani neked, hogy ideje elfogadnod, amit a világon mindenki más tud: sokkal több vagy egy gazdag fiúnál, aki konyít valamit a golfhoz.

Elindult az ajtó felé, de Kenny nem hagyhatta így elmenni. Nem tudta elviselni, hogy az apjái legyen az utolsó szó.

- Jobban teszed, ha rendesen bánysz Peterrel - acsarkodott -, különben velem gyűlik meg a bajod.

Warren arca olyan szomorú kifejezést öltött, hogy Kenny alig bírt ránézni.

- Szeretem azt hinni, hogy tanultam a hibáimból, s a legjobbat akarom neki. De nem vagyok tökéletes. Azt hiszem, te tudod ezt a legjobban.

Megigazította a gyereket a karjában és eltűnt, Kenny pedig ott állt, és az az érzése támadt, hogy elmulasztott valami fontosat.

Emma magányos, boldogtalan éjszakát töltött a vendégszobában. Nem érezte maga mellett Kenny izmos testét, sem azt, hogy a férfi megrántja a takarót, amikor megfordul, s álmában átöleli őt. Mikor másnap reggel a fürdőszobába indult, kinézett az ablakon, és látta, hogy a férfi a medencében úszik, de a rá jellemző lomha tempók helyett úgy csapkodja a vizet, mintha le akarná győzni.

Emma az ablakkeretnek hajtotta a fejét, s nézte, ahogy Kenny eléri a medence egyik végét, s azonnal indul vissza. Miközben a férfi a vízzel harcolt, Emma elképzelte, mit fog szólni mindenki, ha megtudják, hogy ez a házasság nem fog sokáig tartani.

Kenny megint elfuserálta. Én mindig tudtam, hogy ez nem fog működni. Csak ahhoz ért; hogy hogyan kell forgatni a golfütőt.

A lusta, elkényeztetett Kenny Traveler legendája továbbél.

Emma azt ismételtette magában, hogy ez nem az ő problémája, de elszomorította a dolog. Lezuhanyozott, felöltözött, aztán lement a konyhába. Patrick üzenetet hagyott neki a pulton, hogy friss gyümölcsle várja a hűtőszekrényben. Azt is javasolta, hogy ne vegye fel a telefont. Miközben elővette a gyümölcslevet, hallotta, hogy a bejárati ajtó kinyílik, és Torie hangja ütötte meg a fülét, majd Dexter halkválasza.

Torie beviharzott, kék és lila batikolt felsőt és sortot, a lábán nyersbőr szandált viselt.

- Azt hiszem, csöngetnem kellett volna most, hogy ez már nem legénylakás. Sajnálom, Lady E.

- Semmi baj. - Emma Dexterre mosolygott. - Kávét?

- Köszönöm. - A férfi elindult a konyhába, aztán felnézett, mikor Kenny belépett. Szürke póló tapadt nedves mellére, hajának kunkori végéből víz csöpögött, lába nedves foltot hagyott a terrakotta kövezeten.

- Helló, bátyus.

Kennynek sikerült a hűgára mosolyognia, aztán észrevette Dextert és elkomorodott.

- Mit keresel itt?

- Én hívtam.

Kenny vészjósló pillantást vetett a hűgára.

- Minek? Azt hittem, meg akarsz szabadulni tőle.

- Sokkal nehezebb, mint gondoltam.

Kenny összeráncolta a homlokát, és figyelmesen nézte Torie-t. Aztán három lépéssel keresztülvágott a szobán, megfogta a lány állát, és a fény felé fordította.

- Ő csinálta ezt? Ő szívta ki a nyakadat?

- Lehet. - Torie lerázta a bátyja kezét. - Aproó, körülbelül tizenöt üzeneted volt tegnap a rögzítődön a lakásodon. Mindenki veled akar beszélni. A Hugh-val való verekedés miatt ismét a sportújságok címlapjára kerültél.

Kenny lerántotta a nyakából a törülközőt, és Dexhez fordult.

- Leitattad, ugye? Múlt éjjel. Józanul semmi esélyed nem lett volna, hogy elcsábítsd, ezért leitattad.

Torie leült a bárszékre és elmosolyodott.

- Rosszabb. Sokkal rosszabb. Ugye, Dex?

Emma megrémült, mikor Kenny kövé vált. A férfi eldobta a törülközőt, izmai megfeszültek a vizes póló alatt.

- Miről beszélsz? Mit csinált?

Torie szeme csillogott.

- Megvert.

- Mit?

Emi-na azonnal a két férfi közé lépett, és Kenny mellkasára tette a kezét.

- A húgod csak ugrat. Torie, azonnal hagyd abba!

Torie megpróbált ijedt arcot vágni.

- Igenis, asszonyom.

Kenny fenyegetően Dexhez fodult.

- Jobb, ha elmondod, pontosan mi történt.

Dexter megtöltötte kávéval a csészét, melyet Emma odaadott neki.

- Torie nagyobb fenyegetést jelent önmaga számára, mint én.

Torie azonban még nem szórakozta ki magát. Feltette a lábát az asztal szélére, és sértődötten nézett.

- Elvert, Kenny. Lebirkózott, a térdére fektetett és elnászpángolt. A csupasz fenekemet.

Vagy majdnem csupaszt.

Kenny teljesen elképedt. Dexterre bámult.

- Igaz ez?

Dexter egy teáskanálnyi cukrot kevert a kávéjába, és hanyagul bólintott. Emma legnagyobb megdöbbenésére Kennyből teljesen kiengedett a feszültség, s most először mérte végig Dextert érdeklődéssel gyanakvás helyett.

- Ne viccelj! Ehhez még nekem sem volt bátorságom soha.

Torie feldühödött.

- Ezt meg kell torolnod, Kenny! Bár talán figyelmeztetnem kell, hogy Dex erősebb, mint amilyennek látszik. De azért nem Herkules, és gond nélkül le tudod győzni.

Dexter belekortyolt a kávéba, és bólintott Emma felé.

- Kitűnő a kávé.

Emma elnyomott magában egy mosolyt.

- Majd átadom a bókot Patricknek.

Kenny a húgáról Dexterre pillantott, aztán magának is töltött kávé. A pultnak dőlt, és a férfit fürkészte.

- Hogy van az, Dexter, hogy még életben vagy, és elmondhatod ezt a mesét?

Dexter feltörült egy kis kilötytént kávé, aztán leült Torie mellé egy székre.

- Csak annyit mondhatok, hogy a húgod és én együtt aludtunk, s mivel kompromittáltam, el akarom venni feleségül.

Torie lehajtotta a fejét, és háromszor beleverte a homlokát a pultba.

- Te IQ-bajnok.

- Nem tűnik túl lelkesnek -jegyezte meg Kenny.

- Lelkes. - Dexter kinyújtotta a kezét, és megsimogatta Torie vállát. - Csak büszke. Azonkívül meg van ijedve, ami érthető, bár ez nem változtat a dolgokon. Alkut kötöttünk és összeházasodunk.

- Miféle alkut?

- Ez magánügy - mondta Dexter, mielőtt Torie válaszolhatott volna. Vidáman nézett a lányra. - Victoria, felmerült már benned, hogy nem kellene kiteregetned a magánéletedet mindenkinél?

- Kenny más.

Dex felvonta a szemöldökét, és hüvelykujját végighúzta Torie szája szélén.

- Rendben - zsörtölődött a lány. Aztán megpróbálván menteni, ami menthető, témát váltott. - Tegnap éjjel lesírt rólatok, hogy nem úgy viselkedtek, mint egy szerelmespár. Mi történt, Lady E? Kenny téged is megvert?

Emma felkapta a törölkendőt a mosogatóról, és szöszmötölni kezdett a tiszta pulton.

- Bonyolult.

- Nem bonyolult - tiltakozott Kenny. - Csak egyesek szeretnék azt a látszatot kelteni.

Torie hol a bátyjára, hol a sógornőjére nézett.

- Nem tudom, miért, de most Emma oldalán állok.

Kenny lecsapta a csészéjét, a kávé végigömlött a pulton.

- Azt sem tudod, mi történt.

- Tudom, hogy Emma kiegyensúlyozott, te pedig sorozatban elszúrod a dolgot a nőkkel.

- Kiegyensúlyozott? Az egész világgal elhitette, hogy a leszbikus szeretője vagy!

Torie Emmára nevetett.

- Olyan klassz volt.

Kenny megfogta a csészéjét, és elindult az ajtó felé.

- Letusolok. - Aztán megállt, és jeges pillantással végigmérte Emmát. - Talán mondd el a nagy hírt, amíg még itt vagyok. Nem akarom megfosztani Torie-t attól az élvezettől, hogy ezért is engem okoljon.

Kenny megadta neki a végszót, hogy bejelentesse: nem marad a farmon, hanem átköltözik egy szállodába.

Kenny megint elfuserálta. Én mindig tudtam, hogy ez nem fog működni. Csak ahhoz ért, hogy hogyan kell forgatni a golfütőt.

Emma rájött, hogy nem tudja megtenni. Tegnap a repülőn még logikusnak tűnt a terve, hogy egy szállodában lakjon, de most Wynette-ben volt, ahol a hír futótűzként terjed, s nem bírta elviselni a gondolatot, hogy Kenny ismét az ő jóvoltából váljon nevetség tárgyává a nyilvánosság előtt, különösen, hogy tudta, a férfi nem védené meg magát.

- Az az igazság, hogy komolyan szándékomban áll megtanulni vezetni. - Torie-hoz fordult. - Mivel Kenny minden egyes alkalommal üvöltözik velem, ha én vezetek, azt szeretném tudni, adnál-e nekem újabb leckéket.

Kenny az ajtófélfának dőlt, és gyanakvó tekintettel nézett Emmára, mintha minden pillanatban azt várná, mikor csap be a mennykő.

- Nem tudom, miért gondolod, Kenny, hogy azért is téged hibáztatnálak, mert Lady E meg akar tanulni vezetni. Néha tényleg azt hiszem, hogy üldözési mániában szenvedsz. - Torie visszamosolygott Emmára. - Mi lenne, ha ma délután elvinnél Joseph atyához?

Kenny figyelme Emmáról a hűgára fordult.

- Miért akarod meglátogatni Joseph atyát?

- Én nem akarom meglátogatni - felelte Torie felbőszülten. - Meg kell látogatnom. Nem figyeltél?

- Nyilvánvalóan nem eléggé.

- Dexter miatt.

- A verés?

- Nem, nem! Semmit se fogtál fel? Vagy nem hallottad, mit mondott? - Torie nagy levegőt vett, a mellkasa kidülledt. - A gazember feleségül fog venni.

Dex állta Kenny pillantását.

- Azt hiszem, említettem.

Torie olyan esdeklően pillantott a bátyjára, hogy Emma szeretne volna megölelni. Torie túl büszke volt ahhoz, hogy beismerje, félreismerte Dextert. Csak egy kis megértést várt Kennytől.

Hosszú pillanatok teltek el. Torie Dexter keze felé tapogatózott. A férfi megfogta az övét.

Kenny végül megszólalt.

- Azt hiszen, hogy ezt nektek kell tudnotok.

Emma elmosolyodott. Úgy látszik, Kenny más emberek dolgait illetően mégsem olyan nehéz felfogású, mint a saját ügyeiben. Torie közelebb húzódott Dexterhez, akinek komoly tekintetében ábrándos kifejezés jelent meg. Torie viszont gyötrelmesen sóhajtott fel.

- Nem tudom, Dexnek miért kellett belém szeretnie. Fogalmam sincs, hogyan fogok ezután emelt fővel járni a városban.

- Már elnézést kértem emiatt, Victoria. Ha hajlandó vagy kiállni mellettem, biztos vagyok benne, hogy ki tudjuk védeni a csapásokat.

- Remélem. De akkor sem leszel más, mint szellemi favágó.

- Ez igaz. - A férfi szája felfelé görbült. - Abban pedig biztos vagyok, hogy egész hátralévő életemben hallgathatom majd a siránkozásodat, amiért feláldoztad a jó híredet, hogy hozzám jöhess.

- Hallani is fogod. - Torie megható, tőle szokatlan mosolyt villantott a férfir. Aztán mintha eszébe jutott volna, hogy a bátyja figyel, és zavartan elvörösödött.

Kenny volt az idősebb testvér, és nem hagyhatta, hogy Torie büntetlenül megússza.

- Szóval mi az oka ennek az érzelmi fordulatnak? A verésen kívül.

- Semmi. Tényleg semmi. Csak... nem érdekes.

- Jobb lesz, ha megmondod - fenyegetőzött Kenny. - Tudod, hogy előbb-utóbb úgyis kiszedem belőled.

- Rendben. Dex... gyereket akar, de még... meg akarja adni nekem az esélyt. - Torie hangja kezdett ellágyulni. - Ha pedig nem jön össze, amire már figyelmeztettem, örökbe fogadunk egy gyereket.

- Értem. - Kennynek még nem volt elég a szurkálásból. - Tehát ezért mész hozzá? Hogy végre anya lehess?

Emma látta, hogy Torie a büszkesége és az igazság között őrlődik.

- A szememre veted? Tudod, mennyire szeretnék gyereket. Ő pedig, úgy értem, minden hibája ellenére... a vak is láthatja, hogy jó apa lenne. Kivéve ha a sportról van szó, de azt hiszem, hogy e téren te meg én tudnánk pótolni a hiányosságait. És van... van benne valami, na. - Megrántotta a vállát, szemmel láthatóan szeretett volna már túllenni a beszélgetésen. - Valami édes és... nem tudom.

- A húgod belém szeretett - mondta Dex arra az esetre, ha Kenny elvesztette volna a fonalat.

Torie felnézett a bátyjára, és zavartan elhúzta a száját.

- Olyan átkozottul jólelkű. És megértő. És vicces. Nem úgy vicces, mint te meg én, hanem a maga módján. Azonkívül szereti az emujaimat. Nem tudom, hogy történt... isten a tudója, mennyire zavarba ejtő... de azt hiszem, az emberi szív kiszámíthatatlan.

Kenny elgondolkodó pillantást vetett rá.

- Megmondom, mi legyen, Dex. Majd én segítek csiszolni a játékon. Torie szörnyű golfedző. Túl sokat káromkodik.

Emma tudta, Dex felkészült rá, hogy az utolsó leheletéig megküzdjön Kennyvel, de a mosolya elárulta, örül, hogy erre nem került sor.

- Köszönöm.

Miután becsukódott a bejárati ajtó a szerelmespár mögött, Emma Kennyhez fordult. A férfi nem borotválkozott, haja rövid tincsekbe állt össze, ahol kezdett megszáradni. De még így is ő volt a legvonzóbb férfi, akit Emma valaha látott, s erőt kellett vennie magán, nehogy elgyengüljön.

- Ez nagyon szép volt - mondta kurtán. - Sokkal jobban is megnehezíthetted volna Torie dolgát, de nem tetted.

- Mire számítottál? Hogy bezárom őt a padlásszobába? - Kenny fürkészőn nézett Emmára.

- Ugye meggondoltad magad a szállodával kapcsolatban?

- Csak elhatároztam, hogy a magánügyünket magánügyként fogom kezelni.

- Helyes. Segítek átvinni a holmidat a szobámba. - A férfi a lépcső felé fordult.

- Nem, köszönöm - mondta Emma Kenny hátának. - A vendégszobában maradok, amíg nem tisztáztuk a dolgot.

A férfi megtorpant a második lépcsőfokon, Emma felé fordult, és egy elkényeztetett kölyök csúfondáros megvetésével nézett rá.

- A pokolba!

Emmát nem lepte meg, hogy a férfi ezt nehezen viseli, hiszen mindent nehezen viselt, ami vele kapcsolatos volt.

- Így a legjobb. Nem táplállok hiú reményeket arról, hogy megérted, de rájöttem, hogy az én természetemmel ellenkezik a kötelezettség nélküli szex.

- Házasok vagyunk.

Emma a karikagyűrűjét babrálta.

- Csak papíron. A szívünkben nem.

A férfi lelépett egy lépcsőfokot, és a nőt tanulmányozta.

- Látom már, mire megy ki ez a játék. Be akarsz csomagolni egy érzelgős kis dobozba, amit akkor vehetsz elő, amikor akarsz, aztán elteheted, amikor már nincs szükséged rá. Miközben a férfi üres, hideg arkifejezését nézte, Emma alig tudta elhinni, hogy ez ugyanaz az ostoba, lusta férfi, akit két héttel ezelőtt megismert.

Csendesen válaszolt.

- Mindenki magából indul ki.

- Na persze - gúnyolódott a férfi.

- Ó, Kenny... - sóhajtott Emma. Felemelte a kezét, aztán tehetetlenül leejtette. - Egyedül nem bírom. Segítened kell egy kicsit.

- Nem én zártam be a hálószoobaajtót.

- Te csak szexet akarsz tőlem. Nem látod, mennyire fáj ez?

- Még ha ez igaz lenne is - bár nem az -, nem értem, mi olyan szörnyű ebben. Mivel nem a hagyományos módon házasodtunk össze, arra kell építenünk, amiben jók vagyunk.

- Lehet, hogy a régi barátnőidnél működött ez a fajta gondolkodás, de nálam nem. A szexuális életünk elhitelné velünk, hogy minden rendben van köztünk, de mindketten tudjuk, hogy ez nincs így.

- Látod, ebben tévedsz. Minden rendben lesz, ha befejezed ezt, és hagyod, hogy rendben legyen. Olyan sokat aggódsz amiatt, hogy mi a baj velünk, hogy nincs időd arra gondolni, ami jó.

- A szex.

- Neked mindig csak a szex jár a fejedben? Az fel sem merül benned, hogy szeretünk együtt lenni, szeretjük a történelmet, Texast és a lovakat. Élvezzük a jó bort, mindketten átlátunk Torie-n, Petie kedvel, elfogadtad az apámat és Shelbyt. Egyikünk sem sznob, ki nem

állhatjuk a képmutatást. Nekem személy szerint az a véleményem, hogy nagyon sok jó is van a kapcsolatunkban.

Emma mindig arra koncentrált, miben különböznek egymástól, és nem arra, miben hasonlítanak, s most annyira megdöbben, hogy észre sem vette, a férfi addig araszolt felé, amíg ujjával meg nem érintette a könyökét. Emma elolvadt.

Kenny végigsimított a karján és mellének külső ívén. Emma libabőrös lett, a lábai elnehezültek, a teste sürgette, hogy adja át magát a férfi érintésének. Olyan rossz lenne, ha beadná a derekát? Olyan rossz lenne, ha úgy tennének, mintha igazi házasságban élnének, bár nincs köztük mély kapcsolat? Min változtatna? Emlékeztette magát, hogy egész életében csak morzsák jutottak neki a nagy érzelmekből, s nem akarta, hogy Kennytől is csak ezt kapja. Nem ezt érdemelte. Hátralépett.

A férfi leengedte a kezét, a tekintete elsötétedett. Emma nézte, ahogy szája vékony vonallá keskenyedik, és tudta, hogy Kenny dühös rá, ahogy azt is tudta, hogy szó nélkül ott fogja hagyni.

Nem sokkal később a férfi kiment a golfpályára, Emma pedig kényszerítette magát, hogy leüljön a laptop elé Kenny irodájában - az irodában, amelyet megítélése szerint csak Patrick használt. A délelőtti további részében és kora délután felváltva dolgozott a Lady Sarah Thorntonról írott cikkén és a Penelope Briggsnek készített feljegyzéseken: részletes információkkal látta cl a tavaszi idény zökkenőmentes megnyitása érdekében. Mikor Torie megérkezett, hogy leckét adjon neki autóvezetésből, abbahagyta a munkát.

Emma behajtott a városba, majd vissza a farmra anélkül, hogy nekiment volna valaminek. Miközben kivitte a laptopot a verandára, hogy befejezze a munkát, arra a következtetésre jutott, hogy Torie volt az egyébként lehangoló nap egyetlen fénypontja. Patrick bukkant elő a konyhából, két jeges teát hozott narancsszeletekkel a tetejükön.

- Napvilágot látott a hír. A Nemzetközi Sportsatornán épp most jelentették be az esküvőt.

Emma látta, hogy Patrick aggódik valami miatt, miközben leteszi az ő poharát az asztalra, a sajátját pedig odaviszi a kanapéhoz.

- Mi a baj?

- Semmi különös. Biztosan csak paranoiás vagyok. - Ivott egy korty teát, aztán megigazította a kanapé melletti asztalon álló lámpát. - A hír rövid volt, a Roustaboutnál történt verekedésről nem beszéltek, csak pár szóban közölték, hogy Kenneth feleségül vette Lady Emma Wells-Finchet, a brit arisztokratát, ötödik Woodbourne gróf lányát.

- A sajtó előbb-utóbb úgyis megtudta volna.

- Engem nem ez aggaszt. - Patrick ujjával rajzolgatta körbe a pohár szélét. - Meg sem említették, mi az ön foglalkozása, semmi utalást nem tettek arra, hogy milyen ember. A bejelentés úgy hangzott, mintha Kenneth egy léha európaít vett volna el.

Emma végre megértette, miért nyugtalankodik a férfi.

- Így az elkényeztetett playboyról szóló legenda tovább él.

- Pontosan. - A férfi lecsapta a poharát az asztalra, a jeges tea kilötyt. - Kenneth jó híre már így is csorbát szenvedett, és ez csak súlyosbítja a helyzetet. Azzal, hogy nem ad interjút, olyan, mintha maga alatt vágná a fát. El tudom képzelni, mit fog mondani az az álnok Sturgis Randall a ma esti műsorában. Meg se nézem.

De sem ő, sem Emma nem tudtak ellenállni, és vacsora után, melyről Kenny tüntetőleg távol maradt, Emma a kanapéhoz vitte a kávéscsészéjét, Patrick pedig bekapcsolta a televíziót.

Sturgis Randall a műsor végéig várt a csattanóval.

- Úgy tűnik, Kenny Travelert, a golfjátékost nem zavarja, hogy a karrierje derékba törni látszik. A bajkeverő bajnok inkább nőszül. A mi Kennynk pedig nem egy átlagos amerikai lányt vesz feleségül. A texasi milliomos, aki történetesen az óriási Traveler Computer Systems örököse is...

- Ez nem igaz! - kiáltott fel Patrick. - Warren évekkel ezelőtt kitagadta.
 - ... egy brit kékvért, Lady Emma Wells-Finchet választotta. A Wells-Finch kötőjellel. A gyönyörű nemes hölgy ötödik Woodbourne gróf lánya....

-- Gyönyörű! - méltatlankodott Emma. - Nem vagyok gyönyörű!

- Közben Travelernek még jobban meggyúlt a baja a PGA-val, mióta egy bárban durva verekedésbe keveredett egy idősödő nemzetközi üzletemberrel.

Emma talpra ugrott.

- Hugh nem idősödő! És nem a bárban volt a verekedés!

- Dallas Beaudine helyettes megbízott még nem tett hivatalos nyilatkozatot. - Sturgis kenetteljesen a kamerába vigyorgott. - Egy jó tanács, Kenny... Mivel a golfpályafutásodnak minden jel szerint befellegzett, jobban teszed, ha előkelő feleségeddel rókavadászattal mulatod az időt.

Emma alig akart hinni a fülének. - Hogy úszhatja ezt meg?

- Jó a nézettsége. Amerikában csak ez számít. - Patrick megragadta a távirányítót, hogy kikapcsolja a tévét. - Menjünk moziba. Ki kell kapcsolódnunk.

Nem sokkal tizenegy után, amikor Kenny visszatért a farmra, még égtek a lámpák. Egész nap gyakorolt, aztán megállt apja házánál, hogy játsszon egy kicsit Petie-vel. Később leautózott a folyópartra, hogy tovább táplálja a haragját Emmával szemben, amiért ekkora hűhót csap egy kis semmiség miatt, de a folyó rossz választás volt. Másra sem tudott gondolni, csak arra, hogy itt szeretkeztek.

Mikor belépett a konyhába, Kennyt büntudat árasztotta el, amiért egész nap magára hagyta Emmát. Aztán emlékeztette magát, hogy nem ő okozta ezt a zűrzavart a házasságukban.

A hűtőszekrényhez lépett, hogy megnézzze, hagyott-e neki valamit Patrick. Miközben elővett egy tányér hideg csirkét, megnyikordult a hátsó udvarról a verandára nyíló ajtó. Kenny felnézett, és elszorult a torka, mikor meglátta Emmát.

A nő haja kócos, arca kipirult a feltámadt szélről. Olyan bájosan festett, és ő annyira kívánta. Nem volt ínyére ez az érzés. Kenny nem szeretett olyan dolgokra vágyani, melyeket nem lehetett golfütővel és kötélidegekkel elérni.

Emma meglepődött, mikor észrevette őt.

- Nem tudtam, hogy már visszajöttél.

Ismét büntudat tört Kenyre, de eltökélte, nem hagyja, hogy Emma a legjobbat hozza ki belőle.

- Éppenséggel itt lakom.

- Tisztában vagyok vele.

A nő nyugodt választától gazembernek érezte magát.

- Kérsz csirkét? Van bőven.

- Már ettem.

- Akkor bort. Felvihetnénk az emeletre.

- Nem, köszönöm.

Kenny megkerülte a pultot. Délelőtt addig ütögetett, amíg megfájdultak az izmai, mégsem tudta kiverni a fejéből Emmát. Tudta, hogy egy pillanatig sem bírja tovább anélkül, hogy megérintené. Valahogy rá kell beszélni őt, hogy hagyjon fel ezzel a makacssággal. Vagy el kell őt csábítania.

Talán Emma állhatatos pillantása okozta vagy a veleszületett méltósága, amely sose hagyta el, akkor sem, mikor tetű elleni sampont vett vagy sószórókat lopott, de Kenny hirtelen már nem volt annyira biztos benne, hogy el tudja őt csábítani.

Patrick lépett a konyhába.

- Nicsak, kinek jutott eszébe, hol lakik! - Meglengette a papírt, melyet a kezében tartott. - Ez a fax érkezett. Úgy tűnik, eljött a leszámolás órája Dodge Cityben.

- Miről beszélsz?

- Egy bizonyos Dallas Fremont Beaudine kéri, hogy holnap reggel hét órakor tedd nála tiszteletedet a Windmill Creek Country Club első elütési helyénél.

- Pompás - morogta Kenny megvetően. - Ez egyszerűen pompás.

Patrick Emmához fordult.

- Francesca írt néhány sort a lap aljára. Szeretné, ha holnap reggel azonnal felhívná, ahogy felébredt.

Kenny ledobta a csirkecombot, amelyet épp a kezébe vett.

- Tehát itt van a városban. Hab a tortán.

Patrick gondosan félbehajtotta a faxot.

- Kenneth, én a helyedben nagyon kedves lennék Lady Emmához. Ki tudja, mit fog mondani Francescának.

De ahogy Kenny a pulton át Emma szomorú tekintetébe nézett, tudta, hogy a nő semmi rosszat nem fog mondani róla Dallie feleségének. S ez valahogy minden másnál jobban zavarta.

23. fejezet

A reggeli nap koronát vont a férfi feje fölé, akinek a legendája olyan nagy volt, mint a texasi ég. Bár sötétszöke hajába a halántékánál ősz szálakat vegyített az idő, és elmélyítette a szája körüli ráncokat, a magas, szikár testben rejlő erőből nem tudott lefaragni, és a Newman-kék szempár csillogását sem tudta eltompítani.

Egy évtizeddel ezelőtt ez a férfi találkozott a kiváló Jack Nicklausszal az emberek által Ótestamentumnak nevezett pályán, és a történelem legnagyobb golfmérkőzését játszották le. Azon a sorsdöntő napon Jack Nicklaus a dicsőségért küzdött, Dallas Beaudine azonban a nő szívéért, akit szeretett... és ő győzött.

Vállsérülése egy időre mellékvágányra terelte Dallie-t, a helyettes megbízott szerepébe kényszerítette, de mostanra már majdnem teljesen felgyógyult, hamarosan lejár a megbízatása, s vár rá az öregfiúk tornája, mint egy zaftos hús, melyet befalhat. Előbb azonban el kell kötnie az elvarratlan szálakat. Pontosabban egy elvarratlan szálát.

A hajnali harmat megcsillant Kenny golfcipőjén, mikor elindult a Windmill Creek első elütési helyéhez vezető úton. Hiába mondogatta magának, hogy nincs oka az aggodalomra, mikor meglátta Dallie-t, a gyomra liftezni kezdett az idegességtől. Az évek során több száz fordulót játszottak le azóta, hogy Kenny tizenéves korában a kezébe vette a kapható legdrágább felszerelést, ám fogalma sem volt róla, hogyan kell használni. Dallie tanított meg neki mindent. Nem, Kennynek nem volt miért idegeskednie, a mellkasa mégis verítékezni kezdett.

Azóta nem látta Dallie-t, hogy a férfi felfüggesztette őt. Mikor az elütési helyhez ért, hűvösen biccentett - így próbálta leplezni, hogy úgy érzi, Dallie elárulta.

- Dallie.

- Kenny.

Kenny megfordult, hogy üdvözlje a padon elterült ősz hajú, ritkuló lófarkát vörös homlokpánttal és hajgumival hátraszorító férfit. Ő volt Skeet Cooper, a golftörténet leghíresebb ütőhordója. Skeep és Dallie évtizedekkel ezelőtt egy Caddo melletti Texaco benzinkútnál kitört verekedés után ismerkedtek meg, amikor Dallie tizenöt éves korában világgá ment, Skeet pedig kilátástalan jövőjű börtönviselt volt. Elválaszthatatlanok lettek.

- Van ütőhordód? - kérdezte Dallie.

- Már úton van. - Kenny szokásos ütőhordója, egy Loomis Crebbs nevű varázsló Kenny eltiltása idején Mark Calcavecchia zsákját cipelte, s Kenny még soha nem hiányolta jobban Loomist, mint most. De azért jó helyettest talált.

Ütők zörögtek mögöttük. Skeet Cooper megdörzsölte a szája sarkát a hüvelykujjával, és felállt a padról.

- Úgy látom, megérkezett Kenny ütőhordója.

Dallie felvonta a szemöldökét, mikor fia Kenny zsákjával a vállán az elütési helyhez ért.

Ted mosolygott.

- Sajnálom, hogy késtem. Anya nem engedett el reggeli nélkül. Aztán vacakolni kezdett a hajammal, ne kérdezzétek, miért.

Dallie elvette az ütőt, melyet Skeet nyújtott neki.

- Érdekes, nem említetted, hogy ma te fogod hordozni Kenny ütőit.

- Biztos elfelejtettem. - Ted mosolygott és megigazította a zsákot. - Skeetnek mondtam.

Dallie bosszús pillantást vetett Skeetre, de ez egy cseppet sem zavarta a férfit. Kenny az elütési helyre mutatott.

- Parancsolj! Átengedem az elsőbbséget az idősebbnek és gyengébbnek.

Dallie csak mosolygott. Aztán az elütési helyhez lépett, néhányszor meglengette az ütőjét, hogy bemelegítsen, majd szépen elütött a golfpálya akadálymentes részére. Dallie-nak ez a fajta ütés a kisujjában volt.

Kenny megpróbált uralkodni az idegein, miközben az elütési helyhez közeledett, de a mellén gyöngyöző veríték nem akart felszáradni. Azt szajkózta magának, hogy nem kell aggódnia a mai fordulót illetően. Nemcsak hogy ismerte Dallie játékának minden csínját-bínját, de az öreg vállsérülésének utóhatása is kapóra jött Kennek. De az idegessége még így sem múlt el, mert a mai mérkőzés valahogy nagyobb fontossággal bírt, mint egy egyszerű golfjátszma, és ezt mindketten tudták.

Kenny az elütési helyhez lépett, elhelyezkedett, és csúnya sarlót ütött a bal oldali fák közé. Dallie a fejét rázta.

- Azt hittem, ezt már tizenhét éves korodban kijavítottuk. Kenny nem emlékezett rá, mikor ütött ilyet utoljára. Véletlen, nyugtatta magát, miközben továbbsétáltak a pályán, ütőhordójukkal a nyomukban.

- Hallom Francie-től, hogy megnősültél - mondta Dallie. Kenny bólintott.

- Azt hiszem, így volt a legegyszerűbb. - Dallie úgy rágta meg a szavakat, mintha rossz ízű lett volna. - A sajtó nem neheztelhet arra a férfira, aki a menyasszonyát védte. A legkönnyebb kiutat választottad.

Kennek kényszerítenie kellett magát, hogy ne emelje fel a hangját.

- Csak az mond ilyet, aki nem ismeri Emmát.

- Én is ezt próbáltam megértetni vele - szólalt meg Ted Kenny válla mögött -, de nem hallgatott rám. - A két férfi közé lépett. - Arról van szó, apa, hogy Lady Emma nagyon hasonlít anyára.

- Ezt kétlem. Anyád nem jött hozzám addig, amíg nem rendeztem az életemet. Lady Emma szemlátomást nem ilyen gyakorlatias.

Kennek nem tetszett az Emmát ért alig burkolt kritika, s már éppen azon volt, hogy ezt szóvá is tegye, amikor Ted megbotlott a semmiben, és nekiütötte a zsákot Kennek.

- Bocs. Apa, hogy van a vállad?

- A vállam rendben. A játékom viszont kissé berozsdásodott.

Egyáltalán nem rozsdásodott be. Kenny rá se hederített, hogy Dallie labdája az akadálytalan rész közepén hever, hanem arra koncentrált, hogy ne gondoljon Emmára.

- Talán adnom kellene neked pár ütés előnyt - mondta. - Nem tisztességes kihasználni egy kioregedett játékos testi baját.

Dallie balra mutatott a fák tövébe, ahol Kenny labdája landolt.

- Azt hiszem, a te bajod még az enyémet is felülmúlja.

- Milyen bajomról beszélsz?

- Arról, hogy be vagy gyulladva.

Kenny hátán végigfutott a hideg. Több esze lehetett volna annál, hogy lépre menjen egy olyan mesteri stratégiának, mint Dallie. De nem hagyhatta, hogy a férfi megfélemlítse, s már éppen meg akarta mondani neki a magáét, mikor Ted ismét oldalba vágta a zsákkal.

- Nem tudsz vigyázni, hova lépsz?

- Sajnálom.

A „sajnálatos” szó jellemzi a legjobban azt, ahogy Kenny a következő kilenc lyukon át játszott. Elhibázta a lyuk körüli ütések felét, és kilométeres távolság választotta el a jelzőzászlótól. Szerencsére Dallie távoli ütései sem voltak már a régiek, így kilenc lyuk után Kenny már csak kettővel volt lemaradva.

Éppen, amikor a hátralévő kilenc lyuk következett, egy golfkocsi zötykölődött feléjük.

- Kenny, drágám!

Ismerős volt a hang, angol akcentusú, de már kevésbé lehetett felismerni benne, mint abban a hangban, melyet Kenny mostanában a leggyakrabban hallott. Kenny megfordult és elmosolyodott, aztán észrevette, hogy Francesca Serritella Day Beaudine nincs egyedül.

A kiváló televíziós sztár isiellett éppen az ő felesége ült. Emma Kenny kedvenc szalmakalapját viselte, azt, amelynek a karimáját cseresznyék díszítették. Himbálózta, mikor a kocsí zötytyent egyet. Mindkét nő napszemüveget viselt. Emma teknősbékapáncél keretű, Francesca divatos, ovális drótkeretűt.

Francesca egyik kezével integetett, a másikkal a kocsit vezette. Egyike volt azoknak, akiket kedvelt Kenny: nemcsak szép volt, de okos, szórakoztató és a maga sajátos stílusában kedves is. Most mégis azt kívánta, bárcsak valahol máshol lenne.

- Emma és én úgy döntöttünk, hogy kijövünk és erkölcsi támaszt nyújtunk nektek.

Mikor a kocsí közelebb ért, Kenny észrevette, hogy Francesca drága ruhakölteményt visel, az ő figyelmét mégis Emma egyszerű, virágmintás pólója kötötte le. Miközben a nő mellének enyhe emelkedését és süllyedését figyelte a rikító sárga pamut alatt, eszébe jutott, hogy múlt éjjel nem tudta a tenyerébe fogni ezt a mellet, mert a felesége ragaszkodott hozzá, hogy egyedül aludjon.

Összehúzta a szemöldökét. Más sem hiányzott neki, minthogy Emma melle elvonja a figyelmét, miközben a legmegterhelőbb golfmérkőzésen megy keresztül, melyet valaha játszott. Dallie pszichológiai előnye csak fokozódna, ha látná, hogy ellenfelét mennyire felzaklatta a nők megjelenése, ezért Kenny mosolyt erőltetett az arcára, és a kocsijukhoz ment.

- Helló, Francie.

- Kenny drágám! - A férfit gesztenyebarna hajkorona és drága illatfelhő borította be. - Titokban házasodtál meg, te csúnya fiú! Ezt soha nem bocsátom meg neked. - Sugárzóan mosolygott a férfira, majd macskazöld szeme a fiára siklott. - Teddy, nincs a fejedben napellenző. Bekented magad naptejjel?

Kenny Ted javára írta, hogy csak egyszer forgatta meg a szemét.

- Igen, asszonyom.

Francesca a férjéhez fordult.

- Dallie, hogy van a vállad? Ugye nem erőltetted meg magad?

- Jól van a vállam. Két lyukkal vezetek a te drága Kennyd előtt.

- Biztos vagyok benne, hogy mindketten állatira kivagytok. Ugye így van, Teddy?

- Ó, nem, asszonyom. Igazi úriemberként viselkednek. A golf ilyen játék.

Dallie a fiára vigyorgott, s most Kenny sem bírta ki mosolygás nélkül.

Emma ügyet sem vetett Kennyre, Francesca bemutatva őt Dallie-nak. A férfi elbeszélgetett vele néhány percig, aztán szemmel láthatóan elégedetten a társalgással visszafordult a labdához.

- Hölgyeim, ma kivételes élményben lesz részük. Látni fogják, hogyan győzedelmeskedik a kor és a tapasztalat a fiatalság és a lustaság fölött. Azt hiszem, én jövök.

Mikor Dallie a labdához lépett, Kenny legszívesebben a fejére sújtott volna. Másoktól eltérte, hogy Emma előtt kötekedjenek vele, de Dallie-tól nem.

A következő hét lyukon át Kenny olyan megfeszítve játszott, mint még soha, de a hosszú ütése nem sikerültek, s kiütötte a labdát a pályáról. Szerencsére egy másikfajta ütője jobban bevált, s mikor elérték a tizenhetes lyukat, kiegyenlített. Az idegei azonban igencsak megviselődtek. A nők pedig egyáltalán nem könnyítették meg a dolgát.

Többévi házasság után Francesca a legalapvetőbb golfetikettel sem volt tisztában. Kennyt bosszantotta a beszéd, de nem zavarta igazán. Az viszont nagyon is zavarta, hogy Francesca mindig akkor indította el a kocsit, amikor ő éppen ütni akart. Ugyan méltányosságból a nő akkor is megtette ugyanezt, amikor Dallie készülődött ütésre, de úgy tűnt, a másik férfi rá se hederít. Kennyt azonban ez fölöttébb zavarta. Amikor pedig udvariasan megkérdezte

Francescát, nem állítaná-e le a kocsit, ahol akarja, amíg ő elüti a labdát, az asszony megsértődött, s Emma olyan pillantást vetett Kennyre, melytől egy mocsár is befagyott volna, Dallie pedig ráförmedt, mikor elindultak.

- Semmit nem tanultál az elmúlt hónapban.
- Nem tudom, miről beszélsz.
- Kezdem azt hinni én is. - Odafordult Skeethez, Kenny pedig Tedhez.
- Mi az ördögről beszél?

Ted szánakozva nézett rá, mintha ő lenne a harminchárom éves, Kenny pedig huszonkettő.

- Ugyanarról, amiről évek óta. Hogy vannak dolgok, amelyek fontosabbak a golfnál.

Válasz ez? Kenny olyan kiábrándult volt, hogy legszívesebben üvöltött volna, de nem tehette, ezért összeszorította a fogát, megragadta az ütőjét, és két méterrel kiütötte a labdát a pályáról.

Emma továbbra is füttyült rá. Rámosolygott Tedre, nevetett Dallie viccén, gyanakvoan méregette Skeetet és társalgott

Francescával. Amikor párszor Kennyre pillantott, olyan zárkózott arc kifejezést öltött, mintha kirekesztette volna a férfit az életéből. Kennynek büntudata támadt, amelytől még dühösebb lett.

Mire a második nekifutásra megütötte a tizenharcast és a labda nehéz terepen ért földet, kesztyűje átizzadt, az inge átnedvesedett. Nem hagyhatta, hogy Dallie legyőzze. Ha ez történne, az olyan volna, mintha mindaz, amit Dallie hisz róla, beigazolódna; mintha a felfüggesztés jogos lenne. Kenny egy dolgot csinált jól egész életében, s úgy látszott, most még abban is kudarcot vall.

Dallie második ütése tökéletesen érkezett a pálya sima részének a közepére. Kenny pólója ujjával kitörölte a szeméből az izzadságot, s megpróbált nem figyelni a gyomrában kezdődő pánikra. Ki kell emelnie a labdát a göröngyös talajról, hogy a jelzőzászló közelébe juttassa. Egy remek ütésre. Erre volt szüksége, hogy letörölje az öntelt kifejezést Dallie arcáról. Egyetlen remek ütésre.

Ted átnyújtotta neki az éket. Kenny felvette az alapállást, felemelte az ütőjét, s éppen amikor lecsapni készült, Emma tüsszentett. Ez elég volt ahhoz, hogy elvonja a figyelmét, túlságosan a labda alá ütött, így az a domboldalnak ütközött, és megállt tíz méterrel a jelzőzászló alatt.

Kenny a földhöz csapta az ütő fejét, ilyen dühkitörésre tizenhét éves kora óta nem ragadtatta magát. Dallie elvette tőle a megrongálódott ütőt, kettétörte és beledobta Kenny zsákjába. Azt hiszem, erre az ütőre már nem lesz szükséged.

- Ezt jól megkaptad - közölte Ted szükségtelenül.

Dallie nem szólt egy szót sem.

Francesca megkérdezte Emmát, nem tudná-e elloponi Patrick citromtortareceptjét. Miért nem mennek már el? Miért nem ülnek be abba az átkozott, zajos, csörömpölő golfkocsiba és tűzinek el innen a bólogató cseresznyés szalmakalappal együtt!

Kenny visszadobta Tednek az éket, és elindult a domb felé. Emma a hibás! Ha nem jön ide, össze tudta volna szedni magát. De kiszívta belőle az erőt. Ahogy az anyja.

Aztán csoda történt. Dallie közelítő ütésénél a szél felkapta és elrepítette a labdát, mely aztán körülbelül ugyanolyan távolságra állt meg a jelzőzászló felett, mint Kennyé alatta.

- Két száználmas, golfütésnek csúfolt vagdalkozás - mondta Dallie, mintha egyáltalán nem számított volna a dolog.

Kennynek azonban számított. Mindkettőjüknek hosszú gurítást kellett alkalmaznia, de Dallie-nak nehezebb talajon, s Kenny volt a csapatban az egyik legbiztosabb gurító. Mióta elkezdődött a mérkőzés, most először tért vissza az önbizalma. Meg fogja csinálni ezt a gurítást.

Dallie a kis fahídra mutatott, mely a tizennyolcas lyukhoz vezetett, és figyelmeztette Francescát, hogy ne menjen át rajta a kocsival.

- Rendben - felelte az asszony. - Emmával kinyújtóztatjuk a lábunkat.

Emma nem szólt, s Kenny elgondolkodott, vajon tudja-e, mi most a tét. Miközben a nő kiszállt a kocsiból, a nap megcsillant arany karikagyűrűjén, amelyet Kenny húzott az ujjára. A férfinak eszébe jutott, milyen komoly, gyengéd és egyben rémült arcot vágott Emma, amikor elismételték az eskü szövegét, ő pedig szeretne volna megölelni és elmondani neki, hogy minden rendben lesz.

A nők szandálja csattogott a fahídon, miközben keresztülmentek rajta. Kenny hallotta, hogy Francesca elmagyarázza: ez az utolsó lyuk, döntetlenre állnak, s az egész eddigi játék most ezen a gurításon múlik. Hát nem a golf a legnevetesebb sport?

Kenny nem tudott vitatkozni ezzel. Lehúzta izzadt kesztyűjét, a zsebébe gyűrte, az inge azonban még mindig enyvként ragadt a testéhez. Miközben elvette Tedtől a gurítóütőt és a labdához ment, érezte, hogy visszatér az önbizalma. Számát se tudja, hány idegölő mérkőzést játszott az évek során, s nem fogja hagyni, hogy Dallie pszichológiai győzelmet arasson felette.

Emmára pillantott, s mikor meglátta, hogyan nézi őt, az ereiben megnőtt az adrenalinszint. Emma most látta először játszani, és a fenébe is, nem fogja hagyni, hogy egy közel húsz évvel idősebb ellenfél a felesége szeme láttára verje meg.

Végre érezte, hogy ura a helyzetnek. A gyomra megnyugodott, a gondolatai rendeződtek, s ekkor rájött, hogy meg fogja csinálni. A világon semmi nem akadályozhatja meg abban, hogy begurítsa a labdát. Dallie Beaudine meg fogja tanulni, hogy élete legnagyobb hibáját követte el, amikor felfüggesztette Kenny Travelert.

Elmosolyodott magában, Dallie-ra nézett, aki keresztbe fonta karját a mellén, és a két labda helyzetét tanulmányozta: az egyik az emelkedő alján, a másik a tetején hevert, a jelzőzászló közöttük félúton.

Dallie elmosolyodott.

- Mit szólnál egy kis szórakozáshoz, Kenny? Bízzuk a mérkőzést a hölgyekre.

Kenny a férfira meredt. - Micsoda?

- A feleségeinkre. Fejezzék be ők helyettünk a játékot.

Kenny azt is jobban értette volna, ha Dallie kínaiul beszél.

- A feleségeink?

- Igen. - Dallie megfordult, és a hölgyekre mosolygott, akik egy tölgyfa mellett álltak. - Francie! Lady Emma! Kenny és én döntetlenre állunk. Hogy izgalmassá tegyük a játékot, úgy döntöttünk, átengedjük a gurítást nektek. Senki nem játszik mögöttünk, úgyhogy annyi időtök van, amennyit csak akartok.

Emma szeme elkerekedett, Kenny pedig kikelt magából.

- Frászt! Nem játszunk ilyet!

A PGA-helyettesmegbízott megfordult, és jeges Newman-kék szemmel nézett rá.

- Én úgy döntöttem, hogy ilyet játszunk.

Kenny gyomra, mely egy pillanattal ezelőtt még nyugodt volt, most fájdalmasan összerándult, ismét ökölnyi nagyságúra zsugorodott.

- Te gazember! - sziszegte.

Dallie kedvesen rámosolygott, aztán halkan, hogy csak Kenny hallja, megszólalt:

- Nem hiszem, hogy jó dolog, ha a feleséged idegesnek lát. Feszültté válik, és egy érzékeny asszony nem tud gurítani, ha nyugtalan. Ezt csak azért említem, mert elhatároztam, hogy ők ketten fogják eldönteni a köztünk lévő nézeteltérést.

Kennyn páni félelem lett úrrá.

- Ezt nem mondhatod komolyan.

- De igen. - Dallie gyengéd hangja úgy borult rá, mint valami mérges gáz.

- Ha Emma győz, folytathatod a versenyzést. De ha Francie nyer, a vakációd hosszúra nyúlik.

- Ezt nem teheted.

- Én vagyok a PGA-helyettesmegbízott. Megtehetek, amii csak akarok. Te pedig jobban teszed, ha nem emeled fel a hangodat, mert ha Lady Emma rájön, mi forog kockán valójában esélyed sem lesz rá, hogy végigcsináld a szezon.

Dübörgés futott át Kenny agyán. Mint egy elszabadult vonat Fél füllel hallotta, hogy Francesca egy új samponról cseveg Emma pedig mond valamit egy balzsamról.

- Te megőrültél! Ez jogtalan és erkölcstelen! Szólni fogok az ügyvédeknek.

- Tedd azt! Figyelembe véve, milyen gyorsan dolgozik a2 igazságszolgáltatás, úgy négy-öt év és megnyerheted a pert. - Dallie a nőkre pillantott, elmosolyodott, majd visszafordult Kennyhez - Te változtattad ezt a játékot élethalálharccá. Nem. ezért izzadtad tele az ingedet, mielőtt a második ütésig eljutottunk volna? Én csak a te szabályaid szerint játszom, Kenny, csak egy kicsit feldobom őket, nehogy meghaljak az unalomtól.

Dallie hátat fordított neki, és minden egyes lépéssel vonzerőt sugározva Emmához sétált.

- Nem tudom, mennyire ismeri a golf szabályait, Lady Emma. Most az a cél, hogy Kenny labdáját kevesebb ütéssel juttassa a lyukba, mint Francie az enyémet. Biztos vagyok benne, hogy ha mindent megtesz, amit tud, Kenny boldog lesz.

Kenny hangja jeges és dühös volt, mikor megkerülte Dallie-t, és úgy fordult, hogy Emma ne hallja, amit mond.

- Ez nem tisztességes. Emma még életében nem fogott golfütőt a kezébe. Francesca viszont évek óta golfozik.

Dallie felvonta a szemöldökét.

- Láttad már Francie-t játszani. Texasban mindenki tudja, hogy ő a legrosszabb golfozó, akit klub valaha felvett. Szerintem én vagyok hátrányos helyzetben.

Kenny keze ökölbe szorult.

- Őrült vagy, ugye tudod? A legőrültebb gazember, akit valaha ismertem.

- A legtöbb ember így teszi élvezetessé az életet, barátom. Hogy örültségeket csinál. Nem ártana, ha te is kipróbálnád.

Megint ugyanaz! Megint azt hangoztatják, hogy neki fogalma sincs valamiről, amit mindenki más tud.

Dallie Francescához lépett, megcsókolta az orra hegyét, és odaadta neki a gurítóütőjét.

- Tudom, hogy a gurítás nem az erősséged, drágám, ahogy az ütés sem az, de biztos vagyok benne, hogyha koncentrálsz egy kicsit, gond nélkül bele tudod lökni a labdát a lyukba.

Kenny Emma felé pördült. Ted átnyújtotta a nőnek Kenny gurítóütőjét - ugyanazt, amellyel a férfi tavaly megnyerte a Játékosok Bajnokságát. Mikor Emma megfogta az ütőt, azzal az aggodalmas kifejezéssel kezdte rágni az alsó ajkát, amelytől Kennynek mindig elszorult a szíve. Most azonban törni-zúzni szeretett volna tőle. Kényszerítette magát, hogy odamenjen a feleségéhez.

- Csak nyugalom. - A hangja nem csengett olyan vigasztalóan, ahogy szeretne volna, hanem olyan volt, akár egy parancsokat osztogató kiképzőtiszté.

Emma foga az ajkába mélyedt.

- Mi folyik itt, Kenny?

Kenny dolgait illetően mindig gyorsan vágott Emma esze, s így a férfi nem volt meglepve, hogy kitalálta, valami nincs rendben. Kennynek sikerült megrántania a vállát.

- A gazember végzett velem, amikor felfüggesztett. Azt hiszem, most köpi ki a csontot.

- Ugye nem akarod, hogy játsszam?

- Nincs választási lehetőségem.

- Ne felejtsd el, mit mondtam neked a női lélekről és a golfról - kiáltotta Dallie a pálya másik feléről.

Kenny mélyet lélegzett, de a levegő túl sűrű volt, hogy áthatoljon a tüdején.

- Volt már golfütő a kezében? - kérdezte Emmától olyan nyugodtan, ahogy csak bírta.

- Persze.

Nagy kő esett le a szívéről. - Tényleg?

- Tizenévesen sokszor játszottam minigolfot.

Kenny arca megrándult. Nem sok hasznát vette holmi minigolfpályán szerzett régi gyakorlatnak.

- Akkor jó - nyögte ki. - Tudod, mit kell tenned.

A pálya másik szélén Dallie Francescát oktatta.

- Tudom, hogy messze van, drágám, de a talaj egész végig lejt, ezért ha túl erősen ütöd meg a labdát, el fog szállni a lyuk mellett.

- Tudom - horkant fel az asszony. - Ugyan, Dallie, ez egyszerű fizika.

Francesca a labda mellé állt, s Kenny megkönnyebbülten látta, hogy annyira görnyedt a tartása, hogy a labda nem fog két méternél közelebb kerülni a lyukhoz.

Sajnos Skeet Cooper kinyitotta azt az átkozott száját.

- Célozzon egy kicsit balra, Francie, különben a labda Tulsában áll meg.

Francesca a férfira villantotta ezerwattos televízióssztramosolyát, igazított a testhelyzetén, meglendítette az ütőt, és olyan erőset ütött a labdába, hogy az elgurult a lyuk mellett, s majdnem nekikoccant Kenny labdájának a másik oldalán.

Teddy felnyögött.

- Anyaaa...

- Hülye játék.

Dallie összehúzta a szemöldökét.

- Azt mondtad, egyszerű fizika.

Francesca lábujjhegyre állt, és megcsókolta a férfi állát.

- Sosem voltam jó a természettudományokban.

Francesca hatalmas ütése lélegzetvételnyi szünethez juttatta Kennyt, de mikor Emmára pillantott, tudta, hogy a játéknak még koránt sincs vége. Emma úgy szorította az ütőt, hogy kifehéredtek az ujjpercei. Valahogy meg kell nyugtatnia, de ő is olyan feszült volt a haragtól és a dühtől, hogy megszólalni sem tudott.

Ted Emma mellé lépett.

- Hadd mutassam meg, hogyan kell fogni a golfütőt, Lady Emma. - Lefejtette róla a nő ujjait, majd ismét a kezébe adta az ütőt. - Határozottan kell fognia, de nem szabad szorítania. Az a legfontosabb, hogy teljesen mozdulatlanul álljon a labda fölött. Anya ezért nem tud gurítani. Mindig elmozdul. Általában azért, hogy beszéljen valakihez. - Hátralépett.

Emmának ennél sokkal több útmutatásra lett volna szüksége. Kenny odament hozzá.

- Mivel Francesca elvétette az ütést, neked nem muszáj elsőre beletalálnod a lyukba, csak vidd hozzá közelebb a labdát. Célozd meg a lyukat! Tartsd egy kicsit lejjebb az ütőt! Ne mozgasd a fejed! Csináld mindent úgy, ahogy Ted mondta.

Kenny meg akarta nyugtatni, de Emma kezén ismét kifehéredtek az ujjpercek, mikor megint vasmarokként kezdte szorítani az ütőt.

Ted aggodalmas pillantást vetett Kannyra, akinek túl sok forgott kockán ahhoz, hogy tétlenül tűrje, hogy Emma tönkreteszi az életét.

- Lendítsd a karodat, de mást ne mozdíts meg! Vállból, érted? Húzd hátra az ütőt, aztán sújts le vele a labdára egyetlen határozott mozdulattal. Megértetted?

Ahelyett, hogy a férfira figyelt volna, Emma még szorosabban markolta az ütőt, mikor a labda mögé állt. Kenny rájött, hogy a legvadabb rémálma vált valóra. Arra kényszerült, hogy valaki más döntsön a sorsáról. Ráadásul nem akárki, hanem egy parancsolgató nő, aki bevallotta, hogy szereti őt. Olyan volt, mintha újraélné a gyerekkorát.

Mintha homokszemek kerültek volna a szemébe, mikor Emma meglendítette az ütőt és megütötte a labdát. Az alig vánszorgott előre egy métert, mikor megállt.

- A lyuk ott van! - kiabálta Kenny. - Szinte egy tapodtat sem jutottál közelebb!

- Nem akartam olyan erősen megütni, mint Francesca.

Kenny a fogát csikorgatta.

- Francescának lefelé kellett gurítania. Neked felfelé. Felfelé erősebben kell megütni a labdát.

- Ezt mondhattad volna az előbb is ahelyett, hogy azzal a sok sületlenséggel traktálsz.

Sületlenséggel!

Kenny észrevette, hogy Dallie a szokásosnál is szigorúbb tekintettel néz rá.

- Francie, te jössz. Most felfelé kell ütnöd. Csak próbálj meg közelebb kerülni a lyukhoz.

- Hogyne, drágám.

Francesca megint görnyedt háttal állt a labda fölé, Kenny pedig gyilkos pillantást vetett Skeetre, mely azt sugallta, ne merészeljen beleavatkozni. Sajnos nem a megfelelő személyre gyanakodott, mert saját köpönyegforgató ütőhordója árulta el.

- A jobb lábadat húzd hátra, anya, különben a labda elmegy balra.

Francesca úgy tett, ahogy a fia javasolta, aztán megállt, hogy hátrasimítson az arcából egy hajtincset.

- Ha tudtam volna, hogy játszani fogok, hoztam volna hajcsatokat. Nincs nálad véletlenül egy hajcsat, Emma?

- Nem hiszem. Mindjárt megnézem a táskámban.

Ezek a nők a sírba viszik!

- Emmának nincs hajcsatja! - Kenny megragadta Emma karját, mikor az elindult a kocsi felé. - Ma reggel vettem el tőle az utolsót.

Francesca sértett pillantást vetett felé, egyik kezével hátrafogta a haját, a másikkal megragadta az ütőt, és elütötte a labdát.

Kenny visszafojtotta a lélegzetét. Francesca túl erőset ütött, de valami csoda folytán jó irányban. Ha a labda elkapja a lyuk szélét, beleesik. Bele fog esni...

A labda elérte a lyuk jobb szélét, Kenny szíve pedig majdnem megállt.

A labda megszédült, ott maradt a szélén és továbbgurult.

Francesca felkiáltott.

- Majdnem beleütöttem! Láttad? Láttad, Dallie?

- Hogyne láttam volna! - Dallie sugárzóan mosolygott a feleségére. - Mit gondolsz, Kenny? Szerinted is ez volt élete legjobb ütése? Egy kicsit erős, de határozottan jó.

Kenny rosszul volt. Francesca labdája alig húsz centire állt meg a lyuk fölött. Onnan még ő is be tudja ütni. Ha Emma a következő gurításával nem közelíti meg a lyukat, elveszti a lehetőséget, hogy kiegyenlítsen. Kenny pedig kezdte azt hinni, hogy így lesz. Emma nem úgy viselkedett, mint szokott. Valamit tennie kell.

A szíve zakatolt. Dallie-hoz lépett.

- Van egy új ötletem, Dallie. Francesca és én egymás ellen. Én egyet gurítok, ő kettőt. Mi a véleményed, Francie? Kevesebb mint harminc centi a távolság a te labdától, az enyémtől nyolc méter. Ha nem ütöm bele, te győztél.

Francesca lebiggyesztette az ajkát, mint egy kislány, ami teljesen szokatlan volt ettől a beleváló nőtől.

- Nem! Emma és én jól szórakozunk, igaz, Emma?

Emma arca elzöldült a napszemüveg alatt, s Kenny tudta, hogy rájött, itt többről van szó, mint egy golfmérkőzésről.

- Tulajdonképpen talán jó ötlet volna, ha Kenny...

- Nem, ne csináld ezt! - Francesca vékony csípőjére tette a kezét. - Kenny az egyik legjobb gurító. Minden bizonnyal még abból a távolságból is betalálna, és akkor én vesztenék. Veled legalább van esélyem. - Kenny labdájára mutatott. - Te jössz, Emma.

Kenny behunyta a szemét. Francesca be fogja gurítani a labdát. De vajon Emma is képes-e erre két ütésből? Semmi esélye, ha nem jut közelebb a lyukhoz.

- Gyengén üsd meg! - Úgy összeszorította a fogát, hogy fájt. - Csak annyi a dolgod, hogy feljebb üsd.

Emma tökéletesen állt a labda előtt, de az ütő feje megremegett, mikor meglendítette. A férfi behunyta a szemét... Te d felnyögött... Kenny kinyitotta a szemét...

Emma egy méterrel rövidebbet ütött.

Kenny labdája így egy méterrel a lyuk alatt, míg a Dallie-é alig harminc centire a lyuk felett állt. Ha mindketten begurítanak, döntetlen. De Emma messzebb volt.

- Én jövők! - mondta Francesca.

Kenny labdája volt messzebb, tehát Emma következett volna. Kenny várta, hogy valaki rászóljon Francescára, s mikor semmi sem történt, már éppen mondani akart valamit, de az utolsó pillanatban meggondolta magát. Ha egy szót is szól, a többiek úgy néznek majd rá, mintha kitekerzte volna egy macska nyakát. Forrt a vére, s érezte, hogy kezdi elveszíteni azt is, ami az önuralmából még megmaradt.

Francesca a labda mellé lépett.

- Szerinted levegyem a napszemüvegemet vagy magamon hagyjam? - kérdezte a férjétől.

Micsoda idióta kérdés! Kenny jövője forog kockán, Francesca pedig a napszemüvegével van elfoglalva.

Dallie azonban úgy tett, mintha a kérdés tökéletesen jogos lett volna.

- Azt hiszem, ez tőled függ. Ahogy te kényelmesebben érzed magad.

- Te magadon hagyod a napszemüveget? - kiáltott oda Francesca Emmának a pálya másik szélére.

Emma Kenny felé fordult, s a férfi érezte, hogy elfogyott a türelme.

- Nem tudom - felelte Emma. - Mit csináljak, Kenny?

- Hagyd a francba a szaros napszemüveget!

Francesca összehúzott szemmel nézett a magából kivetkőzött férfira.

- Gyerekek is vannak - mondta, szemével Ted felé intve.

Ted felsóhajtott. Dallie nevetett.

Kenny úgy érezte, mintha szétrobbant volna a feje.

Francesca elhelyezkedett.

- Olyan izgalmas. Még soha nem nyertem, de ezt még én is meg tudom csinálni. Ugye nem fogsz haragudni, Emma, ha én győzök? Tulajdonképpen nem tudok jól golfozni... Oppá.

Igen! Kenny alig bírt magába fojtani egy diadalordítást, mikor Francesca labdája elgurult a lyuk széle mellett, és megállt tíz centire tőle.

- Hülye játék!

Igen, igen! Most, hogy a ránehezedő nyomás csökkent, még Emma is he tud gurítani a lyukba. Két lehetősége van a nyerésre, és csak egy méterre van a lyuktól. Az ő szexis, magabiztos Emmája!

A nő elé lépett, hátat fordított a többieknek, hogy csak Emma hallja, amit mond. Minden érzéke kiéleződött, miközben megpróbálta elérni, hogy a felesége koncentráljon.

- Most figyelj, drágám. Figyelj minden szóra, amit mondok. Egy méterre vagy a lyuktól, két lehetőséged van, hogy beletalálj. Meg tudod csinálni. Azt akarom, hogy szépen odamenj, egyenesen megállj, és lazán meglendítsd az ütőt, nem úgy, ahogy az előbb. A legkisebb megingást sem akarom látni. Ne mozogj! Csak a karodat mozdíthatod meg, érted? Egyetlen mozdulattal hátrahúzod az ütőt, és megütöd a labdát egyenesen a lyuk felé. Van kérdésed? Bármilyen kérdésed?

Emma az ajkába harapott, és szalmakalapja karimája alól felnézett a férfira.

- Szeretsz egy kicsit?

Ó, istenem... Ne most! Ezt ne! A fenébe! Ezek a nők! Visszanyelt egy káromkodást, és megpróbált higgadtan beszélni.

- Majd később megbeszéljük ezt, rendben?

Emma megrázta a fejét. A cseresznyék bólogattak.

- Most akarok beszélni róla.

- Nem, Emma. Most nem. - Emma napszemüvegének lencséiben a saját szemét látta visszatükröződni, és ádáznak tűnt. Emma felemelte az állát.

- De igen.

A vér savként áramlott a férfi ereiben.

- Ne csináld ezt velem! Miért? Miért most kell erről beszélni?

- Nem tudom. Csak úgy érzem, most van itt az ideje.

Emma állá megremegett, levette a napszemüveget, s Kenny látta, hogy tekintete elsötétül a fájdalomtól. A férfi rakoncátlan gyomra összeszorult, miközben nézte, ahogy Emma igyekszik összeszedni magát.

- Nem érdekes. Ostoba vagyok. Különb is tudom a választ. - A nő a zsebébe csúsztatta a napszemüvegét. - Úgy viselkedtem, mint egy buta liba. Torkig vagyok veled. Persze te ezt kezdettől fogva tudtad. - Sikerült halványan elmosolyodnia. - Mindent megteszek, hogy begurítsam a labdádat, Kenny. Aztán eltűnök az életedből.

A gyomra... már soha többé nem lesz ugyanaz.

- Badarságokat beszélsz. Nem akarok ilyesmit hallani.

- De ki kell mondani. Neked pedig meg kell értened. Nem emlékszel, Kenny? - Ismét az a szívszaggató mosoly, tele erős elhatározással, mégis reszkető. Ez volt a legszomorúbb, amit Kenny valaha látott. - Az olyan szeretet, amelyet a golfpályán kell kivívni, vagy bárhol máshol, nem ér semmit. A szeretetnek ajándéknak kell lennie, különben értéktelen.

Kenny úgy érezte, mintha kihúzták volna a lába alól a talajt.

Emma ellépett mellőle, hogy elkészüljön az ütésre, s miközben megragadta az ütőt, Kennynek eszébe jutott az apja, Petie, a Pelenka Derby, s az, ahogy Emma nézett rá, mikor felugrott a Gray Line buszra. Megborzongott. Reggel óta izzadt, de most a csontja velejéig kirázta a hideg. S valahogy tudta, hogy ha Emma megüti azt a labdát, örökre elveszíti őt.

A tudat valahonnan a lelke mélyéről tört fel benne, egy kis eldugott helyről, ahová annyi érzést elzárt. Most, hogy megnyitotta ezt a helyet, meglátta, hogy teljes szívéből szereti ezt a nőt.

Emma már meglendítette az ütőt, a tartása tökéletes volt, Kenny szíve pedig a torkába ugrott.

- Emma!

Az ütő megingott. Megállt. Emma felnézett.

Kenny rámosolygott. Legalábbis megpróbált. A látása elhomályosult, miközben az élete normális kerékvágásba került.

- A játéknak vége, drágám - mondta rekedten. - Hazamegyünk.

- Micsoda? - Dallie előrefutott, a szeme szikrázott. - Ezt nem teheted! Hallottad, mit mondtam. Ha elsétálsz innen, tudod, mit adsz fel.

Kenny bólintott.

- Tudom. De Emmát felzaklatta a dolog, és én ezt nem engedhetem tovább. - Kikapta a nő kezéből az ütőt, és odadobta Dallie-nak. - Elvesztettem a játszmát. Te nyertél, s azt csinálsz a győzelmeddel, amit akarsz.

Átkarolta Emmát, s elindult vele a pályán.

- De a gurítás... - mondta Emma. - Mondtam, hogy megcsinálom.

- Ssss... minden rendben. Nem kell egy átkozott golfpályán kiérdemelned a szeretetemet, Lady E. A tiéd, ha kéred.

Emma megállt és felnézett a férfira.

Kenny épp most mondott le a karrierjéről, de ahogy lenézett erre a lélegzetelállító arcra, tudta, hogy Emma ezer karriernél is többet ér. Végre megértette, amire oly régóta nem tudott rájönni. Megértette, hogy azzal próbált értelmet adni az életének, hogy golfozott, s ráébredt, hogy nem akarja így folytatni. Meglátta, hogy nemcsak arra jó, hogy golfozzon: van esze, ambíciója és álma, amelyről eddig nem is tudott. Ahogy ott állt a tizennyolcas lyuknál, rájött, hogy mi hiányzott; hogy az életben számos más dolog fontosabb a golfnál: az első, hogy szereti ezt a nőt.

Fejét Emma szalmakalapja alá dugta, és megcsókolta a száját.

Dallie halk kuncogása hallatszott a pályán.

- Gratulálok, pajtás. Tudtam, hogy előbb-utóbb megjön az eszed. Isten hozott ismét a csapatban!

Kenny alig hallotta. Túlságosan aggódott amiatt, hogy Emma nem csókolta vissza.

24. fejezet

Mikor Kenny meglátta a fájdalmat Emma arcán, tudta, hogy gyorsan mondania kell valamit, de a Beaudine család előtt képtelen volt rá. Túlságosan kiszámíthatatlanok voltak, s nem tudta, kinek az oldalára állnának. Azonkívül Francesca cinelégült arca is nyugtalanította. Felöltött benne, hogy talán nem is olyan rossz gurító, mint amilyennek tettei magát.

- Menjünk innen. - Húzta, vonszolta Emmát a klubház felé, mintha sürgetné valami, valami, amit meg sem próbált megérteni. Rendes körülmények között az öltözőbe ment volna lezuhanyozni és átöltözni. De ma nem. Ma Emmának izzadtnak kell elviselnie őt, mert egy percre sem fogja szem elől tévesztetni, amíg meg nem értette vele, hogy szereti, és most már örökre együtt maradnak. Amíg Emma meg nem érti, hogy közös az életük, s ebbe beletartozik az is, hogy gyerekekkel népesítik be a farmot.

Annyira meghatódott a gondolattól, hogy Emma az ő gyerekeit hordja majd a szíve alatt, hogy könnyek szöktek a szemébe. Most azonnal el kell innen menniük, mielőtt még kínos helyzetbe hozza magát a többiek előtt. Csakhogy... az öltözőben hagyta a kocsikulcsát.

- Figyelj, Emma! Maradj itt, ne mozdulj a kocsi mellől, amíg bemegyek a kulcsomért. El ne mozdulj! Megértetted? Emma jeges tekintettel nézett rá.

- Azóta nem értelek, hogy megismertelek.

Nem éppen bátorító válasz volt, de Kenny megkockáztatott egy újabb csókot.

- Dehogynem, drágám. Jobban értesz, mint bárki, akit ismerek. - Kenny hátrálni kezdett az ajtó felé. - Csak arra kérlek, hogy maradj itt!

Megpördült, berohant a klubházba, nem fecsérelt időt arra, hogy kirázza a sarat a cipőjéből, s az öltözőbe sietett. Sem Windmill Creekben, sem Wynette-ben nem látta senki soha, hogy így szedte a lábát.

Remegett a keze, s bajlódott a szekrénye zárjával, de két percen belül még így is visszaért. Addigra azonban Emmának nyoma veszett.

Csak egy magyarázat lehetett a dologra. Beaudine-ék. Azok az álnok, megátalkodott Beaudine-ék! Ugyanazok a Beaudine-ék, akik most a klubház felé közeledtek a pályáról. Ted vezette a kocsit, Dallie és Francesca egymást átölelve sétáltak mögötte.

- Mit csináltak vele? - kiáltotta, noha látta, hogy Emma nincs velük, s rájött, hogy ennél fogva nem is csinálhattak vele semmit.

Dallie vidám arcot vágott, Francesca aggodalmasat.

- Ó, Kenny, nem veszíthetted el őt máris.

Kenny sarkon fordult és a parkoló felé rohant. Emmának nem volt kocsija, biztosan úgy döntött, hogy sétál, ennyi az egész. Kint lehet az országúton, biztos ott masírozik a fehér csík mellett, mint egy kiképzőtiszt, és isten óvja azt, aki kiköp a kisteherautója ablakán.

Elfutott egy sor autó mellett a bejárat felé, s az aggodalom egyre nőtt benne, mert Emma túl dühös volt rá ahhoz, hogy érdekelje, merre meneküljön a férfi elől. Ráadásul Kenny azt sem tudta, miért dühös rá. Vagyis nagyon jól tudta. Olyan ingatag volt a nővel már kezdettől fogva, hogy Emma most már kételkedett az érzései őszinteségében.

Mikor elérte a parkoló bejáratát, megállt és szétnézett az országúton, de nem látott mást, csak egy régi kék Dodge-ot az egyik irányban, a másikban pedig a Park Avenue-t. Talán tévedett, talán Emma nem is jött ide. Lehet, hogy bement a klubházba, hogy igyon egy hideg italt a Wagon Wheel Roomban.

Kenny megfordult, visszarohant át a parkolón, el Beaudineék mellett be a klubházba. De Emma nem volt a Wagon Wheel Roomban. Nem volt sehol.

Emma a kerítésnek dőlt és nézte, ahogy Torie emujai a földet csipkedik. Már nem volt dühös; egyszerűen csak fáradt. Kenny ismét visszaélt az érzéseivel De többé ez nem fog megtörténni.

Fogalma sem volt, mi ütött a férfiba a tizennyolcas lyuknál; csak azt tudta, hogy Kenny megint manipulálta. Csalétekként használta őt a Dallie Beaudine elleni leszámolási tervében. Most már betelt a pohár. Nem bírja többé elviselni, hogy az érzései a Kenny Traveler örvényében kavargjanak.

Mekkora bolond volt! Azokhoz a nőtársaihoz hasonlóan, akik szintén a rossz férfiba szerettek bele, ő is azt képzelte, hogy meg tudja változtatni választottját, de ez nincs így. Ma Kenny Traveler végérvényesen és örökre összetörte a szívét azzal, hogy szerelmet hazudott neki.

Az egyik legnagyobb emu felemelte a fejét, és őt tanulmányozta. Még soha semminek nem örült annyira, mint mikor megpillantotta, hogy Shelby és Torie bekanyarodnak a klubház sarkán, épp abban a pillanatban, mikor Kenny bement. Elég volt egyetlen pillantást vetniük Emma arcára, betuszkolták őt Torie BMW-jébe és idehozták.

Egész úton nógatták és piszkálták a maguk amerikai stílusában, hogy árulja el a titkot, és mondjon el nekik mindent. Leszerelte őket, de amikor a Traveler-házhoz értek, ismét kérdezősködni kezdtek.

Emma tudta, hogy jó szándék vezérli őket. Segíteni akarnak neki, ám addig nem tudnak, amíg fogalmuk sincs, mi a baj, de Emma képtelen volt elmondani nekik. Sajnálták volna őt, a vénkisasszonyt, aki nem hallgatott a józan eszére, és beleszeretett a vonzó, ibolyakék szemű gazemberbe, aki viszont nem hajlandó megállapodni.

Ezenkívül Emma megértette azt is, amit Kenny képtelen volt felfogni. Bármennyire bizonygatják is Travelerék, hogy soha többé nem állnak szóba Kennyyel, amiért ennyire felizgatta őt, a férfi hozzájuk tartozik, s ők bármit megtennének érte.

Végül Torie belátta, hogy Emmának egyedüllétre van szüksége, s azt javasolta neki, hogy menjen és nézze meg az ő „szegény flótásait”. Emma a kerítés faoszlopára könyökölt, nézte az esetlen madarakat és tudta, ideje megtenni, amit már vasárnap meg kellett volna. Ideje repülőre ülni és hazamenni.

Kenny berontott a bejárati ajtón, és kis híján feldöntötte az apját, aki éppen lejött a lépcsőn az előszobába.

- Hol van?

- Ki hol van?

- Ne merészeljétek elrejteni! Torie már felhívott és megmondta, hogy itt van.

- Most jöttem haza - felelte Warren. - Fogalmam sincs, miről beszélsz.

- Én tudom. - Shelby lépett az előcsarnokba a ház hátsó részéből. Mikor észrevette Warrent, úgy mosolygott rá, mint a középiskolás szurkolótábor vezetője a futballcsapat hőséire. - Nem hallottam, hogy megjöttél.

Kenny még izgatottsága ellenére is észrevette, hogy az apja szeme felragyog, miközben könnyed csókot lehel a felesége ajkára.

- Éppen téged kerestelek. Hol van Petie?

- A teraszon.

Kenny félbeszakította a turbékolást.

- Valaki mondja meg, hol van Emma.

- Beszéljük meg ezt a teraszon - mondta Shelby.

- Nem akarok kimenni a teraszra. Azt akarom...

- Mi vagyunk a családot, Kenny. Az egyetlen családod.

Shelby feszült hangja megálljt parancsolt Kennynek. A férfi hol Shelbyre, hol az apjára pillantott és összezavarodott. Már korábban is látta ezt a csökönyös, aggodalmas kifejezést az arcukon, de nem értette meg. Csak most. Nyugalanságot és törődést látott... még Shelby arcán is, apja fiatal feleségén, aki mindenek ellenére kezdett olyan lenni a számára, mint egy testvér. S az talán mégsem a legrosszabb dolog életében, ha van még egy testvére. Szerette Torie-t, s a maga módján kezdte megszeretni Shelbyt is. Remek anya, azt meg kell hagyni. S boldoggá teszi az apját.

Warren átkarolta Shelby derekát, s amikor az apjára pillantott, Kenny úgy érezte, mintha tükörbe nézett volna. Egész életében azt hallotta, mennyire hasonlítanak egymásra, de csak most döbbsen rá maga is. Ahogy az idős, de ismerős arcba nézett, végre rájött, hogy az ember néha ostobán viselkedik, és akaratlanul is megbántja azokat, akiket szeret.

Mélyen, reszketően felsóhajtott. Most nem magyarázhatta ezt meg az apjának, de később módot kell találnia rá. Bólintott és elindult a terasz felé. Mikor kilépett, újabb megrázkódtatás érte. Meglepetésekkel teli nap volt ez.

- A fiúk szórakozni akarnak. Ó, igen! A fiúk szórakozni akarnak. - Torie állt a terasz közepén, és karjában Peterrel körbe-körbe sürgött, miközben fülig érő szájjal énekelt neki. Petie nevetése mindent túlarsogott, miközben az egyik padon sörrel a kezében ült, Dex arcán széles vigyor. Mikor eljutott Kenny tudatáig a hűgát ért változás - Torie eddig szinte rá sem bírt nézni erre a kisfiúra -, kísértés fogta el, hogy szájon csókolja Dextert, ahogy Emma Torie-t.

Torie megpillantotta őt az ajtóban, és abbahagyta az éneklést. Petie kisbabásan kuncogott, mikor észrevette a bátyját. Warren és Shelby kiléptek a teraszra. Az apja az italokkal megrakott tálcához lépett, Shelby pedig leült a padra, a térdét felhúzta az álláig, és aggodalmas szemmel nézett Kennyre. Azért gyűltek össze mindannyian, hogy segítsenek neki egyenesbe hozni az életét. A gondolat tegnap még az örületbe kergette volna, ma azonban megnyugtatta.

Petie felé nyújtotta pufók karját, és követelőzve rikkantott. Torie odament a bátyjához, az ő arca is ugyanolyan aggodalmat sugárzott, mint a Shelbyé. Kenny átvette a kisöccsét, tekintetét azonban továbbra is a hűgára szegezte.

- Hol van?

- Ezt most nagyon elszúrtad, Kenny. Haza akar menni.

- Nem, nem akar - felelte a férfi nyersen.

- Foglaltatott helyet a gépre. Shelbyvel megpróbáltuk lebeszélni róla, de tudod, milyen. Miért tartott ilyen sokáig, hogy ideérj?

- Mindenhol kerestem, és csak most kaptam meg az üzenetedet. - Elhajolt a kisfiú nedves ökle elől, melyet az be akart nyomni a szájába. - Mondd meg, hol van.

- Bent van, éppen Patricknek telefonál, hogy csomagoljon össze neki - szólalt meg Shelby a padon. - Mi mondtuk neki, hogy előbb menjen vissza a farmra és beszéljen veled, de azt felelte, hogy ez sürgősség, és ha ő megpróbálna is beszélni veled, te úgysem lennél rá hajlandó.

Ez fájt Kennynek, mert pontosan tudta, hogyan értette Emma. Az ajtó felé fordult, hogy a keresésére induljon, de kővé dermedt, mikor megpillantotta a nőt.

Emma némán bámult rá, a szemében tükröződő hidegség Kenny véráramáig hatolt. Emma azzal a tanító néni pillantásával nézett rá, mely mindennél világosabban adta Kenny tudtára, ha a férfi a turnétól már nines is eltiltva, az ő életéből igen. Örökre.

Kenny észrevette, hogy ingét ismét átítatja a veríték. Egy hideg szemű nővel állt szemben. Azzal a nővel, akit férje túl sokszor sebzett meg. Mégpedig azért, mert túl hosszú időbe telt kimondania azokat a szavakat, amelyeket a szívébe zárt.

- Drágám? - A tapogatózó hang esedezőnek tűnt, de Kenny nem volt ostoba, és tudta, hogy óvatosan kell közelednie Emmához.

Emma pislogott, kihúzta magát és felemelte az állát.

- Á, Kenny. - Fenyegetőn előrelépett, s bár nem volt nála az esernyője, Kenny szinte érezte, ahogy a hegye egyenesen az ő ágyékába fúródik. - Örülök, hogy itt vagy. Így nem kell üzenetet hagynom.

Üzenetet? Üzenetet akart neki hagyni? A férfi kezdett megint dühbe gurulni.

- Patrick áthozza a csomagjaimat, és beszéltem Teddel. Megígérte, hogy elvisz San Antoniába.

A kis piszok.

- Persze mivel ez a te városod, a Lakói a te embereid, egyik sem tenné meg, amit kérek, ezért hívtam egy taxit is. Miután megvannak a csomagjaim és megérkeztem San Antoniába, Dallasba repülök, és eltűnök az életedből. - Emma összedörzsölte a tenyerét... kissöpörte az életéből. - Ennek így kell lennie. Ami nem megy, azt nem kell erőltetni. Mihelyt találtam lakást, megadom a címemet, hogy a jogi dolgokat elintézzük.

Emma kinyújtotta a karját, hogy kezet rázzanak.

- Ó-ó.

Emma hallotta Torie figyelmeztető mormogását, meglátta a Kenny tekintetéből kicsapó lángokat, s rájött, hogy túl messzire ment a kézfogással. De elhatározta, hogy a szélben lobogó brit zászló méltóságával lép le a színről.

Kenny Torie kezébe nyomta Petert, aztán satuba fogta Emma csuklóját.

- Ha megbocsátotok, a feleségem és én szeretnénk néhány dolgot négyszemközt rendezni.

Fenyegető hangon beszélt, különösen hangsúlyozva a feleségem szót. Emma próbált ellenkezni, de Kenny már húzni kezdte a hátsó kertbe vezető kapu felé. Emma egykori barátja, az áruló Dexter O'Conner odasietett, hogy kinyissa előttük.

Kenny árnyékos, egyik oldalán pázsittal szegélyezett kis kertbe vezette, amelyben egy úszómedence állt. Egy fatörzshöz nyomta Emmát.

- Ne csináld ezt, Emma. Esküszöm az Istenre, nem fogom hagyni, hogy eldobj magadtól egy biztos alapokon álló házasságot csak azért, mert én elszúrtam a dolgokat.

Egy biztos alapokon álló házasságot? A férfi képmutatásától

Emmának még a lélegzete is elállt.

- Mostanra már elég jól ismerhetnél ahhoz, hogy tudd, mindig elszúrom a kettőnk dolgát. Milyen házasság lesz a miénk, ha te minden egyes alkalommal, amikor ez történik, visszarohansz Angliába? Többet leszel távol, mint itthon.

Kenny Traveler örvénye megint megpróbálta magába szívni őt. Ezúttal azonban nem fogja hagyni magát, s ahelyett, hogy megpróbált volna vitatkozni a férfival, hűvösen nézett rá.

- A beszélgetésnek vége. Nincs mit mondanunk egymásnak.

- Tudom, nem a megfelelő időt választottam ki arra, hogy elmondjam, szeretlek-folytatta Kenny, mintha Emma közbe se szólt volna -, de csak ma jöttem rá.

Ez olyan fájdalmasan érintette Emmát, hogy nem tudta elengedni a füle mellett.

- Micsoda véletlen! Hirtelen bevallod, hogy szeretsz, és máris folytathatod a versenyzést, nem igaz?

A férfi összehúzta a szemét, mintha ő lenne a sértett fél.

- Ezt gondolod? Azt hiszed, az járt a fejemben, hogy ha kimondom Dallie előtt, hogy szeretlek, valami csoda folytán visszakerülök a csapatba?

Emma állta a pillantását.

- Nem ez történt?

Egy pillanatig Kenny csak nézett rá, aztán felcsattant.

- Nem ez történt! Nem tudok olvasni a fejében! Fogalmam sem volt róla, hogy csak ezt akarja hallani tőlem.

- Csak!

- Nem úgy értettem. Csak arról van szó, hogy...

Emma nagy lendülettel nekiiramodott, vaktában elindult előre anélkül, hogy meggondolta volna, hová megy. Csak azt tudta, hogy elvesztette a méltóságát, melyet annyira meg akart őrizni, s gyűlölte ezért a férfit.

- Emma!

Könnyek homályosították el a látását, könnyek, melyeket Kenny nem láthatott meg. Mikor lett belőle ilyen bögömasina? Dühítette, hogy ilyen gyenge, s még inkább felpaprikázódott, mikor meghallotta, hogy Kenny ott lohol a nyomában.

- Ne merészelj hozzám nyúlni! Soha többé ne merészelj megérinteni!

Kenny megállította, átölelte és izzadt golfingéhez szorította.

- Ide figyelj! Szeretlek, Emma! Nem tudom, hogyan értethetném ezt meg veled.

Emma erőt merített a mérgéből, és egyenesen a férfi szemébe nézett.

- Ne fáraszd magad, mert én nem szeretlek. Soha nem is szerettelek! Közöttünk semmi más nem volt, csak szex.

A férfi vonásai eltorzultak, s Emma elszégyellte magát. Büntudatát azonban elsöpörte a düh. Kiszabadította magát.

Miközben a ház felé tartott, észrevette, hogy a többiek, ezek a lehetetlen, kíváncsi texasiak a kapuhoz gyűltek, hogy lássák, mi történik. Nemcsak Kenny családja! Megjelentek Beaudine-ék is! Mind itt voltak...

Hirtelen a levegőbe emelkedett, mert Kenny felkapta, és rohanni kezdett. Rohant! Egy felnőtt nővel a karjában!

Cipőjének sarka kopogott a betonon. Emma érezte, hogy a férfi izmai megfeszülnek, aztán repül. Repült a levegőben, Kenny ugyanis bedobta őt a Traveler család úszómedencéjébe.

A víz összezapott a feje felett. Emma elmerült... majd emelkedni kezdett... prüsszölt... addig pislogott, amíg ki nem látott nedves hajtincsein át.

Kenny a létező legtragikusabb és legsebzettebb tekintettel nézett le rá a medence széléről. Miközben megpróbálta megfejtetni a vonásait, a férfi nekikészült és cipőstül, mindenestül utánaugrott.

Mikor taposni kezdte a vizet, lecsúszott a szandál Emma lábáról. A nő várta, hogy a férje felbukkanjon.

A férfi levegő után kapkodva jött fel.

- Szeretlek! - kiáltotta. - És ennek semmi köze a golfhoz, a turnéhoz, sem semmi máshoz, csak az érzéseimhez. És te is szeretsz! Nemcsak szex volt köztünk. Te ahhoz túl tisztességes vagy.

Emma nézte a férfi fejére tapadt koromfekete tincseket, a vonzó, napbarnított arcán, sötét, szűrös szempilláin és izgatottságtól parázsló szemén lefolyó vízcseppeket.

- Sajnálom, hogy nem a legalkalmasabb időpontban jöttem erre rá, de mikor csináltam én bármit is alkalmas időpontban? Az a lényeg, hogy rájöttem. Sok mindenre rájöttem. - Kenny fürkészőn nézett a feleségére. - Tudom, hogy sokat kérek. Ijesztő, hogy egy olyan ingatag férfival éld le a hátralévő életedet, mint én, de karakán vagy és meg tudod csinálni, ha te is akarod. - Várt. - Ugye?

Emma annyira megdöbben, hogy szóhoz sem jutott.

Bár választ nem kapott, Kenny nem adta fel, hanem a vizet taposva tovább győzködté Emmát.

- Tudom, hogy én nem jelentek neked olyan sokat, mint az iskolád, de az iskola nem tudja azt adni neked, amit én. Az iskola nem tud neked gyerekeket nemzeni, nem tud veled a Pedernales partján sétálni esténként, az iskola nem tud megnevetetni. - A férfi hangja ellágyult, aztán rekedtté vált. - Én meg tudom adni neked ezeket, Emma, és még sokkal többet. Csak adj még egy esélyt!

A hideg víz ellenére Emmát melegség árasztotta el. Miért is feledkezett meg róla, hogy Kenny Traveler másképp intézi a dolgokat, mint a többi ember? Ettől olyan őrzítő és csodálatos ő.

A golfcipője súlya lehúzta, de a férfi tovább beszélt azon a kétségbeesett, sürgető hangon.

- Házasok vagyunk, drágám. Lehet, hogy a szertartásra egy kopott vegasi kápolnában került sor, de én komolyan vettem az esküt, s most is komolyan veszem. Ha nem érzed igaznak ezt a házasságot, újra megesküdhettek itt Wynette-ben, vagy visszamehetünk Angliába, hogy ott házasodjunk össze. Megteszem, amit csak akarsz, hogy megértsd, ez a valóság. Egymáshoz tartozunk, és ez nem lehet másként.

Egyipíáshoz tartozunk. A férfi őhozzá tartozik.

- Tudom, milyen sokat jelent neked az az iskola. Talán meg tudnám venni. Felvehetek kölcsönt, vállalhatok több reklámot.

El kell adnunk a farmot, de örömmel megteszem, ha boldoggá teszek vele.

Emma alig kapott levegőt. Kenny hajlandó eladni a farmot, hogy megvegye neki a St. Gertet? El sem tudta hinni, nem volt képes gondolkodni, de a lelke szárnyalni kezdett. Nem bírta tovább nézni a férfi kétségbeesett tekintetét, és sikerült megszólalnia.

- Ez a második alkalom, hogy beledobtál a medencébe.

Kenny le volt taglózva.

- Örökre el akartál menni, nem tudtam mást kitalálni.

- Csak azt, hogy bedobj a vízbe?

A férfi bólintott, arca egyszerre árulkodott aggodalomról és csökönyösségről.

- Muszáj volt.

Csak Kenny Traveler, Wynette fenegyereke próbálhatott meg azzal meggyőzni egy nőt a szerelméről, hogy ruhástul egy úszómedencébe dobja.

- Sikerült tönkretenned a kedvenc szandálomat.

Kenny megdermedt.

- Veszek neked százat helyette.

Ó, nem, nem fogja ilyen könnyen megúszni! Azok után, amin Emmának kellett keresztülmennie miatta.

- Nem ez a lényeg. Arról van szó, hogy szerettem ezt a szandált. Olasz volt. Különbösen süllyedsz.

A férfi tekintete gyanakvó maradt.

- Valamit mondani akarsz?

- Igen. De szívesebben mondanám el a szárazföldön.

Kenny elgondolkodott egy pillanatig, aztán szomorúan rázta meg a fejét.

- Bármit megteszek érted, de addig nem engedlek ki a vízből, amíg ezt nem tisztáztuk. Még mindig dühös vagy rám, és megint elrohannál.

- Süllyedsz - figyelmeztette Emma ismét. - A cipőd - tette hozzá.

- Ne aggódj!

Emma kezdett fáradni, de tovább taposta a vizet.

- Rendben. Először is, nem fogod eladni a farmot. Másodszor...

- Mi lesz a St. Gerttel?

Bár a férfi tekintete továbbra is komoly maradt, Emma mintha a reményt látta volna felcsillanni benne.

- Magam mögött kell hagynom a St. Gertet.

- Szereted azt az öreg iskolát, drágám. Biztosan máshogy is össze tudom szedni a rávalót. A szezon még csak most kezdődött, és sok pénz van benne. Ha szerencsém van, össze tudok kaparni néhány nagy győzelmet.

Emma érezte, hogy a férfi kedvessége kezdi megtörni az ellenállását, de addig nem akarta beadni a derekát, amíg nem tisztázta a helyzetét.

- Nem akarom, hogy megvedd nekem a St. Gertet, bár nagyra értékelem az ajánlatodat. Azt hiszem, ha töröm egy kicsit a fejem, ki fogok találni valamit.

Kenny azonnal gyanakvóvá vált.

- Végre megértettem, hogy nem áldozhatom az egész életemet egy intézménynek, bár a lányokról gondoskodnom kell - folytatta Emma. Kisimította nedves haját a szeméből. - Hogy rátérjek a következő, a második pontra: le kell győznöd minden ellenérzésedet, melyet esetleg azzal kapcsolatban táplálsz, hogy a feleséged dolgozik. Szeretek tanítani, és nem fogok lemondani a hivatásomról.

Kenny feszülten figyelte.

- Annyi időre lemondasz róla, amíg a gyerekeimet neveled?

Emma alig tudott ellenállni a kísértésnek, hogy a férfi karjába ne vesse magát.

- Természetesen.

- Akkor nincs ellenvetésem.

Emma tudta, hogy túlságosan megkönnyíti a férfi dolgát, de mikor megjelentek előtte az ibolyakék szemű apróságok, annyira meghatódott, hogy alig bírta türtőztetni magát.

- Hármas pont... - Megköszörülte a torkát. - Ez fontos, úgyhogy figyelj, kérlek. Bármikor, ismétlem, bármikor, amikor úgy érzem, hogy meg kell hogy védjelek a nyilvánosság előtt, megteszem. Megértetted?

Kenny pislogott.

- Csak kérlek, ne ölj meg senkit!

Valami nehezebb próbatétel elé kell állítania. Olyasvalami elé, amit képtelen lesz elfogadni. Csak egy apróság, amellyel visszafizethetne ennek a csirkefogónak azért, amin keresztül kellett mennie.

Isteni szikra pattant ki a fejéből.

- Gyere, Kenny. El kell mennünk. - Miközben a medence szélé felé indult, örült, hogy sikerült hivatalosnak tűnnie. Mikor azonban a férfi megfogta a bokáját és visszahúzta őt, csalódottan vette észre, hogy Kenny ahelyett, hogy a fogát csikorgatná, mosolyog.

- Elhatároztad, hogy mindenért megfizetsz?

Emma már nem bírta tovább és elmosolyodott.

- A kedvenc szándalom volt.

A férfi vigyora addig szélesedett, amíg szinte már Emmát is körülölelte. Kenny szeme megtelt szeretettel, s Emma úgy érezte, mintha lebegne. Aztán a férfi kijózanodott.

- Szeretlek, Lady E. Ugye tudod? Mondd, hogy tudod. - Emma hallotta a férfi hangjában a sürgetést és bólintott. - Mondd, hogy te is szeretsz.

Emma ismét bólintott, és átölelte a férfit. Kenny felnyögött, és a tenyerébe fogta a nő állát.

- Olyan átkozottul ostoba voltam. - Hüvelykujjával Emma arcát simogatta, mintha az agyába akarná vésni a vonásait, majd megpecsételte a száját egy csókkal.

Csókja olyan férfi csókja volt, aki nem könnyen tesz ígéreteket. Kapocs volt, mely örökre összefűzi őket, s Emma megértette, hogy Kenny neki adta magát, amennyire csak tudta. Emma a gyermekeiket látta a férfi csókjában, holnapjaik ízét, Kenny szenvedélyét és gyengédségét érezte benne. A férfi felkínált neki mindent, amiről álmodott és amit feladott, mert azt hitte, hogy nem lehet az övé.

Végre szétváltak, de csak hogy levegőhöz jussanak.

- Először félig megfojtja - mondta Shelby -, aztán megcsókolja. Furcsán viselkedsz a nőkkel, Kenny.

Mindketten felnéztek, s látták, hogy az egész család és Beaudine-ék is a medence köré gyűltek, hogy lássák, mi történik.

- Legalább nem fenekelte el - szólalt meg Torie.

Dex átölelte a vállát és mosolygott.

Kenny zavart, de szeretetteljes arccal nézett fel rájuk, s Emma rájött, hogy ő is ugyanilyen vegyes érzéseket táplál irántuk. Belebotnyeleskednek mindenbe, de törődnek egymással. Mindig szeretett volna egy családot, és most végül megkapta.

- Túl nagy kérés lenne, hogy egy kicsit magunkra hagyjatok? - zsörtölődött Kenny.

- Nem túl jó ötlet - felelte Torie. - Ha sokáig egyedül hagyunk vele, megint elszúrsz mindent.

Emma úgy gondolta, itt az ideje, hogy a sarkára álljon.

- Most már elég volt, Torie. - Vonakodva bontakozott ki férje öleléséből, és elindult a létra felé.

- Csak a te érdekeidet próbálom védeni - mondta Torie, miközben Emma kimászott.

- Nem. Te a bátyáddal élcelődsz.

Kenny is kimászott mögötte, Emma pedig figyelmeztető pillantást lövellt feléje, hogy emlékeztesse a megállapodásukra. Aztán a család felé fordult.

- Mindenki jól figyeljen, mert csak egyszer fogom ezt elmondani. Kenny egy nagyon okos és különlegesen tehetséges férfi. Szemben azzal, amit a közvélemény tart róla, nem elkényeztetett, nem lusta és nem buta. Világosan beszéltem?

Mindannyiuknak elkerekedett a szeme. Mindannyiuknak, kivéve Dallie Beaudine-t, aki a zsebébe süllyesztette a kezét és elmosolyodott.

- Még érthetőbben fogalmazok - folytatta Emma. - Kenny és én gyerekeket szeretnénk, és nem akarom, hogy ők úgy nőjenek fel, hogy szüntelenül az apjuk ifjúkori csínytevéseiről hallanak. Mindannyiútokra számítok, hogy ezt Wynette polgáraival is megértessétek. Hogy még pontosabb legyek, ha még egy történetet hallok ebben a családban... vagy a városban a Miki egeres tortáról, ellopott uzsonnapénzről, az iskolai felfüggesztésről, a különféle károkozásokról vagy bármilyen kópéságról, gondoskodni fogok róla, hogy elapadjanak a források, melyekből Kenny a helyi jótékonsági célokra juttat. - Felemelte a kezét, és csettintett az ujjával. - Így. - Kennyre nézett, remélve, hogy a férfi megértette, hogy ami sok, az sok, és ennek egyszerűen véget kell vetni. - Nem ajánlom senkinek, hogy próbára tegye az elhatározását, mert óriási befolyásom van a férjem felett. Ugye, Kenny? Ő pedig egyetért velem ebben a dologban.

Vajon csak ő látta, hogy a férfi szeme körül vidám ráncok jelennek meg? Kenny bocsánatkérően vonta meg a vállát.

- Sajnálom. Megígértette velem, hogy megvédhet, amikor ő úgy gondolja. Ki tudta, hogy ilyen messzire megy?

Torie orrlyuka kitágult a méltatlankodástól. - Hogy mehetett bele ilyen örütségbe?

Emma figyelmeztetően nézett a lányra.

- Nála van minden ütőkártya - felelte Kenny. Torie a homlokát ráncolta és felsóhajtott.

- Sajnálom, Lady E, de ez tönkre fogja tenni a szórakozásunkat.

- Kár - válaszolta Emma. - Valaki máson kell köszörülnöd a nyelvedet, mert Kenny Travelerrel mostantól tisztelettel kell bánnia a családnak és a kívülállókknak is. Kristálytisztán beszéltem?

- Igen, asszonyom.

- Igen, asszonyom.

- Igen, asszonyom.

Mikor a kórus elhallgatott, Emma leereszkedett hozzájuk: elégedetten bólintott.

- Helyes.

Shelby Torie-hoz hajolt.

- Csak nehogy Lord Kennynek kelljen szólítanunk még a végén - suttogetta.

- Amíg nem bosszantotok fel - felelte Emma -, addig nem kell.

Gyanakvóan méregették őt. Emma Dallie-hoz fordult és elmosolyodott.

- Köszönjük, hogy felkarolta Kennyt. Az adósai vagyunk.

Kenny köhécselni kezdett.

- Örömmel tettem. - Dallie olyan melegen mosolygott vissza a nőre, mint a texasi nap.

Emma továbbra is hozzá intézte szavait, miközben hátbaveregette Kennyt.

- Gondolom, közleményt ad ki a sajtónak, hogy Kenny visszatérhet a versenyzéshez.

- Az első dolgom lesz holnap.

- Túl nagy kérés lenne, hogy nekem is beleszólásom lehessen a tartalmába?

Dallie Kennyre pillantott, aki végre levegőhöz jutott.

- A feleséged akarja írni a sajtónyilatkozataidat.

Kenny egy kicsit zavarodottnak tűnt, de nem nagyon.

- Majd beszélek vele.

Emma egy pillanatra a férfi nedves golfingére hajtotta a fejét.

- Az nem vezetne semmi jóra. Mindenki mást meg tudsz védeni a világon, csak magadat nem. - A többiek felé fordult. - Ha még nem jöttetek volna rá, Kenny azt hiszi, nem érdemli meg, hogy védelmezzék. Így vezekel a gyerekkori bűneiért. - Felpillantott a férfira. - De többé már nem teszi. Ígérd meg!

- Négyes pont?

Emma bólintott.

Kenny mosolygott.

- Már én is eldöntöttem.

Mikor Dallie Emmára nézett, a szeme megtelt tisztelettel.

- Holnap az lesz az első, hogy szólok az egyik reklámmemberemnek, hívja fel önt. Majd maguk ketten megbeszélik a dolgokat.

- Hárman - felelte Kenny. - Gondolnom kell a gyerekeim jövőjére.

Emma a férjére mosolygott.

- Most pedig - mondta gyöngéden -, ideje, hogy tisztázzuk az ötös pontot.

- Ideges vagyok tőled.

- Kár. - Emma bezárta az ajtót. - Hol van a ruhaszáritó kötél, amit vettem?

- Ruhaszáritó kötél! - hördült fel a férfi.

- Lehet, hogy nem lesz szükség rá. Ha követed az utasításaimat.

Kenny gyanakvó pillantást vetett a feleségére. Miután visszatértek a farmra, Emma első dolga az volt, hogy a zuhany alá parancsolja a férfit - egyedül! - és közölje vele, vár rá, miután végzett. Most pedig ott állt előtte egy fodros fehér kis semmiben, melyet ibolyák díszítettek.

Kenny farmert húzott, de mivel optimista volt, semmi másra nem vesztegette az idejét.

Emma sugárzóan mosolygott a férfira, olyan boldog volt, hogy madarat lehetett volna fogatni vele. Kenny megértette. Ez a nő élete szerelme, és soha többé nem engedi el. Ez azonban nem jelenti azt, hogy hagyja, hogy a dolgok unalmassá váljanak.

- Itt az ideje, hogy elmondd, mi az ötös pont.

- Lássuk csak... hogy is magyarázzam el, hogy megértsd... - Emma a szája elé tette a mutatóujját, aztán elmosolyodott. - Azt hiszem, nincs mit tenni, ki kell rukkolnom vele kertelés nélkül. Én parancsolok, te pedig engedelmeskedsz.

- Te tréfálsz.

- Nem. - Emma az éjjeliszekrényhez lépett, felkapta a férfi tárcáját, kivett belőle néhány bankjegyet, és meglengette előtte. - Azt hiszem, ez elég lesz, ez a béred ma éjszakára. - Sokáig vacakolt azzal, hogy begyűrje a pénzt Kenny zsebébe. A férfi élvezni fogja, hogy ő a felesége.

- A bérem?

- Hogy kövesd az utasításaimat. Hogy engedelmes szexpartnerem légy. Az én hölgykísérőm erre az éjszakára. - Emma a férfi testét tanulmányozta; mint a férfifaló, aki az árut vizslatja. Kenny megborzongott. De nem akarta tönkretenni a nő játékát azzal, hogy hamar megadja magát, úgyhogy haragosan nézett rá.

- Pontosan mit csinálsz?

- Hümmm... - Emma megnyalta a száját. - Azt fontolgatom, melyik részedbe harapjak bele először.

Forróság árasztotta el a férfi testét, s a bőre megint nyirkossá vált. Emma az ágyra térdelt, ujját Kenny kínzóan szűk farmerjének övtartójába akasztotta és megrántotta.

- Azt hiszem... itt kezdem. - Megragadta a férfi csípőjét, és becézni kezdte Kenny bőrét pontosan a cipzár felett, s mielőtt férje ráeszmélhetett volna, hogy mi történik, Emma levetkőztette, a hátára fektette, és a legédesebb kínzás alá vetette, amelyben valaha része volt.

Miközben azon igyekezett, hogy ne veszítse el a fejét, Kenny megpróbált visszaemlékezni, miért nem hagyta soha, hogy Emma vegye át a kezdeményezést az ágyban. Ismét engedte, hogy a múltja megnehezítse az életét. De többé már nem...

- Azt hiszem... - nyögte - ...kihagytál egy helyet.

- Többet is - felelte pimaszul a nő. - Azért, hogy könyörögj.

Az éjszaka hátralévő részében rengeteg könyörgés hangzott el, s nemcsak Kenny szájából. De a legtöbb tőle, és életében nem érezte még ilyen jól magát. Arra a következtetésre jutott, hogy az ötös pont megéri a pénzét.

Hajnaltájban ismét felébredtek.

- Gondoltad volna valaha, hogy ilyen lesz? - suttogta Emma a férfi karjában.

- Soha. - Kenny áthúzta a nő egyik hajtincsét az ujjai között. - Annyira szeretlek. El sem tudod képzelni, mennyire.

- El tudom képzelni - felelte Emma. - Mert tudom, én mennyire szeretlek téged.

Feküdtek egy ideig egymást átölelve, boldogan.

- Arra gondoltam... - mosolygott Kenny -, hogy a te irányító stílusoddal és az én tehetséggemmel, hogy megmentsenek a kínos helyzetekből, nagyon jó életünk lesz.

- Nagyon jó. - Emma megcsókolta a férfit. - Biztos vagyok benne.

Epilógus

Emma kigombolta a világoskék inget, melyet Kenny épp az imént kapcsolt össze.

- Kedvem van elmagyarázni neked a hatos pontot. A férfi meleg keze a nő csípőjére simult.

- Nem. Legutóbb, amikor el akartad magyarázni a hatos pontot, megbénultam.

- Ne túlozz! Nem bénultál meg.

- Csak majdnem. - Kenny abban a mosolyában fűrésztötte Emmát, amelyet csak neki tartogatott. - Azonkívül terhes nőknek semmi dolguk hatos pontokkal.

Az egyik legjobb dolog abban, hogy Emma sokat találkozott Francescával, az volt, hogy magától a mestertől tanulhatott, s Emma lebiggyesztette az ajkát.

- De én annyira szeretném.

Kenny megízlelte az alsó ajkát... ez volt a legjobb a biggyesztésben.

- Biztos?

- Ühüm...

- Rendben. Majd Patrick szórakoztatja a vendégeinket, amíg lemegyünk.

- A vendégeink! Megfeledeztem róluk! - Emma a szekrényhez rohant és elővett egy kávészínű bő ruhát. - Istenem, Kenny, bármelyik percben itt lehetnek. Minden a te hibád. Ha nem kezdesz el csókolni...

- Nem tudok magamnak parancsolni. Te és a nagy hasad a legaranyosabb dolog, amit életemben láttam.

Emma rámosolygott. Még csak a harmadik hónapban járt, és egyáltalán nem volt nagy a pocakja. Még nem mondták meg senkinek, úgy tervezték, hogy ma, a hálaadási vacsorán jelentik be. Szerették dédelgetni magukban a titkukat, suttogva megvitatni a neveket este lefekvés előtt, lopva összerosolyogni. Kigondolta volna, hogy egy olyan jóképű csirkefogónak, mint Kenny Traveler, ennyi öröme telik majd az állapotos feleségében?

A terhesség érzélgőssé tette Emmát, s a szeme elfelhősödött. Élvezte, hogy Kenny felesége, s annyira szerette a férfit, hogy boldogság árasztotta el már a pusztá látványtól, hogy Kenny a szobába lép. Kenny volt a legjobb férj: szenvedélyes, szerető és végtelenül állhatatos.

Emmát pedig büszkeséggel töltötte el, hogy ő a legjobb feleség - legalábbis Kenny számára. Tudta, hogy a férfi részben őmiatta szakított a múltjával. Kenny most olyan volt, amilyennek mindig is lennie kellett volna: jól érezte magát a saját bőrében, és nem vezekelt többé gyermekkori bűneiért.

Bár még szerette eljátszani a családban a lusta mihasznát, már senkit nem tudott bolonddá tenni. Az esküvőjük óta nőttön-nőtt a népszerűsége a nyilvánosság előtt, főleg Francesca Beaudine-nak köszönhetően, aki felhagyott azzal a régi elvével, hogy a Francesca Today című havonta jelentkező televíziós műsorában nem beszélget golfjátékosokkal - „a világ legunalmasabb sportolóival”.

Az interjúra a farmon került sor, a verandán, Kenny és Emma a kanapén ültek, Francesca elegánsan elhelyezkedett mellettük egy karosszékből. A beszélgetés során Emma lerántotta a leplet Sturgis Randallról. Olyan humorosan és erélyesen védte a férjét, hogy az amerikai közvélemény meggyőződött róla, Kenny Traveler mégsem olyan elkényeztetett, mint gondolták, különben nem vett volna el egy ilyen keménykezű feleséget, mint Emma. Az sem ártott, hogy bár Francesca, aki a pályafutása során még egyszer sem sértette meg az újságírói pártatlanságot, most Kenny védelmére kelt.

- Ez volt a legkínosabb interjú, amit életemben adtam - mondta később viszolyogva Kenny Warrennek és Dallie-nak. - A két nő mellett szóhoz sem jutottam. Ígérjétek meg valamit. Ha Emma még egyszer úgy dönt, hogy a kamerák elé rángat, lőjön le valamelyikötök.

Dallie nevetett, Warren pedig együttérzést mutatott, bár Emma tudta, hogy örül, amiért a nyilvánosság számára is kiderült az igazság a fiáról.

Sturgis Randall-lal ellentétben Hugh Holroyd megmenekült a nyilvános leleplezéstől, de csak mert Emma félt, hogy a férfi a St. Gertet használná a megtorlás eszközeként. Az interjú idején az egyetlen dolog, ami sötét árnyékot vetett a boldogságára, az iskola jövője miatti aggodalom volt. Nem sokkal később azonban új tervvel állt elő. Tucatnyi telefonbeszélgetés után Penelope Briggsszel sikerült egy konzorciumot összehozni, mely szülőkből, helyi üzletemberekből és a sokoldalú Travelerekből állt, akik meg akarták venni a St. Gertet. Hugh rájött, hogy Emma keze van a dologban, és nem fogadta el az ajánlatot.

Amíg Kenny be nem avatkozott.

Emma a nyakába csatolta férje legutóbbi ajándékát, egy lélegzetelállító, apró aranszölőkéből álló nyakláncot. Elmosolyodott magában, mikor eszébe jutott, mi történt a Royal Lythamban és a St. Anne-ban három hónappal ezelőtt a British Open idején.

Látványos játékának és angol feleségének köszönhetően az amerikai játékosok közül Kenny lett az angol közvélemény és a sajtó kedvence, s mielőtt sor került volna az utolsó fordulóra, Kenny megkérte Warrent, hogy hívja fel Holroydot. Kenny utasítását követve Warren azt tanácsolta Beddington hercegnek, hogy viselkedjen okosan, különben Kenny arra használja fel az aznapi sajtókonferenciát, hogy pikáns történetekkel szórakoztassa el a sajtót felesége egykori munkaadójáról.

A CNN-nel való fenyegetés komolyabbnak bizonyult, mint Emma kertészeti rovatvezetője a Lower Tilbeynél. Hugh beleegyezett, hogy elfogadja a konzorcium ajánlatát, és leveszi a kezét a St. Gertről.

Emmán és Kennyn kívül Shelby is résztulajdonosává vált az öreg iskolának, születésnap meglepetés volt ez Warrentől angolbarát feleségének. Shelby harcos védelmezője lett a St. Gertnek, és Emma javaslatára, az adományozók évi utolsó emlékünnepeén hathatósan képviselte a konzorciumot.

A házassága során Emma nemcsak Shelbyt szerette meg, hanem Warren Travelert is. Férfiakhoz híven Kenny és Warren nem beszéltek túl sokat arról, hogy a kapcsolatuk végre megjavult. Egyszerűen együtt töltötték az idejüket: golfoztak, lovagoltak, játszottak Peterrel, vagy csak ünnepelték Kenny győzelmeit. Kenny nyerte a legtöbb pénzt a turnén, pedig egyre inkább megválogatta, melyik bajnokságon vállaljon szereplést, mert nem akarta magára hagyni a feleségét.

S pontosan ez volt a legjobb dolog Emma helyettes tanári állásában. Ismét az osztályteremben lehetett, de amikor akart, elutazhatott Kennnyel. Úgy tervezte, hogy amíg otthon lesz a gyerekekkel, folytatja a tudományos írásokat, s létrehoz egy tanárképző műhelyt, ahol számos új érdekes módszerrel ismerteti meg a társadalomtudomány oktatóit. Múlt héten került sor az első találkozóra, mely óriási sikert aratott a wynette-i középiskolák tanárainak körében.

- Gyere, drágám. - Kenny hüvelykujjával végigsimított a nő orra hegyén. - A British Open idején bajnoka enni kér.

Egy óra múlva mind a nyolcan az ebédlőasztal körül ültek, Emma első amerikai hálaadását ünnepelték. Nekiláttak a Patrick receptje szerint készült ételnek. Peter az etetőszékében ült Warren és Shelby között, míg Torie a saját tányérjából etette Dexter a különösen szaftos pulykamellfalatokkal. Patrick újratöltötte a poharakat, és bosszankodott, mert a tökpite egy része odaégett. A desszertre Beaudine-ék és Skeet Cooper is hivatalosak voltak.

- Rugdal! - kiáltott fel Torie tele szájjal. - Dex! Fogd meg!

Dexter azonnal Torie hét hónapos hasára tette a kezét, Shelby pedig a szemét forgatta.

- Őszintén, Torie, gondolod, hogy te vagy az egyetlen a földön, aki valaha teherbe esett? Dexter már negyedszer kénytelen megfogni a hasadat, mióta Patrick felszolgált a pulykát.

- Én szívesen megteszem. - Dexter közelebb hajolt, és arcon csókolta gyönyörű feleségét. Torie is megcsókolta őt, majd Shelbyhez fordult.

- Jobb lesz, ha befejezed a panaszkodást, különben részletesen elmondom, hogyan készülök a szoptatásra.

Dexter kivételével, aki nagyon elégedettnek tűnt magával, mindannyian felnyögtek.

Kenny elmosolyodott, mikor eszébe jutott húga esküvői pohárköszöntője, amelyet újdonsült férje tiszteletére mondott.

„Emelem poharam rád, Dexter Harmadik és egyben utolsó férjemre, életem szerelmére. Emlékszel, hogy azt mondtam, meglepetést tartogatok a szántodra? Találd ki, mi történt, te jóképű északnyakod? Felcsináltál!”

Ettől kezdve Torie nem bírt magával. Dülleszkedve járt, hogy az egész világnak megmutassa a hasát, és ragaszkodott hozzá, hogy mindenki megfogja a pocakját a Roustaboutban megforduló kamionsofőrök éppúgy, mint Patrick különleges új barátja, Raymond. A vacsoraasztalnál Torie másról sem beszélt, csak az emésztő- és a kiválasztórendszerének működéséről, míg végül már Emma is könyörögni kezdett Dexternek, hogy nadrágolja el ismét a feleségét.

Kenny tekintete az asztal másik végére vándorolt, ahol a felesége ült. Az ő állapotos felesége. Emma szeretete jobb embert faragott belőle, mint arról Kenny valaha is álmodott. S Emma végül megkapta azt a köteléket, amelyre annyi magányos év után vágyott.

Egymásra mosolyogtak azzal a titkos mosollyal, amely Kenny lelke mélyéig hatolt. Soha nem hitte volna, hogy képes lesz így szeretni valakit, ahogy ezt a nőt. Emma Torie felé intett és felvonta a szemöldökét.

Kenny azonnal megértette. Úgy tervezték, hogy ma jelentik be a családnak gyermekük közelgő születését, de Torie olyan boldogan büszkélkedett a terhességével, hogy Emma úgy gondolta, elhalaszthatják az újságot, hadd sütkérezzen Torie még egy kicsit a rivaldafényben.

Kenny is felhúzta a szemöldökét. Torie nem is tudja, milyen szerencsés, hogy ilyen sógornője van.

Emma a homlokát ráncolta. Nagyon csalódott lennél, ha még egy hetet várnánk a bejelentéssel?

Kenny végigsimított a szája sarkán. Talán meg kellene tárgyalnunk a hatos pontot.

Emma nevetett.

- Megint ezt csinálják - morogta Shelby. - A szemükkel beszélgetnek.

- Nem értem, miért panaszkodsz - mondta Torie. - Te meg apa is szoktatok ilyet.

Shelby letette a borospoharát.

- Erről jut eszembe... a vak is láthatja, mennyire szeretitek egymást Dexterrel. Ti miért nem csináljátok?

- Én megpróbáltam, de Dexter csak szavakból ért, és nem tud olvasni a gondolataimban.

Dexter higgadtan fogadta a kritikát.

- Kitalálom a gondolataidat, csak jobban szeretem a közvetlen kommunikációt.

Torie megpaskolta a hasát, majd egy mosolyt küldött a férfi felé.

- Igen, a közvetlen kommunikációd nagyon jó.

Mindannyian nevettek, s Kenny arra gondolt, milyen szerencsés.

Nem sokkal azután, hogy a vacsora véget ért, megérkeztek Beaudine-ék és Skeet. Ted, aki az egyesített vállalatok nélkülözhetetlen alkalmazottja lett, elhozta a barátnőjét, egy vonzó, rendkívül okos szociális munkást, aki öt évvel idősebb volt nála, de ezen senki nem botránkozott meg.

Mindenki annyira teleette magát, hogy csupán egy szelet desszertet kért, s nekiláttak elpusztítani Patrick pekándió- és tökpitéjét. Torie elővette az új fényképezőgépét, és egy egész tekercs filmet lőtt el Peterre. Aztán kényelmesen elhelyezkedtek a kandalló előtt, s nem telt másra az erejükből, csak hogy élvezzék egymás társaságát.

- Találjátok ki, mi a legújabb hír a városban! - mondta Patrick.

Mindenki ránézett.

- Nos... - Hogy fokozza a feszültséget, a párnáját kezdte igazgatni. - Paulette Cot szerint, aki évek óta a Wynette Középiskola titkárnője...

- A hatvanas évek eleje óta - mondta Dallie.

- Mindegy... - Patrick a párna szegélyével játszott. - Ms. Cot szerint egy bizonyos Kenneth Traveler aktái szőrén-szálán eltűntek.

- Nem viccelsz?

- Hogy lehet az?

- Biztos?

- Hátborzongató.

Hosszú csend következett. Aztán mindenki Emma felé fordult.

Kenny látta, hogy Emma nagy gonddal csavargatja a nyakláncát, és kis híján hangosan felnevetett. Az ő nyilvános védelmezője. Zavaró volt... de csodálatos is.

- Nem értem, miért néztek mindannyian rám? - Emmának sikerült összeszorítani a száját, s maga volt a megtestesült sértett méltóság. - Mintha én képes lennék ilyesmire.

- Képes vagy. - Torie nevetett. - Hűsz dolcsiba fogadok, hogy jövő ilyenkorra azt is kitaláld, hogy teheted rá a kezed Kenny lenyűgöző főiskolai aktájára.

De senki nem fogadott Torie-val.

Sokkal később, amikor a vendégek elmentek, és a ház megint csak az övék lett, egymást átkarolva mentek fel a hálósobába. De még a lépcső felénél sem tartottak, mikor Kenny lenézett a feleségére.

- Szeretném, ha megtennél nekem valamit, Lady E. Ne kérdezz! Ne vitatkozz!

- Ó, drágám... ez fenyegetően hangzik.

- Fenyegető is, de tedd meg.

Emma gyanakvóan méregette.

Kenny elmosolyodott.

- Csak azt akarom, hogy szeress. Ahogy most. Életem végéig.

Emma szeme csillogott. Kenny pedig tudta - a szíve legmélyén -, hogy ez a parancsolgató kis főnökasszony teljesíteni fogja a kérését.

Vége